

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΑ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΛΣΤ'

Τετάρτη 17 Μαΐου 2006

Αθήνα, σήμερα στις 17 Μαΐου 2006, ημέρα Τετάρτη και ώρα 10.49' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Γ' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΙΩΑΝΝΗ ΤΡΑΓΑΚΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 16 Μαΐου 2006 εξουσιοδότηση του Σώματος επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα Πρακτικά της ΡΛΕ' συνεδριάσεώς του, της Τρίτης 16 Μαΐου 2006, σε ό,τι αφορά την ψήφιση στο σύνολό των σχεδίων νόμων: 1) «Αποτίμηση χρηματοοικονομικών μέσων εταιρειών στην εύλογη αξία και άλλες διατάξεις» και 2) «Ενσωμάτωση στο Εθνικό Δίκαιο της Οδηγίας 2004/25/ΕΚ σχετικά με τις δημόσιες προτάσεις».)

Παρακαλείται ο κύριος Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα.

(Ανακοινώνονται προς το Σώμα από τον κ. Δημοσθένη Τσιαμάκη, Βουλευτή Ευρυτανίας, τα ακόλουθα:

A. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Η Βουλευτής Τρικάλων κ. ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Εργαζομένων του Θεραπευτηρίου Χρονίων Παθήσεων Τρικάλων ζητεί την επίλυση ασφαλιστικού και συνταξιοδοτικού προβλήματος των μελών του.

2) Ο Βουλευτής Λακωνίας κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Φοιτητών Τμήματος Οργάνωσης και Διαχείρισης Αθλητισμού του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου ζητεί την εγγραφή των μελών του στο Οικονομικό Επιμελητήριο Ελλάδος.

3) Ο Βουλευτής Λακωνίας κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Πελλάνας Λακωνίας ζητεί την επανεξέταση των πορισμάτων του ΕΛ.Γ.Α. για την οικονομική ενίσχυση των ελαιοπαραγωγών έτους 2004.

4) Ο Βουλευτής Λακωνίας κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Εργοδηγών – Σχεδιαστών Δημοσίου – Ν.Π.Δ.Δ. και Ο.Τ.Α. Περιφέρειας Πελοποννήσου ζητεί την ένταξη των πτυχιούχων εργοδηγών κατηγορίας Δ.Ε., στην κατηγορία Τ.Ε.Ο..

5) Ο Βουλευτής Λάρισας κ. ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πρόεδρος της Κοινότητας Αμπελακίων

ζητεί την ικανοποίηση αιτήματος σχετικά με την παραχώρηση εκτάσεων γης.

6) Ο Βουλευτής Ρεθύμνης κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Εργατοϋπαλληλικό Κέντρο Ρεθύμνου ζητεί την πλήρη στελέχωση της Νομαρχιακής Μονάδας Υγείας με γιατρούς όλων των ειδικοτήτων.

7) Ο Βουλευτής Ρεθύμνης κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Εργατοϋπαλληλικό Κέντρο Ρεθύμνου ζητεί την πλήρη στελέχωση του Τμήματος Κοινωνικής Επιθεώρησης Ρεθύμνου.

8) Ο Βουλευτής Νομού Αττικής κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Εργατοϋπαλληλικό Κέντρο Ναυπακτίας και Δωρίδας ζητεί την αλλαγή της εφαρμοζόμενης πολιτικής της Κυβέρνησης υπέρ των ανέργων, εργαζομένων και συνταξιούχων.

9) Ο Βουλευτής Β' Αθηνών κ. ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλαδική Ομοσπονδία Σωματείων Συνταξιούχων Αξιωματικών Εμπορικού Ναυτικού ζητεί την ικανοποίηση οικονομικών και λοιπών αιτημάτων των μελών της.

10) Ο Βουλευτής Β' Αθηνών κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το προσωπικό φύλαξης του εργοστασίου Πειραικής – Πατραϊκής Α.Ε. στην Πάτρα, πρώην εργαζόμενοι στην Πειραική – Πατραϊκή διαμαρτύρεται για την επίκαιρη απόλυσή τους από την εταιρεία φύλαξης του υπό εκκαθάριση εργοστασίου της Πειραικής – Πατραϊκής ΑΕ κ.λπ..

11) Ο Βουλευτής Β' Αθηνών κ. ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η κ. Χριστίνα Μαρκέλλου ζητεί να εφαρμοστεί το π.δ. του Δεκεμβρίου 2003 για την πιστοποίηση γλωσσομάθειας.

12) Ο Βουλευτής Β' Αθηνών κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Αμοργού διαμαρτύρεται για την έλλειψη επαρκών δρομολογίων κατά την επικείμενη θερινή περίοδο και ζητεί τη δρομολόγηση του πλοίου του Ε/Γ – Ο/Γ EXPRESS ΑΘΗΝΑ στη γραμμή Πάρο – Νάξο – Κουφονήσι – Αμοργό με αναχώρηση από Πειραιά κάθε Παρασκευή.

13) Ο Βουλευτής Ιωαννίνων κ. ΚΩΝ/ΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Μελισσοκομία Μπατσά, πρότυπο κέντρο τεχνητής γονιμοποίησης μελισσών, ζητεί την υποστήρι-

ξή του.

14) Ο Βουλευτής Νομού Αττικής κ. ΚΩΝ/ΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πανελλήνιος Σύλλογος Εργαστηριακών Υπαλλήλων του Ι.Κ.Α. ζητεί την αναβάθμιση του Συστήματος Διαχείρισης Ζήτησης Υπηρεσιών Υγείας το οποίο εφαρμόζεται στα Βιοπαθολογικά – Μικροβιολογικά Εργαστήρια του Ι.Κ.Α..

15) Ο Βουλευτής Νομού Αττικής κ. ΚΩΝ/ΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Εθνική Συνομοσπονδία Ατόμων με Ειδικές Ανάγκες ζητεί την αύξηση των κονδυλίων που αφορούν στην επιχορήγησή της.

16) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται σε περιστατικό κλοπής αυτοκινήτου της Πολιτιστικής.

17) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο αναφέρεται παραποίηση του ιατρικού επαγγέλματος από επιτηδευούς στην Πάτρα.

18) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στις αντιδράσεις για τη δημιουργία νέας πτέρυγας παθολογικής στο ΠΓΝΠ.

19) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ένωση Οικοδομικών Συνεταιρισμών ζητεί την τροποποίηση συνταγματικών διατάξεων για την αξιοποίηση των δασικού χαρακτήρα εκτάσεων των Οικοδομικών Συνεταιρισμών.

20) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πολιτιστικός Σύλλογος Σουλίου «Η ΠΡΟΟΔΟΣ» ζητεί τη χορήγηση οικονομικής ενίσχυσης.

21) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Θεραπευτικό – Παιδαγωγικό Κέντρο Απροσαρμόστων Παιδών «Η ΜΕΡΙΜΝΑ» ζητεί τη χορήγηση οικονομικής ενίσχυσης.

22) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πανελλήνιος Σύλλογος Εργαστηριακών Υπαλλήλων Ι.Κ.Α. ζητεί την πλήρη αξιοποίηση της υλικοτεχνικής υποδομής των Εργαστηρίων του Ι.Κ.Α. κ.λπ..

23) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Εθνική Συνομοσπονδία Ατόμων με Ειδικές Ανάγκες ζητεί τη μείωση του Φ.Π.Α. στα τεχνολογικά βοηθήματα και στα αναλώσιμα για τα άτομα με ειδικές ανάγκες.

24) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πανελλήνιος Επιστημονικός Σύλλογος Θεατρολόγων ζητεί να διδάσκεται το μάθημα της θεατρικής αγωγής στην Ε' και ΣΤ' του Δημοτικού Σχολείου.

25) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ομοσπονδία Σωματείων Ελλήνων Βορειοηπειρωτών ζητεί τη χορήγηση της Ελληνικής υπηκοότητας στους Έλληνες Βορειοηπειρώτες.

26) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Αιγίου Αχαΐας ζητεί τη μη κατάργηση του Τ.Α.Σ. Αιγίου.

27) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Βασίλειος Μιχαλόπουλος, κάτοικος Διγγελωτικών Αιγίου, ζητεί την κατ' εξαίρεση πρόσλη-

ψή του από την Τράπεζα Ελλάδος.

28) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Καθηγητών Φυσικής Αγωγής Ελλάδας ζητεί την αξιοποίηση των καθηγητών φυσικής αγωγής στα σχολεία της Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης.

29) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στην αξιοποίηση της ακίνητης περιουσίας του Νοσοκομείου Αιγίου.

30) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στις τακτικές πώλησης προϊόντων στο δημόσιο.

Β. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στην με αριθμό 9742/10-4-06 ερώτηση του Βουλευτή κ. Αναστασίου Σιδηρόπουλου δόθηκε με το υπ' αριθμ. Β-800/28-4-06 έγγραφο από τον Υπουργό Μεταφορών και Επικοινωνιών η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ερώτησης με αριθμό 9742/10-4-2006 που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Αναστάσιος Σιδηρόπουλος, σύμφωνα και με τα στοιχεία που μας παρείχε εγγράφως ο ΕΛΤΑ, θέτουμε υπόψη σας τα εξής:

1. Η ποιότητα των ταχυδρομικών υπηρεσιών και της εξυπηρέτησης του κοινού από τον Οργανισμό παρουσιάζει σημαντική βελτίωση, σύμφωνα με τις επίσημες μετρήσεις της Εθνικής Επιτροπής Τηλεπικοινωνιών & Ταχυδρομείων (ΕΕΠ), ενώ παράλληλα και το καθαρό οικονομικό αποτέλεσμα αναμένεται να υπερβεί τα προβλεπόμενα στο Στρατηγικό και Επιχειρησιακό Σχέδιο. Επίσης, σύμφωνα με στοιχεία ερευνών, αλλά και του Ευρωβαρόμετρου, η ικανοποίηση των πολιτών από τον ΕΛ.ΤΑ. ξεπερνά σήμερα το 80%, μια από τις υψηλότερες επιδόσεις στην Ελλάδα και την Ε. Ε.

2. Για την κάλυψη κενών οργανικών θέσεων ο ΕΛ.ΤΑ. έχει αποφασίσει την πλήρωση τους με προσωπικό κατηγορίας πανεπιστημιακής και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, με τη διαδικασία που όρισε το ΑΣΕΠ. Ειδικότερα, αναμένεται σύντομα η έγκριση Προκήρυξης για την πλήρωση 450 θέσεων, κατά κύριο λόγο στον κλάδο Διανομών/Οδηγών και Εσωτερικής Εκμετάλλευσης.

Παράλληλα, για το έτος 2006 έχει ζητηθεί η έγκριση πρόσληψης επιπλέον 450 ατόμων, τα οποία προβλέπεται να καλύψουν θέσεις διαφόρων ειδικοτήτων, να αναπληρώσουν το συνταξιοδοτούμενο προσωπικό και να ανανεώσουν ποιοτικά το ανθρώπινο δυναμικό.

3. Οι μεταθέσεις που πραγματοποιούνται γίνονται σύμφωνα με τον Κανονισμό Μεταθετότητας, όπου ορίζονται οι όροι και οι προϋποθέσεις (ύπαρξη κενής θέσης, βαθμός μεταθετότητας κάθε υπαλλήλου κ.λπ.).

4. Ευνοϊκή μεταχείριση υπαλλήλων και επιλεκτική χορήγηση προσθέτων αμοιβών δεν γίνεται. Επιπλέον, τα πειθαρχικά ζητήματα ρυθμίζονται κατά τρόπο αντικειμενικό, σύμφωνα με το πειθαρχικό δίκαιο που εμπεριέχεται στο Γενικό Κανονισμό Προσωπικού ΕΛ.ΤΑ., όπως ισχύει.

6. Για το θέμα του βέλτιστου σχεδιασμού της αστικής και αγροτικής διανομής, ο ΕΛ.ΤΑ. εφαρμόζει σύγχρονες διαδικασίες και συστήματα, μεταξύ των οποίων και ολοκληρωμένο γεωγραφικό σύστημα πληροφοριών (GIS), προκειμένου να παρακολουθείται συνεχώς η ποιότητα και η παραγωγικότητα της διανομής.

Όποτε προκύπτει ανάγκη επαναχαρτογράφησης, το θέμα εξετάζεται και γίνεται η αναγκαία διόρθωση.

7. Τα Ταχυδρομικά Πρακτορεία, λειτουργούν με βάση σχετικό πρόγραμμα με επιτυχία σε όλη τη χώρα. Έχουν τύχει της αποδοχής και υποστήριξης κατοίκων και φορέων, καθόσον συμβάλουν στην καλύτερη ταχυδρομική εξυπηρέτηση των πολιτών... και στην ενίσχυση της τοπικής οικονομίας.

8. Το πρόγραμμα αναδιοργανώσεων - μεταστεγάσεων των

Ταχυδρομικών Καταστημάτων της Περιφ. Δ/σης Δυτικής Μακεδονίας προχωρεί κανονικά. Συγκεκριμένα:

Στην Περιφ. Δ/ση Δυτικής Μακεδονίας λειτουργούν 50 Ταχυδρομικά Καταστήματα. Στα 13 από αυτά έχει ήδη εφαρμοστεί η Νέα Εταιρική Ταυτότητα από το 2003 έως το 2005, ενώ στο πρόγραμμα μεταστεγάσεων αναδιοργανώσεων του έτους 2006 έχουν ενταχθεί επιπλέον 16 Ταχυδρομικά Καταστήματα.

Ειδικότερα, το Κατάστημα Αλεξάνδρειας είναι ενταγμένο στο πρόγραμμα αναδιοργανώσεων έτους 2006 και οι διαδικασίες θα ξεκινήσουν σύντομα. Για το Κατάστημα της Νάουσας υπάρχει πρόβλεψη για μεταστεγάση και πλήρη αναδιοργάνωση αμέσως μετά τη λήξη της υφιστάμενης μίσθωσης.

9. Τέλος, η Διοίκηση των ΕΛΤΑ σημειώνει ότι λαμβάνει όλα τα μέτρα και καταβάλει συνεχείς προσπάθειες για την αντιμετώπιση των ζητημάτων που παρουσιάζονται, σε συνεργασία και διάλογο με τους εργαζομένους, με στόχο την υλοποίηση του Στρατηγικού και Επιχειρησιακού Σχεδιασμού της Εταιρείας.

Ο Υπουργός
ΜΙΧΑΛΗΣ Κ. ΛΙΑΠΗΣ»

2. Στην με αριθμό 9361/30-3-06 ερώτηση της Βουλευτού κ. Αγγελικής Γκερέκου δόθηκε με το υπ' αριθμ. Δ5/ΗΛ/Α/Φ6/102/7857/14-4-06 έγγραφο από τον Υπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της υπ' αριθ. 9361/30-03-06 ερώτησης που κατατέθηκε στη Βουλή από την ως άνω Βουλευτή, σας στέλνουμε το ΓΔΝΣ/1723/12-04-06 έγγραφο της ΔΕΗ ΑΕ το οποίο και καλύπτει το θέμα.

Ο Υπουργός
Δ. ΣΙΟΥΦΑΣ»

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/σης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

3. Στην με αριθμό 9213/27-3-06 ερώτηση του Βουλευτή κ. Δημητρίου Πιπεργιά δόθηκε με το υπ' αριθμ. Δ5/ΗΛ/Α/Φ6/094/7854/14-4-06 έγγραφο από τον Υπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της υπ' αριθ. 9213/27-03-06 ερώτησης που κατατέθηκε στη Βουλή από τον ως άνω Βουλευτή, σας διαβιβάζουμε το ΓΔΝΣ/1648/07-04-06 έγγραφο της ΔΕΗ ΑΕ το οποίο καλύπτει το θέμα.

Ο Υπουργός
Δ. ΣΙΟΥΦΑΣ»

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/σης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

4. Στην με αριθμό 9941/13-4-06 ερώτηση της Βουλευτού κ. Χρυσής Αράπογλου δόθηκε με το υπ' αριθμ. Β-863/2-5-06 έγγραφο από τον Υπουργό Μεταφορών και Επικοινωνιών η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ερώτησης με αριθμό 9941/13-04-06 που κατέθεσε στη Βουλή η Βουλευτής κ. Χρ. Αράπογλου, σας πληροφορούμε τα παρακάτω:

1. Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου δέκατου της Οικονομικής Συμφωνίας του ν. 2898/20011 (Α' 71/10-4-2001), προβλέπεται μεταξύ άλλων, ότι για τον εκσυγχρονισμό και τη βελτίωση της ποιότητας των παρεχόμενων υπηρεσιών, ο ΟΑΣΘ υποχρεούται στην αντικατάσταση των λεωφορείων που συμπληρώνουν την ηλικία των δώδεκα (12) ετών από την ημερομηνία πρώτης κυκλοφορίας αυτών.

2. Κατά τα λοιπά, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 6 του άρθρου 1 του ίδιου νόμου, τα θέματα που τίθενται στην εν λόγω Ερώτηση, υπάγονται στην αρμοδιότητα του ΣΑΣΘ.

3. Προς τούτο, σας διαβιβάζουμε τα σχετικά με αριθμό

505/26-04-06, και 5127/26-04-06 έγγραφα του Σ.Α.Σ.Θ., και του Ο.Α.Σ.Θ., αντίστοιχα, προς πληροφόρησή σας.

Ο Υπουργός
ΜΙΧΑΛΗΣ Κ. ΛΙΑΠΗΣ»

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/σης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

5. Στην με αριθμό 9335/26-3-06 ερώτηση του Βουλευτή κ. Εμμανουήλ Στρατάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. Δ5/ΗΛ/Α/Φ6/099/7858/14-4-06 έγγραφο από τον Υπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της υπ' αριθ. 9335/29-03-06 ερώτησης που κατατέθηκε στη Βουλή από τον ως άνω Βουλευτή, σας στέλνουμε το ΓΔΝΣ/1722/12-04-06 έγγραφο της ΔΕΗ ΑΕ το οποίο και καλύπτει το θέμα.

Ο Υπουργός
Δ. ΣΙΟΥΦΑΣ»

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/σης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

6. Στην με αριθμό 9079/23-3-06 ερώτηση του Βουλευτή κ. Ιωάννου Δραγασάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. ΑΠ.Υ/ΙΑ/157/17-4-06 έγγραφο από τον Υπουργό Επικρατείας η ακόλουθη απάντηση:

«Σχετικώς με την ανωτέρω ερώτηση, σε ό,τι μας αφορά, σας διαβιβάζουμε συνημμένως το υπ' αριθμ. πρωτ. 392/10.4.2006 έγγραφο του Προέδρου-Διευθύνοντος Συμβούλου της ΕΡΤ-Α.Ε., στο οποίο απαντάται το θιγόμενο στην ερώτησή σας ζήτημα.

Ο Υπουργός
ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΡΟΥΣΟΠΟΥΛΟΣ»

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/σης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

7. Στην με αριθμό 9441/31-3-06 ερώτηση του Βουλευτή κ. Εμμανουήλ Στρατάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1410/13-4-06 έγγραφο από τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην παραπάνω ερώτηση που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Μ. Στρατάκης, σας πληροφορούμε τα εξής:

Το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων λαμβάνοντας υπόψη:

- την ένταξη των σταφίδας στον τομέα των οπωροκηπευτικών, όπου με βάση τον Καν. (ΕΚ) 2200/96, άρθρο 7, παρ. 1α... χορηγείται ενίσχυση... για την ανάγκη διατήρησης των εκτάσεων στις οποίες παραδοσιακά γίνονται τέτοιες καλλιέργειες...,

- τη σπουδαιότητα της καλλιέργειας της σταφίδας στη χώρα μας (κατά την περίοδο 2004-2005 επιδοτήθηκε - στο πλαίσιο εφαρμογής του Καν. (ΕΚ) 1621/99-έκταση 158.617 στρεμ. στη σουλτανίνα και 155.075 στρεμ. στην κορινθιακή), που ενίσχυσε 22.208 παραγωγούς σουλτανίνας και 14.225 παραγωγούς κορινθιακής, με συνολικά 112 εκατ. ευρώ,

- τον ιστορικά σημαντικό χαρακτήρα της καλλιέργειας σταφίδας στην Ελλάδα,

- την εμπειρία από την έως τώρα εφαρμογή του ισχύοντος Καν. (ΕΚ) 1621/99, αλλά και τις εκθέσεις των ελεγκτικών οργάνων της ΕΕ, του FEOGA, του Ελεγκτικού Συμβουλίου και τους ελέγχους της OLAF, παρακολουθεί από κοντά τις εξελίξεις που παρατηρούνται τόσο στους κόλπους της Ε.Ε., όσο και σε επίπεδο πρωτοβουλίας μεταξύ των Κ-Μ που έχουν κοινά ενδιαφέροντα για τα μεταποιημένα οπωροκηπευτικά, στα οποία υπάγονται και η σταφίδα.

Συγκεκριμένα, ενόψει των ανακοινώσεων της Επιτροπής που αναμένονται το δεύτερο εξάμηνο του 2006, για τροποποίηση / βελτίωση του υπάρχοντος καθεστώτος ενίσχυσης ή για μετάβαση στο καθεστώς της ενιαίας ενίσχυσης, ο Υπουργός, μαζί με τους συναδέλφους του της Ισπανίας, της Ιταλίας, της Γαλλίας, της Πορτογαλίας, της Κύπρου και της Ουγγαρίας, απέστειλε στις 20 Δεκεμβρίου 2005, επιστολή στην Επίτροπο κ. M. F. Boel με την οποία εκφράζονται οι κοινές τους θέσεις στον υπό αναθεώρηση τομέα των οπωροκηπευτικών.

Από αρκετό καιρό πριν στο Υπουργείο πραγματοποιήθηκε σειρά συσκέψεων με όλους τους εμπλεκόμενους φορείς, τόσο της κορινθιακής σταφίδας όσο και της σουλτανίνας, με σκοπό την ενημέρωση και τη χάραξη εθνικής στρατηγικής.

Το Υπουργείο συμμετείχε επίσης, μέσω της αρμόδιας υπηρεσίας (Δ/νση Μεταποίησης Τυποποίησης και Ποιοτικού Ελέγχου Προϊόντων Φυτικής Παραγωγής) στις άτυπες συσκέψεις των εμπειρογνομόνων των παραπάνω αναφερομένων Κρατών της Ε.Ε., με σκοπό τη διαμόρφωση κοινής πρότασης και υποβολής συγκεκριμένων, επεξεργασμένων θέσεων στην Επιτροπή, πριν από την υποβολή εκ μέρους της οποιασδήποτε σχετικής πρότασης.

Το Υπουργείο ακόμα υπεραμύνθηκε, στο πλαίσιο αυτών των αρχικών συζητήσεων και του κοινού σχεδιασμού, των ελληνικών συμφερόντων στα οποία κυρίαρχη θέση καταλαμβάνει και η σταφίδα, για την οποία προτάθηκε η διατήρηση του σημερινού ύψους κοινοτικών ενισχύσεων, προκειμένου να διασφαλισθεί το εισόδημα των παραγωγών.

Συγκλήθηκε στις 15/3/2006 μία ακόμη σύσκεψη στο Υπουργείο με τη συμμετοχή όλων των εκπροσώπων των σταφιδοπαραγωγών και της αυτοδιοίκησης, στην οποία αφού κατεγράφησαν οι επίκαιρες θέσεις των φορέων, εξηγήθηκε από την Πολιτική ηγεσία του Υπουργείου ότι σε κάθε περίπτωση θα παρακολουθείται η εξέλιξη των κοινοτικών διαβουλεύσεων και θα συνεχιστεί η συνεργασία της Κυβέρνησης με τους εκπροσώπους των αγροτών για τη διαμόρφωση επικαιροποιημένων κοινών θέσεων, με στόχο τη σύγκληση των απόψεων.

Ο Υπουργός
Ε. ΜΠΑΣΙΑΚΟΣ*

8. Στην με αριθμό 9029/22-3-06 ερώτηση των Βουλευτών κυρίων Ανδρέα Μακρυπιδή και Σ. Εμινίδη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1016/13-4-06 έγγραφο από τον Υπουργό Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στα ανωτέρω σχετικά με τα οποία μας διαβιβάστηκαν η αριθμ. 9029/2006 ερώτηση και η Αναφορά των Σωματείων των Εργαζομένων στα Προγράμματα «Βοήθεια στο Σπίτι», που κατατέθηκαν στη Βουλή από τους Βουλευτές κ. κ. Α. Μακρυπιδή και Σ. Εμινίδη, σχετικά με τα Προγράμματα Κοινωνικής Μέριμνας, σας πληροφορούμε, για τις αρμοδιότητες του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, τα εξής:

Κατά την Αναθεώρηση των Επιχειρησιακών Προγραμμάτων, για τα Προγράμματα των Κοινωνικών Δομών και Μονάδων στα πλαίσια του Γ' Κ.Π.Σ. (στα οποία περιλαμβάνονται και τα Προγράμματα «Βοήθεια στο Σπίτι» και «Μονάδες Κοινωνικής Μέριμνας») - τόσο των Περιφερειακών Επιχειρησιακών Προγραμμάτων όσο και του Επιχειρησιακού Προγράμματος «Απασχόληση και Επαγγελματική Κατάρτιση» - εγκρίθηκε η παράταση της συγχρηματοδότησής τους μέχρι την 30-06-2007. Η εξέλιξη αυτή ήταν αποτέλεσμα σχετικής διαπραγμάτευσης της Γενικής Γραμματείας Διαχείρισης Κοινοτικών και Άλλων Πόρων του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας με τις αρμόδιες Υπηρεσίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Ε.Ε.).

Σήμερα, είμαστε σε θέση να σας πληροφορήσουμε ότι οι αρμόδιες Υπηρεσίες του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας έχουν προβεί στις απαραίτητες ενέργειες προσαρμογής του θεσμικού πλαισίου, που αφορούν στην τροποποίηση των σχετικών Κοινών Υπουργικών Αποφάσεων (ΚΥΑ), οι οποίες έχουν ήδη προωθηθεί για υπογραφή από τα συναρμόδια Υπουργεία. Έτσι, σύντομα θα είναι δυνατή η εκκίνηση

των διαδικασιών εκταμίευσης των επιπλέον πόρων από τις αρμόδιες Διαχειριστικές Αρχές προς τους φορείς υλοποίησης των προγραμμάτων.

Στις τροποποιήσεις των εν λόγω ΚΥΑ, έχει προβλεφθεί η επιλεξιμότητα των δαπανών που πραγματοποιούν οι φορείς υλοποίησης στο διάστημα που μεσολαβεί έως την ολοκλήρωση των διαδικασιών συνέχισης της συγχρηματοδότησης, έτσι ώστε να καλυφθούν οι όποιες δαπάνες πραγματοποιούνται.

Σημειώνουμε ότι, η σχετική καθυστέρηση που σημειώθηκε στην εκπόνηση των τροποποιημένων ΚΥΑ και την προώθησή τους για υπογραφή, οφείλεται στο ότι έως πρόσφατα εκκρεμούσαν ορισμένες διευκρινίσεις από την πλευρά της Ε.Ε., σχετικά με το πλαίσιο της συνέχισης της χρηματοδότησης, οι οποίες όμως αφορούσαν ρυθμίσεις που έπρεπε να συμπεριληφθούν στις εν λόγω Αποφάσεις.

Ο Υπουργός
ΣΑΒΒΑΣ ΤΣΙΤΟΥΡΙΔΗΣ*

9. Στην με αριθμό 9094/23-3-06 ερώτηση του Βουλευτή κ. Χρίστου Βερελή δόθηκε με το υπ' αριθμ. Δ13/Β/Φ5.25/7708/14-4-06 έγγραφο από τον Υπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της παραπάνω σχετικής ερώτησης που κατέθεσε στη Βουλή των Ελλήνων ο Βουλευτής κ. Χ. Βερελής, σας διαβιβάζουμε το υπ' αριθ. 1717/12-4-2006 έγγραφο της Δημοσίας Επιχείρησης Ηλεκτρισμού (ΔΕΗ Α.Ε.), με το οποίο δίδεται απάντηση στα θιγόμενα στην ανωτέρω σχετική Ερώτηση θέματα.

Ο Υπουργός
Δ. ΣΙΟΥΦΑΣ*

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/νσης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

10. Στις με αριθμό 10313/3.5.06 και 10286/3-5-2006 ερωτήσεις των Βουλευτών κυρίων Νικολάου Σαλαγιάννη και Αθανασίου Τσούρα δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1195/12.5.06 έγγραφο από τον Υπουργό Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στις υπ' αριθμ. 10286/2006 και 10313/2006 ερωτήσεις, που κατατέθηκαν στη Βουλή από τους Βουλευτές κ. κ. Ν. Σαλαγιάννη και Α. Τσούρα, σχετικά με την καθυστέρηση έκδοσης αποτελεσμάτων για προσλήψεις ΑμεΑ και πολυτέκνων, που αφορούν το διαγωνισμό του 2004, σας πληροφορούμε, για τις αρμοδιότητες του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, τα εξής:

1. Στο στάδιο του ελέγχου των αιτήσεων των ενδιαφερομένων, οι αρμόδιες Υπηρεσίες του Οργανισμού Απασχόλησης Εργατικού Δυναμικού (Ο.Α.Ε.Δ.) σε όλη τη χώρα αντιμετώπισαν μεγάλο αριθμό προβλημάτων σχετικά με την εγκυρότητα ή μη ενός ποσοστού αιτήσεων, εξαιτίας των δηλωθέντων ή αναγραφέντων στοιχείων σε αυτές εκ μέρους των υποψηφίων.

Τα προβλήματα αυτά ετέθησαν υπό μορφή ερωτημάτων στο αρμόδιο όργανο, την Κεντρική Επιτροπή Οποιοτέως και Συντονισμού Εφαρμογής του ν. 2643/1998, η οποία προβλέπεται από τις διατάξεις της παρ. 15, του άρθρου 31 του ν. 2956/2001, και λειτουργεί στο Υπουργείο Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας.

Η προαναφερόμενη Επιτροπή εξέδωσε τις απαραίτητες για τη βαθμολόγηση των αιτήσεων οδηγίες και διευκρινίσεις, τις οποίες απηύθυνε προς όλες τις αρμόδιες για την εφαρμογή των διατάξεων του ν. 2643/1998 υπηρεσίες του Ο.Α.Ε.Δ.

Οι εν λόγω υπηρεσίες ολοκλήρωσαν τη διαδικασία βαθμολόγησης των αιτήσεων και στη συνέχεια κάλεσαν τους προστατευόμενους να προσκομίσουν τα απαιτούμενα δικαιολογητικά.

Λόγω της περιορισμένης ανταπόκρισης των ενδιαφερομένων στην κατάθεση των δικαιολογητικών μέσα στην προβλεπόμενη από το νόμο δεκαπενθήμερη προθεσμία, με ομόφωνη απόφαση

της Κεντρικής Επιτροπής δόθηκε και νέα δεκαπενθήμερη προθεσμία από 1 έως 15 Φεβρουαρίου 2006, γεγονός που καθυστέρησε την όλη διαδικασία.

Κατά την εξέταση των δικαιολογητικών προέκυψαν νέα ερωτήματα των υπηρεσιών του Ο.Α.Ε.Δ. προς την Κεντρική Επιτροπή, επί των οποίων, κατά την παρούσα χρονική περίοδο, δίδονται οι αντίστοιχες απαντήσεις.

Βεβαίως, μέχρι την πραγματοποίηση των τοποθετήσεων από τις Πρωτοβάθμιες Επιτροπές του άρθρου 9 του ν. 2643/1998, θα πρέπει να μεσολαβήσει η διαδικασία που περιγράφεται στην παράγραφο 5 του άρθρου 11 του ν. 3227/2004 (σύνταξη και δημοσιοποίηση του πρώτου πίνακα μοριοδότησης με βάση τα δικαιολογητικά, υποβολή αιτήσεων θεραπείας κατ' αυτού, εξέταση των αιτήσεων θεραπείας, ανασύνταξη εάν απαιτείται του πίνακα μοριοδότησης, δημοσιοποίηση αυτού, πραγματοποίηση των τοποθετήσεων με βάση τον τελικό πίνακα μοριοδότησης).

Η ολοκλήρωση της προπεριγραφόμενης διαδικασίας θα απαιτήσει εύλογο χρονικό διάστημα.

2. Η προκήρυξη θέσεων εργασίας του άρθρου 2 του ν. 2643/1998 (ιδιωτικών επιχειρήσεων και δημοσίων επιχειρήσεων και οργανισμών) ελέγχεται διεξοδικά και στη συνέχεια εγκρίνεται από την Κεντρική Επιτροπή Εποπτείας και Συντονισμού Εφαρμογής του ν. 2643/1998.

Μέχρι σήμερα, η ανωτέρω Επιτροπή έχει ελέγξει κάποιες προκηρύξεις και αναμένεται ο έλεγχος των υπολοίπων (το σύνολο των προκηρύξεων είναι 14 για όλη τη χώρα).

Όμως, επειδή με την παρ. 4 του άρθρου 1 του νέου ν. 3454/2006 (ΦΕΚ 75ΑΠ-42006), στις προστατευτικές διατάξεις του ν. 2643/1998 υπήχθησαν και οι γονείς με 3 τέκνα ή ένα από τα τέκνα τους, οι προκηρύξεις θέσεων εργασίας του ιδιωτικού τομέα χρειάζονται αναμόρφωση σε ό,τι αφορά τις θέσεις των πολυτέκνων. Τούτο θα επιφέρει μια εύλογη καθυστέρηση στην έγκριση και δημοσιοποίηση των προκηρύξεων.

Σε κάθε περίπτωση, η Κυβέρνηση, αναγνωρίζοντας την αυτονόητη ανάγκη επιτάχυνσης των σχετικών διαδικασιών, καταβάλλει εντατικές προσπάθειες αντιμετώπισης του σημαντικού αυτού ζητήματος.

Ο Υπουργός
ΣΑΒΒΑΣ ΤΣΙΠΟΥΡΙΔΗΣ»

11. Στην με αριθμό 10262/3-5-06 ερώτηση του Βουλευτή κ. Άγγελου Μανωλάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. ΥΠΠΟ/ΓΡ.ΥΠ.Κ.Ε./750/15.5.06 έγγραφο από τον Υπουργό Πολιτισμού η ακόλουθη απάντηση:

«Σχετικά με την υπ' αριθμ. 10262/3.05.2006 ερώτηση του Βουλευτή κ. Άγγελου Μανωλάκη, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Στο σχέδιο δράσης της αρμόδιας Εφορείας του Υπουργείου Πολιτισμού εντάχθηκε το έργο « Διαμόρφωση αρχαιολογικού χώρου Σικυώνας και αποκατάσταση και προστασία θολωτών διόδων Αρχαίου Θεάτρου», το οποίο μεταξύ άλλων προβλέπει και την ολοκλήρωση των εργασιών αποκατάστασης και επαναλειτουργίας του Μουσείου.

Στο πλαίσιο αυτό ολοκληρώθηκαν ήδη:

α) η επανέκθεση του Μουσείου με εμπλουτισμό παλαιών ευρημάτων της περιοχής, τα οποία επεστράφησαν από το Εθνικό Αρχαιολογικό φυλάσσονταν,

β) η τοποθέτηση συστήματος κλειστού κυκλώματος παρακολούθησης του Μουσείου προς ενίσχυση του ήδη υπάρχοντος συστήματος συναγερμού,

γ) η αναβάθμιση ηλεκτρικού ρεύματος του Μουσείου και κατασκευή pillar για τους πίνακες της ΔΕΗ,

δ) η κατασκευή ράμπας εισόδου στο Μουσείο για άτομα με ειδικές ανάγκες και

ε) η αποστολή εποπτικού υλικού στο ΤΑΠΑ για την έκδοση ενημερωτικού φυλλαδίου για τους επισκέπτες του Μουσείου. Αναμένεται η παραλαβή του.

Στην παρούσα φάση ολοκληρώνονται μικρές εργασίες εξωραϊσμού του αύλειου χώρου του Μουσείου με τη δενδροφύτευσή του και στις δύο πλευρές της πλακόστρωτης εισόδου και την τακτοποίηση λοιπών αρχιτεκτονικών μελών.

Σκοπός και στόχος όλων των παραπάνω εργασιών είναι η επαναλειτουργία του Μουσείου, τα εγκαίνια του οποίου προγραμματίζονται περί τα μέσα Ιουνίου, έτσι ώστε να συμπίσουν με την έναρξη της τουριστικής περιόδου. Ο προγραμματισμός αυτός θεωρείται ο καταλληλότερος λόγω των ευνοϊκών καιρικών συνθηκών, που θα δίνουν στον επισκέπτη τη δυνατότητα να αποκτήσει μια ολοκληρωμένη εικόνα της αρχαίας πόλης της Σικυώνας με την παράλληλη επίσκεψή του στον αρχαιολογικό χώρο, οι εργασίες διαμόρφωσης του οποίου εκτελούνται με ταχείς ρυθμούς.

Τέλος, η αρμόδια ΑΖ' Εφορεία Προϊστορικών και Κλασικών Αρχαιοτήτων έχει επισημάνει στο Δήμο και στη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση την αναγκαιότητα κατασκευής ειδικού κόμβου για την περιοχή της Αρχαίας Σικυώνας από το νέο εθνικό δίκτυο Αθηνών - Πατρών για τη διευκόλυνση της προσβασιμότητάς της και κατ' επέκταση για την αύξηση της επισκεψιμότητάς της. Επίσης απαραίτητες κρίνονται οι εργασίες βελτίωσης και φωτισμού του επαρχιακού δικτύου του Δ.Δ. της Αρχαίας Σικυώνας που οδηγούν στον Αρχαιολογικό Χώρο.

Ο Υπουργός
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗΣ»

12. Στην με αριθμό 10124/19.4.06 ερώτηση του Βουλευτή κ. Ανδρέα Μακρυπύδη δόθηκε με το υπ' αριθμ. Δ6/Φ38/οικ.9905/12.5.06 έγγραφο από τον Υπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην παραπάνω ερώτηση σχετικά με την παραχώρηση στο Δήμο Ινάχου του Νομού Αιτωλίας και Ακαρνανίας χερσαίων και λιμναίων εκτάσεων του ταμειευτήρα του υδροηλεκτρικού έργου Καστρακίου της ΔΕΗ με σκοπό την ανάπτυξη τουριστικών δραστηριοτήτων ήπιας μορφής, σας διαβιβάζουμε την επιστολή της επιχείρησης Γ.ΔΝΣ/2124/10.5.2006 που καλύπτει το ερωτώμενο θέμα.

Ο Υπουργός
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ»

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/σης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

13. Στην με αριθμό 9943/13.4.06 ερώτηση της Βουλευτού κ. Χρυσής Αράπογλου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 2187/15.5.06 έγγραφο από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ανωτέρω σχετικής ερώτησης και σύμφωνα με τα στοιχεία της ΕΓΝΑΤΙΑ ΟΔΟΣ Α.Ε., σας γνωρίζουμε τα εξής:

1. Η αρμοδιότητα ολοκλήρωσης των μελετών των κόμβων της Περιφερειακής Οδού μεταβιβάστηκε στην «ΕΓΝΑΤΙΑ ΟΔΟΣ Α.Ε.» από την Διεύθυνση Δημοσίων Έργων της Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας με την ΔΜΕΟ/1452/11-1-2001 Υπουργική Απόφαση.

2. Ο Κόμβος Κ6 βρισκόταν σε αρχικό στάδιο σχεδιασμού, δηλαδή υπήρχε προμελέτη μιας λύσης με πολυπλοκότητα σχεδιασμού και αδυναμία εφαρμογής της, κυρίως λόγω των απαιτούμενων μεγάλης έκτασης απαλλοτριώσεων σε αστική περιοχή.

Για τον λόγο αυτό εκπονήθηκε νέα μελέτη από την «ΕΓΝΑΤΙΑ ΟΔΟΣ Α.Ε.», η οποία περιλάμβανε τις αναγκαίες εργασίες, βελτίωσης των κάθετων και παράπλευρων οδών και ελάχιστες απαλλοτριώσεις. Εξασφαλίστηκε έτσι η απρόσκοπτη κίνηση, χωρίς σηματοδότη, στην Περιφερειακή Οδό. Η εργολαβία ανατέθηκε το καλοκαίρι του 2001 και ο Κόμβος με όλες τις κινήσεις παραδόθηκε σε κυκλοφορία τον Μάρτιο 2003.

3. Το κύριο αίτιο του κυκλοφοριακού φόρτου, που παρατηρείται στον κόμβο αυτό, είναι το γεγονός ότι η Οδός Νεάπολης - Ασβεστοχωρίου, η οποία είναι κάθετη προς την Περιφερειακή, είναι η μοναδική οδός επικοινωνίας των Κοινοτήτων Πεύκων, Φιλήρου, Ασβεστοχωρίου και Χορτιάτη με την Περιφερειακή

οδό και με την πόλη της Θεσσαλονίκης. Η οδός αυτή είναι στενή για τον μεγάλο αριθμό των αυτοκινήτων, που κινούνται στην περιοχή, η οποία πρόσφατα έχει πολύ μεγάλη ανοικοδόμηση. Για να αντιμετωπισθεί η στενότητα της οδού προς την πλευρά της Νεάπολης απαιτούνται πολύ μεγάλες απαλλοτριώσεις σε κατοικημένη περιοχή. Για να αντιμετωπισθεί η στενότητα της οδού προς την πλευρά του Ασβεστοχωρίου, η ΕΓΝΑΤΙΑ ΟΔΟΣ Α.Ε. βρίσκεται σε συνεργασία με την Κοινότητα Πεύκων και ήδη απομακρύνθηκαν τα δίκτυα κοινής ωφέλειας προκειμένου να πραγματοποιηθεί διαπλάτυνση του υφιστάμενου δρόμου.

4. Η ριζική επίλυση του θέματος θα αντιμετωπισθεί στη συνέχεια μελλοντικά με την κατασκευή οδικού άξονα πίσω από τα Νοσοκομεία Παπαγεωργίου και 424 Γενικό Στρατιωτικό Νοσοκομείο, της οποίας η σύνταξη της μελέτης έχει πρόσφατα ανατεθεί από την Εγνατία Οδός ΑΕ.

5. Ο Κόμβος Κ7 βρισκόταν σε στάδιο οριστικής μελέτης με λύση που περιλάμβανε την κατασκευή σήραγγας, η οποία θα τραυμάτιζε μέρος του δάσους και παράλληλα απαιτούσε πολύ μεγάλο κόστος κατασκευής. Σημειωτέον ότι ο κυκλοφοριακός φόρτος στην περιοχή δεν δικαιολογούσε τόσο δαπανηρή λύση. Για τον λόγο αυτό η «ΕΓΝΑΤΙΑ ΟΔΟΣ Α.Ε.» επέλεξε την κατασκευασθείσα οικονομικά συμφερότερη λύση κάνοντας χρήση της υπάρχουσας άνω διάβασης. Η λύση αυτή εξασφάλιζε απρόσκοπτη κίνηση (χωρίς σηματοδότη) στην Περιφερειακή Οδό με περιορισμένης έκτασης εργασίες βελτίωσης της κάθετης οδού.

Η εργολαβία ολοκληρώθηκε και ο Κόμβος παραδόθηκε σε κυκλοφορία τον Φεβρουάριο του 2002. Το κύριο αίτιο του κυκλοφοριακού φόρτου, που παρατηρείται στον Κόμβο αυτό, είναι το γεγονός ότι η κάθετη οδός της Περιφερειακής Οδού είναι στενή για τον μεγάλο αριθμό των αυτοκινήτων, που κινούνται στην περιοχή, η διαπλάτυνση της οποίας απαιτεί πάρα πολύ μεγάλες απαλλοτριώσεις σε κατοικημένη περιοχή.

Ο Υφυπουργός
Θ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ»)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το δελτίο

επικαίρων ερωτήσεων της Πέμπτης 18 Μαΐου 2006.

Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφος 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής).

1. Η με αριθμό 716/15.5.2006 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού της Νέας Δημοκρατίας κ. Ελευθερίας Μπερνιδάκη-Άλντους προς την Υπουργό Τουριστικής Ανάπτυξης, σχετικά με τη λήψη μέτρων βελτίωσης της προσβασιμότητας των τουριστικών υποδομών και προορισμών για τα άτομα με αναπηρία κ.λπ..

2. Η με αριθμό 718/15.5.2006 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Δημητρίου Βαρβαρίγου προς τους Υπουργούς Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων και Οικονομίας και Οικονομικών, σχετικά με τις ζημιές που προκλήθηκαν από τον πρόσφατο σεισμό στη Ζάκυνθο, το χαρακτηρισμό της περιοχής ως σεισμόπληκτης κ.λπ..

3. Η με αριθμό 719/15.5.2006 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Παναγιώτη Κοσιώνη προς τους Υπουργούς Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων και Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, σχετικά με την αντιμετώπιση των προβλημάτων που δημιουργήθηκαν από τον πρόσφατο σεισμό στη Ζάκυνθο κ.λπ..

4. Η με αριθμό 723/15.5.2006 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αθανασίου Λεβέντη προς τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με την εισαγωγή υπερτιμολογημένων φαρμάκων κ.λπ.

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφος 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής).

1. Η με αριθμό 715/15.5.2006 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Ανδρέα Λοβέρδου προς την Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικά με τις εξετάσεις για την αναγνώριση πτυχίων Ιατρικής από χώρες εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης κ.λπ..

2. Η με αριθμό 720/15.5.2006 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Γεωργίου Χουρμουζιάδη προς τους Υπουργούς Επικρατείας και Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, σχετικά με τη χρησιμοποίηση μικρών παιδιών στις τηλεοπτικές διαφημίσεις κ.λπ..

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερησία διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης: «Κύρωση του Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων».

Το λόγο έχει η συνάδελφος κ. Αποστολάκη.

ΜΙΛΕΝΑ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πολιτική μωπία, η οποία διακατέχει την Κυβέρνηση σε σχέση με την αντίληψή της για τις πολιτικές στο χώρο της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, γίνεται αμέσως αντιληπτή, αν κανείς διαβάσει την αιτιολογική έκθεση στον Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων. Σ' αυτήν την αιτιολογική έκθεση αναφέρεται ότι οι σταθμοί στην πορεία της Τοπικής Αυτοδιοίκησης που της εξασφάλισαν ένα θεσμικό πλαίσιο εκ των πιο προχωρημένων και ολοκληρωμένων συνολικά στα κράτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης ήταν το Σύνταγμα του 1975 και η πρόσφατη αναθεώρηση του 2001. Είναι σαφές ότι η Κυβέρνηση παραβλέπει όλες εκείνες τις μεγάλες μεταρρυθμιστικές τομές, τις οποίες πολέμησε λυσσαλέα στη Βουλή αποχωρώντας κατά την ψήφιση των σχετικών νομοσχεδίων, ερχόμενη εκ των υστέρων να υπερθεματίσει και να αποδεχθεί ότι πραγματικά επρόκειτο για μεταρρυθμιστικές τομές τις οποίες είχε ανάγκη ο τόπος.

Αναφέρομαι όλως ενδεικτικά στο νόμο του 1994 που καθιέρωσε τον αιρετό νομάρχη υποκαθιστώντας ένα δοτό, ένα διορισμένο όργανο στο χώρο της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, αλλά βεβαίως και στο νόμο του 1998 για την αναγκαστική συνένωση δήμων, το γνωστό με την επωνυμία «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ», που αποτέλεσε μία μείζονα μεταρρυθμιστική τομή, μία πολιτική εκσυγχρονισμού για τη χώρα.

Αλλά βεβαίως αυτή η πολιτική μωπία είναι το ελάχιστο δείγμα, αν αναλογιστεί κανείς τι συμβαίνει σήμερα στη χώρα μας, αν διαβάσει κανείς τα πορίσματα και το περιεχόμενο της ποινικής διώξεως που έχει ασκηθεί, κατά αγνώστων βεβαίως, για τις απαγωγές Πακιστανών στη χώρα μας, αν διαβάσει κανείς τα πορίσματα της ανεξάρτητης αρχής για τη διασφάλιση του απορρήτου των επικοινωνιών και δει τι συμβαίνει την ίδια στιγμή στη σύνθεση της Κυβερνήσεως, αν παρακολουθήσει τις ανακοινώσεις του Κυβερνητικού Εκπροσώπου, αλλά και του ίδιου του Πρωθυπουργού, που είναι ωσάν να ζουν σε μια άλλη χώρα.

Ο Κώδικας Δήμων και Κοινοτήτων, τον οποίο δύο χρόνια μετά την ανάληψη της εξουσίας περιμέναμε ως μια παρέμβαση συνολική και συγκροτημένη της Κυβέρνησης στο χώρο της Αυτοδιοίκησης, είναι απλώς μια ανακεφαλαίωση ωρίμων ζητημάτων, που είχαν να κάνουν με αιτήματα φορέων της Αυτοδιοίκησης, ωρίμων ζητημάτων – και το επαναλαμβάνω αυτό, γιατί συγκεντρώνουν την αποδοχή όλων των εκδοχών της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, χωρίς ωστόσο να υπάρχει καμία ουσιαστική συγκροτημένη εναλλακτική λύση, κάποια μεταρρυθμιστική παρέμβαση στον τομέα της Αυτοδιοίκησης και της αποκέντρωσης, όταν όλοι συνολομολογούμε και πάντως και η Κυβέρνηση και στο πρόγραμμά της- ότι ήρθε η ώρα για ένα δεύτερο κύκλο μεταρρυθμίσεων στο χώρο της Αυτοδιοίκησης και της αποκέντρωσης.

Για το 42% είναι, νομίζω, πλέον πανελληνίως γνωστό ότι υπηρετεί μικροκομματικά συμφέροντα εν όψει των επικείμενων δημοτικών και νομαρχιακών εκλογών του Οκτωβρίου και εμπεριέχεται στον Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων. Να θυμίσουμε ότι η ψήφισή του βρήκε αντίθετες τόσο την Κεντρική Ένωση Δήμων και Κοινοτήτων Ελλάδος όσο και την Ένωση Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων Ελλάδος και θα έλεγα οριζόντια αντίθετες, με στελέχη και εκπροσώπους που ανήκουν σε όλα τα κόμματα. Αν εξαιρέσουμε, λοιπόν, αυτό το περίφημο 42%, δεν υπάρχει ουσιαστικά καμιά συγκροτημένη πολιτική στο χώρο της Αυτοδιοίκησης, που να εμπεριέχεται στον Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων.

Ασφαλώς υπάρχουν θετικές διατάξεις, γιατί, όπως είπα, ο Κώδικας Δήμων και Κοινοτήτων μετά από δύο χρόνια της «και-

νούργιας» διακυβέρνησης ήρθε να ενσωματώσει αιτήματα των φορέων της Αυτοδιοίκησης που ήταν ήδη ώριμα. Παραδείγματος χάριν, η συστηματοποίηση των αρμοδιοτήτων είναι ένα θετικό βήμα, το οποίο εμπεριέχεται στον Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων. Επίσης, είναι η αναγνώριση των δημοτικών παρατάξεων και η συμμετοχή της μειοψηφίας στο προεδρείο του δημοτικού συμβουλίου.

Μέχρι εκεί όμως. Από και πέρα είτε έχουμε ευχολόγια, τα οποία είναι βέβαιο ότι ποτέ δεν θα μετουσιωθούν σε πραγματική πολιτική πράξη, όπως παραδείγματος χάριν η ρύθμιση για τα τοπικά δημοψηφίσματα, είτε έχουμε παντελή απουσία και εκούσια σιωπή σε ό,τι αφορά μείζονα ζητήματα που έχουν να κάνουν με την αποκέντρωση, με τη νέα περιφερειακή συγκρότηση της χώρας, με τη λειτουργία των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Είναι χαρακτηριστικό ότι στον Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων το 2006 απουσιάζει οποιαδήποτε αναφορά στο δεύτερο κύμα συνενώσεων, προφανώς αναγκαστικών συνενώσεων. Η αλήθεια βέβαια είναι –αν θέλουμε να είμαστε δίκαιοι με την Κυβέρνηση– ότι εδώ επιδεικνύει συνέπεια. Γιατί θα ήταν πραγματικά οξύμωρο και ενδεχομένως λίγο αστείο το νομοσχέδιο της συγκεκριμένης Κυβέρνησης να εμπεριέχει μια τέτοια διάταξη και μια τέτοια πρόταση, όταν πριν από λίγες μέρες σ' αυτήν εδώ την Αίθουσα ψηφίστηκαν οι γνωστές διατάξεις που αφορούσαν στο Βραχάσι και τις υπόλοιπες κοινότητες και όταν οι Βουλευτές της κυβερνητικής Πλειοψηφίας, αλλά και η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Εσωτερικών επαναλαμβάνει, με έναν τρόπο που πραγματικά μας γυρίζει πίσω στους πολιτευτές της δεκαετίας του '60, ότι έχουν γίνει πολλές αδικίες, τις οποίες πρέπει να ξαναδούμε.

Φαντάζομαι ότι η εκλογική πελατεία των περιφερειών τη στιγμή εκείνη που ακούει αυτές τις διαβεβαιώσεις αισθάνεται ικανοποιημένη από τον πατριωτισμό των τοπικών Βουλευτών. Φαντάζομαι όμως ότι την ίδια στιγμή ξεγυμνώνεται και η αλήθεια και η πραγματικότητα σε ό,τι αφορά τις προθέσεις της Κυβέρνησης.

Καμιά, λοιπόν, αναφορά σε σχέση με το δεύτερο κύμα συνενώσεων. Επίσης καμιά αναφορά σε σχέση με τις μητροπολιτικές λειτουργίες των δήμων, σε σχέση με το πώς βλέπουμε τη νέα αναπτυξιακή τους δυναμική, τη νέα αναπτυξιακή τους προοπτική. Υπάρχει απουσία για δύο λόγους: πρώτον, επειδή δεν υπάρχει στόχος, δεν υπάρχει όραμα, δεν υπάρχει πολιτική συγκρότηση από την πλευρά της Κυβέρνησης, για να προτείνει κάτι ανάλογο, αλλά και γιατί η φιλοσοφία αυτής της παράταξης, η ιδεολογία της σε ό,τι αφορά την αποκέντρωση και την Αυτοδιοίκηση, παρά τα πλούσια λόγια, παρά τις περί αντιθέτου διαβεβαιώσεις, είναι μια ιδεολογία που υπηρετεί το συγκεντρωτικό κράτος, που υπηρετεί άλλου είδους δομές και δεν είναι δυνατόν αυτή τη στιγμή να τις ξεπεράσει και να υποστηρίξει κάτι διαφορετικό.

Θέλω να σταθώ κλείνοντας, κύριε Πρόεδρε, σε ένα μείζον κατά την άποψή μου ζήτημα, που αφορά στην κατάργηση ουσιαστικά της ποσόστωσης που είχε εισαχθεί με νόμο του 2001 της προηγούμενης κυβέρνησης σε ό,τι αφορά την υποχρεωτική συμμετοχή γυναικών στα ψηφοδέλτια των δημοτικών εκλογών.

Επί της ουσίας, η ρύθμιση που υπάρχει στον Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων είναι μια ρύθμιση που ακυρώνει το κεκτημένο αυτό. Και βεβαίως, τα άλλοθι που έχουν ακουστεί είναι ελαχίστως πειστικά, γίνονται δε καθόλου πειστικά εάν κανείς μιλήσει με στατιστικά και μετρούμενα στοιχεία. Η εφαρμογή του νόμου είχε ιδιαίτερα θετικά αποτελέσματα στην αύξηση των αιρετών γυναικών από 7,7% στους δήμους σε 11,9%, στους καποδιστριακούς δήμους από 5,4% σε 11,7% και στις κοινότητες από 5,84% σε 11,9%.

Και ενώ στην πρώτη εφαρμογή του νόμου ξεπεράστηκαν οι όποιες δυσκολίες και τα όποια άλλοθι, αντί όπως θα περίμενε κανείς να δοθεί μια περαιτέρω ώθηση σ' αυτή τη μεταρρύθμιση, πάμε ουσιαστικά να μειώσουμε τη συμμετοχή των γυναικών, να καταργήσουμε αυτό το κεκτημένο, τη στιγμή που η Ελλάδα είναι η τελευταία χώρα της Ευρώπης των είκοσι πέντε και όχι

των δεκαπέντε πια στη συμμετοχή γυναικών στα κέντρα λήψης των αποφάσεων.

Λοιπόν, καλές είναι οι κραυγές για την ισότητα, καλά είναι τα προεκλογικά σας προγράμματα, σημασία έχει όμως αυτά να τα αποτυπώνετε και στις πολιτικές σας και απ' ό,τι φαίνεται στις πολιτικές σας κάνετε ακριβώς το αντίθετο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κυρία συνάδελφε.

Ο συνάδελφος κ. Τασούλας έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, η επικαιρότητα πάντα αδικεί τα γεγονότα, τα οποία την ξεπερνούν. Είναι αποδεδειγμένο ότι όταν συμβαίνουν γύρω μας γεγονότα, τα οποία είναι προορισμένα να αποδράσουν από τα στενά όρια της επικαιρότητας και του εφήμερου, αυτά τα γεγονότα αδικούνται. Και αυτός ο οποίος αντιμετώπιζει αυτά τα γεγονότα και αυτές τις περιστάσεις με την προσοχή που τους αξίζει, είναι ο μελλοντικός ερευνητής, ο μελλοντικός σχολιαστής, ο ιστορικός του μέλλοντος, ο οποίος και αποκαθιστά εκείνα ακριβώς τα γεγονότα και εκείνα τα συμβάντα στις διαστάσεις που η καθημερινότητα δεν καταδέχθηκε να τους αποδώσει.

Μια παρόμοια περίπτωση θα ήταν και το συζητούμενο νομοσχέδιο, που έχει τον τίτλο «Κύρωση του Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων». Και θα κινδύνευε να αδικηθεί απ' την επικαιρότητα, εάν όλοι εμείς που επιμένουμε να βλέπουμε την ουσία και όχι την εντύπωση, χάναμε το στόχο μας.

Ωστόσο, παρά τις αντιρρήσεις και παρά τις απόπειρες να ξεστρατίσει το θέμα συζήτησης ενός πολύ σημαντικού νομοσχεδίου, εμείς θα επιμένουμε στη σημαντικότητα του γεγονότος και στο ότι δεν είναι απλώς μια προσαρμογή στις ώριμες συνθήκες, η οποία ενδεχομένως έχει αργήσει, αλλά είναι η νομοθετική πρωτοπορία επί των συνθηκών, γεγονός που κάνει όσους από εμάς έχουμε ασκήσει καθήκοντα δημοτικού άρχοντα να ζηλεύουμε κυριολεκτικά τους νέους δημοτικούς άρχοντες που θα προκύψουν από τις εκλογές του φθινοπώρου, οι οποίοι θα έχουν στη διάθεσή τους ένα θεσμικό εργαλείο, μια θεσμική δυνατότητα ασκήσεως των ευθυνών και των καθηκόντων τους που είναι πολύ πιο πρωτοποριακή, πολύ πιο ρεαλιστική, πολύ πιο προσγειωμένη και κυρίως πολύ πιο προσανατολισμένη στο αποτέλεσμα απ' ό,τι στο παρελθόν.

Αυτά τα λόγια δεν είναι κατά συνθήκην έπαινοι ενός Βουλευτού της Πλειοψηφίας, αλλά πηγάζουν κυρίως από την εμπειρία, την οποίαν έχει ο ομιλών από την άσκηση δημοτικής «εξουσίας». Και βλέπω ότι για πρώτη φορά η πολιτεία όχι μόνο ενσωματώνει σε ένα νομοθέτημα όλα όσα ισχύουν γύρω από την κατακερματισμένη σε νομοθετήματα που την αφορούν Τοπική Αυτοδιοίκηση, αλλά χαράσσει και νέους δρόμους, καθορίζει για πρώτη φορά την έννοια της τοπικής υποθέσεως, την έννοια της τοπικής αρμοδιότητας, τη διευρύνει και δίνει επτά σημαντικούς τομείς, όπου σύμφωνα με το νέο νόμο έχει αρμοδιότητα να επεμβαίνει η Τοπική Αυτοδιοίκηση. Αυτοί οι τομείς είναι αρκετοί και κατοχυρώνουν την παρέμβαση της Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Έτσι, δεν θα αναγκάζονται πλέον οι δήμαρχοι να καταφεύγουν στην επινοητικότητα τους για να δώσουν μια οικονομική ενίσχυση σε ένα κοινωφελές σωματείο ή για να ασκήσουν λειτουργία κοινωνικής προστασίας ή ενίσχυσης της απασχόλησης. Θυμάμαι ότι μόλις πριν από δέκα, δώδεκα χρόνια για να ξεφύγουμε από τις στενά περιγραφόμενες αρμοδιότητές μας καταφεύγαμε σε απίστευτες ακροβασίες, καταφεύγαμε σε απίστευτη επινοητικότητα, φτιάχναμε δημοτικές επιχειρήσεις που τις βαφτίζαμε «Δημοτική Επιχείρηση Κοινωνικής Προστασίας» και όλα αυτά, για να μπορέσουμε να ασκήσουμε εμμέσως, πλαγίως αυτά που ευθέως και με συνέπεια αναθέτει ο νέος Κώδικας στην Τοπική Αυτοδιοίκηση.

Η Τοπική Αυτοδιοίκηση για να επιβιώσει χρειάζεται δύο πράγματα: Χρειάζεται αρμοδιότητες και χρειάζεται και πόρους. Η σύμπτωση αυτών των δύο παραγόντων πραγματοποιείται σήμερα με το νέο θεσμικό της εξάρτημα, με το νέο θεσμικό της οπλοστάσιο, που είναι ο νέος Κώδικας. Ο δεύτερος όρος, οι πόροι, πραγματοποιείται με την έμπρακτη οικονομική στήριξη της Τοπικής Αυτοδιοίκησης από τη σημερινή Κυβέρνηση, η οποία από πλευράς πόρων υπερτριπλασίασε εκείνους της

Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης και εξασφάλισε μέσω του Προγράμματος «ΘΗΣΕΑΣ» επαρκέστατους πόρους, πρωτοφανείς για τα χρονικά της Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Και το «πρωτοφανείς» ομολογείται απ' όλους τους δημάρχους όλης της χώρας, οι οποίοι έχουν στη δυνατότητά τους σήμερα ένα χρηματοδοτικό μηχανισμό που δεν έχει προηγούμενο και στην ποσότητα και στην ποιότητά του.

Συνεπώς είναι ευχάριστα τα νέα για την Τοπική Αυτοδιοίκηση μ' αυτό το νομοθέτημα, με το οποίο διευρύνονται οι αρμοδιότητες των δήμων, κατοχυρώνονται, με αποτέλεσμα να μην επικρέμαται ως δαμόκλειος σπάθη ο διοικητικός, πειθαρχικός ή και ποινικός έλεγχος για καθήκοντα που ασκούν στο πλαίσιο των αναγκών της τοπικής κοινωνίας. Κατοχυρώνεται θεσμικά η λεγόμενη αντιπολίτευση στα δημοτικά πράγματα, κατοχυρώνεται η δυνατότητα των δήμων να προβαίνουν σε δανεισμό, ο οποίος δεν θα είναι δανεισμός που θα υποθηκεύσει το μέλλον του δήμου, αλλά υπάρχουν ασφαλιστικές δικλίδες για το λογικό δανεισμό και κατοχυρώνεται η δυνατότητα των δήμων να προβαίνουν ακόμη και σε έκδοση ομολογιακού δανείου υπό προϋποθέσεις, κάτι που αποτελεί διεύρυνση των χρηματοδοτικών οριζώντων της Τοπικής Αυτοδιοίκησης που τη φέρνει πλησιέστερα στις παραδόσεις ευελιξίας και αποτελεσματικότητας των μεγάλων κρατών. Όλο αυτό το πλέγμα αντιμετώπιζεται σήμερα εδώ με διάφορες παρανοήσεις του τύπου ότι δήθεν καταργήθηκε η ποσόστωση της συμμετοχής των γυναικών στα ψηφοδέλτια, κάτι το οποίο ασφαλώς και δεν ισχύει ή ότι θα έπρεπε ενδεχομένως να επανεξετάσουμε την περαιτέρω εφαρμογή των αναγκαστικών συνενώσεων.

Η Τοπική Αυτοδιοίκηση μ' αυτό το νομοθέτημα, το οποίο είναι προϊόν ώριμης συνεργασίας και ακόμη πιο ώριμης συναινέσεως των εμπλεκόμενων παραγόντων της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και του κράτους, αποκτά για πρώτη φορά ένα νομοθέτημα που δεν την αναγκάζει να παρακολουθεί τις εξελίξεις, αλλά που θα της επιτρέψει να ηγηθεί των εξελίξεων. Έχει λεχθεί ότι η Τοπική Αυτοδιοίκηση και ιδιαίτερα η πρωτοβάθμια είναι ένας κοιμώμενος γίγας. Παρά την υπερβολή, που ενδεχομένως εμπεριέχει αυτός ο χαρακτηρισμός, είμαι βέβαιος ότι με το νέο Κώδικα θα αλλάξουμε το «κοιμώμενος» και θα αφυπνιστεί πλήρως η Τοπική Αυτοδιοίκηση.

Ως προς το «γίγας», κύριε Υπουργέ, εναπόκειται στον κάθε δήμαρχο, στο κάθε δημοτικό συμβούλιο να το εφαρμόσει. Η πολιτεία πάντως μ' αυτό το νομοθέτημα κάνει σημαντικά βήματα επιτέλεσης του χρέους της προς την Τοπική Αυτοδιοίκηση. Γι' αυτό αξίζει να το στηρίξουμε.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε συνάδελφε.

Ο κ. Δερμεντζόπουλος έχει το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΕΡΜΕΝΤΖΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με μεγάλη μου χαρά συμμετέχω στη συζήτηση για την κύρωση του νέου Κώδικα για τους δήμους και τις κοινότητες της χώρας μας. Και αυτό γιατί είχα κι εγώ την τιμή, όπως και πολλοί άλλοι συνάδελφοι εδώ μέσα, να ασχοληθώ με τον πολύ σημαντικό και παραγωγικό χώρο της Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Κατ' αρχάς, η βασική κατεύθυνση του νέου Κώδικα είναι να εφαρμόζει το Σύνταγμα και να παρέχει στην Τοπική Αυτοδιοίκηση περισσότερες δυνατότητες για να αντεπεξέλθει στις οικονομικές και κοινωνικές προκλήσεις του μέλλοντος και ιδίως στην πρόκληση του Δ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, ενός ιδιόμορφου πλαισίου, που ανήκει ουσιαστικά στην περιφέρεια και στην Τοπική Αυτοδιοίκηση. Οι συνθήκες αυτές απαιτούν έτοιμους Ο.Τ.Α., τόσο από πλευράς θεσμικού πλαισίου όσο και από πλευράς οικονομικών δεδομένων, γεγονός με το οποίο δεν ενδιαφέρθηκε καθόλου η προηγούμενη κυβέρνηση, όσο κι αν τώρα τοποθετείται σε υψηλότερους τόνους, κρίνοντας και απορρίπτοντας τα πάντα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι χρέος μας να προλάβουμε και να αντιμετωπίσουμε τις απαιτήσεις της κοινωνίας και τις διεθνείς εξελίξεις. Η ευρωπαϊκή πορεία είναι σαφές ότι κινείται και επενδύει προς την κατεύθυνση των περιφερειών και της

Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Μέσα απ' αυτούς τους θεσμούς βαδίζει προς το στόχο της ευρωπαϊκής ενότητας και ολοκλήρωσης, δίνοντας βαρύτητα στην περιφερειακή τοπική ανάπτυξη. Η Τοπική Αυτοδιοίκηση, μέσα από τις διαδοχικές μεταρρυθμίσεις των τελευταίων χρόνων, αλλά κυρίως μέσα από τη δική της δυναμική και τις ανάγκες των καιρών, έχει κατακτήσει στο πολιτικό και διοικητικό σύστημα της χώρας μας, αλλά και στην ίδια τη θεσμική συγκρότηση της δημοκρατίας μας, σημαντική θέση. Έχει απαλλαγεί από τον έλεγχο σκοπιμότητας του παρελθόντος, έχει αποκτήσει αρμοδιότητες που ξεπερνούν τα όρια των παραδοσιακών τοπικών υποθέσεων, διαθέτει σήμερα οικονομικά μέσα που δεν είχε ποτέ και καθίσταται σταδιακά μοχλός ανάπτυξης της τοπικής κοινωνίας, αξιοποιώντας και απορροφώντας πόρους από τα κοινοτικά πλαίσια στήριξης και τις κοινοτικές πρωτοβουλίες. Το σχέδιο «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ» με την αναγκαστική συνένωση δήμων και κοινοτήτων, που οδήγησε από τους έξι χιλιάδες περίπου Ο.Τ.Α. του Α' Βαθμού στους χίλιους τριάντα τρεις δήμους και κοινότητες της χώρας μας, διέγραψε και τα όρια της θεσμικής μεταρρύθμισης.

Στόχευε σε διεύρυνση ουσιαστικά του πεδίου της τοπικής ανάπτυξης, σε δημιουργία για πρώτη φορά στην πρωτοβάθμια διοικητική μονάδα στοιχειώδους υποδομής, στη διασφάλιση πολλαπλάσιων πόρων και κυρίως αναπτυξιακών που θα έφερναν σε αισθητά καλύτερη θέση τις τοπικές κοινωνίες.

Από την άλλη μεριά δημιουργήθηκαν δήμοι με εκτεταμένη εδαφική περιφέρεια, που βέβαια σε πλείστες όσες περιπτώσεις δεν συμβαδίζουν με την ένταση της πυκνότητας του τοπικού πληθυσμού.

Μέσα σ' αυτό το τοπίο, λοιπόν, τίθενται κάποια ζητήματα για τους δήμους και τις κοινότητες της χώρας μας, τα οποία χρήζουν και της προσοχής αλλά και της μέριμνάς μας:

- Κατά πόσο οι δήμοι μπορούν να ανταποκριθούν στις ανάγκες τις σύγχρονης τοπικής ανάπτυξης από άποψη μεγέθους, υποδομών και πόρων.
- Κατά πόσο μπορούν να ασκήσουν τις αρμοδιότητες που τους έχουν ανατεθεί, με πιο πρόσφατες τη δημοτική αστυνομία, τα λιμενικά ταμεία, την πολιτική πρόνοιας.
- Κατά πόσο υπάρχει επάρκεια από στελέχη γνώσης και κεντρική καθοδήγηση.
- Κατά πόσο οι δημοτικές επιχειρήσεις, αρχικός στόχος των οποίων ήταν η οργανωμένη παρέμβαση στην τοπική ανάπτυξη, μπορούν να εξυγιανθούν και να λειτουργήσουν επιτέλους ορθολογικά και αποτελεσματικά, μακριά από τον ανορθόδοξο και πελατειακό τρόπο λειτουργίας, που κατέληξαν τελικά να έχουν.
- Καθώς και μια πληθώρα άλλων θεμάτων.

Εδώ και καιρό όλοι αναγνώρισαν την ανάγκη μιας νέας δέσμης αλλαγών και μεταρρυθμίσεων. Και πρώτα απ' όλα η ίδια η Κ.Ε.Δ.Κ.Ε. και τα όργανα της Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο νέος δημοτικός και κοινοτικός Κώδικας επιφέρει βασικές καινοτομίες και αρμοδιότητες. Από τον παραδοσιακό και παρωχημένο διαχωρισμό κρατικών και τοπικών υποθέσεων, περνάμε πια στην έννοια της δημόσιας υπόθεσης κεντρικού, περιφερειακού ή τοπικού χαρακτήρα, οργανώνοντας τις αρμοδιότητες με τρόπο πιο ρεαλιστικό, πιο αποτελεσματικό. Διασφαλίζεται, λοιπόν, το ειδικό βάρος της αποκέντρωσης και της αυτοδιοίκησης.

Τοπική δημοκρατία. Καθιερώνεται ο θεσμός του τοπικού δημοψηφίσματος. Ένα σύστημα θεσμών συμμετοχής των πολιτών στη διαμόρφωση των αποφάσεων που λαμβάνουν τα δημοτικά και κοινοτικά συμβούλια.

Εκούσιες συνενώσεις. Καθιερώνεται η διαδικασία της εκούσιας συνένωσης σε έναν Ο.Τ.Α., με ένα ειδικό πρόγραμμα χρηματοδότησης.

Σύστημα διακυβέρνησης. Κατ' αρχάς καθιερώνεται το γενικό τεκμήριο αρμοδιότητας του δημοτικού και κοινοτικού συμβουλίου. Προχωράμε στην ενίσχυση της «εσωδημοτικής» δημοκρατίας, με την αναβάθμιση των αιρετών δημοτικών οργάνων, με την αναβάθμιση του ρόλου της μειοψηφίας και την εσωτερική αποκέντρωση και έτσι μεταβαίνουμε από ένα «δημαρχοκεντρικό» σύστημα σε μια πιο συλλογική και δημοκρατική δομή που συμπληρώνει εσωτερικά τους κανόνες διαφάνειας και δημο-

κρατίας.

Ενίσχυση της κοινωνικής πολιτικής των δήμων. Μια σειρά διατάξεις που υπάρχουν στο νέο Κώδικα στόχο έχουν να διευκολύνουν τους Ο.Τ.Α., να σταθούν ουσιαστικά στο πλάι των πολιτών τους.

Την προώθηση της πολιτιστικής ανάπτυξης σε τοπικό επίπεδο.

Τη διαδημοτική συνεργασία, όπου οριοθετούνται με τρόπο διακριτό και σαφή, «υπερδημοτικές» αρμοδιότητες και δραστηριότητες στην περιοχή των οποίων κινούνται υποχρεωτικά οι διαδημοτικές συνεργασίες. Με τη διαδικασία αυτή θα επιτευχθεί ορθολογική και παραγωγική αξιοποίηση του υπάρχοντος δυναμικού των συμμετεχόντων δήμων, των μέσων που διαθέτουν και των οικονομικών τους δυνατοτήτων.

Η οργάνωση των «υπερδημοτικών» αρμοδιοτήτων, αποσκοπεί αφ' ενός μεν να ενισχύσει τη δυνατότητα όλων των δήμων να συμμετάσχουν ενεργά και δυναμικά στον ευρύτερο αναπτυξιακό σχεδιασμό, τις υποδομές και τις επενδύσεις μιας περιοχής, αφ' ετέρου δε, να ασκήσουν κοινές αρμοδιότητες, που δεν μπορούν να κλειστούν στα σύνορα ενός μικρού δήμου.

Η εξυγίανση των κοινοτικών και δημοτικών επιχειρήσεων. Από την καταγραφή, την αποτίμηση και την αξιολόγηση της υπάρχουσας κατάστασης των δυνατοτήτων, αλλά και των προβλημάτων είναι φανερό πια η ανάγκη για μια ριζική αναδιάρθρωση του καθεστώτος των δημοτικών επιχειρήσεων και των κάθε φύσης νομικών προσώπων που ανήκουν στην Τοπική Αυτοδιοίκηση.

Παράλληλα το νέο θεσμικό πλαίσιο προβλέπει τη μετεξέλιξη των υπαρχουσών επιχειρήσεων και λοιπών νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου, την εκκαθάριση των οριστικά ζημιολόγων, τον τρόπο πρόσληψης του προσωπικού τους μέσω Α.Σ.Ε.Π..

Την οικονομική διοίκηση των Ο.Τ.Α., όπου προχωρούμε σε μια πλήρη αναμόρφωση της οικονομικής διοίκησης, ώστε να υπάρξει εκσυγχρονισμός, αλλά και παράλληλη διασφάλιση της νομιμότητας, της διαφάνειας, της δημοσιότητας, με εχέγγυο τον έλεγχο από το Ελεγκτικό Συνέδριο, αλλά και τις υπόλοιπες διαδικασίες που προβλέπονται.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι πάρα πολλά ζητήματα για τα οποία θα άξιζε κανείς να μιλήσει πάνω στο νέο Κώδικα. Το βασικό όμως που πρέπει να αντιληφθούμε είναι ότι ζωτικός πυρήνας της οργάνωσης του κράτους μας είναι οι Οργανισμοί της Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Η δική τους πρόοδος θα συμπαράσχει και την πρόοδο όλης της χώρας. Με αυτό το θεσμικό πλαίσιο μπαίνουν οι βάσεις για μια καλύτερη κοινότητα, για έναν πιο δυνατό δήμο. Εν όψει όλων αυτών καλούμαστε όλοι να στηρίξουμε το νέο δημοτικό και κοινοτικό Κώδικα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε συνάδελφε.

Ο συνάδελφος κ. Καλλιώρας έχει το λόγο.

ΗΛΙΑΣ ΚΑΛΙΩΡΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, θέλω να αρχίσω λέγοντας ότι πρέπει η Κυβέρνηση να πάρει τα πολιτικά εύσημα για την προσπάθεια για όλους όσους βοήθησαν και συνέβαλαν στο να έρθει σήμερα στο Εθνικό Κοινοβούλιο αυτή η πρόταση, αυτός ο νέος Κώδικας. Και το λέω μετά λόγου γνώσεως, γιατί πρόκειται για μία πάρα πολύ καλή προσπάθεια. Και επιτρέψτε μου να εξηγήσω γιατί.

Ξεκινάει η ιστορία των δήμων το 1833 και αν φθάσουμε σε πρόσφατες ημερομηνίες μπορούμε άνετα να δούμε το 1980 όπου ένας νόμος πάλι δημιούργησε για πρώτη φορά στη σύγχρονη ιστορία τον πρώτο δημοτικό και κοινοτικό Κώδικα, παρόμοιο, δηλαδή, με το σημερινό σχέδιο. Από τότε είχαμε τρεις νέες κωδικοποιήσεις, οι οποίες ακολουθούν.

Πρέπει να πω ευθείς αμέσως ότι από το 1980 μέχρι σήμερα και οι νέες κωδικοποιήσεις που ήρθαν δημιούργησαν αρκετά προβλήματα σε αρκετές περιπτώσεις γιατί υπήρχαν προβλήματα που άλλες ήταν αποσπασματικές, άλλες ήταν μεμονωμένες, άλλες ήταν εμβολωματικές και άλλες ξέφευγαν από την ενιαία φιλοσοφία ενός κειμένου που πρέπει να έχει ένας Κώδι-

κας. Δηλαδή ξέφευγαν απ' αυτή τη λογική της ενιαίας τήρησης μιας φιλοσοφίας του γράμματος του νόμου, του Κώδικα προς μία κατεύθυνση.

Πρέπει να πω στη συνέχεια ότι και στο Σύνταγμα του 1975 αλλά και στο Σύνταγμα που αναθεωρήσαμε πριν από πέντε χρόνια, το 2001, ήρθαν και οι δύο αυτές περιπτώσεις μέσα από την Εθνική Αντιπροσωπεία να ανεβάσουν το θεσμό της Τοπικής Αυτοδιοίκησης στα επίπεδα τα οποία είναι τέτοια σήμερα που σίγουρα –είμαι σίγουρος και εγώ προσωπικά– δεν έχουν να ζηλέψουν τίποτα από τους άλλους κώδικες των άλλων ευρωπαϊκών κρατών, για να κάνω μία σύγκριση.

Εγώ, κύριε Υπουργέ, πρέπει να πω ότι η προσπάθεια που έκανε η Κυβέρνηση είναι εξαιρετική. Θέλω να συγχαρώ τον κ. Βεζιργιάννη σαν πρόεδρο της επιτροπής που ξεκίνησαν όλοι μαζί σαν μία ομάδα τότε για να μας δώσουν από το φθινόπωρο του 2004 το έργο το οποίο σήμερα έχουμε μπροστά μας.

Και πρέπει επίσης να πω ότι η σημερινή Τοπική Αυτοδιοίκηση βρίσκεται ανάμεσα σε δύο κατευθύνσεις, τις οποίες η Νέα Δημοκρατία τις έχει στο πρόγραμμά της και τις υλοποιεί ακόμη και με το σημερινό Κώδικα. Τι εννοώ; Εννοώ ότι όσο περνάει ο χρόνος καταλαβαίνουμε ότι πρέπει να είναι η ελληνική περιφέρεια αυτή που θα έχει το πρώτο βήμα και τον πρώτο λόγο εν αντιθέσει με το κέντρο. Άρα, φεύγουμε προς τις περιφέρειες όπως και η Ευρώπη ορίζει για την Ελλάδα αλλά και την Ευρώπη των περιφερειών. Η διεθνής κατάσταση είναι τέτοια σήμερα που επιβάλλει να είναι ως κύτταρο δημοκρατίας και λειτουργίας και ισχυροποίησης του θεσμού του κράτους οι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Εγώ θα ήθελα να πω ότι στα έντεκα μέρη και στα διακόσια ογδόντα επτά άρθρα του συγκεκριμένου Κώδικα βρίσκουμε εξαιρετικά μεγάλες αλλαγές, οι οποίες είναι και σημαντικές και οι οποίες θα καλυτερέψουν τη ζωή των πολιτών όταν και εφύσον εφαρμοστούν.

Πρέπει εδώ να ξεκινήσω και να δώσω το στίγμα. Και από την Κ.Ε.Δ.Κ.Ε., αλλά και από την ακρόαση των φορέων, αν διαβάσει κάποιος τα Πρακτικά, θα δει ότι το κλίμα της συναίνεσης, της συναντίληψης για τα περισσότερα πράγματα ήταν αυτό το οποίο έδωσε και το πολιτικό χρώμα και την ουσία του Κώδικα που σήμερα έχουμε στα χέρια μας, δηλαδή, είναι προϊόν της δημοκρατίας και των δημοκρατικών διαδικασιών.

Ας πάμε τώρα σε μερικά επί μέρους θέματα αναφορικά με το νέο Κώδικα, ποιες είναι, δηλαδή, οι επί μέρους ρυθμίσεις. Και θα αναφερθώ, σταχυολογώντας, σε κάποιες απ' αυτές.

Πρώτα απ' όλα στο θέμα του προληπτικού ελέγχου της νομιμότητας δαπανών Ο.Τ.Α., όλοι γνωρίζουμε ότι υπήρχε ασάφεια. Έρχεται σήμερα η Κυβέρνηση με το νέο Κώδικα και μας δίνει μία σαφή πορεία, μια σαφή διαδικασία, μία συγκεκριμένη θεματική συστηματοποίησης των αρμοδιοτήτων, για να μην υπάρχουν παρεξηγήσεις και περισσότερη γραφειοκρατία, η οποία δεν χρειάζεται. Τα πράγματα, δηλαδή, γίνονται πιο απλά.

Εισάγει θεσμούς ανάπτυξης για την τοπική δημοκρατία, πράγμα που είναι αναγκαίο συστατικό της δημοκρατίας μας. Για πρώτη φορά –άλλη καινοτομία και εδώ– καθιερώνεται ο θεσμός του δημοψηφίσματος, όπου για θέματα που αφορούν τους δημότες θα μπορούν οι ίδιοι στα δημοτικά και κοινοτικά συμβούλια να δίνουν τις δικές τους απαντήσεις. Έχουμε συμμετοχική, λοιπόν, δημοκρατία πέρα από τη Χάρτα των Δικαιωμάτων του Πολίτη, τον Οδηγό του Δημότη και τον απολογισμό των πεπραγμένων, που ορίζει σε ετήσια βάση ο σημερινός Κώδικας.

Επίσης, μία άλλη καινοτομία που θέλω να τονίσω, είναι ότι υπάρχουν κίνητρα για να προωθηθούν εκούσιες συνενώσεις, αφού, σ' αυτή την περίπτωση ο Κώδικας προβλέπει και ιδρύει ειδικό πρόγραμμα ενώσεων, κάτι που δεν υπήρχε.

Ένα άλλο θέμα που αλλάζει τα δεδομένα, είναι και το σύστημα της διακυβέρνησης. Εδώ βλέπουμε ότι ο Κώδικας αυξάνει τον αριθμό των δημοτικών συμβούλων και των αντιδημάρχων, ανάλογα με τον πληθυσμό του κάθε δήμου.

Αναβαθμίζει –άλλη καινοτομία την οποία θέλω να τονίσω– το ζήτημα του ρόλου της μειοψηφίας, δηλαδή ο αντιπρόεδρος πλέον του δημοτικού συμβουλίου θα είναι εκλεγμένος υποψή-

φιος, τον οποίο θα προτείνει και θα ψηφίζει η μειοψηφία. Από αυτό αυτόματα καταλαβαίνει κανείς πόσο αλλάζουν τα δεδομένα, ακόμα και στα προεδρεία των συμβουλίων των δήμων.

Ένα σημαντικό ζήτημα αφορά το 42%. Πρέπει να πούμε ξεκάθαρα ότι πέραν του ότι είχαμε το 42% για την εκλογή των δημάρχων από την πρώτη Κυριακή, πέρα από το προεκλογικό πρόγραμμα, οι ισχυροί Ο.Τ.Α. γίνονται, εφόσον υπάρχουν ισχυρές συνενώσεις, συμμαχίες που δεν είναι συγκυριακές για να παράγουν αποτελέσματα από την πρώτη Κυριακή, γιατί μας ενδιαφέρει το τι θα κάνεις για το δήμο και όχι αυτοί που θα εκλεγούν για να κάνουν κάτι για το δήμο.

Έτσι, λοιπόν, η Κυβέρνηση υλοποίησε και αυτή τη δέσμευσή της. Θα μπορούσαμε να βρούμε και άλλους πενήντα, εκατό λόγους για να υποστηρίξουμε πως είναι προς τη σωστή κατεύθυνση, γιατί, αν μη τι άλλο, οι δήμοι δεν χρειάζεται να μπουν στη διαδικασία της δεύτερης Κυριακής, όπου φέρνουμε όλους τους ετεροδημότες να ψηφίσουν για το συνδυασμό, ενώ με το ποσοστό του 42% μπορούμε και έχουμε εκλεγμένες κυβερνήσεις στον τόπο.

Επίσης, αναβαθμίζεται πάρα πολύ το θέμα των δήμων, με την έννοια ότι υπάρχουν πλέον δημοτικά διαμερίσματα και οι αρμοδιότητες μεταφέρονται στα τοπικά διαμερίσματα. Έτσι, εδώ μπορούμε να δούμε ότι ήδη με τον Κώδικα έχει μπει πρόβλεψη για διάθεση στο τεχνικό πρόγραμμα του κάθε δήμου του 30% των πιστώσεων, για να κάνει, δηλαδή, έργα για ύδρευση, ηλεκτροφωτισμό, δημοτικές οδούς, κοινόχρηστους χώρους κ.λπ..

Επιπλέον, για πρώτη φορά προβλέπεται και ικανή, πάγια προκαταβολή, την οποία μπορεί να διαχειρίζεται ο πρόεδρος του τοπικού συμβουλίου. Δεν είναι, δηλαδή, μόνο λόγια, αλλά έρχεται το κράτος και τους δίνει χρήματα για να μπορούν να αντεπεξέλθουν στις ανάγκες αυτές.

Κλείνοντας, κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να πω ότι επειδή ο Κώδικας αποτελεί μία συστηματική, προσεκτική προσπάθεια και είναι κάτι που σίγουρα μας οδηγεί σε μία νέα Ελλάδα σε ό,τι αφορά την Τοπική Αυτοδιοίκηση, βεβαίως, τον στηρίζω και τον ψηφίζω.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε συνάδελφε.

Ο κ. Βεργίνης έχει το λόγο.

ΞΕΝΟΦΩΝ ΒΕΡΓΙΝΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κάθε φορά που ανεβαίνω σ' αυτό το βήμα, αισθάνομαι πραγματικά ότι βρίσκομαι στο χρέος μου μπροστά. Είναι το βάθος της δημοκρατίας και επομένως, αισθάνομαι το υπέρτατο χρέος και καθήκον απέναντι στην πολιτεία και τους πολίτες και ιδιαίτερα απέναντι στη Λευκάδα και στους απανταχού Λευκαδίτες να μιλώ με ειλικρίνεια και ευθύτητα.

Είναι γεγονός ότι από χθες συζητάμε ένα νομοσχέδιο υψίστης σημασίας. Δεν αφορά απλά την Τοπική Αυτοδιοίκηση. Αφορά τη διοίκηση όλου του κράτους, τη διοίκηση της πολιτείας. Αφορά τις σχέσεις όλων των πολιτών και ιδιαίτερα αφορά την ενδυνάμωση της δημοκρατίας, γιατί εάν η τοπική δημοκρατία δεν λειτουργεί, τότε και η γενική δημοκρατία δεν λειτουργεί και το κράτος ασθενεί.

Είναι γεγονός ότι το νομοσχέδιο αυτό επιλύει βασικά ζητήματα. Αποτελεί ένα σημαντικό βήμα υψίστης σημασίας, διότι κωδικοποιεί τους νόμους και όλες τις διάσπαρτες εκείνες διατάξεις, οι οποίες αναφέρονται στην Τοπική Αυτοδιοίκηση. Είναι κάτι πολύ σημαντικό, γιατί η κωδικοποίηση δεν είναι μονάχα σπουδαία, δεν είναι μονάχα χρήσιμη. Είναι και αναγκαία και για τη σημερινή διοίκηση, αλλά και για το μέλλον. Ακόμα είναι και σημαντική για τον ιστορικό ερευνητή, γιατί θα μπορεί στο εξής να προσφεύγει σ' αυτό το συγκεντρωμένο κείμενο και να γνωρίζει όλα όσα αφορούν την Τοπική Αυτοδιοίκηση. Επομένως λειτουργούμε με χαμηλότερο κόστος και οικονομία χρόνου.

Άρα, χειροκροτούμε αυτήν την πρωτοβουλία της πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου Εσωτερικών. Μ' αυτήν την έννοια θεωρούμε ότι πραγματικά προσφέρουμε ως Κυβέρνηση αυτό που πράγματι χρειαζόταν για τη σωστή διοίκηση της πολιτείας.

Μέχρι τώρα η Κυβέρνηση δεν έμεινε, όπως λέμε, με αδειανά τα χέρια, γιατί επιτέλεσε σπουδαίο έργο. Είδε τι λείπει από την Τοπική Αυτοδιοίκηση. Έδωσε την πραγματική εικόνα της Τοπικής Αυτοδιοίκησης μέχρι τις εκλογές του Μαρτίου του 2004. Υπήρχε μία σύγχυση της κατανομής των αρμοδιοτήτων μεταξύ των διαφόρων βαθμών στους δήμους, στις νομαρχίες, στις περιφέρειες. Υπήρχε απουσία σαφούς προσδιορισμού των επιτελικών αρμοδιοτήτων κάθε επιπέδου διοίκησης του κράτους. Υπήρχε μία σχετική αδιαφορία απέναντι, ιδιαίτερα, στη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση.

Επιτέλους υπήρξε μεταβίβαση αρμοδιοτήτων από την προηγούμενη κυβέρνηση στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, αλλά δυστυχώς χωρίς μεταφορά αντίστοιχων πόρων. Αυτό όλοι το παραδέχονται σήμερα.

Επιπλέον, δεν υπήρξε απόδοση στην Τοπική Αυτοδιοίκηση των θεσμοθετημένων πόρων από το ίδιο το κράτος, δηλαδή, το ίδιο το κράτος ήταν ασυνεπές προς την Τοπική Αυτοδιοίκηση. Για τα χρέη των Ο.Τ.Α., οι οποίοι χρωστούσαν και μέχρι σήμερα συνεχίζουν να χρωστούν 4,5 δισεκατομμύρια ευρώ, δηλαδή, 1,5 τρισεκατομμύριο δραχμές, η τότε κυβέρνηση δεν είχε αποδώσει αυτούς τους θεσμοθετημένους πόρους.

Υπήρχε αναγκαστική συγχώνευση δήμων και κοινοτήτων, χωρίς προηγούμενη σοβαρή μελέτη και με κομματική πολλές φορές ιδιοτέλεια και σκοπιμότητα.

Πρέπει να σας πω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πως στη Λευκάδα συμβαίνει εκείνο το άτοπο. Βλέπετε μία κοινότητα άκρως απομακρυσμένη από την πόλη της Λευκάδας, δηλαδή το Δήμο Λευκάδας, και αντί να βρίσκεται ενωμένη με το Δήμο των Σφακιωτών ή της Καρυάς, βρίσκεται ενωμένη με το Δήμο Λευκάδας από τον οποίο απέχει πολλά χιλιόμετρα.

Απλά ίσως κάποιοι λόγοι κομματικής σκοπιμότητας οδήγησαν σ' αυτή την κατανομή –θα έλεγε κάποιος– των κοινοτήτων σε σχέση με τη σύμπτυξη των δήμων.

Έλλειψη ενδιαφέροντος για την ανάπτυξη των Ο.Τ.Α. και από πλευράς κοινωνικής, αλλά και οικονομικής ιδιαίτερα για τις ορεινές και προβληματικές, αλλά και για τις νησιωτικές ακόμη περιοχές.

Τέλος, υπήρχε μια αδυναμία από το πλαίσιο λειτουργίας της Τοπικής Αυτοδιοίκησης που να δίνει τουλάχιστον προτεραιότητες και αποκέντρωση πραγματική στα προβλήματα και τις δραστηριότητες της Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Αλλοπρόσβαλοι σχηματισμοί, αταίριαστες παντρείες κοινοτήτων με αναγκαστική συνένωση.

Σήμερα, με βάση όλη αυτήν την εικόνα, η Κυβέρνηση έχει να επιδείξει σημαντικά βήματα προόδου:

Πρώτον, πριν να έρθει αυτό το νομοσχέδιο, διευθετήθηκε το θέμα των δεκατρείς χιλιάδων συμβασιούχων των Ο.Τ.Α. από τον Υπουργό Εσωτερικών.

Δεύτερον, υπήρξε πλήρης απόδοση των προβλεπόμενων πόρων των Ο.Τ.Α., άμεση χρηματοδότηση των έργων περιφέρειας από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων με το Πρόγραμμα «ΘΗΣΕΑΣ». Έχουμε περίπου 3,5 δισεκατομμύρια ευρώ ως προίκα, πέρα από το γεγονός ότι ο νόμος των Σ.Δ.Ι.Τ. –σύμπραξη, δηλαδή, δημοσίου και ιδιωτικού τομέα– δίνει αυτή τη δυνατότητα στην Τοπική Αυτοδιοίκηση να παράγει έργα και μάλιστα έργα υποδομής, με βάση αυτόν τον νόμο.

Επίσης, τριπλασίασε τους πόρους της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης και μάλιστα απάλλαξε κυρίως την Τοπική Αυτοδιοίκηση από προνοιακά βοηθήματα τα οποία αντιπροσώπευαν το 2004, όταν η Κυβέρνηση παρέλαβε τη διακυβέρνηση της χώρας, το 79% των κεντρικών αυτοτελών πόρων της.

Λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κυρίως εσείς της Αντιπολίτευσης, μέσα απ' αυτό αντιλαμβάνεστε ότι η Κυβέρνηση έκανε το άριστο και το απόλυτα δυνατόν. Επομένως δεν είμαστε εμείς που είμαστε ενάντια στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, αλλά κυρίως η Αξιωματική Αντιπολίτευση. Ποιος, λοιπόν, τελικά υπογείωσε την Τοπική Αυτοδιοίκηση, εμείς ή οι προηγούμενες κυβερνήσεις;

Τέλος, πρέπει να καταλάβουμε ότι η σημερινή Κυβέρνηση με το νομοσχέδιο το οποίο φέρνει, παρέχει τη δυνατότητα μεγάλης ενδυνάμωσης της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και κυρίως της

αποκέντρωσης, διότι δίνει αρμοδιότητες στους δήμους και τις κοινότητες που κατανέμονται σε επτά τομείς. Με αυτό περιορίζονται κυρίως οι επικαλύψεις και αυξάνεται η αποτελεσματικότητά τους προς όφελος των πολιτών.

Στην εισαγωγή θεσμών ανάπτυξης τοπικής δημοκρατίας εισάγονται τα τοπικά δημοψηφίσματα με την ενεργό συμμετοχή του πολίτη στη διαμόρφωση των αποφάσεων που παίρνουν τα δημοτικά και κοινοτικά συμβούλια. Καθιερώνει κίνητρα προώθησης εκούσιας συνένωσης, που είναι κάτι πολύ σημαντικό ενάντια στην αναγκαστική συνένωση.

Επίσης, καθιερώνει σύστημα διακυβέρνησης και δημοτικής αποκέντρωσης και φέρνει σειρά ρυθμίσεων που αναβαθμίζουν το δημοτικό συμβούλιο σε πολιτικό, προγραμματικό και ελεγκτικό όργανο του δήμου. Κυρίως δίνει τη δυνατότητα –κάτι που είναι πολύ σημαντικό και μόνο γι' αυτό θα οφείλαμε να το ψηφίσουμε– αναβάθμισης λειτουργίας των Ο.Τ.Α. μέσω της σύνταξης τετραετών επιχειρησιακών προγραμμάτων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Άρα, είναι υποχρεωμένες οι Τοπικές Αυτοδιοικήσεις να κάνουν επιχειρησιακά προγράμματα τετραετή, ώστε να γνωρίζουν και οι πολίτες, αλλά και τα ίδια τα όργανα της Τοπικής Αυτοδιοίκησης πού πάνε το δήμο, πού πάνε την κοινότητα και πού πάνε τη δημαρχία.

Στην οικονομική αυτοδιοίκηση των κοινοτήτων εκσυγχρονίζεται το σύστημα διαχείρισης. Αυτό είναι, επίσης, πολύ σημαντικό διότι γνωρίζουμε την έλλειψη διαφάνειας και νομιμότητας και την έλλειψη δημοσίευσης των πράξεων της Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Άρα, προχωράμε στον έλεγχο της νομιμότητας.

Τέλος, προχωράμε στην οικοδόμηση συνεργασιών σε διεθνές και ευρωπαϊκό επίπεδο. Αυτό νομοθετείται και δεν γίνεται απλά με μια απλή πρωτοβουλία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι το παρόν νομοσχέδιο παρέχει σημαντικές τομές και αλλαγές, πέρα από το γεγονός ότι κωδικοποιεί την προηγούμενη υφιστάμενη νομοθεσία. Επομένως με βάση αυτά θεωρώ ότι όλοι μας μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα θέλουμε κάτι καλύτερο για την Τοπική Αυτοδιοίκηση, θέλουμε ανάπτυξη, καλύτερες υπηρεσίες για τον πολίτη και γι' αυτό καλώ όλους να υπερψηφίσουμε το παρόν νομοσχέδιο.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Ο κ. Σγουρίδης έχει το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ως προς τον Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων που θα κυρώσετε την Πέμπτη –γιατί εμείς δεν θα ψηφίσουμε– θέλω να πω ότι κατά βάση περιέχει ρυθμίσεις που βοηθούν την οργανωτική και λειτουργική δομή της υπάρχουσας κατάστασης.

Είναι όμως, μια ανακλαστική προσπάθεια διαχειριστικού χαρακτήρα. Αν τη δούμε μόνο έτσι, πρέπει να τη χαρακτηρίσουμε θετική. Εμείς όμως τη θεωρούμε ότι είναι ήσσονος σημασίας για την Τοπική Αυτοδιοίκηση και γι' αυτό ακριβώς την καταψηφίζουμε.

Για τη Νέα Δημοκρατία θεωρείται προωθημένη γιατί μέσα από τη συντηρητική της λογική, ποτέ δεν πίστεψε στην αποκέντρωση, ποτέ δεν εμπιστεύτηκε την Αυτοδιοίκηση. Άρα, αυτά τα οποία αποδέχεται σ' αυτόν τον Κώδικα, τα θεωρεί υπερβολικά, τα θεωρεί πολύ μεγάλα ζητήματα τα οποία επιλύει και τα θεωρεί φανταστικά.

Όμως, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, κάνετε το εξής λάθος: Ξεχνάτε ότι η Τοπική Αυτοδιοίκηση είναι αυτή η Τοπική Αυτοδιοίκηση του εικοστού πρώτου αιώνα και όχι του εικοστού αιώνα. Μιλάμε για την Τοπική Αυτοδιοίκηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης και πρέπει να κάνουμε υπέρβαση στην υπάρχουσα κατάσταση, αν θέλουμε να προλάβουμε τους εταίρους μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Γιατί δεν αρκεί να επαναλαμβάναμε ότι η Τοπική Αυτοδιοίκηση δεν πρέπει να είναι ο φτωχός συγγενής που ασχολείται με κατώτερες υποθέσεις διαχειριστικού χαρακτήρα, αλλά να εννοούμε πραγματικά ότι είναι η θεσμι-

κή συνιστώσα της αποφασιστικής σημασίας ζητημάτων που περικλείει μέσα της τους δύο άξονες, που χαράζει η ευρωπαϊκή Χάρτα Τοπικής Αυτονομίας, που είναι η τοπική δημοκρατία και η τοπική αυτονομία.

Αυτά τα δύο στοιχεία, τα οποία πρέπει οπωσδήποτε εμείς μέσα από έναν Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων να τα αναγνωρίζουμε εν τη πράξει, δεν το κάνουμε.

Επιτέλους, κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να καταλάβουμε ότι ωρίμασε ο καιρός, πρώτον, να ξεκαθαρίσουμε υποχρεωτικά τις θέσεις μας και τις απόψεις μας ως προς τους δύο βαθμούς αυτοδιοίκησης.

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. το έκανε. Ομιλεί για ισχυρή Τοπική Αυτοδιοίκηση και περιφερειακή αυτοδιοίκηση. Εσείς ακροβατείτε ανάμεσα στη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση, την Τοπική Αυτοδιοίκηση και την περιφέρεια. Και, επιτέλους, δεν πληροίτε τη συνταγματική διάταξη.

Δεύτερον, να ξεκαθαρίσουμε ποια είναι τα όρια ανάμεσα στη διοίκηση και στην αυτοδιοίκηση, τα όρια ανάμεσα στην αποκέντρωση και την αποσυγκέντρωση, διότι η αποσυγκέντρωση είναι η αποσυμφορήση της κεντρικής διοίκησης. Αυτοδιοίκηση σημαίνει αποφάσεις. Ότι ο δήμος, δηλαδή, παίρνει πραγματικές αποφάσεις μόνος του, αν θέλετε, και για τον πολεοδομικό συντελεστή, διότι τότε αποκτά αξιοπρέπεια το δημοτικό συμβούλιο.

Τρίτον, να ξεκαθαρίσουμε ότι όλοι οι κάτοικοι που διαμένουν σ' έναν τόπο είτε είναι αλλοδαποί, είτε είναι απλώς πολίτες-κάτοικοι αυτού του τόπου, πρέπει να έχουν το δικαίωμα του εκλέγειν και εκλέγεσθαι.

Τέταρτον, να ξεκαθαρίσουμε με νόμο τα κριτήρια της χωρικής και της κοινωνικής συνοχής.

Αυτό, δηλαδή, που είπε προηγουμένως ο αγαπητός φίλος κ. Βεργίνης περί του τρόπου που συστήθηκε ο «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ». Σαφώς υπάρχουν λάθη, αλλά όμως πρέπει να γίνει ένας δεύτερος «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ», συνολικός «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ» που να μειώνει τους δήμους από χίλιους εξακόσιους, που είναι σήμερα σε οκτακόσιους και εκεί πάνω να λυθούν και τα ζητήματα αυτά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Αναγκαστικές;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ: Αναγκαστικές. Αλλά όμως, πρέπει να ξεκαθαρίσουμε ποιο είναι το όριο της χωρικής συνοχής και ποιο το όριο της κοινωνικής συνοχής, διότι κοινωνική συνοχή δεν υπήρχε στην περίπτωση της Λευκάδας ...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Χίλιοι τριάντα δύο ...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ: Να το φτάσουμε στους οκτακόσιους ...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Είναι χίλιοι τριάντα δύο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ: ... να το φτάσουμε στους εξακόσιους διότι τότε θα μπορούν να αποκτήσουν οντότητα για να αντεπεξέλθουν, αν θέλετε, και σε προγράμματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης ως ουσιαστικές οντότητες.

Επίσης, πρέπει να ξεκαθαρίσουμε ποιες θα είναι οι αρχές της τοπικής φορολόγησης αν θέλουμε να κάνουμε υπέρβαση.

Για το τελευταίο, θα κάνω κάποιες σκέψεις. Κύριοι συνάδελφοι, ο πολίτης ελέγχει αυτόν που πληρώνει. Ο πολίτης εκεί που δίνει τον παρά του, εκεί ελέγχει. Και τι εννοώ με αυτό; Σήμερα τα έσοδα του δήμου είναι απροσδιόριστα και δεν έρχονται απευθείας στην Τοπική Αυτοδιοίκηση. Τα παίρνει ο δήμος από τη Δ.Ε.Η., τα παίρνει ο δήμος από την αναδιανομή που κάνει το κράτος. Δεν πληρώνεις το δήμαρχο και το δημοτικό συμβούλιο, άρα δεν τον ελέγχεις. Γι' αυτό, δεν θα ακούσετε ποτέ κανέναν πολίτη να πει για το πεζοδρόμιο ή για το δρόμο που δεν διανοίχθηκε, διότι όλοι λένε ότι δεν του έδωσε λεφτά το κράτος, το κακό κράτος, ο κακός Υπουργός και ο καλός ο δήμαρχος.

Αρα, λοιπόν, αν δεν πληρώσεις απευθείας τη δημοτική αρχή, δεν την ελέγχεις. Δείτε πού γίνεται ο έλεγχος, κύριοι συνάδελφοι, στην Τοπική Αυτοδιοίκηση. Ο έλεγχος γίνεται στο νερό, αν είναι ακριβό το νερό ή όχι, γιατί πληρώνει απευθείας ο πολίτης το νερό.

Όσον αφορά το θέμα της καθαριότητας, δεν μιλάει διότι τα

χρήματα τα δίνει εμμέσως, μέσω της Δ.Ε.Η. Το ίδιο γίνεται και με τους φόρους. Γι' αυτό, δεν κρίνονται και οι τοπικοί άρχοντες από τη διαχειριστική τους ικανότητα. Δεν κρίνονται οι τοπικοί άρχοντες από την αξιοποίηση των κονδυλίων, αλλά κοιτάξετε, κύριοι συνάδελφοι, πώς κρίνονται. Κρίνονται από αόριστες πολιτικές και κομματικές πλειοψηφίες, από τη δυνατότητά τους να εξασφαλίζουν λόγω γνωριμιών χρηματοδοτήσεις σε βάρος του κρατικού προϋπολογισμού, χωρίς τα κριτήρια κόστους και οφέλους.

Έτσι, διαιωνίζουμε την περιφερειακή ανισότητα, διότι ο πλούσιος και μεγάλος δήμος έχει περισσότερες διασυνδέσεις στο κέντρο και παίρνει περισσότερα λεφτά από όσα παίρνει ο Δήμος, αν θέλετε, της Μύκης στην Ξάνθη, διότι εκεί ο Δήμαρχος δεν έχει καμία δυνατότητα να πάρει χρήματα. Όμως, ο Δήμος Γαλασίου παίρνει λεφτά.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Επίσης, κύριοι συνάδελφοι, γι' αυτό με ελαφρά τη καρδιά απορρίπτονται και επενδύσεις από δημάρχους. Εάν, όμως, ο δήμαρχος έπαιρνε έσοδα από την επένδυση η οποία θα γίνει, δεν θα την απέρριπτε τόσο εύκολα, όπως βλέπουμε σήμερα στην περίπτωση που καταλαμβάνονται εργοστάσια για περιβαλλοντικούς και άλλους λόγους.

Να κρίνετε επάνω στο βάσανο του κατά πόσον αυτή η απόφαση οικονομικά βοηθάει τον πολίτη ή δεν τον βοηθάει. Αυτή είναι η υπέρβαση που πρέπει να γίνει στον Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων.

Επίσης, κύριοι συνάδελφοι, ο δήμος κατά βάση θα πρέπει να έχει δικαίωμα αποφάσεων στη λειτουργία της πόλης, να έχει δικαίωμα πάνω στη βιωσιμότητα της υπαίθρου, στις προστιτές και ποιοτικές υπηρεσίες, στον ελεύθερο χρόνο των πολιτών, πάνω στην ποιότητα της ζωής των κατοίκων. Και εκεί η σημασία των αποφάσεων θα πρέπει να κρίνεται σε σύγκριση με το τι γίνεται σε άλλες πόλεις.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Εδώ τώρα τι γίνεται; Εάν κάποτε το κράτος με γενικούς νόμους προστατεύσει το περιβάλλον, καλώς. Εάν δεν το προστατεύσει, άσε το να πηγαίνει. Όμως, αν κρίνεται ο δήμαρχος και το δημοτικό συμβούλιο πάνω σε τέτοιες υψίστης σημασίας αποφάσεις, τότε το κόστος θα πηγαίνει σ' αυτόν και τότε ο πολίτης θα κρίνει το δήμαρχο.

Αυτή είναι η υπέρβαση που πρέπει να γίνει πάνω στην Τοπική Αυτοδιοίκηση. Συμμετοχική δημοκρατία σημαίνει απογαλακτισμός από την κεντρική διοίκηση, σημαίνει διαφάνεια και έλεγχο.

Δυστυχώς, όμως, εσείς δεν είστε οπαδοί της αποσυγκέντρωσης, της αποκέντρωσης και της Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Γι' αυτό, εμείς καταψηφίζουμε αυτό το οποίο ανακλαστικά έχετε φέρει με έναν Κώδικα διαχειριστικού χαρακτήρα και λέμε ότι πάλι θα έρθει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. να κάνει την υπέρβαση πάνω σ' αυτά τα ζητήματα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε συνάδελφε.

Ο συνάδελφος κ. Γκιουλέκας έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΚΙΟΥΛΕΚΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούγοντας τον προλαλήσαντα ότι καταψηφίζει αυτό το οποίο επιχειρεί σήμερα να κάνει η Κυβέρνηση, μου θυμίζει τα έργα και τις ημέρες του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Συγκεκριμένα, μου θυμίζει το πόσο ξεκαθάρισε το τοπίο στα θέματα της Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Αν μιλήσουμε για τις νομαρχίες, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, θα σας πούμε ότι εκεί αφήσατε ένα ασαφές, ομιχλώδες τοπίο, εσείς που κόπτεστε σήμερα για την ενδυνάμωση της Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Και όσον αφορά στα έργα και τις ημέρες, συγκρινόμενα με τη δική μας διακυβέρνηση, θα πρέπει να σας θυμίσω μόνο ότι εμείς τριπλασιάσαμε τους πόρους προς τις νομαρχίες, υπερδιπλασιάσαμε τους πόρους προς τους Πρωτοβάθμιους Οργανισμούς Τοπικής

Αυτοδιοίκησης.

Όλα αυτά ακριβώς γιατί εμείς εννοούμε στην πράξη ότι θέλουμε μια ισχυρή Τοπική Αυτοδιοίκηση. Γιατί η Νέα Δημοκρατία δεν ήρθε στον τόπο για να διαχειριστεί απλώς τα προβλήματα. Η Νέα Δημοκρατία ήρθε για να αλλάξει αυτόν τον τόπο. Η ανασυγκρότηση, η πραγματική επανίδρυση της Δημόσιας Διοίκησης, αλλά και κατ' επέκταση η περαιτέρω ενίσχυση της Τοπικής Αυτοδιοίκησης αποτελεί μια στρατηγική επιλογή και προτεραιότητά μας.

Η επίτευξη της βιώσιμης ανάπτυξης και της μεγαλύτερης κοινωνικής συνοχής προϋποθέτει μια Δημόσια Διοίκηση σύγχρονη και υπεύθυνη για την καλύτερη εξυπηρέτηση του πολίτη. Στόχος μας είναι η αναβάθμιση της λειτουργίας των τοπικών κοινωνιών με την ενδυνάμωση των θεσμών της αποκεντρωσης και αυτό μόνο μέσω της Αυτοδιοίκησης μπορεί να γίνει.

Ως παράταξη, δεσμευτήκαμε προεκλογικά να θέσουμε κανόνες και όρια, να αναδιοργανώσουμε και να αναβαθμίσουμε τον τόσο ευαίσθητο τομέα της Δημόσιας Διοίκησης, να προσπαθήσουμε να δώσουμε λύσεις σε χρονίζοντα προβλήματα τόσο της κεντρικής διοίκησης, όσο και της αποκεντρωμένης διοίκησης και της αυτοδιοίκησης, να συμβάλλουμε στην αντιμετώπιση και την επίλυση των υπαρχόντων προβλημάτων που τόσα χρόνια τα αφήνατε εκεί να λιμνάζουν.

Η Νέα Δημοκρατία, στα δυο χρόνια διακυβέρνησης της χώρας, έχει επιτελέσει ένα πολύ σημαντικό έργο και έχει αποδείξει έμπρακτα ότι οι στόχοι που είχε θέσει προεκλογικά, υλοποιούνται και, μάλιστα, με έναν πολύ ταχύ ρυθμό.

Το παρόν νομοσχέδιο έρχεται να δώσει λύσεις, έρχεται να συστηματοποιήσει, να εκσυγχρονίσει και να εναρμονίσει προς τις νέες απαιτήσεις το θεσμικό πλαίσιο που διέπει τους πρωτοβάθμιους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Αγαπητοί συνάδελφοι, το υπό συζήτηση νομοσχέδιο πρέπει να μας ενώνει και όχι να μας χωρίζει, γιατί ακριβώς αυτό το οποίο εσείς επικαλείστε –αλλά δυστυχώς αποτύχετε στα είκοσι χρόνια της διακυβέρνησής σας να το κάνετε πράξη– και αυτό το οποίο εμείς επιδιώκουμε, έχει έναν κοινό όρο, έναν κοινό τόπο: ότι όλοι θέλουμε μια αποκεντρωμένη διοίκηση και όλοι θέλουμε μια ισχυρή τοπική κοινωνία.

Προς αυτήν την κατεύθυνση κινείται το παρόν νομοσχέδιο, ο Κώδικας Δήμων και Κοινοτήτων, και γι' αυτό σας καλούμε να το ψηφίσετε. Γιατί κάνει με αποφασιστικότητα σημαντικές υπερβάσεις, που στοχεύουν στη διαμόρφωση μιας νέας πραγματικότητας. Χαράσσοντας τομές, καινοτομίες, έρχεται να καλύψει ατέλειες, να συμπληρώσει και να κωδικοποιήσει νομοθετικά ρυθμίσεις προηγούμενων ετών που δεν απέδωσαν, δυστυχώς, τα προσδοκώμενα αποτελέσματα.

Έρχεται, επίσης, να συντάξει ως ένα ενιαίο κείμενο, σύγχρονο και ευέλικτο, τον Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων που θα δώσει πνοή στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, η οποία με τη σειρά της θα αποκτήσει έναν διαφορετικό αναπτυξιακό ρόλο με νέες δομές και θα ανταποκριθεί στις σύγχρονες απαιτήσεις των τοπικών κοινωνιών.

Ο νέος Κώδικας είναι ένα σημαντικό πόνημα, ένα σύγχρονο και ευέλικτο εργαλείο για την Τοπική Αυτοδιοίκηση, ένα εργαλείο που θα δώσει το έναυσμα να λειτουργήσει αποτελεσματικότερα, κάτι που θα το εισπράξουν θετικά όλοι οι Έλληνες πολίτες.

Εκτός, όμως, από εργαλείο, ο παρών Κώδικας, που καλούμαστε να ψηφίσουμε, αποτυπώνει βασικές πολιτικές επιλογές της παρούσας Κυβέρνησης για την οργάνωση και τη λειτουργία ενός θεμελιώδους θεσμού του δημόσιου βίου, δηλαδή της Πρωτοβάθμιας Αυτοδιοίκησης.

Δεν θα αναφερθώ αναλυτικά στα άρθρα του παρόντος νομοσχεδίου –έργο που εξάλλου έχουν επωμιστεί οι εισηγητές– θέλω όμως να σταθώ επιλεκτικά σε ορισμένες διατάξεις του νομοσχεδίου, που έρχονται να επιλύσουν σοβαρά θέματα των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Στο σημείο αυτό, κύριε Υπουργέ, θα ήθελα πραγματικά να εξάρω την πρωτοβουλία που παίρνετε, γιατί ένα πάγιο αίτημα των δήμων και των κοινοτήτων επιτέλους βρίσκει τη λύση του. Κατ' αρχάς, θα πρέπει να τονίσουμε ότι με το παρόν νομοσχέ-

διο για τις αρμοδιότητες των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης προσδιορίζονται οι γενικές αρχές που θα τις διέπουν. Για πρώτη φορά πραγματοποιείται μια θεματική συστηματοποίηση των αρμοδιοτήτων των δήμων και των κοινοτήτων, δίνοντας έμφαση στις αρμοδιότητες που σχετίζονται κυρίως με τις συναλλαγές των πολιτών, των δημοτών, ώστε να περιοριστούν οι περιπτώσεις επικάλυψης αρμοδιοτήτων και πάνω απ' όλα να αποφευχθούν οι χρονοβόρες διαδικασίες που τόσα χρόνια ταλανίζουν τον Έλληνα πολίτη.

Θέλω να τονίσω τη σημασία της εισαγωγής για πρώτη φορά του θεσμού των τοπικών δημοψηφισμάτων. Ταυτόχρονα, όμως, μ' αυτό, εισάγεται με το παρόν νομοσχέδιο ένα ολοκληρωμένο σύστημα θεσμών συμμετοχής του πολίτη στη διαμόρφωση των αποφάσεων που λαμβάνουν τα δημοτικά και κοινοτικά συμβούλια.

Περαιτέρω, θα πρέπει να σταθούμε στην καθιέρωση της Χάρτας των Δικαιωμάτων του Πολίτη, την κατάρτιση του Οδηγού του Δημότη και βεβαίως, την αυτονόητη υποχρέωση να προβαίνει η δημοτική και κοινοτική αρχή σε ετήσιο απολογισμό πεπραγμένων σε δημόσια συνεδρίαση.

Επίσης, σημαντικό για τη δημοκρατία των Ο.Τ.Α. είναι η ενίσχυση των ασθενέστερων συνδυασμών –ειδικά εκείνων με έναν και μόνο δημοτικό σύμβουλο– και η αναβάθμιση του ρόλου της μειοψηφίας.

Και εδώ πρέπει να κάνουμε ειδική μνεία στην καινοτομία πλέον που εισήχθη και περιλαμβάνεται και στο παρόν νομοσχέδιο για τους δήμους άνω των πέντε χιλιάδων κατοίκων, για τη συγκέντρωση δηλαδή του ποσοστού 42% που έρχεται να εξασφαλίσει ισχυρές τοπικές διοικήσεις. Πάνω απ' όλα, όμως, έρχεται πλέον να απαλείψει αυτό το τραγικό φαινόμενο που βλέπαμε τόσα χρόνια στις δημοτικές και νομαρχιακές εκλογές, αυτό των ανίερων συμμαχιών που συνέβαιναν μεταξύ της πρώτης και της δεύτερης Κυριακής, όπου, κυρίως, είχαμε συνδυασμούς με τελείως διαφορετικά προγράμματα όπου ξαφνικά συνέκλιναν τα πρόσωπα και κανείς δεν μιλούσε για τα προγράμματα. Και βεβαίως, κάτω από το τραπέζι, συνέβαιναν οι πιο αισχροί –επιτρέψτε μου να τους χαρακτηρίσω πολιτικά μ' αυτόν τον όρο– πολιτικοί εκβιασμοί και συναλλαγές.

Ένα άλλο σημείο είναι η αποκέντρωση, αλλά και η αναβάθμιση του ρόλου των τοπικών διαμερισμάτων, μια αναβάθμιση που συντελείται με τη διάταξη για τις αποφασιστικού χαρακτήρα αρμοδιότητές τους, αλλά και τη διασφάλισή τους μέσα από την πρόβλεψη της διάθεσης στο τεχνικό πρόγραμμα του 30% των πιστώσεων αποκλειστικά για τα έργα των τοπικών διαμερισμάτων. Και ακόμη με την πάγια προκαταβολή που θα διαχειρίζεται ο πρόεδρος του τοπικού συμβουλίου. Ο «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ» τον οποίον κάνατε πράξη και μάλιστα «ετσιθελικά», ένωσε πολλές φορές, περιοχές που δεν είχαν καμία ομοιογένεια, οδηγώντας σε μαρασμό μικρές κοινότητες. Με τα προβλεπόμενα στον νέο Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων ακριβώς οδηγούμε στην ανάπτυξη, στην αναβάθμιση αυτών των μικρών τοπικών κοινωνιών.

Θα ήθελα να σταθώ και στις διατάξεις που αφορούν στη διαδημοτική συνεργασία, στις συμβάσεις των φορέων της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και, κυρίως, στη δυνατότητα να συμπράττουν με τον ιδιωτικό τομέα για την εκτέλεση των έργων και την παροχή υπηρεσιών προς τους πολίτες.

Τελειώνοντας, εντελώς επιγραμματικά θα πρέπει να αναφερθούμε σε διατάξεις που έρχονται να δώσουν περαιτέρω ώθηση στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, διατάξεις που αφορούν στην εξυγίανση των δημοτικών και κοινοτικών επιχειρήσεων, ένα πάγιο αίτημα των δήμων και των κοινοτήτων, στη θέσπιση υποχρεωτικής σύνταξης από τους Ο.Τ.Α. τετραετών επιχειρησιακών προγραμμάτων, με τα οποία θα καθορίζονται οι στρατηγικοί στόχοι και οι προτεραιότητες της τοπικής ανάπτυξης, στην ενθάρρυνση της άσκησης της κοινωνικής πολιτικής με τη μείωση έως και 50% των φόρων των τελών σε ειδικές κατηγορίες δημοτών, με τη χορήγηση ειδικών χρηματικών βοηθημάτων σε πολύτεκνους, με την εκποίηση δημοτικών ή κοινοτικών οικοπέδων σε αστέγους και οικονομικά αδυνάμους πολίτες με ιδιαίτερα ευνοϊκούς όρους.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου

ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω αμέσως, κύριε Πρόεδρε.

Έτσι, κυρίες και κύριοι, εμείς εννοούμε την κοινωνική πολιτική και έτσι την κάνουμε πράξη μέσα από τα νομοθετήματά μας. Γιατί η δική σας κοινωνική πολιτική είδαμε πού μας οδήγησε. Μας οδήγησε σε μια στρατιά ανέργων από τη μία πλευρά και απ' την άλλη πλευρά σε μια ανάληψη Δημόσιας Διοίκησης, η οποία εκώφευε μπροστά στα κελεύσματα των πολιτών, να σκύψει η Δημόσια Διοίκηση πάνω στα προβλήματά τους.

Θα ήθελα, λοιπόν, τελειώνοντας να κλείσω και με τις διατάξεις που αφορούν στην προώθηση της πολιτιστικής ανάπτυξης, δηλαδή, στην οργάνωση και από τους Ο.Τ.Α. της προστασίας των μουσείων και των αρχαιολογικών χώρων, στη δημιουργία των δικτύων πόλεων και ενώσεων που διασφαλίζουν τη διαπεριφερειακή συνεργασία σε διεθνές επίπεδο, στην αναμόρφωση της οικονομικής διοίκησης με τέτοιο τρόπο ώστε να υπηρετεί τις ανάγκες της νομιμότητας, της διαφάνειας, αλλά και της δημοσιότητας και τέλος, στον περιορισμό του ελέγχου νομιμότητας των πράξεων του Ο.Τ.Α., κάτι που εναρμονίζεται επιτέλους με τη συνταγματική επιταγή του άρθρου 102 του Καταστατικού Χάρτη της χώρας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Τοπική Αυτοδιοίκηση βαδίζει ούτως ή άλλως μπροστά, εκσυγχρονίζεται και εμείς οφείλουμε από την πλευρά μας να τη βοηθήσουμε, να της δώσουμε ώθηση, να βοηθήσουμε σ' αυτήν την προσπάθεια με τον καλύτερο δυνατό τρόπο. Αυτό πράττει και η σημερινή Κυβέρνηση, δίνοντας ένα σύγχρονο, έναν ευέλικτο, έναν αποτελεσματικό Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων, που αποτελούσε μια χρόνια απαίτηση όλων των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Λυπούμεθα ειλικρινά που διαλέγεται ως πεδίο αντιπαράθεσης για την εξυπηρέτηση των μικροπολιτικών, των μικροκομματικών σας σκοπιμοτήτων αυτό το θέμα που αφορά στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, που αφορά στις τοπικές κοινωνίες που, τέλος-τέλος, αφορά στο κύτταρο της κοινωνίας μας, που είναι ο πολίτης.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε συνάδελφε.

Ο συνάδελφος κ. Κοντογιάννης έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επανειλημμένως έχει λεχθεί ότι η Τοπική Αυτοδιοίκηση αποτελεί τον πυρήνα του δημοκρατικού μας συστήματος.

Πράγματι, εκεί στους δήμους της αρχαιότητας δημιουργήθηκαν και εξελίχθηκαν όλες οι μορφές πολιτευμάτων για να καταλήξουμε στη δημοκρατία, το ορθότερο και δικαιότερο και γι' αυτό και μακροβιότερο πολίτευμα στην ιστορία της ανθρωπότητας. Οι εξελίξεις στην κοινωνία επέφεραν αλλαγές και το δημοκρατικό πολίτευμα στην πορεία του χρόνου έγινε πιο συγκεντρωτικό.

Σήμερα, οι ανάγκες και πάλι της κοινωνίας και η επιταγή για ένα σύγχρονο κράτος, το οποίο θα βρίσκεται πιο κοντά στον πολίτη, επιβάλλουν ουσιαστικά τη μεταφορά εξουσιών από το κέντρο στην περιφέρεια, από την κεντρική εξουσία στην Τοπική Αυτοδιοίκηση.

Λύνονται, όμως, έτσι τα προβλήματα της αποτελεσματικότητας του κράτους; Όχι βέβαια. Γιατί αποκέντρωση εξουσιών δεν σημαίνει μόνο μεταφορά αρμοδιοτήτων. Σημαίνει και μεταφορά πόρων.

Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, υλοποιώντας τις προεκλογικές της δεσμεύσεις, αποδίδει σταδιακά το 1,4 δισεκατομμύριο ευρώ των παρακρατηθέντων από την Τοπική Αυτοδιοίκηση πόρων και αυξάνει σε 3,5 δισεκατομμύρια ευρώ τη χρηματοδότηση των δήμων μέσω του Προγράμματος «ΘΗΣΕΑΣ».

Σήμερα, με τον Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων, η Κυβέρνηση επιχειρεί να δημιουργήσει τις δομές και τις προϋποθέσεις για πιο σύγχρονους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης, οργανισμούς που θα μπορούν να ανταποκριθούν στις ανάγκες της σύγχρονης εποχής και θα ενισχύουν την έκφραση της τοπικής δημοκρατίας.

Με το νέο Κώδικα για πρώτη φορά καθιερώνεται ο θεσμός του τοπικού δημοψηφίσματος. Πρόκειται για ένα θεσμό που θέτει σε εφαρμογή στοιχεία από την άμεση δημοκρατία που γεννήθηκε εδώ, στην Ελλάδα, ενώ δίνει ουσιαστική εξουσία στην περιφέρεια.

Την έννοια εμβάθυνσης της δημοκρατίας στην Τοπική Αυτοδιοίκηση αποδεικνύουν ρυθμίσεις, όπως η εκλογή αντιπροέδρου του δημοτικού συμβουλίου από το χώρο της Αντιπολίτευσης, όπως επίσης ότι η μειοψηφία θα έχει διευρυμένη συμμετοχή στη δημοκρατική επιτροπή.

Επιπλέον, ενισχύονται οι αρμοδιότητες των τοπικών συμβουλίων. Για πρώτη φορά διασφαλίζεται με ρητή πρόβλεψη η διάθεση του 30% του τεχνικού προγράμματος κάθε δήμου αποκλειστικά για έργα στα τοπικά διαμερίσματα. Στις συνεδριάσεις του δημοτικού συμβουλίου προσκαλείται ο πρόεδρος του τοπικού συμβουλίου, όταν στην ημερήσια διάταξη περιλαμβάνονται θέματα που αφορούν το αντίστοιχο τοπικό διαμέρισμα. Ο πρόεδρος του τοπικού συμβουλίου εκφράζει γνώμη με δικαίωμα ψήφου, σε περίπτωση δε μη πρόσκλησης, η σχετική απόφαση του δημοτικού συμβουλίου είναι άκυρη. Σίγουρα πρόκειται για πρωτοποριακή απόφαση, που ως στόχο έχει την ενίσχυση του ρόλου των τοπικών συμβουλίων. Ωστόσο, κατά την προσωπική μου εκτίμηση, η πρόθεση του νομοθέτη μειώνεται από το γεγονός ότι ο πρόεδρος του τοπικού συμβουλίου δεν θα είναι πλέον δημοτικός σύμβουλος. Είναι προφανώς ένα ζήτημα που θα έπρεπε να έχει επανεξεταστεί.

Από την εφαρμογή της συγκεκριμένης διάταξης προκύπτει ένα ακόμα ουσιαστικό πρόβλημα, κύριε Υπουργέ. Οι πρωτεύουσες των νομών και οι μεγάλες πόλεις της επαρχίας είναι κυρίως δήμοι αστικών διαμερισμάτων. Με την εφαρμογή του συγκεκριμένου άρθρου, μεγάλα δημοτικά διαμερίσματα των χιλίων πεντακοσίων κατοίκων, των οποίων ο πληθυσμός ισούται με το ήμισυ του πληθυσμού άλλων δήμων, είναι πιθανόν να μη διαθέτουν δημοτικό σύμβουλο. Οι υποστηρικτές του συγκεκριμένου άρθρου επισημαίνουν ότι δεν είναι δυνατόν οι υποψήφιοι σύμβουλοι σε αστικά κέντρα με οκτακόσιους, χίλιους, χίλιους πεντακόσιους ψήφους να μην εκλέγονται και να εκλέγονται άλλοι δημοτικοί σύμβουλοι με διακόσιες ή τριακόσιες ψήφους ως υποψήφιοι πρόεδροι δημοτικών διαμερισμάτων.

Η θέση αυτή, κατά την άποψή μου, δεν έχει σχέση με την αντιπροσωπευτική δημοκρατία την οποία βιώνουμε. Άλλωστε και στις εθνικές εκλογές, ανάλογα με την εκλογική περιφέρεια, ανακηρύσσονται Βουλευτές κάποιοι που μπορεί να έχουν πάρει τεσσεράμισι χιλιάδες ψήφους, ενώ δεν εκλέγονται Βουλευτές άλλοι που έχουν πάρει τριάντα ή σαράντα χιλιάδες ψήφους. Στην πρόοδο, όμως, της Ελλάδας και στη λήψη αποφάσεων που αφορούν όλους τους Έλληνες μετέχουν εκπρόσωποι όλων των Ελλήνων αναλογικά.

Η ισχύς της αντιπροσωπευτικής δημοκρατίας σε ένα δήμο που αποτελείται από πολλά δημοτικά διαμερίσματα, εκτιμώ ότι έχει ανάλογη φιλοσοφία. Ο δήμος είναι το σύνολο ορισμένων δημοτικών διαμερισμάτων και τα δημοτικά διαμερίσματα του κάθε δήμου είναι κατ' αντιστοιχία οι εκλογικές περιφέρειες, οι οποίες πρέπει να αντιπροσωπεύονται στο δήμο, αφού ο δήμος νοείται ως ενιαίο σύνολο, για την πρόοδο του οποίου πρέπει να αποφασίζουν όλοι οι εκπρόσωποι της εκλογικής βάσης, όλοι οι εκπρόσωποι του λαού.

Αν στο Δημοτικό Συμβούλιο, παραδείγματος χάριν του Πύργου – διότι εκλέγομαι στην Ηλεία – δεν υπάρχουν εκπρόσωποι όλων των δημοτικών διαμερισμάτων, τότε ουσιαστικά οδηγούμεθα σε δυο κατηγορίες πολιτών. Εκείνους που έχουν εκπροσώπους στο δημοτικό συμβούλιο, δηλαδή στην πρακτική έκφραση της τοπικής δημοκρατίας και σε εκείνους που δεν έχουν.

Η απάντηση ότι μπορεί να εκλεγεί εκπρόσωπος στο ψηφοδέλτιο κορμού δεν είναι πειστική, αφού παραδείγματος χάριν, ο υποψήφιος από ένα μικρό δημοτικό διαμέρισμα του Πύργου, Γρανιτσέικα, Κορακοχώρι, Βυτινέικα, δεν έχει τη δυνατότητα να ξεπεράσει σε ψήφους τον υποψήφιο που κατάγεται μέσα από τον Πύργο. Στο Δήμο Φολόης της Ηλείας, που αποτελείται από επτά δημοτικά διαμερίσματα, αν εφαρμοστεί η συγκεκριμένη

διάταξη, όπως χαρακτηριστικά μου είπε ο Δήμαρχος, το δήμο θα τον διαφεντεύουν τα δυο μεγάλα δημοτικά διαμερίσματα, του Λάλα και του Κούμανι, ενώ στα υπόλοιπα πέντε, που είναι μικρά, δεν θα βρίσκουμε υποψηφίους.

Γνωρίζω ότι στην παρούσα φάση δεν μπορούν να γίνουν αλλαγές. Ζητώ όμως -και είμαι βέβαιος ότι θα συμβεί, γιατί διαθέτετε το απαιτούμενο πολιτικό θάρρος- στην περίπτωση, που οι επισημάνσεις μου αποδειχθούν σωστές, να προωθηθούν στο μέλλον οι αναγκαίες αλλαγές.

Κλείνοντας, κύριε Πρόεδρε, μια και μίλησα για πολιτικό θάρρος, θέλω να επισημάνω ότι η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, αντιμετωπίζοντας τα προβλήματα με ρεαλισμό και χωρίς να προσβλέπει σε πρόσκαιρα κομματικά οφέλη, είχε το θάρρος να προχωρήσει στην αλλαγή του τρόπου εκλογής των δημάρχων και να καθιερώσει το όριο του 42%. Και το κάνει τώρα σε μία πολιτικά δύσκολη περίοδο για την ίδια, αν και θα μπορούσε και αυτή να προχωρήσει σε πολιτικά παζάρια, όπως συνήθως γίνεται. Δεν προχωρούμε, όμως, σε αυτήν την πρακτική, γιατί πιστεύουμε ότι η Τοπική Αυτοδιοίκηση πρέπει να μείνει εκτός κομματικών αντιπαράθεσεων και οι όποιες πολιτικές συμφωνίες μεταξύ υποψηφίων να γίνονται ξεκάθαρα, πριν φθάσει στην κάλπη ο ψηφοφόρος και όχι στο παρασκήνιο ή κάτω από το τραπέζι.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε συνάδελφε.

Θα ήθελα να ανακοινώσω προς το Σώμα, ότι η Διακομματική Επιτροπή για την Αντιμετώπιση των Προβλημάτων που Απασχολούν τα Άτομα με Αναπηρία υποβάλλει την έκθεσή της, σύμφωνα με το άρθρο 45 παράγραφος 2 του Κανονισμού της Βουλής.

(Η προαναφερθείσα έκθεση καταχωρίζεται στα Πρακτικά και έχει ως εξής:

«ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΙΑ' - ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΔΙΑΚΟΜΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

«ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΩΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΩΝ ΠΟΥ ΑΠΑΣΧΟΛΟΥΝ ΤΑ ΑΤΟΜΑ ΜΕ ΑΝΑΠΗΡΙΑ»

ΕΚΘΕΣΗ

ΤΗΣ ΔΙΑΚΟΜΜΑΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

«ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΩΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΩΝ ΠΟΥ ΑΠΑΣΧΟΛΟΥΝ ΤΑ ΑΤΟΜΑ ΜΕ ΑΝΑΠΗΡΙΑ»

ΠΡΟΣ ΤΗ ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Η Διακομματική Επιτροπή «Για την αντιμετώπιση των προβλημάτων, που απασχολούν τα άτομα με αναπηρία», συνεστήθη με ομόφωνη απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής, που ελήφθη κατά την συνεδρίαση της 22ας Ιουνίου 2004, μετά από πρόταση του Πρωθυπουργού, κ. **Κώστα Καραμανλή**.

Η Επιτροπή συγκροτήθηκε με την υπ' αριθμ. 8999/7255 από 27 Σεπτεμβρίου 2004 απόφαση της Προέδρου της Βουλής, κυρίας **Άννας Μπενάκη - Ψαρούδα**, σύμφωνα με τα άρθρα 44 και 45 του Κανονισμού της Βουλής.

Ως αντικείμενο των εργασιών της Επιτροπής ορίζεται η μελέτη των ζητημάτων, που απασχολούν τα άτομα με αναπηρία και η διατύπωση προτάσεων για την αποτελεσματική αντιμετώπισή τους.

Η Επιτροπή αποτελέσθηκε από 11 μέλη, ως ακολούθως, κατά Κοινοβουλευτική Ομάδα:

Νέα Δημοκρατία

Χρυσή Καρύδη

Δημήτριος Κωνσταντάρας

Παναγιώτης Μελάς

Ελευθερία Μπερνιδάκη - Άλντους

Αναστάσιος Σπηλιόπουλος

Δημήτριος Τσαντούλας

Πανελλήνιο Σοσιαλιστικό Κίνημα

Παναγιώτης Αντωνάκοπουλος

Αικατερίνη Περλεπέ - Σηφουνάκη

Ελπίδα Τσουρή

Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας

Ιωάννης Πατσιλινάκος

Συνασπισμός Ριζοσπαστικής Αριστεράς

Αθανάσιος Λεβέντης

Μετά την από 2.11.2005 απόφαση της Προέδρου της Βουλής, η Βουλευτής Ελπίδα Τσουρή αντικατεστάθη από τον Βουλευτή Έκτορα Νασιώκα, ενώ με την από 16.11.2005 απόφαση της Προέδρου της Βουλής, ο Βουλευτής Ιωάννης Πατσιλινάκος αντικατεστάθη από την Βουλευτή Βαρβάρα Νικολαΐδου.

Στο αξίωμα της Προέδρου της Επιτροπής εξελέγη η κυρία Ελευθερία Μπερνιδάκη - Άλντους.

Αντιπρόεδροι της Επιτροπής διετέλεσαν η κυρία Ελπίδα Τσουρή (μέχρι 2.11.2005) και ακολούθως ο κ. Έκτορας Νασιώκας.

Γραμματέας εξελέγη ο κ. Ιωάννης Πατσιλινάκος, ο οποίος, εν συνεχεία, αντικατεστάθη (10.11.2005) από την κυρία Βαρβάρα Νικολαΐδου.

Μετά από απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής, κατά τη συνεδρίαση της 30ης Ιουνίου 2005 οι εργασίες της Επιτροπής, για την υποβολή των προτάσεων της οποίας είχε ορισθεί, αρχικά, προθεσμία λειτουργίας μέχρι τέλους της Α' Συνόδου, παρετάθησαν μέχρι τέλους της Β' Συνόδου.

Η Επιτροπή πραγματοποίησε 28 συνεδριάσεις, κατά τις οποίες εκλήθησαν σε ακρόαση Υπουργοί και Υφυπουργοί, εκπρόσωποι της Πολιτείας, εκπρόσωποι Φορέων Αναπήρων, κατ' αναπηρία και ειδικοί επιστήμονες, όπως εμφανίζεται, αναλυτικά, στο αντίστοιχο κεφάλαιο της Εκθέσεως.

Οι εργασίες της Επιτροπής διήρκεσαν από 6 Οκτωβρίου 2004 μέχρι 17 Μαΐου 2006, ημερομηνία, κατά την οποία κατετέθη, στην Ολομέλεια της Βουλής, η Έκθεση.

II. ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΩΠΑ ΠΟΥ ΚΛΗΘΗΚΑΝ ΣΕ ΑΚΡΟΑΣΗ

1. Συνεδρίαση της 6ης Οκτωβρίου 2004

Θέμα ημερήσιας διάταξης:

Εκλογή Προεδρείου.

2. Συνεδρίαση της 3ης Νοεμβρίου 2004

Θέματα ημερήσιας διάταξης:

α) Διαδικαστικά θέματα λειτουργίας της Επιτροπής.

β) Συζήτηση - Προτάσεις για θέματα, που θα απασχολήσουν την Επιτροπή.

3. Συνεδρίαση της 24ης Νοεμβρίου 2004

Θέματα ημερήσιας διάταξης:

α) Ολοκλήρωση του προγραμματισμού των θεμάτων, που θα απασχολήσουν την Επιτροπή.

β) Ιεράρχηση και διαμόρφωση μεθοδολογικής προσέγγισης των προς εξέταση θεμάτων.

4. Συνεδρίαση της 8ης Δεκεμβρίου 2004

Θέμα ημερήσιας διάταξης:

Ενημέρωση των μελών της Επιτροπής από τον κ. Εμμανουήλ Γιανναδάκη, Πρόεδρο της Εθνικής Ομοσπονδίας Κινητικά Αναπήρων (Ε.Ο.Κ.Α.), σχετικά με τα θέματα, που εξετάζει η Επιτροπή.

5. Συνεδρίαση της 19ης Ιανουαρίου 2005

Θέμα ημερήσιας διάταξης:

Συζήτηση και ενημέρωση των μελών της Επιτροπής για την Έκθεση που υποβλήθηκε στην Πρόεδρο της Βουλής (βάσει του

ν. 2430/96), για την 3η Δεκεμβρίου «Εθνική Ημέρα για τα Άτομα με Αναπηρία».

6. Συνεδρίαση της 10ης Φεβρουαρίου 2005

Θέμα ημερήσιας διάταξης:

Ενημέρωση των μελών της Επιτροπής από τον Πρόεδρο της Ομοσπονδίας Κωφών Ελλάδος, κ. Κωνσταντίνο Γαργάλη, για θέματα που απασχολούν την Επιτροπή.

7. Συνεδρίαση της 24ης Φεβρουαρίου 2005

Θέμα ημερήσιας διάταξης:

Ενημέρωση για τα θέματα, που απασχολούν την Επιτροπή, από εκπροσώπους Φορέων των τυφλών.

Στη συνεδρίαση παρέστησαν οι κ.κ. Ηλίας Μαργιόλας, Πρόεδρος του Πανελληνίου Συνδέσμου Τυφλών και Μανώλης Μπασιάς, Γενικός Γραμματέας του Συλλόγου «Φάρος Τυφλών της Ελλάδος».

8. Συνεδρίαση της 23ης Μαρτίου 2005

Θέματα ημερήσιας διάταξης:

α) Κρυφές αναπηρίες.
β) Προτάσεις, σχετικά με τη σύνταξη του σχεδίου Έκθεσης της Επιτροπής και ορισμός Εισηγητών, κατά θέματα.

9. Συνεδρίαση της 6ης Απριλίου 2005

Θέματα ημερήσιας διάταξης:

α) Προτάσεις σχετικά με τη σύνταξη του σχεδίου Έκθεσης της Επιτροπής και ορισμός Εισηγητών, κατά θέματα.
β) Ενημέρωση για την Κάρτα Αναπηρίας – Λειτουργικότητας του Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης.

Στη συνεδρίαση παρέστη ο κ. Ευστάθιος Τριανταφύλλου, Πρόεδρος του Εθνικού Συμβουλίου Κοινωνικής Φροντίδας.

10. Συνεδρίαση της 21ης Απριλίου 2005

Θέματα ημερήσιας διάταξης:

Ενημέρωση των μελών της Επιτροπής από την Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, κυρία Μαριέττα Γιαννάκου, για θέματα ειδικής αγωγής.

Στη συνεδρίαση παρέστησαν οι κ.κ. Κωνσταντίνος Ράμμος, Ειδικός Γραμματέας Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης και Παναγιώτης Σωτηρόπουλος, Προϊστάμενος της Διεύθυνσης Ειδικής Αγωγής.

11. Συνεδρίαση της 17ης Μαΐου 2005

Θέματα ημερήσιας διάταξης:

α) Συγκρότηση Υποεπιτροπών, κατά κατηγορίες θεμάτων, σχετικά με τη σύνταξη του σχεδίου Έκθεσης της Επιτροπής.
β) Συζήτηση επί της πορείας των εργασιών της Επιτροπής.

12. Συνεδρίαση της 21ης Ιουνίου 2005

Θέμα ημερήσιας διάταξης:

Ενημέρωση των μελών της Επιτροπής από τον Υφυπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, κ. Γεώργιο Κωνσταντόπουλο, σχετικά με θέματα, που απασχολούν την Επιτροπή και εντάσσονται στους τομείς των αρμοδιοτήτων του.

Στη συνεδρίαση παρέστη ο κ. Ευστάθιος Τριανταφύλλου, Πρόεδρος του Εθνικού Συμβουλίου Κοινωνικής Φροντίδας.

13. Συνεδρίαση της 19ης Οκτωβρίου 2005

Θέματα ημερήσιας διάταξης:

α) Ανάθεση εισηγήσεων στα μέλη της Επιτροπής, κατά θεματικές ενότητες.
β) Συζήτηση – προτάσεις για θέματα, που θα απασχολήσουν την Επιτροπή, κατά τη Β' Σύνοδο.

14. Συνεδρίαση της 2ας Νοεμβρίου 2005

Θέμα ημερήσιας διάταξης:

Ενημέρωση των μελών της Επιτροπής από τον Συνήγορο του Πολίτη, κ. Γεώργιο Καμίνη, για θέματα της αρμοδιότητάς του.

Στη συνεδρίαση παρέστη η Βοηθός Συνήγορος του Πολίτη,

κυρία Πατρίνα Παπαρηγοπούλου (Κύκλος Κοινωνικής Προστασίας).

15. Συνεδρίαση της 9ης Νοεμβρίου 2005

Θέμα ημερήσιας διάταξης:

Ενημέρωση από τον Υπουργό Μεταφορών και Επικοινωνιών, κ. Μιχαήλ Λιάπη, για θέματα της αρμοδιότητάς του.

Στη συνεδρίαση παρέστη και ο Υφυπουργός Μεταφορών και Επικοινωνιών, κ. Αναστάσιος Νεράντζης

16. Συνεδρίαση της 15ης Νοεμβρίου 2005

Θέμα ημερήσιας διάταξης:

Προτάσεις και σχεδιασμός για τη συμμετοχή της Διακομματικής Επιτροπής στον εορτασμό της 37ης Δεκεμβρίου «Εθνικής Ημέρας των Ατόμων με Αναπηρία».

17. Συνεδρίαση της 14ης Δεκεμβρίου 2005

Θέμα ημερήσιας διάταξης:

Ενημέρωση των μελών της Επιτροπής από τον Διοικητή του Οργανισμού Απασχόλησης Εργατικού Δυναμικού (Ο.Α.Ε.Δ.), κ. Γεώργιο Βερναδάκη, για θέματα της αρμοδιότητάς του.

18. Συνεδρίαση της 18ης Ιανουαρίου 2006

Θέμα ημερήσιας διάταξης:

Διαδικαστικά θέματα της Επιτροπής.

19. Συνεδρίαση της 25ης Ιανουαρίου 2006

Θέμα ημερήσιας διάταξης:

Ενημέρωση από την Δήμαρχο Αθηναίων, κυρία Ντόρα Μπακογιάννη, για θέματα της αρμοδιότητάς της.

20. Συνεδρίαση της 8ης Φεβρουαρίου 2006

Θέμα ημερήσιας διάταξης:

Ενημέρωση των μελών της Επιτροπής από τον Πρόεδρο και Διευθύνοντα Σύμβουλο της Ελληνικής Ραδιοφωνίας – Τηλεόρασης (Ε.Ρ.Τ. Α.Ε.), κ. Χρήστο Παναγόπουλο, για θέματα της αρμοδιότητάς του.

21. Συνεδρίαση της 22ας Φεβρουαρίου 2006

Θέμα ημερήσιας διάταξης:

Εκπαίδευση και Ειδική Αγωγή.
Εισηγήτρια: Ελευθερία Μπερνιτάκη – Άλντους.

22. Συνεδρίαση της 28ης Φεβρουαρίου 2006

Θέμα ημερήσιας διάταξης:

Ευαισθητοποίηση και Ενημέρωση της Κοινής Γνώμης.
Εισηγήτρια: Χρυσή Καρύδη.

23. Συνεδρίαση της 9ης Μαρτίου 2006

Θέμα ημερήσιας διάταξης:

Προσβασιμότητα των ατόμων με αναπηρία.
Εισηγητές: Δημήτριος Κωνσταντάρας και Παναγιώτης Μελάς.

24. Συνεδρίαση της 16ης Μαρτίου 2006

Θέμα ημερήσιας διάταξης:

Επαγγελματική Αποκατάσταση - Απασχόληση.
Εισηγητές: Αικατερίνη Περλεπέ – Σηφουνάκη και Αθανάσιος Λεβέντης.

25. Συνεδρίαση της 22ας Μαρτίου 2006

Θέμα ημερήσιας διάταξης:

Υγεία – Ιατρική Περίθαλψη.
Εισηγητές: Δημήτριος Τσαντούλας και Έκτορας Νασιώκας.

26. Συνεδρίαση της 5ης Απριλίου 2006

Θέμα ημερήσιας διάταξης:

Συντονισμός δράσεων και πολιτικών, σχετικά με την αναπηρία.
Εισηγητές: Παναγιώτης Αντωνακόπουλος και Ελευθερία Μπερνιτάκη – Άλντους.

27. Συνεδρίαση της 12ης Απριλίου 2006**Θέμα ημερήσιας διάταξης:**

Συζήτηση και έγκριση του τελικού σχεδίου Έκθεσης.

28. Συνεδρίαση της 10ης Μαΐου 2006**Θέμα ημερήσιας διάταξης:**

Σχεδιασμός δράσεων για την αξιοποίηση του έργου της Επιτροπής.

**III. ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΑΝΑΦΟΡΑ ΤΗΣ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΜΠΕΡΝΙΔΑΚΗ - ΑΛΝΤΟΥΣ ΣΤΟ
ΕΡΓΟ ΚΑΙ ΤΙΣ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΙΣ ΤΗΣ**

Η Επιτροπή μας, που λειτούργησε με εντατικούς ρυθμούς, κατά την Α' και Β' Σύνοδο της Περιόδου ΙΑ', επιφορτίσθηκε με το έργο της διερεύνησης των προβλημάτων που απασχολούν τους πολίτες με αναπηρία, καθώς και της διατύπωσης συγκεκριμένων συμπερασμάτων - προτάσεων για την επίλυσή τους.

Η σύσταση της αποτελεί καινοτομία και απέδωσε ουσιαστικό και σημαντικό έργο. Το αποδεικνύει αυτή η Έκθεση, η οποία αποτελεί την πρώτη τεκμηριωμένη καταγραφή από την Βουλή των Ελλήνων των προβλημάτων, που αντιμετωπίζουν τα άτομα με αναπηρία στην προσπάθεια κατοχύρωσης ίσων ευκαιριών πρόσβασης σε όλα τα αγαθά της κοινωνίας, της οικονομίας, του πολιτισμού, της ζωής.

Η έκθεση διαιρείται σε έξι θεματικές ενότητες, οι οποίες αγγίζουν ορισμένους από τους σημαντικότερους τομείς, που επηρεάζουν, με άμεσο τρόπο, την ποιότητα της ζωής των ατόμων με αναπηρία: Την εκπαίδευση, την απασχόληση, την προσβασιμότητα, την υγεία, την ευαισθητοποίηση της κοινής γνώμης, τον συντονισμό των πολιτικών δράσεων.

Κάθε εισήγηση ξεχωριστά αναφέρεται σε μια συγκεκριμένη θεματική ενότητα, αναλύοντας τα επιμέρους προβλήματα και παραθέτοντας συγκεκριμένες προτάσεις για δράσεις προς τους εμπλεκόμενους με το θέμα φορείς. Στο τελευταίο κεφάλαιο της Έκθεσης παρουσιάζονται συνοπτικά οι προτάσεις της Επιτροπής, οι οποίες απορρέουν από τις εισηγήσεις των μελών της και τα πρακτικά των συνεδριάσεων.

Η Επιτροπή διεφύλαξε, πραγματικά, το διακομματικό χαρακτήρα της και όλα τα μέλη της επέδειξαν ευρύτητα αντίληψης και, με ευαισθησία, εργάσθηκαν, με στόχο την καλύτερη προσέγγιση του αντικείμενου των εργασιών της.

Στο πρώτο στάδιο των εργασιών της, η Επιτροπή ακροάσθηκε πολλούς εκπροσώπους Φορέων αναπήρων, κατά κατηγορία αναπηρίας, οι οποίοι εξέθεσαν με αναλυτικό τρόπο τα προβλήματα, που αντιμετωπίζει η κάθε αναπηρία ξεχωριστά. Στο δεύτερο στάδιο των εργασιών, εκλήθησαν οι καθ' ύλην αρμόδιοι Υπουργοί, καθώς και σημαντικοί εμπλεκόμενοι φορείς της δημόσιας διοίκησης, οι οποίοι παρουσίασαν τις δράσεις και τις πολιτικές τους, σχετικά με τα αναπηρικά θέματα.

Δεν μπορέσαμε, βέβαια να ολοκληρώσουμε τις επαφές στο βαθμό, που επιθυμούσαμε, αφού τα προβλήματα, που απασχολούν τα άτομα με αναπηρία αγγίζουν σχεδόν κάθε τομέα της ζωής τους και ο χρόνος λειτουργίας της Επιτροπής ήταν προκαθορισμένος. Εν τούτοις, οι 28 συνεδριάσεις αποδείχθηκαν αρκετές για να καταγράψουν ορισμένα από τα σημαντικότερα προβλήματα, που αντιμετωπίζουν οι πολίτες με αναπηρία στη χώρα μας.

Πιστεύουμε ότι το έργο της Επιτροπής πρέπει να συνεχισθεί με τη σύσταση Ειδικής Μόνιμης Επιτροπής στη Βουλή για τα αναπηρικά θέματα, αφού τα πολλά προβλήματα, που αντιμετωπίζουν τα άτομα με αναπηρία, δεν ήταν δυνατόν να εξετασθούν σε όλες τις διαστάσεις τους, στον περιορισμένο και προκαθορισμένο χρόνο λειτουργίας της.

Κοινή παραδοχή μας είναι ότι τα τελευταία χρόνια έχουν συντελεσθεί θετικές μεταβολές, στον τρόπο που η Ελληνική Πολιτεία και η Κοινωνία προσεγγίζουν τα ζητήματα της αναπηρίας. Όμως, στην Ελληνική Κοινωνία υπάρχουν, ακόμη, εμπόδια, που δεν επιτρέπουν στους πολίτες με αναπηρία να ασκούν ισότιμα τα δικαιώματά τους, όπως οι υπόλοιποι πολίτες.

Στα πολλά και χρήσιμα συμπεράσματα από τις εργασίες της Επιτροπής μας περιλαμβάνονται, μεταξύ άλλων, οι διαπιστώσεις ότι:

Α. Βασικός στόχος μας πρέπει να είναι η διάχυση της διάστασης της αναπηρίας σε όλες τις πολιτικές.

Β. Ο συντονισμός και η στενή συνεργασία των εμπλεκόμενων με τα αναπηρικά θέματα, Κυβέρνησης, Κοινωνικών Εταίρων, διωτικού τομέα, καθώς και των ίδιων των ατόμων με αναπηρία, είναι ένα μεγάλο προαπαιτούμενο στον αγώνα για την άρση των υφιστάμενων αρνητικών διακρίσεων.

Γ. Η διευκόλυνση της ενεργού συμμετοχής των ίδιων των ατόμων με αναπηρία στην πολιτική και στα κέντρα λήψεως αποφάσεων αποτελεί βασική προϋπόθεση για να είναι ουσιαστική κάθε πολιτική προσπάθεια και δράση, που στοχεύουν στη βελτίωση της ποιότητας ζωής αυτών των ανθρώπων.

Δ. Η ευαισθητοποίηση και συστηματική πληροφόρηση της ελληνικής κοινωνίας, ιδιαίτερα με τη βοήθεια των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης, σχετικά με τα δικαιώματα και τις ιδιαίτερες ανάγκες των ατόμων με αναπηρίες, μπορεί να συμβάλει καθοριστικά στην καταπολέμηση των αρνητικών προκαταλήψεων, που υφίστανται καθημερινά.

Επίσης, τα συμπεράσματα της Έκθεσης, όπως παρατίθενται στις επιμέρους Εισηγήσεις, υπογραμμίζουν ότι πρέπει να γίνουν, ακόμη, αρκετές βελτιώσεις σε τομείς, όπως η πρόσβαση στην εκπαίδευση, στην απασχόληση, στο δομημένο περιβάλλον, στις μεταφορές.

Προσδοκούμε ότι η Έκθεση θα αποτελέσει βασικό σημείο αναφοράς στο δημόσιο διάλογο, σχετικά αφ' ενός μεν, με την προοπτική βελτίωσης του υφιστάμενου νομοθετικού πλαισίου, αφ' ετέρου δε, με την λήψη όλων των αναγκαίων δράσεων, για τη βελτίωση της ποιότητας ζωής των πολιτών με αναπηρία, από τα αρμόδια όργανα της Πολιτείας.

Προς αυτή την κατεύθυνση έχουμε ως οδηγό μια πολύτιμη και πρωτόγνωρη παρακαταθήκη: τις τεκμηριωμένες εισηγήσεις και προτάσεις, που αναπτύχθηκαν από τους συναδέλφους Εισηγητές, αλλά και τις εύστοχες παρεμβάσεις όλων των υπολοίπων συναδέλφων, οι οποίες μπορούν και πρέπει να αξιοποιηθούν στο έπακρο, για την προώθηση νέων πολιτικών, που θα συμβάλουν στην ενίσχυση της ισότιμης συμμετοχής των πολιτών με αναπηρία στην Ελληνική Κοινωνία.

Σημείωση: «Άτομα με αναπηρία» είναι ο δόκιμος και καθιερωμένος όρος. (Συντομογραφία: ΑμεΑ). Στο κείμενο της Έκθεσης, όμως, η εναλλάξ χρήση των όρων «άτομα με ειδικές ανάγκες» και «άτομα με αναπηρία» απηχεί την αναφορά, στα θέματα αυτά, από την Κοινωνία.

IV. $\partial \rho^m \cdot \cdot \cdot \tau^m \rho^m$

1. ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ - ΕΙΔΙΚΗ ΑΓΩΓΗ**ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ: ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΜΠΕΡΝΙΔΑΚΗ - ΑΛΝΤΟΥΣ****A. ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΕΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ**

Στην επίλυση πολλών από τα προβλήματα, που αντιμετωπίζουν οι μαθητές, με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες, αποσκοπεί η Εισήγησή μου.

Είναι γνωστό ότι οι ανάπηροι συμπολίτες μας είναι μια ομάδα με ιδιαίτερες ανάγκες, η οποία αποτελεί ένα μεγάλο κομμάτι της ελληνικής κοινωνίας. Σήμερα, τα άτομα με αναπηρία υπολογίζονται πάνω από το 10% του ελληνικού πληθυσμού, χωρίς να συνυπολογίζονται τα μέλη των οικογενειών τους.

Στη χώρα μας, οι πολίτες με αναπηρία αντιμετωπίζονται, συχνά, ως ασθενείς και άτομα, που χρειάζονται ελεημοσύνη. Βασική αιτία για τη δημιουργία αυτών των στερεότυπων και των αρνητικών προκαταλήψεων, στις περισσότερες περιπτώσεις, είναι η ελλιπής ενημέρωση και εκπαίδευση του πολίτη, σχετικά με τα αναπηρικά θέματα και με τις ιδιαίτερες ανάγκες των ατόμων με αναπηρία.

Είναι γεγονός ότι, περισσότερο και από την πιο βάνουση αναπηρία, πλήγνυν η συμπεριφορά των άλλων προς τον συνάνθρωπο με αναπηρία. Η άγνοια γεννά φόβο και προκατάληψη, ενώ η σωστή ενημέρωση για την πραγματική κατάσταση της διαφορετικότητας, ιδιαίτερα μέσω της εκπαιδευτικής διαδικασίας, μπορεί να ενισχύσει ένα πολιτισμό αποδοχής για τις ιδιαίτερες ανάγκες αυτής της ευπαθούς κοινωνικής ομάδας.

Πολλές προτάσεις έχουν συζητηθεί στην Επιτροπή μας, απόσταγμα των ιδεών των μελών της Επιτροπής και των φιλοξενουμένων μας και πολλές απ' αυτές συμπεριλαμβάνονται στα συμπεράσματα αυτής της Εισήγησης.

Θεωρώ, όμως, ιδιαίτερα σημαντική την πρόταση, που αφορά στη διαπαιδαγώγηση των εκπαιδευτικών και των μαθητών (με ή χωρίς αναπηρία), οι οποίοι συμμετέχουν σε μια προσπάθεια συνεκπαίδευσης, που στόχο έχει την πραγματική ένταξη των μαθητών με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες.

Η εισαγωγή ειδικού μαθήματος στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση, με αντικείμενο τις ιδιαίτερες ανάγκες των πολιτών με αναπηρία, πρέπει να παίξει πρωταρχικό ρόλο.

Μια τέτοια προσπάθεια είναι σύμφωνη με τις πολιτικές και Οδηγίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και εντάσσεται στα πλαίσια της καθιέρωσης του έτους 2005 ως «Ευρωπαϊκού Έτους Διαμόρφωσης Ενεργών Πολιτών μέσω της Εκπαίδευσης», καθώς και του Ευρωπαϊκού Προγράμματος «Παιδεία της Δημοκρατίας» (Education for Democratic Citizenship).

Αποτελεί υποχρέωση της πολιτείας, οι σημερινοί μαθητές, ως μελλοντικοί ενεργοί πολίτες της χώρας μας, μέσω της εκπαίδευσης και της σωστής ενημέρωσης, να ενστερνισθούν τις αρχές της ισότητας, της συμμετοχής στα κοινά, της ανεκτικότητας, του σεβασμού του άλλου και της αναγνώρισης της διαφορετικότητας.

Η ευαισθητοποίηση της μαθητικής κοινότητας, μέσω της εκπαιδευτικής διαδικασίας, μπορεί να συμβάλει καθοριστικά στη διαμόρφωση ενός πολιτισμού αποδοχής, στο πλαίσιο του οποίου, οι πολίτες με αναπηρία θα αντιμετωπίζονται ως ισότιμοι πολίτες.

Είναι καιρός να περάσει η πατρίδα μας σε μια νέα εποχή δικαιωμάτων, με αξιοπρέπεια για όλους τους πολίτες.

Με κατάλληλα προγράμματα συμβουλευτικής και άλλων παρεμβάσεων μπορεί να αρθούν οι διακρίσεις και να επιτευχθεί το μεγάλο ζητούμενο, που είναι η πραγματική ένταξη, πρώτα στο σχολείο και κατόπιν στην κοινωνία.

Μια τέτοια θεώρηση βοηθά στην ουσιαστική συνεκπαίδευση των μαθητών με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες και των συμμαθητών τους.

Μια ευνομούμενη και σώφρων Πολιτεία έχει την υποχρέωση να εκπαιδεύσει τους πολίτες της να αποκτήσουν συνείδηση, ότι ο λιγότερο τυχερός συνάνθρωπος έχει ίσα δικαιώματα και πρέπει να έχει πρόσβαση σε ίσες ευκαιρίες, προπαντός στην εκπαίδευση.

Η επιτομή του αρχαίου ελληνικού πολιτισμού είναι η αναγνώριση ότι «η τύχη αλλάζει», η μοίρα είναι κοινή και «το μέλλον αβέβαιον». Το «αγαπάτε αλλήλους» πρέπει να μετουσιωθεί σε κατανόηση και συμπάρασταση για το συνάνθρωπο μας.

Τα τελευταία χρόνια, η σύγχρονη εκπαιδευτική πολιτική σε θέματα ειδικής αγωγής μετουσιώνεται στην προσπάθεια ενσωμάτωσης των μαθητών, με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες, στον κύριο κορμό της εκπαίδευσης. Ο θεσμός της συνεκπαίδευσης αποτελεί, πλέον, τον βασικό άξονα πολιτικής σε θέματα ειδικής αγωγής στα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, άλλα και στις ανεπτυγμένες χώρες, γενικότερα.

Παρά το γεγονός ότι το πολύτιμο αγαθό της παιδείας αποτελεί τη βάση και το σημαντικότερο εφόδιο κάθε ανθρώπου, τόσο για την επαγγελματική του σταδιοδρομία, όσο και για την πνευματική του καλλιέργεια, παρατηρείται ότι οι μαθητές με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες έχουν περιορισμένη πρόσβαση στην εκπαίδευση.

Στη χώρα μας δεν έχει καταγραφεί, επισήμως, ο ακριβής αριθμός των παιδιών με ειδικές μαθησιακές δυσκολίες, υπολογίζεται, όμως, περίπου στις 180.000-200.000, εκ των οποίων φοιτούν στην ειδική αγωγή 19.038 μαθητές, σύμφωνα με τη

Διεύθυνση Ειδικής Αγωγής του Υπουργείου Παιδείας. Οι μαθητές, με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες, φοιτούν σε 2.787 τμήματα ειδικής αγωγής, στα οποία υπηρετούν 1.354 εκπαιδευτικοί σε οργανικές θέσεις (ΥΠ.Ε.Π.Θ. Ιούνιος 2005).

Στην Ελλάδα, σύμφωνα με το νόμο 2817/2000, η ειδική αγωγή αποτελεί μέρος της γενικής εκπαίδευσης και προγράμματα της εφαρμόζονται σε όλες τις εκπαιδευτικές βαθμίδες, σε άτομα με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες, από την ηλικία των 4 ετών έως την ηλικία των 22 ετών. Στόχος είναι οι μαθητές, που έχουν ανάγκη ειδικής αγωγής, να έχουν κατάλληλη εκπαίδευση και επαγγελματική κατάρτιση.

Στο πλαίσιο της Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, οι μαθητές με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες μπορούν να φοιτούν:

α) στη συνήθη σχολική τάξη, με παράλληλη στήριξη από εκπαιδευτικό ειδικής αγωγής και
β) σε ειδικά οργανωμένα και κατάλληλα στελεχωμένα τμήματα ένταξης, που λειτουργούν μέσα στα σχολεία της γενικής και τεχνικής επαγγελματικής εκπαίδευσης.

Στην περίπτωση που η φοίτηση στα κοινά σχολεία, ή στα τμήματα ένταξης καθίσταται αδύνατη, τότε η εκπαίδευση των μαθητών με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες παρέχεται:

α) σε αυτοτελή σχολεία ειδικής αγωγής,
β) σε σχολεία ή τμήματα, που λειτουργούν, είτε ως αυτοτελή, είτε ως παραρτήματα άλλων σχολείων, σε νοσοκομεία, ιδρύματα κτλ. και

γ) στο σπίτι, σε εξαιρετικές περιπτώσεις.
Βασικό μοχλό της ειδικής αγωγής στη χώρα μας αποτελούν τα Κέντρα Διάγνωσης και Αξιολόγησης (Κ.Δ.Α.Υ.), βάσει του νόμου 2817/2000. Τα συγκεκριμένα κέντρα αναλαμβάνουν, με τη βοήθεια ειδικού επιστημονικού και εκπαιδευτικού προσωπικού, την δωρεάν διάγνωση και αξιολόγηση, καθώς και τον σχεδιασμό εξατομικευμένων εκπαιδευτικών προγραμμάτων, για τους μαθητές με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες.

Β. ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ – ΑΠΟΦΕΙΣ ΠΟΥ ΚΑΤΑΤΕΘΗΚΑΝ ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Η Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων, κυρία Μαριέττα Γιαννάκου επεσήμανε, κατά την παρουσία της στην Επιτροπή, ότι βασική προτεραιότητα του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων είναι η δημιουργία οριζόντιας σύνδεσης μεταξύ ειδικών και κοινών σχολείων, καθώς και η ενσωμάτωση των ατόμων, με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες στα κοινά σχολεία. Η Υπουργός σημείωσε ότι προωθείται η σύνταξη ενός νέου συνολικού νόμου στα θέματα ειδικής αγωγής, με στόχο τον εκσυγχρονισμό του θεσμικού πλαισίου και την κωδικοποίηση των υφιστάμενων ρυθμίσεων, επειδή το υπάρχον νομοθετικό πλαίσιο παρουσιάζει πολλά προβλήματα στην εφαρμογή του.

Περαιτέρω, η κυρία Μαριέττα Γιαννάκου έθεσε, ως απαραίτητη προτεραιότητα την δημιουργία μηχανισμών έγκαιρης διάγνωσης των εκπαιδευτικών αναγκών κάθε μαθητή, καθώς και ενημέρωσης και υποστήριξης των γονέων των μαθητών. Επίσης, χαρακτήρισε, ως ιδιαίτερα σημαντικό, το θέμα της πρωτογενούς και δευτερογενούς πρόληψης των μαθησιακών δυσκολιών, τόσο στην προσχολική όσο και στη σχολική ηλικία. Η Υπουργός παρουσίασε, ακόμη, τις σημαντικές προσπάθειες του Υπουργείου για την ίδρυση νέων σχολικών μονάδων ειδικής αγωγής, όπως και για την στελέχωση τους με εκπαιδευτικούς, καταρτισμένους σε θέματα ειδικής αγωγής.

Η Εθνική Συνομοσπονδία Ατόμων με Αναπηρία (Ε.Σ.Α.Ε.Α.), με υπόμνημα, που απέστειλε στην Επιτροπή, σχετικά με την εκπαίδευση των μαθητών με αναπηρία, χαρακτήρισε το υπάρχον εκπαιδευτικό σύστημα ως ένα σύστημα διακρίσεων και αποκλεισμού, αφού τα άτομα με αναπηρία, είτε στερούνται του δικαιώματος τους να εισαχθούν στο εκπαιδευτικό σύστημα, (όπως τα άτομα με βαριές αναπηρίες και πολλαπλές ανάγκες εξάρτησης), είτε αναγκάζονται να εγκαταλείψουν (π.χ. λόγω έλλειψης προσβασιμότητας), είτε είναι αποδέκτες μιας υποδεέστερης και υποβαθμισμένης εκπαίδευσης, σε σχέση με τους άλλους μαθητές.

Η Ε.Σ.Α.Ε.Α., μέσω του υπομνήματος της, έθεσε συγκεκριμένα ζητήματα, που χρήζουν αναθεώρησης στον τομέα της ειδικής αγωγής, ως ακολούθως:

α) Η μη θέσπιση υποχρεωτικής εκπαίδευσης των ατόμων με αναπηρία (Ν. 1566/85), σε αντίθεση με την εκπαίδευση των άλλων παιδιών, αποτελεί βασική άμεση αρνητική διάκριση, αφού η εκπαίδευση των παιδιών με αναπηρία καθίσταται υποχρεωτική, με απόφαση Υπουργού Παιδείας, μόνον όταν το κράτος έχει τη δυνατότητα να την παρέχει.

β) Τα άτομα με βαριές αναπηρίες και πολλαπλές ανάγκες εξάρτησης αποτελούν μια ιδιαίτερα ευάλωτη κατηγορία ατόμων με αναπηρία, που, στη πλειοψηφία τους, παραμένουν εκτός εκπαιδευτικού συστήματος, σε πλήρη παραβίαση του Ν.2817/2000.

γ) Τα άτομα με αναπηρία συμμετέχουν στην πρωτοβάθμια, δευτεροβάθμια και τριτοβάθμια γενική και τεχνική εκπαίδευση, χωρίς καμία υποστήριξη, όπως παροχή τεχνολογικών βοηθημάτων, διασφάλιση της ψηφιακής προσβασιμότητας, προσαρμοσμένο εκπαιδευτικό υλικό στην κατηγορία της αναπηρίας τους (π.χ. σε μορφή Braille για τους τυφλούς μαθητές), κλπ.

δ) Παρατηρείται έλλειψη κτιριακής προσβασιμότητας στα σχολικά κτίρια γενικής και τεχνικής εκπαίδευσης, καθώς και ακαταλληλότητα των κτιρίων, όπου στεγάζονται οι Σχολικές Μονάδες Ειδικής Αγωγής.

ε) Στα ειδικά σχολεία, τις ειδικές τάξεις και τα τμήματα ένταξης παρέχεται χαμηλής ποιότητας εκπαίδευση, δεδομένου ότι δεν είναι εξοπλισμένα επαρκώς με την απαιτούμενη υλικοτεχνική υποδομή, δεν υποστηρίζονται με τα απαιτούμενα ειδικά αναλυτικά προγράμματα, και δεν είναι στελεχωμένα, επαρκώς, με εξειδικευμένο εκπαιδευτικό προσωπικό σε κάθε κατηγορία αναπηρίας.

στ) Διατίθεται ένα πολύ μικρό ποσοστό, τόσο από τον Τακτικό Κρατικό Προϋπολογισμό, όσο και από το Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, παρά το γεγονός ότι τα άτομα με αναπηρία αποτελούν το 10% του μαθητικού πληθυσμού της χώρας και η εκπαίδευση τους είναι πιο περίπλοκη, πιο δύσκολη και πιο δαπανηρή.

Κατά την ακρόαση του από την Επιτροπή, ο Πρόεδρος της Ομοσπονδίας Κωφών, κ. Κωνσταντίνος Γαργάλης, χαρακτήρισε μεταξύ άλλων, ως σημαντικά προβλήματα των μαθητών με σοβαρά προβλήματα ακοής, τα ακόλουθα:

α) Την απουσία κατάλληλης επιμόρφωσης και κατάρτισης των εκπαιδευτικών και του εκπαιδευτικού βοηθητικού προσωπικού, σχετικά με τις ιδιαίτερες ανάγκες των κωφών μαθητών, καθώς και την έλλειψη γνώσης της νοηματικής γλώσσας από τους εκπαιδευτικούς.

β) Την ανυπαρξία επίσημου φορέα πιστοποίησης της επάρκειας γνώσης της νοηματικής γλώσσας, με αποτέλεσμα να παραμένει ανεφάρμοστη η ρύθμιση του νόμου 2817/2000, η οποία προβλέπει ότι οι εκπαιδευτικοί, που τοποθετούνται σε σχολικές μονάδες ειδικής αγωγής, στις οποίες φοιτούν κωφοί μαθητές, είναι απαραίτητο να γνωρίζουν τη νοηματική γλώσσα.

Ο Πρόεδρος της Εθνικής Ομοσπονδίας Κινητικά Αναπήρων (Ε.Ο.Κ.Α.), κ. Εμμανουήλ Γιανναδάκης, έθεσε υπ' όψιν της Επιτροπής το θέμα της ανεπάρκειας υποδομών προσβασιμότητας στην πλειοψηφία των σχολείων και την έλλειψη προσβάσιμων σχολικών μεταφορικών μέσων για τους μαθητές με κινητικές αναπηρίες.

Ο Πρόεδρος του Πανελλήνιου Συνδέσμου Τυφλών, κ. Ηλίας Μαργιάλας, στην τοποθέτηση του για την ειδική αγωγή, επεσήμανε μεταξύ άλλων τα εξής:

α) Την μη αναγνώριση από την πολιτεία της γραφής Braille, ως επίσημης γραφής των Ελλήνων τυφλών.

β) Την απουσία εκπαιδευτικής πολιτικής για τους πολυαναπήρους μαθητές.

γ) Την έλλειψη δομών εκπαίδευσης για μαθητές με τυφλοκώφωση.

1. Υποχρεωτική Ειδική Αγωγή

Η νομοθετική εξουσιοδότηση (νόμος 1566/1985 άρθρο 33), που παρέχει στον Υπουργό Παιδείας τη δυνατότητα να αποφασίζει, κατά περίπτωση, εάν η ειδική αγωγή είναι υποχρεωτική, δημιουργεί αρνητική διάκριση έναντι των μαθητών με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες. Επιπλέον, η νομοθετική κατοχύρωση υποχρεωτικής ειδικής αγωγής κρίνεται επιβεβλημένη στο πλαίσιο της συνταγματικής επιταγής περί ελάχιστου χρόνου υποχρεωτικής φοίτησης (άρθρο 16 Συντάγματος).

Προτείνεται:

- Η νομοθετική κατοχύρωση της υποχρεωτικής φοίτησης των μαθητών με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες στις σχολικές δομές ειδικής αγωγής, καθώς και η κατάργηση της παραγράφου 2 του άρθρου 33 του νόμου 1566/1985.

2. Εκπαιδευτικό και Ειδικό Εκπαιδευτικό Προσωπικό

Στην πλειοψηφία τους, οι εκπαιδευτικοί όλων των βαθμίδων και το ειδικό εκπαιδευτικό και βοηθητικό προσωπικό, δεν έχουν επαρκή επιστημονική κατάρτιση και επιμόρφωση σε θέματα ειδικής αγωγής.

Προτείνεται:

- Η δημιουργία νέων φορέων μετεκπαίδευσης και επιμόρφωσης των εκπαιδευτικών και του ειδικού εκπαιδευτικού προσωπικού, σε θέματα ειδικής αγωγής.
- Η σύσταση κλάδων εκπαιδευτικών ειδικής αγωγής, σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης.
- Ο επαναπροσδιορισμός των προσόντων των εκπαιδευτικών και του ειδικού εκπαιδευτικού προσωπικού, οι οποίοι τοποθετούνται σε σχολικές δομές ειδικής αγωγής, σε συνάρτηση και με τα υφιστάμενα παιδαγωγικά τμήματα ή κατευθύνσεις ειδικής αγωγής των Α.Ε.Ι. και Τ.Ε.Ι. της χώρας.
- Η θεσμοθέτηση διαδικασίας αξιολόγησης των δομών ειδικής αγωγής, με ιδιαίτερη έμφαση στην αξιολόγηση των εκπαιδευτικών, οι οποίοι εργάζονται σε αυτές. Οι συγκεκριμένοι εκπαιδευτικοί, λόγω της ιδιομορφίας του λειτουργήματος τους, θα πρέπει να επιβλέπονται και να αξιολογούνται, περισσότερο από τους υπόλοιπους εκπαιδευτικούς.

3. Κέντρα Διάγνωσης, Αξιολόγησης και Υποστήριξης (Κ.Δ.Α.Υ.)

Τα Κέντρα Διάγνωσης Αξιολόγησης και Υποστήριξης παροσχάζουν σημαντικά προβλήματα στη λειτουργία τους, καθώς και στην έγκαιρη αξιολόγηση των ενδιαφερομένων, εξ αιτίας των ελλείψεων τους σε εξειδικευμένο προσωπικό.

Προτείνεται:

- Η περαιτέρω στελέχωση των υπαρχόντων Κ.Δ.Α.Υ., με εξειδικευμένο προσωπικό.
- Η ενίσχυση του παιδαγωγικού και καθοδηγητικού χαρακτήρα των Κ.Δ.Α.Υ., σε θέματα ειδικής αγωγής, με παράλληλη αποκέντρωση των αρμοδιοτήτων διάγνωσης των μαθησιακών δυσκολιών σε νέες δομές διάγνωσης.

4. Παιδαγωγικό Ινστιτούτο (Π.Ι.)

Το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο είναι ο καθ' ύλην αρμόδιος θεσμικός φορέας για την επεξεργασία και υποβολή προτάσεων για θέματα Ειδικής Αγωγής, καθώς και για τη χάραξη κατευθύνσεων για το σχεδιασμό της εκπαιδευτικής πολιτικής, σε θέματα ειδικής αγωγής. Η ενίσχυση του συμβουλευτικού ρόλου του Τμήματος Ειδικής Αγωγής του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου θα επιδράσει καθοριστικά στη βελτίωση της ειδικής αγωγής στη χώρα μας.

Προτείνεται:

- Η αναβάθμιση του τμήματος Ειδικής Αγωγής του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου.
- Η ενίσχυση της στελέχωσης του Τμήματος Ειδικής Αγωγής, με την σύσταση νέων θέσεων παρόρων και επιστημονικού προσωπικού, εξειδικευμένου στην ειδική αγωγή.

5. Γραφή Braille - Νοηματική Γλώσσα

Η μη θεσμική κατοχύρωση της γραφής Braille, ως επίσημης

γραφής των τυφλών, δημιουργεί αρνητικές επιπτώσεις στην ποιότητα της εκπαιδευτικής διαδικασίας και συνακόλουθα στις δυνατότητες επαγγελματικής αποκατάστασης των τυφλών. Επίσης, παρατηρείται ότι η χορήγηση πιστοποιητικών επάρκειας της Ελληνικής νοηματικής γλώσσας και της γραφής Braille πραγματοποιείται από διάφορους φορείς, που δεν ελέγχονται για την αξιοπιστία τους.

Προτείνεται:

- Η νομοθετική αναγνώριση της γραφής Braille, ως επίσημης γραφής των τυφλών.

- Η θεσμοθέτηση της χορήγησης κρατικού πιστοποιητικού γλωσσμάθειας της ελληνικής νοηματικής γλώσσας και κρατικού πιστοποιητικού γνώσεως της γραφής Braille.

- Η νομοθετική κατοχύρωση της γνώσης της ελληνικής νοηματικής, ως απαραίτητο προσόν διορισμού εκπαιδευτικών σε δομές ειδικής αγωγής για κωφούς, και της γνώσης της γραφής Braille σε δομές ειδικής αγωγής για τυφλούς ή αμβλύωπες μαθητές.

6. Προσβασιμότητα - Υποδομές

Κρίνεται αναγκαία η βελτίωση των υποδομών προσβασιμότητας στο σύνολο των σχολικών μονάδων ειδικής αγωγής, οι οποίες, στην πλειοψηφία τους, δεν διαθέτουν τις κατάλληλες υποδομές για τη φιλοξενία και εκπαίδευση μαθητών, με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες.

Προτείνεται:

- Η θέσπιση συγκεκριμένων προδιαγραφών προσβασιμότητας και η εφαρμογή τους σε όλα τα σχολεία πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, με έμφαση στις Σχολικές Μονάδες Ειδικής Αγωγής.

- Η σύσταση ειδικού τμήματος ελέγχου προδιαγραφών προσβασιμότητας και λειτουργικότητας των σχολικών δομών Ειδικής Αγωγής στον Οργανισμό Σχολικών Κτιρίων.

7. Ειδικά Σχολεία

Ο θεσμός των ειδικών σχολείων είναι ιδιαίτερως σημαντικός στην προσπάθεια εφαρμογής πολιτικών συνεκπαίδευσης. Ο θεσμός της συνεκπαίδευσης δεν πρέπει να θεωρείται πανάκεια στην εφαρμογή πολιτικών ειδικής αγωγής. Ορισμένες κατηγορίες μαθητών επιβάλλεται να παρακολουθούν ειδικά σχολεία, εξ αιτίας των ιδιαίτερων εκπαιδευτικών τους αναγκών (π.χ. μαθητές με βαριές αναπηρίες, πολλαπλές ανάγκες εξάρτησης κλπ.).

Προτείνεται:

- Η διατήρηση και ενίσχυση του θεσμού των Ειδικών Σχολείων, με σκοπό την παροχή εκπαίδευσης σε μαθητές, που κρίνεται από τις αρμόδιες διανοητικές υπηρεσίες, ότι δεν μπορούν να εκπαιδευθούν στις υπόλοιπες δομές ειδικής αγωγής.

- Η κατοχύρωση του ενεργού ρόλου των Ειδικών Σχολείων, ως συμβουλευτικών κέντρων στην εκπαιδευτική διαδικασία της ειδικής αγωγής, με σκοπό την καθοδήγηση της εκπαίδευσης μαθητών, με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες, στα κοινά σχολεία.

8. Τριτοβάθμια Εκπαίδευση

Στην Τριτοβάθμια Εκπαίδευση παρουσιάζεται έλλειψη κατάλληλου υποστηρικτικού υλικού για τους φοιτητές και σπουδαστές με αναπηρία, καθώς και μεγάλη έλλειψη υποδομών προσβασιμότητας.

Προτείνεται:

- Η δημιουργία Ειδικής Γραμματείας - Διεύθυνσης σε όλα τα Α.Ε.Ι. και Τ.Ε.Ι. της χώρας, με αρμοδιότητα την επίλυση προβλημάτων στην εκπαίδευση των φοιτητών με αναπηρία.

- Η καθιέρωση ειδικού κριτηρίου αξιολόγησης των Ιδρυμάτων Ανώτατης Εκπαίδευσης, σχετικά με τις υποδομές προσβασιμότητας και την ποιότητα των υπηρεσιών, που παρέχουν προς τους φοιτητές με αναπηρία.

9. Επαγγελματικός Προσανατολισμός

Ο επαγγελματικός προσανατολισμός απουσιάζει από την εκπαιδευτική διαδικασία της ειδικής αγωγής, παρά το γεγονός ότι αποτελεί βασικό παράγοντα στην προσπάθεια ένταξης των

πολιτών με αναπηρία στην αγορά εργασίας.

Προτείνεται:

- Η εισαγωγή στοιχείων επαγγελματικού προσανατολισμού στα εκπαιδευτικά προγράμματα ειδικής αγωγής στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση.

10. Ευαισθητοποίηση και Ενημέρωση Μαθητικής και Εκπαιδευτικής Κοινότητας

Ο εμπλουτισμός της εκπαιδευτικής διαδικασίας με γνωστικά στοιχεία, που στόχο θα έχουν την ενημέρωση και ευαισθητοποίηση της μαθητικής και εκπαιδευτικής κοινότητας, απέναντι στις ανάγκες και ικανότητες των ατόμων με αναπηρία, θα συμβάλει καθοριστικά, στην εκπαιδευτική πολιτική ενσωμάτωσης των μαθητών, με ειδικές μαθησιακές δυσκολίες στα κοινά σχολεία.

Προτείνεται:

- Η εισαγωγή ειδικού μαθήματος, με αντικείμενο τις ιδιαίτερες ανάγκες των πολιτών με αναπηρία, στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση.

- Η διεξαγωγή ενημερωτικών και επιμορφωτικών εκδηλώσεων στα σχολεία.

2. ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ - ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ

ΕΙΣΗΓΗΤΕΣ: ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΕΡΛΕΠΕ – ΣΗΦΟΥΝΑΚΗ και ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ

Η πολιτική ή οι πολιτικές για την εργασία και την απασχόληση ή αλλιώς, η καταπολέμηση της ανεργίας και του κοινωνικού αποκλεισμού, αποκτούν ξεχωριστή σημασία, όταν πρόκειται για πολίτες, που ανήκουν στην κατηγορία των Ατόμων με Αναπηρία.

Στις περιπτώσεις αυτές, εμφανίζεται μεγάλος αριθμός πολυσύνθετων προβλημάτων, όπως, επίσης, πολλαπλασιάζεται και η ευθύνη του κράτους, αλλά και ολόκληρης της κοινωνίας απέναντι σ' αυτούς τους συνανθρώπους μας, που σύμφωνα με τις εκτιμήσεις φθάνουν στο 10% περίπου του συνολικού πληθυσμού της χώρας.

Τα γενικά στοιχεία και οι δείκτες, που αφορούν στην απασχόληση και στην ανεργία είναι γνωστά, συζητήθηκαν και συζητούνται καθημερινά, αναλύθηκαν πολιτικά, για μια ακόμη φορά, στην πρόσφατη συζήτηση στη Βουλή για τον προϋπολογισμό και αποτελούν το πιο μεγάλο και το πιο σημαντικό σημείο αναφοράς των περισσότερων κοινωνικών προβλημάτων που απασχολούν τη χώρα και τους πολίτες.

Η όσο το δυνατόν καλύτερη και σαφέστερη εικόνα της πραγματικής κατάστασης των ΑμεΑ σε σχέση με την εργασία και την απασχόληση, κατά κατηγορίες (ηλικία, φύλλο κ.λ.π.), θα αποτελούσε ένα επιπλέον σημαντικό εργαλείο για τη χάραξη και εφαρμογή πολιτικής για την επαγγελματική αποκατάσταση των ανθρώπων αυτών και θα βοηθούσε καθοριστικά στην αποτελεσματικότητα των μέτρων, που πρέπει να υλοποιηθούν.

Η απασχόληση των ατόμων με αναπηρία στην Ελλάδα

Ένα από τα σημαντικότερα εργαλεία για την ένταξη των ατόμων με αναπηρία στην κοινωνία είναι η απασχόληση. Η απασχόληση, σε συνδυασμό με την εκπαίδευση, αποτελούν τους κύριους μοχλούς για την ενσωμάτωση των αναπήρων στην κοινωνία, ενώ, ταυτόχρονα, η έλλειψη ολοκληρωμένων πολιτικών παρέμβασης στους συγκεκριμένους τομείς αποτελεί μία από τις κύριες αιτίες του κοινωνικού αποκλεισμού.

Από αυτή την άποψη, αποτελεί ζήτημα κεφαλαιώδους σημασίας η πολιτεία να εκπονήσει και να υλοποιήσει σχεδιασμένες πολιτικές απασχόλησης, που να στοχεύουν στην καθολική ένταξη των ατόμων με αναπηρία στην αγορά εργασίας.

Οι παρεμβάσεις της Πολιτείας

Στον τομέα της απασχόλησης των ατόμων με αναπηρία, μόλις κατά τα 30 τελευταία χρόνια, άρχισαν να διαμορφώνονται οι παρεμβάσεις της Πολιτείας. Το 1979, με τον ν. 963, το 1986 με τον ν. 1648 και το 1998 με τον ν. 2643.

Με την τελευταία αναθεώρηση του Συντάγματος (άρθρο 21,

παρ.5) γίνεται μια γενική αναφορά στα δικαιώματα των αναπήρων για ίσες ευκαιρίες και το 2004 ενσωματώνεται στο Ελληνικό Δίκαιο η Κοινοτική Οδηγία 78/2000 περί καταπολέμησης των διακρίσεων, όπου γίνεται σαφής αναφορά σε λήψη μέτρων για την εξάλειψη των διακρίσεων κατά των ατόμων με αναπηρία.

Ωστόσο, επισημαίνουμε, πως όλες οι νομοθετικές παρεμβάσεις της Πολιτείας, οι σχετικές με την απασχόληση των αναπήρων εντάσσονται στα μέτρα κοινωνικής προστασίας και για άλλες ομάδες πληθυσμού, με συνέπεια να διαχέονται οι θετικές δράσεις υπέρ των αναπήρων.

Βασικά αίτια της ανεργίας των ατόμων με αναπηρία

Θεωρούμε χρήσιμο, κατ' αρχήν, να συνοψίσουμε τις κύριες αιτίες, που προκαλούν τον αποκλεισμό των ατόμων με αναπηρία από την αγορά εργασίας:

Α. Η κοινωνική προκατάληψη, με τον κοινωνικό ρατσισμό, που, ως νοοτροπία, εξακολουθούν να αποτελούν δομικό χαρακτηριστικό της κοινωνίας μας.

Β. Η έλλειψη, από πλευράς Πολιτείας, ολοκληρωμένου κεντρικού σχεδιασμού, που να συνδυάζει τις ανάγκες των ατόμων με αναπηρία με την εκπαίδευση, την επαγγελματική κατάρτιση και τον επαγγελματικό προσανατολισμό.

Γ. Οι αλλαγές, που συντελούνται στην αγορά εργασίας, στις νέες τεχνολογίες και στο οικονομικό περιβάλλον γενικότερα, χωρίς τα άτομα με αναπηρία να υποβοηθούνται με την δημιουργία των αναγκαίων υποστηρικτικών δομών, ώστε να είναι σε θέση να ενταχθούν στην αγορά εργασίας.

Δ. Η διοικητική γραφειοκρατία σε σχέση με την λειτουργία του μηχανισμού των αναγκαστικών τοποθετήσεων σε θέσεις εργασίας. (Π.χ. από την ψήφιση του ν.2643/98 μέχρι σήμερα έπρεπε να έχουν γίνει 6 προκηρύξεις θέσεων και έχουν γίνει μόνο 2).

Ε. Η έλλειψη υποδομών πρόσβασης των αναπήρων, όπως προσβάσιμα κτήρια, μεταφορές και άλλα, με συνέπεια τα άτομα με αναπηρία να μη διευκολύνονται να συμμετέχουν στην κοινωνική ζωή.

Συνοπτικά η σημερινή πραγματικότητα έχει ως εξής:

Ο αποκλεισμός των αναπήρων από την αγορά εργασίας, ιδιαίτερα κατά τα τελευταία χρόνια, έχει προσλάβει εκρηκτικές διαστάσεις.

Σύμφωνα με εκτιμήσεις του Ο.Α.Ε.Δ., το ποσοστό αυτό ανέρχεται στο 80%, ενώ στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης των 15, κυμαίνεται, κατά μέσο όρο, στο 50%.

Το γεγονός της έλλειψης μητρώου αναπήρων και η επί μέρους βάσεων δεδομένων για επεξεργασία ειδικότερων ποιοτικών και ποσοτικών στοιχείων, έχει, ως αποτέλεσμα, όλα τα μέτρα που έχουν παρθεί, κατά καιρούς, να έχουν αποσπασματικό χαρακτήρα.

Η Έκθεση του Συνηγού του Πολίτη (Ιούνιος 2005) περιγράφει, με σαφήνεια, την κατάσταση, που επικρατεί στον τομέα της απασχόλησης ως προς την εφαρμογή του ν. 2643/1998 και τις διοικητικές διαδικασίες, γενικότερα.

Παράλληλα δε, όλο αυτό το διάστημα έχουν εκπονηθεί και υλοποιηθεί προγράμματα, χρηματοδοτούμενα από την Ευρωπαϊκή Ένωση και το Ελληνικό Δημόσιο για την επαγγελματική κατάρτιση και εκπαίδευση, μέσω των τριών Κοινοτικών Πλαίσίων Στήριξης.

Όμως δεν φαίνεται μέχρι σήμερα αυτά να έχουν συμβάλλει στον βασικό τους στόχο, που είναι η μείωση της ανεργίας.

Η έλλειψη δεικτών αξιολόγησης των συγκεκριμένων προγραμμάτων, ως προς τα αποτελέσματα που παράγουν, έχει ως άμεση συνέπεια, αφ' ενός την κατασπατάληση των πόρων και αφ' ετέρου κατάρτιση, με αμφίβολη ποιότητα και αποτελεσματικότητα.

Ο επαγγελματικός προσανατολισμός, απουσιάζει, ουσιαστικά, από την δράση των φορέων, που έχουν την ευθύνη για την αποκατάσταση των αναπήρων και τα προγράμματα κατάρτισης, που εφαρμόζονται, δεν ανταποκρίνονται στα απαραίτητα ποιοτικά στοιχεία, ώστε να προσφέρεται στα άτομα με αναπηρία, που συμμετέχουν σε αυτά, επάρκεια κατάρτισης, που να αντα-

ποκρίνεται στις ανάγκες της αγοράς εργασίας.

Για την ένταξη των αναπήρων στην αγορά εργασίας, η χώρα μας υιοθέτησε το μοντέλο των αναγκαστικών τοποθετήσεων σε θέσεις εργασίας. Ωστόσο, είναι σύνηθες φαινόμενο οι κοινωνικές διακρίσεις σε βάρος των ατόμων με αναπηρία, από επιχειρήσεις του δημόσιου και του ιδιωτικού τομέα.

Ιδιαίτερα, οι επιχειρήσεις του ιδιωτικού τομέα αρνούνται συστηματικά να προσλαμβάνουν άτομα με αναπηρία σε θέσεις εργασίας.

Οι κοινωνικές προκαταλήψεις, αλλά και η μη επαρκής επαγγελματική κατάρτιση, αποτελούν τους βασικούς λόγους άρνησης για προσλήψεις εργαζομένων με αναπηρία.

Όπως επισημαίνεται και στην Έκθεση του Συνηγού του Πολίτη, ένας μεγάλος αριθμός αναπήρων εργαζομένων δεν έχει επαρκή ενημέρωση για τα δικαιολογητικά, που απαιτούνται για την πρόσληψη του, με αποτέλεσμα οι αιτήσεις να απορρίπτονται λόγω έλλειψης των απαραίτητων δικαιολογητικών.

Ορισμένες ακόμα παρατηρήσεις που πρέπει να γίνουν για τα ζητήματα εργασιακής ένταξης και απασχόλησης των ΑμεΑ είναι και οι εξής:

- Τα ΑμεΑ, ως ιδιαίτερη ομάδα, παρουσιάζουν στο εσωτερικό τους πολλά στοιχεία ανομοιογένειας. Οι εμπειρίες τους στην απασχόληση ποικίλουν, λόγω κυρίως μιας ευρείας κλίμακας διαφορετικών δεξιοτήτων, δυνατοτήτων, αλλά και αναγκών. Αυτό συμβαίνει εξ αιτίας της διαφορετικότητας της αναπηρίας, που έχουν τα άτομα αυτά και κάθε μια κατηγορία πρέπει να εξετάζεται εξειδικευμένα και συγκεκριμένα.

- Εκτός από τις απαραίτητες διακρίσεις, που αντιμετωπίζουν τα ΑμεΑ, σε πολλές περιπτώσεις, λόγω ακριβώς της αναπηρίας τους, υπάρχουν και διακρίσεις, που οφείλονται και σε άλλα χαρακτηριστικά, όπως το φύλο, η ηλικία, η εθνικότητα κ.λπ.. Διακρίσεις επί διακρίσεων, δηλαδή, που εντείνουν τα πρωτογενή προβλήματα και καθιστούν ακόμη πιο δύσκολη και περίπλοκη την επίλυση του εργασιακού ζητήματος και επιβάλλουν στο κράτος να είναι περισσότερο υπεύθυνο στην χάραξη και υλοποίηση πολιτικών κατά της ανεργίας και του αποκλεισμού.

- Η διασφάλιση της πρόσβασης των ΑμεΑ στα γενικά μέτρα για την απασχόληση και την ένταξη στην αγορά εργασίας, πρέπει να γίνεται χωρίς την κατάργηση της λήψης ειδικών μέτρων.

- Η εξάλειψη εμποδίων για την ένταξη των ΑμεΑ στην αγορά εργασίας, προϋποθέτει την άρση εμποδίων και σε άλλους τομείς (υποχρεωτική εκπαίδευση, κατάρτιση, προσπέλαση στην κοινωνία της πληροφορίας, μεταφορές, τεχνικά βοηθήματα, δομημένο περιβάλλον, κ.λπ.).

Σύμφωνα με τις πιο πάνω γενικές παρατηρήσεις, καθίσταται σαφές, ότι για την ουσιαστική αντιμετώπιση του θέματος της απασχόλησης και της εργασίας των ΑμεΑ, χρειάζεται μια συνολική προσέγγιση του ζητήματος, με συντονισμένα μέτρα, που θα αφορούν σε όλες τις πτυχές και τους παράγοντες, που υπεισέρχονται στη ζωή αυτών των συνανθρώπων μας και που σχετίζονται με την προσπάθεια για την επαγγελματική τους αποκατάσταση.

Οι άξονες των μέτρων, πάνω στους οποίους θα πρέπει να κινηθεί η Πολιτεία, για να διασφαλισθούν, στο μεγαλύτερο δυνατό βαθμό, τα δικαιώματα των ΑμεΑ, όσον αφορά στην απασχόληση και την εργασία, είναι οι παρακάτω:

1. Κεντρικός σχεδιασμός, από πλευράς Πολιτείας, για την απασχόληση των αναπήρων, που θα αποβλέπει στην μελέτη της αγοράς εργασίας, στις δυνατότητες αποκατάστασης των αναπήρων σε επαγγέλματα που μπορούν αποτελεσματικά να ασκήσουν, με την καθιέρωση του μητρώου αναπηρίας και την δημιουργία παράλληλων βάσεων δεδομένων.

2. Ψήφιση νόμου αποκλειστικά για την απασχόληση των αναπήρων. Αξιολόγηση των τυπικών και ουσιαστικών προσόντων τους και διαφάνεια στο σύστημα προσλήψεων. Αυξημένη προστασία έναντι των απολύσεων.

3. Επαρκής επαγγελματική εκπαίδευση και κατάρτιση, που να ανταποκρίνεται στις ανάγκες της οικονομίας και της αγοράς εργασίας, με την θέσπιση του επαγγελματικού προσανατολι-

σμού.

4. Ανάδειξη των δυνατοτήτων των αναπήρων ως επαγγελματιών, με την παράλληλη δημιουργία όλων των αναγκαίων υποστηρικτικών και τεχνολογικών υποδομών, ώστε να μπορούν ισότιμα να ενταχθούν στην αγορά εργασίας. Απαραίτητη κρίνεται, η απρόσκοπτη προσπέλαση των ΑμεΑ στην Κοινωνία της Πληροφορίας. Παραδοχή της αρχής, ότι τα άτομα με αναπηρία, με την απαραίτητη στήριξη, αποτελούν μέρος του παραγωγικού δυναμικού της κοινωνίας.

5. Συνδυασμός του μοντέλου αναγκαστικής πρόσληψης με αντίστοιχες εναλλακτικές μορφές τοποθέτησης, μέσα από την συνεχή ενημέρωση εργοδοτών και φορέων.

6. Ευαισθητοποίηση της κοινωνίας για την καταπολέμηση των διακρίσεων και την διασφάλιση, από την Πολιτεία, ίσων ευκαιριών.

7. Θέσπιση κινήτρων, με διάφορες εναλλακτικές μορφές, σε επιχειρήσεις που απασχολούν άτομα με αναπηρία.

8. Κωδικοποίηση της νομοθεσίας για όλα τα ζητήματα που αφορούν τα ΑμεΑ.

9. Επαρκής ενημέρωση των αναπήρων για τα δικαιώματα, που τους παρέχει το σύστημα και συνεχής στήριξη στην άσκηση τους.

3. ΥΓΕΙΑ – ΙΑΤΡΙΚΗ ΠΕΡΙΘΑΛΨΗ

**ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ: ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΑΝΤΟΥΛΑΣ
και ΕΚΤΟΡΑΣ ΝΑΣΙΩΚΑΣ**

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η αντιμετώπιση θεμάτων υγείας των ατόμων με αναπηρία (ΑμεΑ) στην χώρα μας στηρίζεται σε μικρή σχετικά δυνατότητα προσφοράς ιατρικών υπηρεσιών, με ανεπαρκή αριθμό εξειδικευμένου ανθρώπινου δυναμικού και σχετικά λίγες ειδικές διαγνωστικές μονάδες. Παρ' όλα αυτά υπάρχει η γενική εντύπωση ότι, ενώ η διάγνωση, έστω και με δυσκολίες και καθυστερήσεις, γίνεται, στο μεγαλύτερο ποσοστό, ικανοποιητικά, η αποκατάσταση και γενικά η υποστήριξη αυτών των ατόμων γίνεται, συχνά, σπασμωδικά και ασυντόνιστα. Βασική, επομένως, ανάγκη αποτελεί η φροντίδα για την εξασφάλιση επαρκών ειδικών κέντρων συγκεκριμένων ειδικοτήτων και εξοπλισμού, που να καλύπτουν όλη τη χώρα. Σε συνάφεια με τα παραπάνω, ευρίσκεται και η δυσχέρεια ένταξης των ΑμεΑ στην απασχόληση, με την ιατρική, βέβαια, σημασία που έχει η απασχόληση ενός ατόμου για τη γενικότερη αντιμετώπιση των προβλημάτων της υγείας και της ζωής.

Τα άτομα με αναπηρία είναι δυνατόν να καταταγούν σε διάφορες κατηγορίες, ανάλογα με το πρόβλημα υγείας, που χαρακτηρίζει την αναπηρία τους ή που την προκάλεσε. Έτσι, στα ΑμεΑ περιλαμβάνονται:

Άτομα με προβλήματα όρασης, που έχουν χάσει, σε τέτοιο βαθμό, την όρασή τους, ώστε να αδυνατούν να προσανατολισθούν σε ένα άγνωστο περιβάλλον και δεν είναι σε θέση να αποκτήσουν εμπειρίες, μέσω της αίσθησης της όρασης.

Άτομα με προβλήματα ακοής, που έχουν χάσει την ακοή τους ή διατηρούν ελάχιστα υπολείμμά της, ώστε δεν είναι σε θέση να μάθουν την ομιλούμενη γλώσσα, παρά μόνο με ειδική παιδαγωγική βοήθεια.

Άτομα με κινητικά προβλήματα – κινητικές αναπηρίες, με κύριους εκπροσώπους αφ' ενός μεν αυτά με νευρολογικά ελαττώματα, λόγω βλάβης ή ελλειπούς ανάπτυξης του κεντρικού νευρικού συστήματος, αφ' ετέρου δε εκείνα με ορθοπεδικά ελαττώματα, λόγω βλάβης, που επηρεάζει τη φυσιολογική λειτουργία των οστών, των αρθρώσεων και των μυών.

Άτομα με νοητική ανεπάρκεια ή καθυστέρηση.

Άτομα με διαταραχές της συμπεριφοράς.

Άτομα με ειδικά χρόνια προβλήματα υγείας.

Άτομα με ψυχικές ασθένειες.

Άτομα με γλωσσικές διαταραχές.

Άτομα με μαθησιακές δυσκολίες.

ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΗΣ ΑΝΑΠΗΡΙΑΣ

Το ισχύον, σήμερα, στη Χώρα μας, σύστημα αξιολόγησης της

αναπηρίας περιορίζεται μόνον στην αναγωγή της αναπηρίας σε ποσοστά, χωρίς να την περιγράφει με ακρίβεια και χωρίς να την διαχωρίζει από την νόσο, στοιχείο πολύ σημαντικό, αφού είναι γνωστό ότι μία νόσος δεν οδηγεί, πάντοτε, στον ίδιο βαθμό αναπηρίας, τον οποίο, βέβαια, δεν είναι δυνατό να καθορίζει η διάγνωση απλά της νόσου.

Η διαδικασία, που εφαρμόζεται, σήμερα, για αξιολόγηση της αναπηρίας περιλαμβάνει την υποβολή κάποιου δικαιολογητικού και την παρουσία του προς εξέταση ατόμου σε κάποια γνωμοδοτική επιτροπή, όχι με την καταλληλότερη πάντα σύνθεση, που καθορίζει το ποσοστό αναπηρίας, σύμφωνα με το Βιβλίο Εκτίμησης του ποσοστού αναπηρίας, που βασικά χρησιμοποιούν οι γιατροί του Ι.Κ.Α..

Η εκτίμηση, όμως, του βαθμού αναπηρίας, με βάση μόνο την ιατρική διάγνωση και όχι τις λειτουργικές ικανότητες του αναπήρου, πέρα από το ότι είναι επιστημονικά εσφαλμένη, περιέχει, ίσως, υψηλό βαθμό αυθαιρεσίας και είναι ασύμβατη προς τα διεθνώς αποδεκτά συστήματα ταξινόμησης και αξιολόγησης.

Επιπλέον, το σημερινό σύστημα αξιολόγησης ταλαιπωρεί και τα άτομα με αναπηρία, που πρέπει συχνά να μετακινούνται στις έδρες των πρωτοβάθμιων ή δευτεροβάθμιων επιτροπών, ακόμη και αν έχουν κάποια μόνιμη, μη αναστρέψιμη αναπηρία, αλλά ταλαιπωρεί και τα μέλη των υγειονομικών επιτροπών, που συχνά πρέπει να αυτοσχεδιάσουν.

Άλλο χαρακτηριστικό σημείο της ισχύουσας διαδικασίας είναι η έλλειψη τεκμηριωμένου ιατρικού και προνοιακού φακέλου και η απουσία ολοκληρωμένης πληροφοριακής υποδομής.

Πέρα από τα παραπάνω, η ασάφεια του υπάρχοντος συστήματος αξιολόγησης, η ασυμβατότητά του προς τη διεθνή ταξινόμηση, η έλλειψη εποπτείας από το Υπουργείο και η έλλειψη κατάλληλων πληροφοριακών συστημάτων παρακωλύουν σημαντικά τη συλλογή αξιόπιστων στατιστικών στοιχείων και την υπεύθυνη ενημέρωση του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας.

Είναι αναγκαίο, λοιπόν, για λόγους ιατρικούς, κοινωνικούς αλλά και δυνατότητας εφαρμογής δίκαιης και αποδοτικής κυβερνητικής πολιτικής να καθορίζεται, αντικειμενικά και ρεαλιστικά, ο βαθμός αναπηρίας στο κάθε άτομο.

Με το νέο σύστημα, η αναπηρία θα εκτιμάται σε σχέση με τις βλάβες στις σωματικές δομές και λειτουργίες και με την απόδοση του ατόμου στις δραστηριότητες της καθημερινής ζωής και τη συμμετοχή του στην κοινωνική ζωή.

Η αξιολόγηση θα γίνεται στο εξειδικευμένο Κέντρο Αξιολόγησης από πιστοποιημένους Ιατρούς Αξιολόγησης του ICF (Παθολόγος, Ψυχίατρος, Νευρολόγος, Ορθοπεδικός, Ωτορινολαρυγγολόγος, Χειρουργός, Οφθαλμίατρος, Φυσιάτρος) και θα προσδιορίζεται η κατηγορία αναπηρίας, που θα καταχωρείται στην Κάρτα Αναπηρίας.

Η ταξινόμηση περιλαμβάνει 4 κατηγορίες αναπηρίας:

1. Ελαφρά αναπηρία, με κάποιο περιορισμό της λειτουργικότητας, χωρίς να δημιουργείται εξάρτηση από άλλα άτομα.

2. Μέτρια αναπηρία, με σαφή περιορισμό της δραστηριότητας και συχνή ανάγκη χρήσης υποστηρικτικών μέσων.

3. Σοβαρή αναπηρία, με σημαντικό περιορισμό των δραστηριοτήτων και ανάγκη υποστήριξης από άλλο άτομο για κάποιες δραστηριότητες.

4. Πλήρης αναπηρία, με πλήρη εξάρτηση από άλλο πρόσωπο.

Η περαιτέρω διερεύνηση της λειτουργικότητας του αναπήρου θα γίνεται στο σχετικό με την αναπηρία του εξειδικευμένο Κέντρο Διερεύνησης και θα αξιολογείται από πιστοποιημένους Λειτουργούς Αποκατάστασης (Ιατρός, Ψυχολόγος, Φυσικοθεραπευτής, Εργοθεραπευτής, Λογοθεραπευτής, Κοινωνικός Λειτουργός).

Η διαδικασία, η οποία περιεγράφει ανωτέρω, έχει κάποια χαρακτηριστικά, που αξίζει ιδιαίτερα να τονισθούν, με πρώτο το συμβατό και παγκοσμίως αποδεκτό νέο σύστημα ταξινόμησης και αξιολόγησης (ICF), εφ' όσον ολοκληρωθεί η σωστή του ερμηνεία και προσαρμογή.

Ιδιαίτερα σημαντική είναι η δημιουργία των Κέντρων Αξιολόγησης Αναπηρίας, με εξειδικευμένο και πιστοποιημένο Ιατρικό

Προσωπικό, όπως και των Κέντρων Διερεύνησης Λειτουργικότητας, με πιστοποιημένους Αξιολογητές Λειτουργούς Αποκατάστασης, αρκεί ο αριθμός και η κατανομή και των δύο να ανταποκρίνονται στις ανάγκες του «ειδικού» πληθυσμού, που θα υποδέχονται.

Περισσότερο, όμως, σημαντική θεωρώ την ίδρυση και λειτουργία Σώματος Ελεγκτών που θα πρέπει να διεξαγάγει, κατά καιρούς, ελέγχους για την πιστή εφαρμογή του συστήματος.

Είναι πάγια απαίτηση του αναπηρικού κινήματος να καθιερωθεί ο χαρακτηρισμός του απόλυτα αναπήρου για όσους, ιδιαίτερα παιδιά, πάσχουν από νοητική υστέρηση, αυτισμό και άλλες αναπηρίες, που απαιτούν εποπτεία και επιμέλεια, εφ' όρου ζωής, χωρίς ουσιαστικά ανάγκη επαναξιολόγησης.

Η Ισόβια Κάρτα Αναπηρίας, που θα παρέχεται με το νέο σύστημα, ικανοποιεί το παραπάνω αίτημα, θα αφορά δε νόσους, που έχουν προκαλέσει χρόνιες, μη αναστρέψιμες βαριές αναπηρίες (π.χ. γενετικές και χρωμοσωμιακές διαταραχές, παθήσεις κεντρικού συστήματος, νοητική υστέρηση, αυτισμός, ακρωτηριασμός, χρόνια βαριά ψύχωση, νεοπλασίες κ.λ.π.).

Όπου η αναπηρία δεν έχει κριθεί οριστικά μη αναστρέψιμη, θα παρέχεται κάρτα μακράς διάρκειας (επαναξιολόγηση μετά 3 έως 5 χρόνια).

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΥΓΕΙΑΣ ΣΕ ΑΤΟΜΑ ΜΕ ΑΝΑΠΗΡΙΑ

Όπως συχνά αναφέρεται, η αναπηρία είναι ένα πολυδιάστατο φαινόμενο, με κύρια στοιχεία, αφ' ενός μεν την κλασική ιατρική προσέγγιση και αφ' ετέρου την κοινωνική προσέγγισή της.

Στην ιατρική προσέγγιση, που μας αφορά στο προς ανάπτυξη θέμα, η αναπηρία συσχετίζεται με απώλεια, βλάβη ή απόκλιση από αυτές που θεωρούνται «φυσιολογικές» ψυχολογικές ή σωματικές (κινητικές ή άλλες) λειτουργίες του ανθρώπινου σώματος.

Σε αυτή τη βάση, το άτομο έχει ανάγκη ιατρικής αντιμετώπισης του προβλήματος, συνήθως από ειδικούς, με τη βοήθεια σύγχρονων εξειδικευμένων τρόπων.

Σε αυτού του είδους την αντιμετώπιση, περιλαμβάνονται κλασσικές ή και επαναστατικές μέθοδοι αποκατάστασης, π.χ. μεταμόσχευση βλαστοκυττάρων στο νωτιαίο μυελό.

Το Εθνικό Σχέδιο Αποκατάστασης Αναπήρων περιλαμβάνει δύο Εθνικά Ιδρύματα Αποκατάστασης Αναπήρων, το Κ.Α.Α. Παιδιών Βούλας, δύο ΚΕΚΥΚΑΜΕΑ, ένα Κέντρο Στήριξης Αυτιστικών Ατόμων, δώδεκα Κέντρα Παιδικής Μέριμνας, μία Μονάδα Σπαστικών Παιδιών, Κέντρο Αποκατάστασης Παιδιών και Ενηλίκων Κρήτης και δεκαέξι Θεραπευτήρια Χρονίων Παθήσεων, αλλά, κυρίως, τα Κέντρα Υποστήριξης και Εκπαίδευσης Ατόμων με Αναπηρία (ΚΕΚΥΚΑΜΕΑ), που στους σκοπούς τους περιλαμβάνουν, πέραν των κοινωνικών στόχων, και έγκαιρη διάγνωση και αξιολόγηση της φυσικής, νοητικής, ψυχολογικής και κοινωνικής κατάστασης των ατόμων με αναπηρία, με τελικό σκοπό τον εντοπισμό και την καταγραφή των αναγκών και δυνατότητων του κάθε ατόμου και τον σχεδιασμό εξατομικευμένου προγράμματος για την κάλυψη των βιοψυχικών και κοινωνικών αναγκών του και την παροχή ολοκληρωμένης κοινωνικής φροντίδας.

Από την άποψη της Υγείας, σημαντικότερη προσφορά παρέχεται από το τμήμα παροχής ψυχολογικής στήριξης και υπηρεσιών λειτουργικής αποκατάστασης και φροντίδας, μέσα από προγράμματα φυσικοθεραπείας, εργοθεραπείας, λογοθεραπείας κ.λ.π.

Εκτός των ΚΕΚΥΚΑΜΕΑ (συνολικά 24, τον αριθμό) σημαντική κρίνεται και η λειτουργία των ΚΑΦΚΑ (συνολικά 6), που είναι Κέντρα αποθεραπείας και αποκατάστασης.

Η αξιολόγηση της λειτουργίας των παραπάνω Κέντρων είναι αρκετά δυσχερής, αφού τα περισσότερα, αν όχι όλα, σαφώς υπολειτουργούν, λόγω ανεπαρκούς στελέχωσης.

Οι μεν νέοι Οργανισμοί των περισσότερων ΚΕΚΥΚΑΜΕΑ εκκρεμούν, σε αναμονή της έγκρισής τους, η δε πρόσληψη προσωπικού, μέσω προκήρυξης του Α.Σ.Ε.Π., καθυστερεί, όπως είναι γνωστό για όλες αυτού του είδους τις προκηρύξεις.

Μία λύση θα ήταν η νομοθετική ρύθμιση για ταχεία πρόσληψη

ψη προσωπικού, με κριτήρια Α.Σ.Ε.Π., όπως έγινε για το νοσηλευτικό προσωπικό.

Η λειτουργία αυτή των Δημόσιων Κέντρων Αποκατάστασης, αφ' ενός μεν προκαλεί σωρεία δικαιών διαμαρτυριών των συγγενών των ατόμων με αναπηρία, αφ' ετέρου δε αφήνει αρκετό έδαφος διεκδίκησης αυτών των λειτουργιών σε ιδιωτικές πρωτοβουλίες, που δεν είναι υποχρεωτικά καταδικαστέες. Τα Δημόσια Κέντρα Αποκατάστασης θα πρέπει, αφ' ενός μεν, να αναβαθμισθούν, αφ' ετέρου δε να καλύψουν όλες τις περιοχές της χώρας. Για ένα μεταβατικό χρονικό διάστημα θα πρέπει, ίσως, να συνεργάζονται με ξένα Κέντρα Αποκατάστασης, όπως σκοπεύει το Υπουργείο Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης.

Πέραν, όμως, από τη φροντίδα για τη βελτίωση ή αποκατάσταση των ειδικών προβλημάτων, που χαρακτηρίζουν τα άτομα με αναπηρία, υπάρχουν και όλα τα άλλα θέματα και προβλήματα υγείας, που είναι λογικό να συμβαίνουν, σε αυξημένο ενδεχόμενο μέγεθος, προβλήματα που οδηγούν κάθε άτομο στην αναζήτηση ιατρικής συμβουλής ή βοήθειας.

Είναι ευνόητο ότι αυτή η διαδικασία εμφανίζει ιδιαιτερότητες για τα άτομα με αναπηρία. Δεν αναφερόμαστε μόνον στη δυσκολία στην προσβασιμότητα, που πρέπει να διασφαλίζεται και όχι μόνον στους δημόσιους χώρους προσφοράς υγειονομικών υπηρεσιών (Νοσοκομεία, Κέντρα Υγείας, Ιατρεία Κοινωνικών Ασφαλιστικών Φορέων). Οι ιδιωτικές Κλινικές, ακόμη και τα ιδιωτικά Ιατρεία θα πρέπει να αναπτύξουν τις προϋποθέσεις, που θα επιτρέπουν σε άτομα με αναπηρία να προσέλθουν και να έχουν σωστή επικοινωνία για την λήψη του ιστορικού και την παρούσα νόσο και να μπορούν να υποβληθούν σωστά σε αναγκαίες εξετάσεις (π.χ. μέτρηση του σωματικού βάρους, εκτέλεση υπερηχογραφήματος ή άλλων παρακλινικών εξετάσεων) που απαιτούν ίσως ειδικές προσαρμογές του ιατρείου.

Σημαντική συμμετοχή στην προσφορά πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας σε ΑμεΑ είναι δυνατόν να έχει και η Τοπική Αυτοδιοίκηση με τα Ιατρεία των Δήμων, αλλά, ακόμη περισσότερο, με τα Προγράμματα Βοήθειας στο Σπίτι, που θα πρέπει να διατηρηθούν και να ενισχυθούν με τη συμμετοχή εξειδικευμένου υγειονομικού προσωπικού, το οποίο θα εξασφαλίζει την ικανοποιητική για ιατρικά θέματα επικοινωνία και πληροφόρηση του ατόμου με αναπηρία και τη σωστή παροχή ιατρικής βοήθειας, υπό την απαραίτητη προϋπόθεση της αντικειμενικής καταγραφής των αναγκών και της συνεχούς αξιολόγησης και ιεράρχησής τους.

Υπενθυμίζεται ότι φορείς παροχής νοσηλείας στο σπίτι είναι τα Κέντρα Υγείας του Ε.Σ.Υ., Περιφερειακά Ιατρεία, Νοσοκομεία, Κλάδοι Υγείας Ασφαλιστικών Ταμείων, Κέντρα Αποκατάστασης και ιδιωτικοί κοινωφελείς οργανισμοί.

Για την αντιμετώπιση των προβλημάτων υγείας των πολιτών, γενικά, ιδιαίτερη σημασία έχει η ευαισθητοποίηση εκείνων, που πρώτοι τυγχάνει να έλθουν σε επαφή με κάποιο συμβάν, ώστε να προσφέρουν άμεση βοήθεια. Για τα άτομα, όμως, με αναπηρία, η ευαισθητοποίηση του πολίτη για πρόθυμη, χωρίς κανένα δισταγμό ή αναστολή παροχή βοήθειας είναι περισσότερο απαραίτητη και θα πρέπει, σε κάθε ευκαιρία, να τονίζεται η αξία της.

4. ΠΡΟΣΒΑΣΙΜΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΑΤΟΜΩΝ ΜΕ ΑΝΑΠΗΡΙΕΣ

**ΕΙΣΗΓΗΤΕΣ: ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΕΛΑΣ
και ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΑΡΑΣ**

Ι. ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΘΕΩΡΗΣΗ ΤΟΥ ΘΕΜΑΤΟΣ (ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΕΛΑΣ)

Ως προς την οριοθέτηση της έννοιας, προσβασιμότητα νοείται το χαρακτηριστικό του περιβάλλοντος, που επιτρέπει σε όλα τα μέλη της κοινωνίας, χωρίς διακρίσεις φύλου, ηλικίας και λοιπών χαρακτηριστικών, να μπορούν αυτόνομα, με ασφάλεια και άνεση, να προσεγγίζουν και να χρησιμοποιούν τις προσφερόμενες υποδομές, υπηρεσίες και αγαθά.

Το ερώτημα είναι, κατά πόσο το χαρακτηριστικό αυτό ισχύει στη χώρα μας. Παρέχεται στα άτομα με αναπηρία η δυνατότητα πρόσβασης, όπως στα υγιή άτομα; Η σκληρή πραγματικότητα-

τα στοιχειοθετεί αρνητική απάντηση. Τα άτομα με ειδικές ανάγκες, στη χώρα μας, δεν αντιμετωπίζονται ως ισότιμοι πολίτες, ως προς την προσβασιμότητα, αλλά ως πολίτες β' κατηγορίας. Πολλοί από αυτούς, λόγω της έλλειψης σύγχρονης υποδομής, δεν τολμούν να βγουν από το σπίτι τους, γιατί δυσκολεύονται να κυκλοφορήσουν άνετα. Επομένως, δεν έχουν φυσιολογική ζωή και ζουν στις παρυφές της καθημερινότητας και της κοινωνίας, με πολύ μεγάλο κόστος για την ποιότητα της ζωής τους.

Πριν μερικά χρόνια, η κατάσταση θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ως πολύ χειρότερη. Τα τελευταία χρόνια, έχει σημειωθεί πρόοδος και έχουν δημιουργηθεί υποδομές, αλλά δεν έχουμε προσεγγίσει, ακόμη, το επίπεδο άλλων προηγμένων κρατών. Ενώ διανύουμε τον εικοστό πρώτο αιώνα, δεν παρέχονται οι υπηρεσίες, που θα επέτρεπαν στα άτομα με κινητικά προβλήματα ή έλλειψη όρασης, την άνετη πρόσβαση στους χώρους, που επιθυμούν. Ως κυριότερα αίτια θεωρούνται η έλλειψη υποδομών, η νοοτροπία του Έλληνα, η έλλειψη ενημέρωσης, η πλημμελής αστυνόμευση και η ανυπαρξία νέων νομοθετικών ρυθμίσεων.

Κατόπιν τούτων, κρίνεται αναγκαία η δημιουργία υποδομών σε πεζοδρόμια, και σε κοινόχρηστους, δημόσιους και ιδιωτικούς χώρους, ώστε να πληρούνται οι προϋποθέσεις προσβασιμότητας. Παράλληλα, τις αναγκαίες προϋποθέσεις επιβάλλεται να πληρούν τα Μέσα Μαζικής Μεταφοράς, ώστε να διευκολυνθούν τα άτομα αυτά να βγουν από τη απομόνωση. Απαραίτητη, επίσης, κρίνεται η αλλαγή της συμπεριφοράς των πολιτών. Η σωστή συμπεριφορά πρέπει να αποτελεί μέρος της καθημερινότητας, με στόχο να μη δημιουργούνται προβλήματα στα άτομα με ειδικές ανάγκες.

Επιβάλλεται, ακόμη, ευρεία ενημέρωση του κοινού για τις ιδιαιτερότητες των ατόμων με ειδικές ανάγκες, ώστε η ευαισθησία να μεταβληθεί σε καθημερινή πράξη. Το έργο της ενημέρωσης πρέπει να αναλάβουν οι βασικοί πυρήνες της κοινωνίας μας, δηλαδή, η οικογένεια, το Σχολείο και η Τοπική Αυτοδιοίκηση, σε συνδυασμό με τη μεγάλη δύναμη ενημέρωσης, που διαθέτουν τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης. Διαφημιστική εκστρατεία, η οποία απέδωσε τα μέγιστα και μετέβαλε προς το καλύτερο τη συμπεριφορά των πολιτών, έχει, ήδη, πραγματοποιηθεί σε άλλη ευρωπαϊκή χώρα. Η διαφημιστική εκστρατεία και γενικά η ενημέρωση των πολιτών θα έχει μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα, ως προς την ευαισθητοποίηση, όταν οι πολίτες βλέπουν τους ανθρώπους με προβλήματα να προσπαθούν να περάσουν από κάπου και να συναντούν εμπόδια.

Για τους λόγους αυτούς, τα άτομα με αναπηρία πρέπει να κυκλοφορούν, αντιμετωπίζοντας τις φοβίες και τις αναστολές τους. Φυσικά, η ενημερωτική εκστρατεία, για να αποφέρει τα ζητούμενα αποτελέσματα, θα πρέπει να συνοδεύεται από εντατικούς ελέγχους και αυστηρά πρόστιμα, που θα επιβάλλουν τα όργανα της πολιτείας και, συγκεκριμένα, της Ελληνικής και Δημοτικής Αστυνομίας. Επιβάλλεται, ιδιαίτερα, η διαφύλαξη των «οδηγών» των τυφλών και η εξασφάλιση της πρόσβασης των αναπηρικών αμαξιδίων στα πεζοδρόμια.

Το νομοθετικό πλαίσιο είναι δεδομένο. Το Σύνταγμα αναφέρεται, σε ιδιαίτερο άρθρο, στα άτομα με αναπηρία, έχουν ψηφισθεί νόμοι και έχουν εκδοθεί προεδρικά διατάγματα, που αναφέρονται στην προσβασιμότητα των ατόμων με αναπηρία και, αν χρειασθεί, υπάρχει δυνατότητα βελτίωσης των νομοθετικών ρυθμίσεων. Υπάρχουν, ακόμη, και οι προτάσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το σημαντικότερο, όμως, ζήτημα είναι η εφαρμογή της ισχύουσας νομοθεσίας, την οποία πρέπει να σεβόμαστε και να τηρούμε. Επομένως, θέμα άμεσης προτεραιότητας είναι η βελτίωση της προσβασιμότητας των ατόμων με αναπηρία, μέχρι να επιτύχουν αυτόνομη διαβίωση. Αυτό είναι το ζητούμενο και είναι απαραίτητο τα άτομα με ειδικές ανάγκες να κυκλοφορούν, χωρίς τη βοήθεια κανενός, όπως συμβαίνει σε άλλες προηγμένες και πολιτισμένες χώρες. Για να επιτύχουμε αυτόν τον στόχο, δεν θα πρέπει να παραμείνουμε, μόνον, στα ωραία λόγια. Με αυτά τα μέτρα, θα βελτιώσουμε την ποιότητα ζωής των ατόμων με αναπηρία και θα αποδείξουμε ότι συγκαταλεγό-

μεθα στις πολιτισμένες χώρες. Προς αυτή τη κατεύθυνση πρέπει να εργασθεί η Επιτροπή μας, ώστε να έχουμε, σύντομα, ουσιαστικά αποτελέσματα.

II. ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΟΥ ΘΕΜΑΤΟΣ (ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΑΡΑΣ)

ΓΕΝΙΚΟ ΣΚΕΠΤΙΚΟ

Είναι κοινώς παραδεκτό ότι, στη χώρα μας, τα άτομα με ειδικές ανάγκες ζουν ως πολίτες β' κατηγορίας. Δεν τολμούν να βγουν από το σπίτι τους και να επιχειρήσουν να ζήσουν μια φυσιολογική ζωή, διότι δεν μπορούν να κυκλοφορήσουν. Ίσως μπορούν να χρησιμοποιήσουν το λεωφορείο και το μετρό, αλλά το ζήτημα είναι, πώς θα καταφέρουν να φθάσουν έως εκεί.

Στην Αμερική και σε ορισμένες χώρες της Ευρώπης, τα άτομα με αναπηρία κυκλοφορούν στο δρόμο και ζουν μία, κατά το δυνατόν, φυσιολογική ζωή. Είναι αδιανόητο για κάποιον να σταθμεύσει σε θέση αναπήρων, να αποκλείσει την πρόσβαση στα αναπηρικά καροτσάκια ή να εμποδίσει τον οδηγό τυφλών. Η συγκεκριμένη συμπεριφορά αποτελεί τρόπο ζωής.

Ενδεικτικά, αναφέρεται ότι, στην Ισπανία, πριν από λίγα χρόνια, πραγματοποιήθηκε μεγάλη διαφημιστική εκστρατεία, η οποία επέτυχε να αλλάξει, κατά πολύ, την συμπεριφορά από και προς τα άτομα με ειδικές ανάγκες. Το συγκεκριμένο παράδειγμα είναι χαρακτηριστικό, διότι, ως λαοί, εμφανίζουμε ομοιότητες στην ιδιοσυγκρασία, την ευαισθησία, αλλά και την αναισθησία.

Αυτό που χρειάζεται, πέρα από νόμους και έργα, είναι η αλλαγή της νοοτροπίας του Έλληνα. Για να επιτύχουμε αυτό τον στόχο, χρειάζονται συντονισμένες και παράλληλες ενέργειες.

Άλλωστε –χρησιμοποιώντας τον αριστοτελικό όρο– είμαστε, δυστυχώς, όλοι μας, δυνάμει, άτομα με ειδικές ανάγκες, αφού δεν γνωρίζουμε το μέλλον. Είναι, όμως, βέβαιο ότι θα γεράσουμε και επιβαρυνθούμε με μερικά από τα προβλήματα των αναπήρων, που αυτή τη στιγμή τα παραβλέπουμε.

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ – ΑΣΤΥΝΟΜΕΥΣΗ

Το πρόγραμμα ενημέρωσης θα πρέπει να εστιάζεται στις ακόλουθες κατευθύνσεις:

Α. Το «Νέο Ξεκίνημα» θα πρέπει να αρχίσει απαραίτητα από τα σχολεία, με στόχο την ενημέρωση παιδιών, δασκάλων, καθηγητών και γονέων.

Β. Ενημέρωση της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και, κατ' επέκταση, της κάθε τοπικής κοινωνίας, μέσα από ομιλίες και παρουσιάσεις, αρχικά στα δημοτικά διαμερίσματα και, στη συνέχεια, στα δημοτικά και νομαρχιακά συμβούλια.

Γ. Κρίνεται αναγκαία η δρομολόγηση μιας μεγάλης εκστρατείας ευαισθητοποίησης και ενημέρωσης όλων των εμπλεκόμενων φορέων, που έχουν τη δυνατότητα να δώσουν λύσεις, σε συνδυασμό με την αστυνόμευση και την επιβολή μεγάλων προστίμων στους παραβάτες. Το όλο πρόγραμμα μπορεί να περιλαμβάνει κυκλοφόρηση φυλλαδίων, εκπομπές από του Ραδιοφώνου και της Τηλεόρασης, συνεντεύξεις σε εφημερίδες και περιοδικά, ειδικές εκδηλώσεις σε ανοιχτούς και κλειστούς χώρους, καθώς και κοινωνικά «διαφημιστικά» μηνύματα γραφικών, ήχου και εικόνας, που θα προβάλλουν οι σταθμοί και τα κανάλια στις ζώνες υψηλής τηλεθέασης – και όχι τις μεταμεσο-υκτίες ώρες – και θα δημοσιεύουν οι εφημερίδες.

Δ. Μεγάλης σημασίας θεωρούνται και οι συσκέψεις, σχετικά με την αστυνόμευση. Το ζήτημα ανήκει στις αρμοδιότητες των Δήμων, οι οποίοι μπορούν να εφαρμόζουν την δική τους πολιτική. Ίσως, όμως, θα μπορούσε για το συγκεκριμένο ζήτημα να υπάρξει συζήτηση και σύγκλιση απόψεων, ούτως ώστε να υπάρξει κοινή αντιμετώπιση των παραβατών και, γενικά, συντονισμός των δράσεων, που αναλαμβάνουν οι Τοπικοί Φορείς.

Ε. Επικοινωνιακές και αναγκαίες κρίνονται οι συσκέψεις των αρμοδίων Φορέων με τις Ομοσπονδίες Αναπήρων, αφού κύριο μέλημά μας είναι η διαφύλαξη των «οδηγών» τυφλών και η πρό-

σβαση των αναπηρικών αμαξιδίων στα πεζοδρόμια. Η ευαισθητοποίηση των πολιτών λειτουργεί και ως θετική αντίδραση. Αν δεν εμφανίζεται το θέαμα ανθρώπων, που προσπαθούν να περάσουν με καροτσάκι και εμποδίζονται, τότε λησμονούμε ότι τα άτομα αυτά υπάρχουν και, μέσα στο χάος της ανυπαρξίας χώρων στάθμευσης, καταλαμβάνουμε χώρους, που ανήκουν στους αναπήρους. Οι στιγμιαίες σκέψεις και δικαιολογίες έναντι του εαυτού μας είναι του τύπου ότι «δεν θα χρησιμοποιηθεί η ράμπα» ή ότι «δεν θα επιβληθεί πρόστιμο». Ασφαλώς, οι ανάπηροι θα πρέπει να κυκλοφορούν περισσότερο, κατανικώντας τις φοβίες τους και, επιπλέον, θεωρείται αναγκαία η ανάληψη πρωτοβουλίας από τους συνδικαλιστές τους, ώστε να καταδειχθεί το πρόβλημα στην κοινωνία.

Συμπεράσματα και Θέσεις, που διατυπώθηκαν στις συνεδριάσεις της Επιτροπής

Κατά τις συνεδριάσεις της Επιτροπής, από πλευράς των προσώπων, που κλήθηκαν σε ακρόαση, επισημάνθηκε ότι, χωρίς επίσημη καταγραφή, ο αριθμός των αναπήρων στην Ελλάδα ανέρχεται σε 700 ή 750 χιλιάδες. Υποστηρίχθηκε, επίσης, ότι, για τους κινητικά αναπήρους, δεν χρειάζονται ειδικά σχολεία, αλλά προσβασιμότητα στα κανονικά σχολεία. (Εμμανουήλ Γιανναδάκης, Πρόεδρος της Εθνικής Ομοσπονδίας Κινητικά Αναπήρων)

Ζητήθηκε, ακόμη, η δημιουργία, σε όλη τη χώρα, «οδηγών» τυφλών και διαβάσεων πεζών, με ηχητική ειδοποίηση, στις μεγάλες πόλεις της Ελλάδας και η ηχογραφημένη ή «ζωντανή» αναγγελία των στάσεων στα Μέσα Μαζικής Μεταφοράς. Υπεβλήθη, επίσης, πρόταση για την εγκατάσταση φωνητικών αναγγελιών σε όλους τους ανελκυστήρες και την χρησιμοποίηση της γραφής Braille στα ξενοδοχεία, τα εμπορικά κέντρα και την ακτοπλοία. (Ηλίας Μαργιόλας, Πρόεδρος του Πανελληνίου Συνδέσμου Τυφλών).

Υπεγραμμίσθη ότι η ελευθερία μετακίνησης αποτελεί συνταγματικό δικαίωμα, ενώ οι «οδηγοί» τυφλών (ν.2831) θεωρούνται πολύ θετικό βήμα. Κρίνεται αναγκαία, όμως, η ολοκλήρωση της εφαρμογής τους, με τη λήψη μέτρων, ώστε να μη διακόπτονται από εμπόδια. (Εμμανουήλ Μπασιάς, Γενικός Γραμματέας του Συλλόγου «Φάρος Τυφλών της Ελλάδος»).

Αίτημα των αναπήρων είναι, επίσης, η ανάρτηση φωνητικών ωρολογίων προγραμμάτων για τα δρομολόγια των λεωφορείων, καθώς και η ενημέρωση των οδηγών, ώστε να εξυπηρετούν τα άτομα με κινητικά προβλήματα. (Ελευθερία Μπερνιδάκη – Άλντους, Πρόεδρος της Επιτροπής).

Όπως ετονίσθη από τον αρμόδιο Υπουργό, κ. Μιχάλη Λιάπη, το Υπουργείο Μεταφορών και Επικοινωνιών επιδιώκει τη βελτίωση της προσβασιμότητας των ατόμων με ειδικές ανάγκες και την ευαισθητοποίηση των πολιτών για τα προβλήματα μετακίνησης, που αντιμετωπίζουν οι συμπολίτες μας. Επισημάνθηκε ότι έχουν, ήδη, αντιμετωπισθεί και επιλυθεί σειρά θεμάτων. Έχει συσταθεί νέο Τμήμα για το συντονισμό των θεμάτων, που αφορούν στα άτομα με αναπηρίες. Στην αρμοδιότητά του Τμήματος υπάγεται και η προώθηση και παρακολούθηση όλων των απαιτούμενων ενεργειών για την εξασφάλιση της προσβασιμότητας, όχι μόνον στους χώρους του Υπουργείου, αλλά και στους εποπτευόμενους, από το Υπουργείο, χώρους. Συγκροτήθηκε, επίσης, Επιτροπή παρακολούθησης των μέτρων για την εξυπηρέτηση των εμποδιζομένων ατόμων. Έχει αναληφθεί πρωτοβουλία για την καθιέρωση ενιαίων δελτίων στάθμευσης για άτομα με ειδικές ανάγκες, με βάση το σχετικό κοινοτικό πρότυπο. Επίσης, το Υπουργείο έχει προχωρήσει στην αγορά και διάθεση, σε συνεργασία με την Ε.Σ.Α.Ε.Α., 15 αυτοκινήτων, για τη μετακίνηση ατόμων με κινητικά προβλήματα.

Στη Θεσσαλονίκη έχει δημιουργηθεί ειδική τηλεφωνική υπηρεσία -ιδιαιτέρα δημοφιλής- για την εξυπηρέτηση ατόμων με προβλήματα αναπηρίας. Επιπλέον, η Ε.Θ.Ε.Λ. διαθέτει 194 λεωφορεία, με σύστημα επιγονάτισης. Ράμπα διαθέτουν 802 λεωφορεία και 1148 την υποδομή για την τοποθέτησή της. Στον Η.Λ.Π.Α.Π. όλα τα τρόλλεϋ διαθέτουν σύστημα επιγονάτισης και 90, εξ αυτών, ράμπα. Στον Η.Σ.Α.Π. όλοι οι σταθμοί διαθέ-

τουν ράμπες και ασανσέρ. Όλοι οι σταθμοί του μετρό είναι προσβάσιμοι, ενώ ο Ο.Α.Σ.Α. έχει κατασκευάσει, στις στάσεις, προεξοχές για τα άτομα με αναπηρία. Στο πρόγραμμα του Ο.Α.Σ.Α. προβλέπεται, επίσης, αυτόματη φωνητική ανακοίνωση των στάσεων. Τέλος, σύμφωνα με πρόβλεψη νομοσχεδίου, που θα κατατεθεί στη Βουλή, οι συνεταιρισμοί και οι ανώνυμες εταιρείες, που θα συστήνονται από ιδιοκτήτες αυτοκινήτων δημοσίας χρήσεως, θα είναι υποχρεωμένες να θέσουν σε κυκλοφορία ειδικά, για τα άτομα με αναπηρία, αυτοκίνητα.

Στον ΕΛ.ΤΑ. υπάρχει πρόβλεψη για την πρόσβαση ατόμων με αμαξίδια και τυφλών ατόμων στα καταστήματα και το ίδιο κριτήριο εφαρμόζεται στα νέα έργα του Ο.Σ.Ε. και στους σταθμούς με πεζογέφυρες και ανελκυστήρες, ενώ ανάλογη πολιτική ασκούν και οι λοιποί Φορείς, που εποπτεύονται από το Υπουργείο Μεταφορών.

Ως προς το πρόβλημα στάθμευσης στις ράμπες, στο, υπό κατάρτιση, νομοσχέδιο προβλέπονται πολύ μεγάλα πρόστιμα.

Επιπλέον, ετονίσθη η ανάγκη ανάληψης επικοινωνιακής πρωτοβουλίας για την ανάδειξη του έργου του Υπουργείου και την παράλληλη ευαισθητοποίηση της κοινής γνώμης. Υπεγραμμίσθη ότι η προσπάθεια θα πρέπει να ξεκινήσει από τη σχολική ηλικία, είτε με την καθιέρωση ειδικού μαθήματος, είτε με ενημερωτικές επισκέψεις ειδικών στα σχολεία.

Στον τομέα αυτό, η Επιτροπή καλείται να αναλάβει πρωτοβουλία, ώστε να αναδείξει προβλήματα και να τα θέσει υπ' όψιν της πολιτικής ηγεσίας. Ενδεικτικά, αναφέρθη το πρόβλημα της έλλειψης καταλλήλων ασθενοφόρων, καθώς και ειδικών λεωφορείων των ΚΤΕΛ, σε διάφορους νομούς.

ΤΟ ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Στις 16 Νοεμβρίου 2005, διενεμήθη από το Υπουργείο Εσωτερικών Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, δελτίο τύπου, σχετικά με την έκδοση Προεδρικού Διατάγματος με θέμα την «Ύστατη Διεύθυνση Ποιότητας και Αποδοτικότητα και Τμήματος Διευκόλυνσης Προσβασιμότητας Ατόμων με Αναπηρίες στις Περιφέρειες της Χώρας». Σύμφωνα με τις περιλαμβανόμενες διατάξεις συνιστάται Τμήμα Διευκόλυνσης Προσβασιμότητας Ατόμων με Αναπηρίες, στις 13 Περιφέρειες της Χώρας.

Έργο της Επιτροπής είναι η παρακολούθηση της σύστασης, της οργάνωσης και στελέχωσης του Τμήματος, καθώς και της υλοποίησης της πολιτικής, που καλείται να εφαρμόσει.

Τον Ιούλιο του 2005, η Πρόεδρος της Επιτροπής, κυρία Ελευθερία Μπερνιδάκη – Άλντους κατέθεσε επίκαιρη ερώτηση σχετικά με τα μέτρα, που έχει λάβει το Υπουργείο Εσωτερικών Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης στον τομέα της βελτίωσης των υποδομών πρόσβασης για τα άτομα με αναπηρίες, στις δημόσιες υπηρεσίες.

Στην απάντησή του ο αρμόδιος Υπουργός, κ. Προκόπης Παυλόπουλος, κατέγραψε σειρά μέτρων και πρωτοβουλιών για την ανεμπόδιστη πρόσβαση και εξυπηρέτηση των ατόμων με αναπηρία, καθώς και την επιβολή προστίμων σε όσους δεν συμμορφώνονται με το προστατευτικό πλαίσιο, που έχει θεσπιστεί.

Η παρακολούθηση, με αποφασιστικότητα, της υλοποίησης των εξαγγελιών, αλλά και της προσαρμογής όσων ισχύουν, σημαίνει ότι η Επιτροπή θα πρέπει να συνεχίσει τις εργασίες της.

Εάν η Επιτροπή δεν συνεχίσει τη λειτουργία της, θα πρέπει να βεβαιωθούμε ότι θα δημιουργηθεί πρόγραμμα παρακολούθησης, σχετικά με την υλοποίηση των συγκεκριμένων εξαγγελιών.

ΜΕΤΡΑ – ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

Πρώτη και αναγκαία προϋπόθεση για τη βελτίωση της υπάρχουσας κατάστασης αποτελεί η τήρηση όλων των νομοθετικών ρυθμίσεων και, ασφαλώς, κρίνεται χρήσιμη η δραστηριοποίηση της Διακομματικής Επιτροπής, με έργο την διαπίστωση της τήρησης όλων των προαναφερθέντων.

Δεύτερον, εξ ίσου απαραίτητη και σημαντική προϋπόθεση είναι η κατανόηση από όλους, τους μη ανάπηρους πολίτες, της έννοιας της προσβασιμότητας, της σημασίας της για τις ευαίσθητες αυτές ομάδες πληθυσμού και των διαστάσεων του προ-

βλήματος, σε όλες τις παραμέτρους του.

Πρέπει, συνεπώς, μέσα από τους κατάλληλους επικοινωνιακούς χειρισμούς, με τη συνεργασία της Κρατικής Τηλεόρασης, της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και του Υπουργείου Παιδείας, να αρχίσει να εντυπώνεται, κατ' αρχήν, στους μαθητές του Δημοτικού Σχολείου η έννοια του περιβάλλοντος, που επιτρέπει σε όλα τα μέλη της κοινωνίας, χωρίς διακρίσεις φύλου, ηλικίας και λοιπών χαρακτηριστικών (αναπηρία, σωματική διάπλαση, δύναμη, αντίληψη, κ.λ.π.), να μπορούν, αυτόνομα, με ασφάλεια και με άνεση, να προσεγγίσουν και να χρησιμοποιήσουν τις προσφερόμενες υποδομές, υπηρεσίες και αγαθά. Η ενημερωτική αυτή εκστρατεία, για να αποφέρει τα προσδοκώμενα αποτελέσματα, θα πρέπει να συνοδεύεται από εντατικούς ελέγχους και αυστηρά πρόστιμα, όπου αυτό κρίνεται απαραίτητο, από τα όργανα της Πολιτείας. Το έργο της αστυνόμευσης πρέπει να αναλάβει η Ελληνική Αστυνομία, αλλά και οι Δημοτικές Αστυνομίες, ούτως ώστε να υπάρχει κοινή αντιμετώπιση των παραβατών, σε ολόκληρη την Επικράτεια. Ειδικά, ως προς το ζήτημα της προσβασιμότητας, πρέπει να διασφαλίζεται, κατ' εξοχήν, η διαφύλαξη των «οδηγών» τυφλών και η πρόσβαση των αναπηρικών αμαξιδίων στα πεζοδρόμια. Απαραίτητο έργο κρίνεται, επίσης, η ανακατασκευή μεγάλου αριθμού πεζοδρομίων, ώστε να πληρούνται οι αναγκαίες προϋποθέσεις, όπως, ήδη, γίνεται σε πολλές πόλεις.

Α. Ενημέρωση – Επικοινωνία – Αγωγή

Εκτός της φυσικής πρόσβασης, την δεύτερη διάσταση της έννοιας θα πρέπει να αναλύσουν γιατροί και ειδικοί επιστήμονες, που θα συνεργασθούν με παιδοψυχολόγους και επικοινωνιολόγους, σε προγράμματα που θα εφαρμοστούν, το ταχύτερον δυνατόν, στα Δημοτικά Σχολεία και με παράλληλες εκπομπές πληθώρας κοινωνικών μηνυμάτων από την Τηλεόραση. Δηλαδή, μπορεί, άραγε, ένα ανάπηρο άτομο να πάει όπου θέλει, όπου πρέπει, όπου δικαιώμα να πάει; Του δίνονται οι δυνατότητες; Του επιτρέπεται, από τη λειτουργία της σύγχρονης κοινωνίας, να χρησιμοποιήσει την υπηρεσία και το αγαθό, που επιθυμεί, να επικοινωνήσει και να πληροφορηθεί, όπως όλοι, να προσπαθήσει, κατά μία έννοια, να γίνει αυτεξούσιο; Έχει, εν ολίγοις, ανεμπόδιστη πρόσβαση στην αυτονομία και την ασφάλεια, οι οποίες, εν τέλει, είναι οι καθοριστικές παράμετροι, που διασφαλίζουν, σε κάθε άτομο, την ελευθερία επιλογών, σε κάθε στιγμή της ζωής του; Κι αν όχι, ποιοι είναι οι παράγοντες, που δημιουργούν εμπόδια;

Η «άλλη διάσταση» του όρου προσβασιμότητα, εδόθη από την αναφορά της Υπουργού Παιδείας, στην «αυτόνομη διαβίωση του ατόμου», όπως έχει διακηρυχθεί από το Συμβούλιο της Ευρώπης. Ενδεικτικά, αναφέρθη το παράδειγμα ενός παραπληγικού, που προτίμησε να εγκαταλείψει την Ελλάδα και να εγκατασταθεί στις Βρυξέλλες, αφού εκεί μπορεί να ζήσει, χωρίς τη βοήθεια κανενός.

Β. Εθνικό Σχέδιο Δράσης

Κρίνεται, αρχικά, απαραίτητη η νομοθετική κατοχύρωση της πρότασης της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σύμφωνα με την οποία δεν πρέπει να σχεδιάζεται καμία πολιτική, χωρίς να προβλέπεται και να διασφαλίζεται η προσβασιμότητα των ατόμων με ειδικές ανάγκες. Αναγκαία κρίνεται, επίσης, η δημιουργία Εθνικού Σχεδίου Δράσης, ώστε να επιτευχθεί ο συντονισμός όλων των εμπλεκόμενων φορέων.

Για την εξεύρεση των αναγκαίων οικονομικών πόρων, ώστε να αναπτυχθούν οι δράσεις για την προσβασιμότητα, θα ήταν δυνατόν να καθιερωθεί ειδικό τέλος επί του τζίρου των καζίνων της χώρας, όπως συμβαίνει στη Φινλανδία ή να εκδοθεί ειδικό λαχείο, κατά το παράδειγμα της Ισπανίας.

Γ. Συντονισμός των δράσεων

Είναι γνωστό ότι στο Ίλιον κατοικεί μεγάλος αριθμός αναπήρων, λόγω της ύπαρξης στην περιοχή ενός ιδρύματος περίθαλψης. Το γεγονός αυτό θα μπορούσε να αποτελέσει τον πυρήνα για την έναρξη λειτουργίας ενός ειδικού προγράμματος για τα άτομα με ειδικές ανάγκες.

Δ. Λίγα μέτρα, αλλά σωστά

Ως προς τη λήψη μέτρων, ενδεικτικά αναφέρεται ότι οι ίδιοι οι ανάπηροι θεωρούν καλύτερο να κατασκευάζεται ένας δρόμος, με τις υποδομές προσβασιμότητας, παρά πολλοί, που δεν συνδέονται μεταξύ τους. Αυτό διευκολύνει πολύ περισσότερο τα άτομα με ειδικές ανάγκες, αφού θα γνωρίζουν ότι, στο συγκεκριμένο δρόμο, μπορούν να κινηθούν με άνεση. Επομένως, είναι προτιμότερη η σταδιακή δημιουργία ενός δικτύου υποδομών για την πρόσβαση των αναπήρων, παρά η ανάπτυξη πολλών και μη συνδεδεμένων μεταξύ τους δράσεων.

Ε. Πολυδιάσπαση των Οργανώσεων των Αναπήρων

Ασφαλώς, η διάσπαση των οργανώσεων των αναπήρων αποτελεί αρνητικό παράγοντα, στη προσπάθεια της Πολιτείας να αντιμετωπίσει τα προβλήματά τους. Ενδεικτικά, σημειώνεται ότι ανέκυψαν μεγάλα προβλήματα, όταν η Εθνική Συνομοσπονδία Αναπήρων, ανέλαβε να διανείμει 15 οχήματα, που παρήγγειλε το Υπουργείο Μεταφορών και Επικοινωνιών.

ΣΤ. Η «Επισκεψιμότητα»

Έχει διαπιστωθεί ότι η έλλειψη ειδικής υποδομής στους δημόσιους και κοινόχρηστους χώρους δημιουργεί μεγάλα προβλήματα στα άτομα με ειδικές ανάγκες. Όσον αφορά στους ιδιωτικούς χώρους, ο νόμος θα πρέπει να υποχρεώνει τους κατασκευαστές, με παράλληλη θέσπιση κινήτρων, να δημιουργούν υποδομές (ράμπες, ανελκυστήρες), ώστε να μπορεί ο ανάπηρος να επισκεφθεί συγγενείς, συνεργάτες και φίλους στο σπίτι, ή στην εργασία τους. Η αρχή της επισκεψιμότητας έχει αρχίζει να εφαρμόζεται σε άλλες χώρες της Ευρώπης.

Ζ. Ο Αθλητισμός

Αχτίδα φωτός στον κόσμο των αναπήρων ρίχνουν οι δυνατόι και ταλμηροί, που ασχολούνται με τον αθλητισμό. Ο τομέας αυτός είναι ιδιαίτερα ανεπτυγμένος στη χώρα μας. Οι αθλητές της Παραολυμπιάδας, αλλά και όλοι οι ερασιτέχνες ανάπηροι αθλητές αντλούν από μέσα τους δύναμη και επιδιώκουν να βρίσκουν λύσεις, εκεί, που δεν υπάρχουν, ή εκεί που οι συμπολίτες τους επιδεικνύουν αδιαφορία. Θεωρείται απαραίτητο να αξιοποιηθούν οι εμπειρίες και το παράδειγμά τους, από τους εμπλεκόμενους φορείς, ώστε να αναδειχθούν, από μία άλλη σκοπιά, τα προβλήματα των ατόμων με αναπηρίες.

Σημαντικό, επίσης, ρόλο μπορεί να διαδραματίσει η εθελοντική προσφορά αθλητικών σωματείων και αθλητών, μεμονωμένα, στην προσπάθεια κοινωνικοποίησης των ατόμων με ειδικές ανάγκες.

Η. Αστυνόμευση - Εξαναγκασμός - Τιμωρία

Το άρθρο 21, παρ. 6 του Συντάγματος, ορίζει ότι τα άτομα με αναπηρίες έχουν δικαίωμα να απολαμβάνουν μέτρων, που εξασφαλίζουν την αυτονομία, την επαγγελματική ένταξη και τη συμμετοχή τους στην κοινωνική, οικονομική και πολιτική ζωή της χώρας. Οποιαδήποτε παραβίαση της συνταγματικής διάταξης γεννά αγωγή δικαίου.

Επιπλέον, ισχύουν νόμοι, διατάξεις και αποφάσεις, που τιμωρούν τους ασυνείδητους, αλαζόνες και αδιάφορους πολίτες, που καταπατούν τα δικαιώματα των αναπήρων.

Τέλος, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων συνέταξε ευρωπαϊκό σχέδιο δράσης, με χρονικό ορίζοντα το έτος 2010 και με στόχο την ένταξη των θεμάτων αναπηρίας στις σχετικές κοινοτικές πολιτικές και την ανάπτυξη συγκεκριμένων ενεργειών, σε κρίσιμους τομείς, για την προώθηση της άρσης του αποκλεισμού των ατόμων με αναπηρία.

Το ερώτημα, όμως, είναι, εάν, ως κοινωνία, επιθυμούμε περισσότερα αστυνομικά μέτρα και απαγορεύσεις, αυστηρότερες ποινές και απειλή τιμωρίας.

Θ. Κοινωνικά Προγράμματα

Μεγάλης σημασίας κρίνεται, επίσης, και η περαιτέρω ανάπτυξη κοινωνικών προγραμμάτων, όπως το πρόγραμμα «Βοήθεια στο σπίτι», μέσω των οποίων είναι δυνατόν να εξυπηρε-

τούνται άτομα με ειδικές ανάγκες, και, κυρίως, εκείνα, που στερούνται υποστηρικτικού οικογενειακού περιβάλλοντος και οικονομικών πόρων.

5. ΕΥΑΙΣΘΗΤΟΠΟΙΗΣΗ ΚΑΙ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΗΣ ΓΝΩΜΗΣ

ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ: ΧΡΥΣΗ ΚΑΡΥΔΗ

Είναι γνωστό ότι, σε διεθνές και σε ευρωπαϊκό επίπεδο, το 10% του πληθυσμού είναι άτομα με αναπηρία και ότι στην Ευρωπαϊκή Ένωση των 25 κρατών - μελών, 50 εκατομμύρια πολίτες βιώνουν κάποιου είδους αναπηρία.

Οι δυτικές κοινωνίες στο πέρασμα των χρόνων, έχουν αντιμετωπίσει το θέμα των αναπήρων με τρεις τρόπους : α) με την ιατρική προσέγγιση , σύμφωνα με την οποία το πρόβλημα της αναπηρίας είναι μόνο ιατρικό, β) την προνοιακή, με έντονο το φιλανθρωπικό χαρακτήρα, σύμφωνα με την οποία ο ανάπηρος είναι παθητικός δέκτης της βοήθειας, που του παρέχει η πολιτεία, και γ) την προσέγγιση της κοινωνικής ένταξης κατά την οποία η κοινωνία προσαρμόζεται στις ανάγκες του αναπήρου για να τον καταστήσει, κατά το δυνατόν, αυτοδύναμο.

Σήμερα, η προσέγγιση στην αναπηρία βασίζεται στα ανθρώπινα δικαιώματα και την ανεμπόδιστη άσκησή τους. Το άτομο με αναπηρία βρίσκεται στο επίκεντρο του κοινωνικού ενδιαφέροντος, ως κάτοχος και φορέας δικαιωμάτων και αίρονται η ιατρική και η προνοιακή αντιμετώπιση με τον πατερναλισμό, που αυτές συνεπάγονται.

Η σύγχρονη αντίληψη θέτει, ως κεντρικό της στόχο, την ισότιμη συμμετοχή των αναπήρων στην οικονομία και στην κοινωνία και δίνει έμφαση στον εντοπισμό και στην εξάλειψη των εμποδίων, που υπάρχουν, όσον αφορά την πλήρη συμμετοχή των ατόμων με αναπηρία σε όλους τους τομείς της κοινωνικής ζωής.

Η διεκδίκηση των δικαιωμάτων των ανθρώπων με αναπηρία, οδήγησε στη θέσπιση ειδικών νομοθετικών διατάξεων για την καταπολέμηση των διακρίσεων . Εδώ και μερικά χρόνια, ολοκληρωμένα νομοθετήματα για την καταπολέμηση των διακρίσεων έχουν υιοθετηθεί από τα Ηνωμένα Έθνη, την Ευρωπαϊκή Ένωση, τα κράτη μέλη και τις υπό ένταξη χώρες.

Σύμφωνα με το άρθρο 26 του Κοινοτικού Χάρτη αναγνώρισης θεμελιωδών Κοινωνικών Δικαιωμάτων των Αναπήρων, κάθε ανάπηρο άτομο, ανεξάρτητα από τη προέλευση και τη φύση της αναπηρίας του, πρέπει να απολαμβάνει συγκεκριμένων πρόσθετων ευεργετημάτων, με σκοπό να ευνοηθεί η επαγγελματική και κοινωνική ένταξή του. Τα ευεργετήματα αυτά πρέπει να αφορούν , ανάλογα με τις ικανότητες των ενδιαφερομένων, την επαγγελματική εκπαίδευση, την εργονομία, την προσβασιμότητα, τα μεταφορικά μέσα και την κατοικία.

Η χώρα μας δεν υστερεί σε επίπεδο νομοθετικών ρυθμίσεων.

Το ελληνικό αναθεωρημένο σύνταγμα του 2001, άρθρο 21 παρ.6, ορίζει ότι: «τα άτομα με αναπηρία έχουν δικαίωμα να απολαμβάνουν μέτρων που να εξασφαλίζουν την αυτονομία, την επαγγελματική ένταξη και τη συμμετοχή τους στην οικονομική, κοινωνική και πολιτική ζωή της χώρας», ενώ το άρθρο 116 παρ.2 επιτρέπει τη λήψη θετικών μέτρων υπέρ ομάδων, που τελούν υπό συνθήκες πραγματικής ανικανότητας.

Η γενική αυτή συνταγματική ρήτρα εξειδικεύεται με ειδικές ρυθμίσεις, που περιλαμβάνονται σε πολλά νομοθετήματα, που αφορούν στην εκπαίδευση, την απασχόληση, τις μεταφορές και την επαγγελματική αποκατάσταση των αναπήρων.

Είναι αλήθεια ότι, τα τελευταία χρόνια, έχει σημειωθεί σημαντική πρόοδος, σε πολλούς τομείς, που αφορούν στη ζωή των συμπολιτών μας με αναπηρία. Η διοργάνωση των Παραολυμπιακών Αγώνων του 2004, επιτάχυνε τους ρυθμούς σύγκλισης μεταξύ Ελλάδος και Ευρωπαϊκής Ένωσης και παρ' όλο που πρέπει, ακόμη, να γίνουν πολλά, το θέμα βρίσκεται σε καλό δρόμο .

Ωστόσο, η καλή πρόθεση του νομοθέτη και η νομική αναγνώριση, από μόνη της, δεν επαρκούν για την ενσωμάτωση των αναπήρων στο κοινωνικό γίγνεσθαι.

Χρειάζεται να καταβληθεί μεγαλύτερη προσπάθεια, με στόχο την ενημέρωση και την ευαισθητοποίηση της ελληνικής κοινωνίας, σχετικά με τα προβλήματα, που αντιμετωπίζουν τα άτομα με αναπηρία.

Στο σημείο αυτό, θα ήθελα να επισημάνω ότι ο μέσος άνθρωπος στο άκουσμα του όρου «άτομο με ειδικές ανάγκες» βλέπει μόνο τους κινητικά αναπήρους ή ανθρώπους με αναπηρία αισθητηρίων οργάνων. Υπάρχουν, όμως, και συνάνθρωποι μας με αναπηρίες λιγότερο πρόδηλες, με «αόρατες», αλλά εξ ίσου επιβαρυντικές αναπηρίες.

Πρέπει, λοιπόν, οι πολίτες να συνειδητοποιήσουν τις υποχρεώσεις, που έχουν απέναντι σε αυτή την ομάδα των σωματικά και πνευματικά αδύνατων συμπολιτών τους.

Να κατανοήσουν ότι καμιά ευνοούμενη πολιτεία δεν μπορεί να διαχωρίζει τους πολίτες της, σύμφωνα με τη σωματική ή πνευματική τους ικανότητα και κατάσταση.

Πρέπει να γίνει αντιληπτό ότι ο πολιτισμός βασίζεται στον σεβασμό της διαφορετικότητας, την αλληλεγγύη, τον αλtruισμό και την αλληλοβοήθεια και ότι η αξία του ανθρώπου είναι απόλυτη και δεν αυξομειώνεται, ανάλογα με τις ικανότητες του καθενός.

Τα επόμενο βήμα, στον αγώνα για μια κοινωνία ελεύθερη από εμπόδια, είναι η εφαρμογή της νομοθεσίας για την καταπολέμηση των διακρίσεων.

Η αντιμετώπιση των προβλημάτων των ΑμεΑ, από μέρους της ελληνικής Διοίκησης διαχέεται, σήμερα ,σε περισσότερα από έξι υπουργεία με αλληλοκαλυπτόμενες αρμοδιότητες. Η ελληνική Διοίκηση δεν γνωρίζει ούτε τα ποσοτικά, ούτε τα ποιοτικά χαρακτηριστικά της αναπηρίας στη χώρα μας, ενώ είναι αδύνατη η οριζόντια παρακολούθηση όλων των πολιτικών αναπηρίας!

Η ανεπαρκής πληροφόρηση, η έλλειψη καλού συντονισμού μεταξύ των αρμόδιων υπηρεσιών στην υλοποίηση δράσεων και πολιτικών, καθώς και η έλλειψη αξιολόγησης των σχετικών προγραμμάτων δημιουργεί αρνητικές επιπτώσεις στη διαδικασία ενσωμάτωσης των ατόμων με αναπηρία, τόσο στην κοινωνική, όσο και στην οικονομική ζωή της χώρας .

Το Ινστιτούτο Κοινωνικής Προστασίας και Αλληλεγγύης επεξεργάζεται σχέδια δράσεων και αξιοποιεί Ευρωπαϊκά προγράμματα, όπως το EDAMAT –εργαλείο αξιολόγησης των πολιτικών ένταξης στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής δράσης για την αναπηρία – με στόχο την εξάλειψη αυτών των προβλημάτων.

Χρειάζεται, όμως, συνεχής έλεγχος για τον εντοπισμό ελλειμμάτων και αποκλίσεων , διαρκής έλεγχος εφαρμογής των διατάξεων και προπαντός ενημέρωση και ευαισθητοποίηση της κοινωνίας για την καταπολέμηση των προκαταλήψεων, την άρση κάθε εμποδίου στην εκπαίδευση, την κατάρτιση, την απασχόληση, την πρόσβαση σε αγαθά και υπηρεσίες και γενικά σε κάθε τομέα, που σχετίζεται με την ποιότητα ζωής των ατόμων με αναπηρία.

Για να μπορέσουν τα άτομα αυτά να ενσωματωθούν, πλήρως, στην κοινωνική και οικονομική ζωή της χώρας πρέπει να αλλάξει ριζικά η στάση των πολιτών απέναντί τους και να αρθούν οι προκαταλήψεις και τα κοινωνικά στερεότυπα.

Πρέπει να γίνει συνειδηση σε όλους μας ότι τα ΑμεΑ είναι άτομα με ίσα δικαιώματα. Είναι εργαζόμενοι, καταναλωτές, φορολογούμενοι, πολιτικοί, γείτονες, συγγενείς και φίλοι μας, που δεν έχουν, όμως, ανάλογη μεταχείριση.

Η κεντρική εξουσία, σε συνεργασία με την Τοπική Αυτοδιοίκηση και με όλους τους κοινωνικούς εταίρους, συλλόγους, επιστημονικές επιτροπές, κοινωνικούς φορείς, μη κυβερνητικές οργανώσεις, οφείλει να διαμορφώσει μία σωστότερη συλλογική στάση και συμπεριφορά απέναντι στην αναπηρία. Πρέπει η αναπηρία να γίνει αντιληπτή ως διαφορά συνθηκών και όρων ζωής και όχι ως προσωπική δυστυχία του αναπήρου και της οικογένειάς του.

Μια εκστρατεία ευαισθητοποίησης και ενημέρωσης της κοινής γνώμης θα μπορούσε να κινείται γύρω από τους παρακάτω άξονες:

Ενημέρωση και υπενθύμιση των πολιτών για τα προβλήματα, που αντιμετωπίζουν οι συνάνθρωποι μας με αναπηρία.

Η κρατική τηλεόραση και το ραδιόφωνο, τα διαφημιστικά

πλαίσια, που διαθέτουν οι Δήμοι και τα μέσα μεταφοράς μπορούν να μεταδώσουν το μήνυμα ότι οι περιορισμοί, που αντιμετωπίζουν τα άτομα με αναπηρίες δεν είναι μόνο συνέπεια των δικών τους λειτουργικών αδυναμιών, αλλά και συνέπεια της δικής μας αδυναμίας να λάβουμε υπόψη τις ανάγκες τους.

Η ελληνική κοινωνία έχει, έμπρακτα, αποδείξει την αλληλεγγύη και την ευαισθησία της, όποτε ενημερώθηκε ότι έπρεπε να κινητοποιηθεί, σε περιπτώσεις, όπως το πρόσφατο τσουνάμι στην Νοτιοανατολική Ασία, σε περιπτώσεις ιατρικών προβλημάτων απόρων και αλλού. Είναι, συνεπώς, φανερό ότι η προβολή των προβλημάτων, που αντιμετωπίζουν οι συμπολίτες μας με αναπηρία, θα ενεργοποιήσει την ανάλογη κοινωνική συμπεριφορά.

• Προβολή των παροχών και των δυνατοτήτων εκπαίδευσης, μεταφοράς και απασχόλησης, που η Πολιτεία προσφέρει στους αναπήρους.

Οι σύλλογοι των ατόμων με αναπηρία είναι φυσικά ενήμεροι για όλες τις παροχές αυτές, ωστόσο η συστηματική ανάδειξη τους προβάλλει την προοπτική ζωής, που έχουν τα άτομα αυτά και ενισχύει την ευαισθητοποίηση της κοινής γνώμης, γύρω από το θέμα των αναπήρων.

• Ενημέρωση και εκπαίδευση των δημοσίων λειτουργών, σχετικά με την αντιμετώπιση των προβλημάτων, που δημιουργεί κάθε αναπηρία, ορατή ή άορατη.

Η ισότιμη μεταχείριση δεν αποκλείει την συμπαράσταση και την φροντίδα. Όσοι, λόγω επαγγέλματος, έρχονται σε επαφή με πολλούς ανθρώπους -δημόσιοι υπάλληλοι, αστυνομικοί κ.λπ.- θα πρέπει να έχουν στοιχειώδη εκπαίδευση, ώστε να μπορούν να προσφέρουν την ενδεδειγμένη υποστήριξη ή βοήθεια στα άτομα με αναπηρία, όταν αυτό χρειασθεί. Η εκπαίδευση αυτή γίνεται ειδικότερα επιτακτική για όσους εργάζονται σε νοσοκομεία ή ιατρικά κέντρα είτε ως νοσηλευτές, είτε ως διοικητικοί υπάλληλοι.

• Ενθάρρυνση του προβληματισμού και της συζήτησης, σχετικά με τα αναγκαία μέτρα για την προώθηση της ισότητας των ευκαιριών για τα άτομα με αναπηρία

Η οργάνωση σχετικών τηλεοπτικών συζητήσεων και ημερίδων, με τη συμμετοχή ειδικών αλλά και ατόμων με αναπηρία θα οδηγήσει στην προβολή των ικανοτήτων, που διαθέτουν τα άτομα αυτά και στην επαγγελματική τους αποκατάσταση.

• Προώθηση της ανταλλαγής εμπειριών σχετικά με την ορθή πρακτική και τις αποτελεσματικές στρατηγικές σε τοπικό, εθνικό και ευρωπαϊκό επίπεδο.

• Εκπαίδευση των πολιτών, από τα πρώτα κιόλας σχολικά χρόνια, σχετικά με την αποδοχή της αναπηρικής κανονικότητας, ως αυτόνομης υπόστασης και ως διαφορετικής αντίληψης συνθηκών και όρων ζωής.

Παράλληλα με την ειδική αγωγή των αναπήρων, θα πρέπει όλα τα παιδιά να διδάχθούν, πιθανόν σε μάθημα αγωγής του πολίτη, ότι οι πολίτες με αναπηρία δεν είναι άτομα εξαρτώμενα και ετεροκαθοριζόμενα, αλλά πολίτες αυτεξούσιοι, με βούληση, επιθυμίες, ανάγκες, φιλοδοξίες και όνειρα και ότι τους οφείλεται ο σεβασμός μας και η δυνατότητα να επιλέγουν και να υλοποιούν αυτό, που θεωρούν προσωπικό τρόπο ζωής.

Η Δήμαρχος Αθηναίων ενημέρωσε την επιτροπή μας σχετικά με την δημιουργία μιας παιδικής χαράς στην Ακαδημία Πλάτωνος, η οποία είναι κατάλληλα διαμορφωμένη, ώστε να παίζουν παιδιά με ειδικές ανάγκες και υγιή παιδιά. Η ιδιαίτερη σημασία αυτού του έργου έγκειται όχι μόνο στη διάθεση ενός ασφαλούς χώρου παιχνιδιού για τα παιδιά με αναπηρία, αλλά, κυρίως, στην δυνατότητα, που παρέχεται στα υγιή παιδιά να έλθουν σε επαφή και να αποδεχθούν την διαφορετικότητα.

Η αναπηρία είναι οικουμενική ανθρώπινη εμπειρία, που αφορά στον καθένα από εμάς, αφού όλοι μας είναι πιθανόν να βρεθούμε σε αυτή τη θέση.

Τη στιγμή, που ανακοινώνεται μια μορφή αναπηρίας, είτε πρόκειται για κινητική αναπηρία, αναπηρία αισθητηρίων οργάνων, ψυχική ασθένεια, ή άλλη χρόνια ανίατη πάθηση η ζωή του ανθρώπου ανατρέπεται.

Η διάγνωση μιας αμετάκλητης αναπηρίας ελκύει αισθήματα απόγνωσης, άγχους, θυμού και ενοχής. Η κατάλληλη ψυχολο-

γική και εκπαιδευτική υποστήριξη είναι απαραίτητη για την αντιμετώπιση αυτών των αισθημάτων και καθοριστικής σημασίας για την περαιτέρω πορεία της ζωής του αναπήρου.

Αλλά και η οικογένεια, με την κατάλληλη υποστήριξη, εκπαίδευση και ενημέρωση, θα αποφύγει τις γνωστές σε όλους μας συμπεριφορές της επίμονης άρνησης της πραγματικότητας, της υπέρμετρης παραχωρητικότητας, της χειραγώγησης και του υπερπροστατευτισμού. Συμπεριφορές, που δυσχεραίνουν την προσαρμογή του ατόμου με αναπηρία στη νέα κατάσταση, αλλά και συντελούν στη περιθωριοποίησή του.

Επισημαίνεται η μαρτυρία του εκπροσώπου του Συλλόγου Κωφάλλων ο οποίος, στα πλαίσια της ενημέρωσης της Επιτροπής μας, ανέφερε ότι, συχνά, η δυσκολία των γονέων να αποδεχθούν την κώφωση των παιδιών τους έχει σαν αποτέλεσμα την καθυστέρηση της ειδικής εκπαίδευσης και την απομόνωση των παιδιών.

Το ίδιο συμβαίνει στη διάγνωση του νεανικού σακαρώδους διαβήτη, όπου η δυσκολία αποδοχής του «σίγματος» και η έλλειψη έγκαιρης θεραπευτικής εκπαίδευσης οδηγεί σε σοβαρές επιπλοκές και παρενέργειες.

Είναι φανερό ότι η συστηματική ενημέρωση των πολιτών, σχετικά με την καθοριστική σημασία που έχει η έγκαιρη διάγνωση και η αποδοχή της αναπηρίας στην περαιτέρω πορεία της ζωής του αναπήρου, θα ενισχύσει την ευαισθητοποίηση της κοινωνίας, γύρω από το θέμα και θα συντελέσει στην καταπολέμηση των προκαταλήψεων.

Με το δεδομένο ότι οι μόνιμες αναπηρίες δεν επιδέχονται θεραπεία, στόχος όλων μας πρέπει να είναι η βελτίωση του επιπέδου ζωής των ατόμων με αναπηρία. Ο στόχος αυτός θα επιτευχθεί μόνον όταν, παράλληλα με την βελτίωση των υποδομών και των κοινωνικών παροχών, καταφέρουμε να καλλιεργήσουμε μια πιο θετική συλλογική στάση απέναντι τους.

6. ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ ΔΡΑΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΝΑΠΗΡΙΑ

ΕΙΣΗΓΗΤΕΣ: ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΝΤΩΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ και
ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΜΠΕΡΝΙΔΑΚΗ - ΑΛΝΤΟΥΣ

A. ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΕΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Η διασφάλιση της ισονομίας, της ισοπολιτείας και της κοινωνικής δικαιοσύνης στα πλαίσια του Κράτους Δικαίου και του Κράτους Πρόνοιας, εξαρτάται άμεσα από την ποιότητα του θεσμικού πλαισίου, αλλά κυρίως από την συντονισμένη εφαρμογή του.

Τα τελευταία χρόνια διαπιστώνεται ότι στους τομείς της εκπαίδευσης, της απασχόλησης, της προσβασιμότητας, της υγείας, της πρόνοιας έχουν γίνει σημαντικά βήματα, που έχουν επηρεάσει θετικά τη βελτίωση της ποιότητας ζωής των Ατόμων με Αναπηρία (ΑμεΑ). Απομένουν, όμως, αρκετά για να αρθούν τα εμπόδια και οι διακρίσεις, που αντιμετωπίζουν οι πολίτες με αναπηρία στην προσπάθεια ισότιμης συμμετοχής τους στην οικονομική και κοινωνική ζωή της χώρας. Θεσμικό πλαίσιο, χρηματοδοτήσεις, ειδικευμένο ανθρώπινο δυναμικό, ευαίσθητοι κοινωνικοί εταίροι αποτελούν βασικές προϋποθέσεις για την άσκηση επιτυχούς πολιτικής για τα ΑμεΑ. Ο συντονισμός είναι κοινός παρονομαστής στους προαναφερόμενους αριθμητές και διαδραματίζει αναντικατάστατο ρόλο στο συνολικό σχεδιασμό για την επίλυση των προβλημάτων, που απασχολούν τα άτομα με αναπηρία.

Ο συντονισμός και η στενή συνεργασία των εμπλεκόμενων με τα αναπηρικά θέματα, δηλαδή, Κυβέρνησης, κοινωνικών εταίρων, ιδιωτικού τομέα, καθώς και των ίδιων των ατόμων με αναπηρία, είναι ένα μεγάλο προαπαιτούμενο στον αγώνα κατά της άρσης των υφιστάμενων αρνητικών διακρίσεων.

Σε θεσμικό επίπεδο, σύμφωνα με τον κανόνα 17 των Πρότυπων Κανόνων του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών για την Εξίσωση των Ευκαιριών για τα Άτομα με Αναπηρίες, κάθε κράτος είναι υπεύθυνο για την ίδρυση και ενίσχυση εθνικών συντονιστικών επιτροπών ή συναφών οργάνων, που θα λειτουργούν ως

εθνικά σημεία αναφοράς για τα ζητήματα της αναπηρίας. Μια τέτοια εθνική συντονιστική επιτροπή πρέπει να είναι μόνιμη και η λειτουργία της να βασίζεται στην απαραίτητη νομική και διοικητική βάση.

Ο Έλληνας νομοθέτης, με τον νόμο 2430/1996, αναγνώρισε την ιδιαίτερη αξία των «Πρότυπων Κανόνων του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών για την Εξίσωση των Ευκαιριών για τα Άτομα με Ειδικές Ανάγκες», υπογραμμίζοντας, με αυτό τον τρόπο, την ισχυρή βούληση της Πολιτείας να αναλάβει περαιτέρω δράσεις για την παροχή ίσων ευκαιριών στα άτομα με αναπηρία. Η πολιτική αυτή βούληση αποτυπώνεται, πλέον και στον Καταστατικό Χάρτη της Χώρας, μετά την τελευταία αναθεώρηση του οποίου η ελληνική πολιτεία ανέλαβε τη συνταγματική υποχρέωση, (άρθρο 21 παρ. 6) για συντονισμένη, συνεχή και συνεπή παρέμβαση στην προσπάθεια άρσης των διακρίσεων, που υφίστανται οι πολίτες με αναπηρία.

Στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, παρατηρείται ότι, σχεδόν, όλα τα κράτη-μέλη διαθέτουν Συντονιστικούς Φορείς, με αποστολή τη διαμόρφωση και τον συντονισμό των δράσεων και των πολιτικών που απευθύνονται στους πολίτες με αναπηρία. Ενδεικτικά:

- **Στη Γαλλία** το Centre Technique National d' Etudes et de Recherchessur les Handicaps et les Inadaptations. <http://www.ctnerhi.com.fr>
- **Στη Μεγ.Βρετανία** η Disability Rights Commission. <http://www.drc.gov.uk>
- **Στην Ιταλία** το National Council on Disability.
- **Στην Ισπανία** το Centro Estatal de Autonom_a Personal y Ayudas Técnicas. <http://www.ceapat.org>
- **Στην Πορτογαλία** η Secretariado Nacional para a Reabilitaç_.
- **Στη Δανία** το Danish Disability Council. <http://www.dch.dk>
- **Στη Σουηδία** το Swedish Handicap Institute. <http://www.hi.se>
- **Στην Ολλανδία** το Dutch Disability Council. <http://www.cg-raad.nl>
- **Στην Ιρλανδία** το Irish National Disability Authority. <http://www.nda.ie>

Στη χώρα μας, επιχειρήθηκε τα προηγούμενα χρόνια, μέσω συγκεκριμένων πρωτοβουλιών, σε κυβερνητικό επίπεδο, να επιτευχθεί ο συντονισμός των διαφόρων εμπλεκόμενων φορέων με τα αναπηρικά θέματα.

Το 1990 συστήθηκε Επιτροπή από Γενικούς Γραμματείς Υπουργείων για την επίλυση των προβλημάτων, που αντιμετωπίζουν τα άτομα με αναπηρίες. (ΦΕΚ 109Α/23.8.1990).

Επίσης, το 1998, συστήθηκε Διυπουργική Επιτροπή, σε επίπεδο Υφυπουργών για τα άτομα με αναπηρίες. Σκοπό είχε τη χάραξη πολιτικής και το συντονισμό της εφαρμογής μέτρων για την προσβασιμότητα και προσπελασιμότητα των ατόμων με αναπηρία, καθώς και την παροχή σε αυτά διοικητικών διευκολύνσεων.

Δυστυχώς, οι προαναφερόμενες προσπάθειες δεν αποτέλεσαν προϊόν ενός συνολικού σχεδιασμού για την αντιμετώπιση των προβλημάτων των ατόμων με αναπηρία, με συνέπεια να μη αποφέρουν, στην πράξη, ουσιαστικά αποτελέσματα.

Σήμερα, διαπιστώνεται ότι η αντιμετώπιση των προβλημάτων των ατόμων με αναπηρία, διαχέεται σε περισσότερα των έξι Υπουργείων, (Υπουργούς, Υφυπουργούς, Συμβούλους κ.τ.λ.), με αλληλεπικαλυπτόμενες, πολλές φορές, αρμοδιότητες. Αποτέλεσμα αυτής της δυσάρεστης πραγματικότητας είναι αφ' ενός ο κίνδυνος δημιουργίας προβλημάτων συντονισμού κυβερνητικών δράσεων, αφ' ετέρου δε ο κίνδυνος δημιουργίας προβλημάτων στην παρακολούθηση και αξιολόγηση της υλοποίησής των.

Η Πολιτεία οφείλει να προωθεί πολιτικές, που θα ενσωματώνουν την διάσταση της αναπηρίας στον πυρήνα του σχεδιασμού τους, σε όλους τους τομείς. Σε αυτή την προσπάθεια απαιτείται σχεδιασμός πολιτικών και συντονισμός των σχετικών δράσεων, που θα διασφαλίζει ότι τα ζητήματα, που σχετίζονται με την

αναπηρία, θα λαμβάνονται υπόψη σε όλους τους τομείς δραστηριότητας των Υπουργείων και των Περιφερειών της Χώρας, καθώς και της Νομαρχιακής και Δημοτικής Αυτοδιοίκησης.

B. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ – ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

1. ΣΥΣΤΑΣΗ ΕΙΔΙΚΗΣ ΜΟΝΙΜΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΣΤΗ ΒΟΥΛΗ ΓΙΑ ΤΑ ΑΝΑΠΗΡΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Στη Βουλή των Ελλήνων δεν λειτουργεί μόνιμη Επιτροπή με αντικείμενο τα προβλήματα των πολιτών με αναπηρία, με αποτέλεσμα η διάσταση της αναπηρίας να αντιμετωπίζεται, αποσπασματικά, στο πλαίσιο των κοινοβουλευτικών εργασιών. Η σύσταση μόνιμης Επιτροπής στη Βουλή για τα αναπηρικά θέματα κρίνεται απαραίτητη στην προσπάθεια εκσυγχρονισμού της ελληνικής νομοθεσίας, σχετικά με τα θέματα της αναπηρίας, αλλά και στην εναρμόνιση της με τις διεθνείς και ευρωπαϊκές απαιτήσεις.

2. ΣΥΣΤΑΣΗ ΓΕΝΙΚΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΣ ΙΣΟΤΗΤΑΣ ΓΙΑ ΤΑ ΑΤΟΜΑ ΜΕ ΑΝΑΠΗΡΙΑ

Είναι αναγκαία η σύσταση ενός αξιόπιστου κεντρικού φορέα, που θα στηρίζει, ως επιστημονικός σύμβουλος σε θέματα ΑμεΑ, την Πολιτεία και θα συμμετέχει στο σχεδιασμό και στην παρακολούθηση των δράσεων και των μέτρων στην προσπάθεια κατοχύρωσης ίσων ευκαιριών πρόσβασης για τα ΑμεΑ σε όλα τα αγαθά της κοινωνίας, της οικονομίας, του πολιτισμού, της ζωής. Η λειτουργία ενός τέτοιου φορέα μπορεί να συμβάλει καθοριστικά και στην ορθολογική χάραξη πολιτικών άρσης των υφιστάμενων αρνητικών διακρίσεων, κατά των πολιτών με αναπηρία. Η σύσταση Γενικής Γραμματείας μπορεί να λειτουργήσει στο πρότυπο της Γενικής Γραμματείας Ισότητας των Φύλων, που λειτουργεί στο Υπουργείο Εσωτερικών Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης.

3. ΑΜΕΣΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΡΙΟΥ ΑΤΟΜΩΝ ΜΕ ΑΝΑΠΗΡΙΕΣ

Η λειτουργία του Εθνικού Παρατηρητηρίου Ατόμων με Αναπηρίες, που ιδρύθηκε με το νόμο 3106/2003, μπορεί να αποτελέσει το σημείο αναφοράς στις σχέσεις κράτους και πολίτη με αναπηρία. Ο συγκεκριμένος φορέας μπορεί να συμβάλει ουσιαστικά στον συντονισμό των εμπλεκόμενων με τα αναπηρικά θέματα φορέων του δημοσίου, καθώς και στον έλεγχο εφαρμογής των σχετικών μέτρων και δράσεων, με στόχο τη συνολική αντιμετώπιση των προβλημάτων των ατόμων με αναπηρία.

4. ΚΩΔΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ ΠΟΥ ΑΦΟΡΑ ΣΤΑ ΑΤΟΜΑ ΜΕ ΑΝΑΠΗΡΙΑ

Η κωδικοποίηση των κείμενων διατάξεων, που αφορούν στην απόκτηση της ιδιότητας του αναπήρου και τα συνακόλουθα πλεονεκτήματα, που συνδέονται με αυτή, κρίνεται απαραίτητη.

Το ισχύον κανονιστικό πλαίσιο προστασίας των ατόμων με αναπηρία είναι ευρύτατο και ιδιαίτερα πολύπλοκο, καθώς περιλαμβάνει διατάξεις διάσπαρτες σε νομοθετήματα ποικίλου ενδιαφέροντος και περιεχομένου. Έτσι, το υφιστάμενο πλαίσιο καθίσταται δυσλειτουργικό για τη διοίκηση και οι ίδιοι οι πολίτες με αναπηρία αντιμετωπίζουν έλλειμμα πληροφόρησης, ως προς τα δικαιώματά τους.

5. ΥΙΟΘΕΤΗΣΗ ΤΟΥ ΟΡΟΥ «ΑΤΟΜΟ ΜΕ ΑΝΑΠΗΡΙΑ» ΣΤΟ ΣΥΝΟΛΟ ΤΗΣ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ

Προτείνεται η υιοθέτηση του όρου «άτομο με αναπηρία» στο σύνολο των υφιστάμενων νομοθετικών και κανονιστικών ρυθμίσεων, σύμφωνα και με τη διατύπωση του άρθρου 21, παρ. 6 του Συντάγματος, σε αντικατάσταση των εσφαλμένων και απαρχαιωμένων, πλέον, όρων «άτομο με ειδικές ανάγκες» και «άνικανος προς κάθε εργασία», που εμφανίζονται σε πλήθος νομοθετικών και κανονιστικών διατάξεων.

V. ΘΕΣΕΙΣ ΤΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

Οι θέσεις και προτάσεις του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας περιλαμβάνονται σε ιδιαίτερο υπόμνημα, που κατετέθη από

την Βουλευτή κυρία Βαρβάρα Νικολαΐδου, κατά τη συνεδρίαση της 10ης Μαΐου 2006 και παρατίθεται ως έχει:

**Υ. ΘΕΣΕΙΣ ΤΟΥ Κ.Κ.Ε.
ΓΙΑ ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΑΝΑΠΗΡΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ
ΧΡΟΝΙΩΣ ΠΑΣΧΟΝΤΩΝ**

Εισαγωγική τοποθέτηση

Το Κομμουνιστικό Κόμμα της Ελλάδας θεωρεί ότι σήμερα υπάρχει μια τέτοια αύξηση του παραγόμενου πλούτου, μια τέτοια γιγάντωση των κατακτήσεων της επιστήμης και της τεχνικής, της παιδαγωγικής, της ιατρικής, των κοινωνικών επισημών γενικότερα, που, αν ήταν στην υπηρεσία της εξασφάλισης των δικαιωμάτων των εργαζόμενων ανθρώπων, των αναπήρων και των οικογενειών τους, θα είχαν λυθεί πάρα πολλά από τα προβλήματα, που τους βασανίζουν.

Πρώτα απ' όλα θα είχαμε πολύ λιγότερους ανάπηρους και ιδιαίτερα των βαρύτερων κατηγοριών. Γιατί οι εργατοϋπάλληλοι, οι αυτοαπασχολούμενοι της πόλης και της υπαίθρου πληρώνουν - σε μεγάλο βαθμό - με την ίδια τους την αριμείλεια τον εκμεταλλευτικό χαρακτήρα του καπιταλιστικού συστήματος, την παραβίαση κάθε κανόνα υγιεινής και ασφάλειας, στους τόπους δουλειάς, την εμπορευματοποίηση της γης, με την καταστροφή του περιβάλλοντος, την αυθαιρεσία στο όνομα των υπερκερδών των μεγαλοεργολάβων στα μεγάλα έργα, την αντιλαϊκότητα του συστήματος υγείας, από το οποίο απουσιάζει, ουσιαστικά, η πολιτική πρόληψης και η δημόσια Πρωτοβάθμια Φροντίδα Υγείας (Π.Φ.Υ.).

Οι εργαζόμενοι πληρώνουν την αντιλαϊκή πολιτική των καπιταλιστικών αναδιανομών, που εφαρμόζουν, εδώ και χρόνια, οι Κυβερνήσεις του Π.Α.Σ.Ο.Κ. και σήμερα, της Ν.Δ.. Άλλωστε, και τα δύο Κόμματα, την ίδια πολιτική πρεσβεύουν και με ευλάβεια υπηρετούν.

Η έλλειψη δημόσιων κρεβατιών στις Μονάδες Εντατικής Θεραπείας (Μ.Ε.Θ.) και Μ.Α.Φ. και δημόσιων κέντρων αποκατάστασης είναι μια άλλη πλευρά έκφρασης των παραπάνω προβλημάτων, αφού συμβεί το ατύχημα ή κάποιο αγγειακό επεισόδιο, με αποτέλεσμα να χάνονται ζωές, που θα μπορούσαν να σωθούν, ή να μην γίνεται σωστή αποκατάσταση, αυξάνοντας έτσι τον αριθμό των βαριά αναπήρων.

ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΑΚΟΜΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Χωρίς να θέλουμε να υποτιμήσουμε τη λειτουργία της υπάρχουσας διακομματικής επιτροπής, θεωρούμε ότι τα κόμματα έχουν γνώση ή έχουν τη δυνατότητα να γνωρίσουν τα προβλήματα των αναπήρων, πολύ περισσότερο, αυτά που έχουν κυβερνήσει, όλα τα τελευταία χρόνια και που έχουν την ευθύνη για την όξυνση των προβλημάτων τους, σε όλες τις πτυχές της ζωής τους.

Ως Κόμμα, δεν είμαστε αντίθετοι με τη συνέχιση της λειτουργίας της Διακομματικής Επιτροπής, ως Μόνιμης Επιτροπής της Βουλής, πιστεύοντας ότι θα υποχρεώνονται τα Κόμματα να παίρνουν συγκεκριμένη θέση στα προβλήματα των αναπήρων. Έτσι, οι ανάπηροι και οι οικογένειές τους θα μπορούν να κρίνουν, αλλά και το αγωνιστικό αναπηρικό κίνημα να έχει συγκεκριμένη στόχευση για τις καταγγελίες του και τις διεκδικήσεις του.

Είμαστε αντίθετοι σε κάθε τυχόν προσπάθεια που μπορεί να εμφανιστεί ώστε να χρησιμοποιηθεί η Διακομματική ως μέσο διαβούλευσης ή ανάχωμα στις διεκδικήσεις των αναπήρων, απέναντι στην κυβέρνηση.

Τοποθέτηση για την τελική Έκθεση

Δεν μπορούμε να προσυπογράψουμε την τελική έκθεση αλλά και ούτε τις επιμέρους θεματικές εισηγήσεις των βουλευτών της Ν.Δ., του Π.Α.Σ.Ο.Κ. και του ΣΥΝ γιατί:

* Θεωρούν δεδομένη και αποδέχονται, στην ουσία της, τη βασική κατεύθυνση της κυβερνητικής πολιτικής, τους όρους της ανταγωνιστικότητας, των ιδιωτικοποιήσεων, της εμπορευματοποίησης της Κοινωνικής Ασφάλισης, της υγείας της πρό-

νοιας, της παιδείας και της ειδικής αγωγής.

* Διαπερνά τα παραπάνω κείμενα μια λογική συγκάλυψης των πραγματικών αιτίων των προβλημάτων των αναπήρων και των υπεύθυνων για την δημιουργία τους.

* Καλλιεργούν αυταπάτες, συνειδητά, κατά την γνώμη μας, προβάλλοντας διάφορες επιμέρους σωστές διαπιστώσεις και προτάσεις, που δεν βγαίνουν έξω από τα πλαίσια αυτής της πολιτικής, που είναι η μήτρα, που γεννάει και αναπαράγει αυτά τα προβλήματα.

* Βέβαια δεν περιμέναμε να ήταν διαφορετικά, μιάς και οι γενικότερες στρατηγικές επιλογές αυτών των Κομμάτων αποδέχονται τις βασικές κατευθύνσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

* Ενδιαφέρονται για την κάλυψη των δεικτών της Λισσαβώνας και την προώθηση της λογικής του ανταγωνισμού. Στήριξαν και στηρίζουν, είτε από θέση κυβερνητικής εξουσίας, είτε από θέση συμπολιτευόμενης αντιπολίτευσης, τους βασικούς άξονες της πολιτικής όλα αυτά τα χρόνια.

Ακούστηκαν εκκλήσεις «για ξεπέραςμα των μικροκομματικών σκοπιμοτήτων», απόψεις ότι «τα προβλήματα των αναπήρων δεν έχουν χρώμα» κ.λπ..

Όμως, η ανταγωνιστικότητα και η καπιταλιστική κερδοφορία, είναι οι αμελίκτοι εχθροί των εργαζομένων και των αναπήρων.

Τα προβλήματα των αναπήρων, δεν μπορούν να αποσπαστούν από την πολιτική, που ασκεί σήμερα η κυβέρνηση, που δεν είναι άλλη από αυτή που άσκησε - πιθανά με κάποιες αποχρώσεις - η προηγούμενη του Π.Α.Σ.Ο.Κ.

Δεν γίνεται να υποβαθμίζεται και να ιδιωτικοποιείται η Κοινωνική Ασφάλιση, η υγεία, η πρόνοια, η παιδεία, η ειδική αγωγή, πλήττοντας καίρια την ποιότητα ζωής, τα δικαιώματα των εργαζόμενων, των αγροτών, των μισθωτών επιστημόνων, των αυτοαπασχολούμενων και οι ανάπηροι να μένουν αλώβητοι.

Τουναντίον, οι ανάπηροι, οι χρονίως πάσχοντες και οι οικογένειές τους από τα φτωχά λαϊκά στρώματα, βιώνουν με τον πιο δραματικό τρόπο τις αναδιανομές, που στο όνομα της ανταγωνιστικότητας και των δεικτών του Συμφώνου Σταθερότητας και της Λισσαβώνας, αφαιρούνται κατακτήσεις και δικαιώματα, μειώνονται οι δημόσιες κοινωνικές δαπάνες, ιδιωτικοποιείται η υγεία, η πρόνοια, η παιδεία, έτσι ώστε να εξασφαλιστεί η μεγιστοποίηση της κερδοφορίας μιας χούφτας μεγαλοεπιχειρηματιών.

Σαν κόμμα:

• Καλούμε τους ανάπηρους και τις οικογένειές τους να μην έχουν αυταπάτες.

• Στα πλαίσια αυτής της ταξικής πολιτικής, προς όφελος του κεφαλαίου, δεν μπορούν τα προβλήματα τους να λύνονται, οι σύγχρονες ανάγκες τους να καλύπτονται.

• Τα προβλήματα θα οξύνονται, θα πολλαπλασιάζονται και η κατάσταση θα χειροτερεύει.

• Οι λύσεις των προβλημάτων τους είναι στον αντίποδα της εφαρμοζόμενης αντιλαϊκής πολιτικής. Χρειάζεται σκληρός αγώνας, μαζί με τα άλλα λαϊκά στρώματα, που πλήττονται απ' αυτή την πολιτική, για να αποσπαστούν κατακτήσεις, έστω προσωρινά, στην προοπτική της οριστικής λύσης.

• Για να δοθούν ολοκληρωμένες λύσεις, με βάση τις σύγχρονες ανάγκες τους, χρειάζεται αλλαγή των συσχετισμών. Αδυναμία ουσιαστικό των κομμάτων, που εφαρμόζουν αντιλαϊκή πολιτική και των στηριγμάτων τους στο συνδικαλιστικό κίνημα της εργατικής τάξης και των αναπήρων.

• Για να μπορέσει να προχωρήσει η συγκρότηση μιας πανίσχυρης λαϊκής συμμαχίας, ενός λαϊκού μετώπου, για να επιβάλει την ανατροπή αυτής της πολιτικής, οικοδομώντας τη λαϊκή εξουσία και λαϊκή οικονομία, με κοινωνικοποίηση των βασικών μέσων παραγωγής, με εργαλείο τον κεντρικό σχεδιασμό και τον κοινωνικό έλεγχο, που στο κέντρο τους θα έχουν τον άνθρωπο και την ικανοποίηση των σύγχρονων αναγκών του.

Βασικές κριτικές παρατηρήσεις στους άξονες της έκθεσης

Α. Στην τελική έκθεση, στις επιμέρους εισηγήσεις και στις παρεμβάσεις των εκπροσώπων της κυβέρνησης, εμφανίζονται τα προβλήματα (στο βαθμό που αναγνωρίζονται οι όποιες πλε-

ρές τους), λες και είναι αυτοφυή, λες και δεν έχει κανείς την ευθύνη δημιουργίας τους.

Όταν γίνεται αναφορά σε ευθύνες, συστηματική είναι η προσπάθεια μετακύλισης της ευθύνης, στην «έλλειψη ευαισθησίας της κοινωνίας», και το πολύ-πολύ στην έλλειψη ενημέρωσης.

Β. Παρά τις αναφορές σε πλευρές των προβλημάτων των αναπήρων, αυτό δε γίνεται σε όλο το βάθος και την έκταση, γιατί θα αποκαλυπτόταν η βαρβαρότητα της πολιτικής αυτής καθαυτής, που ασκείται προς όφελος του κεφαλαίου, τόσα χρόνια, από όλες τις Κυβερνήσεις.

Για την προσπάθεια μετάθεσης των ευθυνών στην κοινω - νία, τα περί ευαισθησίας κ.λ.π.

Οι ανάπηροι και οι οικογένειες τους δεν είναι θύματα της «έλλειψης ευαισθησίας της κοινωνίας», αλλά της βάρβαρης αντιλαϊκής πολιτικής όλων των Κυβερνήσεων, που χρόνια εφαρμόζουν, σε βάρος του λαού μας, ιδιαίτερα των εργαζόμενων και των αναπήρων.

Αποτελέσματα αυτής της πολιτικής είναι τα 180.000 παιδιά με αναπηρίες και μαθησιακές δυσκολίες, που βρίσκονται εκτός ειδικής αγωγής, οι 4000 νέοι παραπληγικοί, τον χρόνο, λόγω της απουσίας πολιτικής πρόληψης της αναπηρίας, προστασίας της ζωής και της ακεραιότητας των εργαζομένων στους τόπους δουλειάς, στο οδικό δίκτυο, στο σχολείο, στους χώρους ψυχαγωγίας και άθλησης.

Αποτέλεσμα της πολιτικής ενίσχυσης της επιχειρηματικής δράσης στο χώρο της υγείας είναι το ότι υπάρχουν μόνο 200 δημόσια κρεβάτια αποκατάστασης από τα 2000 που χρειαζόμαστε ως Χώρα, παγωμένα, τα τελευταία 10 χρόνια. Την ίδια στιγμή είναι σε εξέλιξη επενδύσεις δεκάδων δισεκατομμυρίων, διαφόρων επιχειρηματιών, ενώ χιλιάδες οικογένειες πουλάνε ότι έχουν και δεν έχουν, κάθε χρόνο, για να δούνε τον άνθρωπο τους να ξαναπερπατήσει, με ό,τι αυτό συνεπάγεται.

Γιατί, λοιπόν, φταίει η κοινωνία, που δεν υπάρχουν ειδικά δημόσια κέντρα στήριξης των οικογενειών των βαριά αναπήρων ή φταίει η κοινωνία για το ότι μόνο 500 παιδιά με αυτισμό από τα 30.000 πηγαίνουν σε κάποιο ειδικό κέντρο!

Δεν φταίει ο γείτονας, ούτε ο συγγενής των ΑμΕΑ για το 80% της ανεργίας στους ικανούς προς εργασία αναπήρους. Η ανεργία είναι σύμφυτη με τον καπιταλισμό, με πολλαπλάσιες αρνητικές επιπτώσεις στους ανάπηρους, μιας και οι ανάγκες μεγιστοποίησης του καπιταλιστικού κέρδους, η λεγόμενη ανταγωνιστικότητα δηλαδή, δεν επιτρέπει δημιουργία δημόσιων κέντρων αποκατάστασης, επενδύσεις για δωρεάν ειδική αγωγή και εκπαίδευση ή για εργονομικές παρεμβάσεις, προκειμένου να μπορέσει και ο ανάπηρος να ενταχθεί στην παραγωγή. Πολύ δε περισσότερο, όπου με την ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων, τη καταργηση του οκταώρου, τις ιδιωτικοποιήσεις δημόσιων υπηρεσιών και επιχειρήσεων καταργούνται και στην πράξη οι ελάχιστες θέσεις εργασίας, που υπήρχαν για αναπήρους.

Για τη σημασία της ενημέρωσης της κοινωνίας

Α. Στην τελική έκθεση αναγνωρίζεται η σημασία του σχολείου, των μέσων ενημέρωσης και όχι μόνο, «για το ξεπέρασμα προκαταλήψεων, ρατσιστικών προτύπων», μέσα στην κοινωνία και άλλα.

Όμως, όταν η ίδια η παιδεία, η μόρφωση, μετατρέπεται σε εμπόρευμα, αναπαράγει μέσα στα ίδια τα παιδιά, από χίλιους δυο δρόμους, τον ανταγωνισμό και τον ατομικισμό, χάνοντας η εκπαίδευση και τα τελευταία ουμανιστικά χαρακτηριστικά, που είχε. Δεν μπορούν να επιβιώσουν οι αξίες της συναδελφικότητας, της αλληλοαποδοχής, της συλλογικότητας, του αλληλοσεβασμού, της αλληλεγγύης, του αλtruισμού.

Τα περί καλλιέργειας του εθελοντισμού δεν είναι τίποτε άλλο από ένα μέσο, προκειμένου να διευκολυνθεί το κράτος να αποποιηθεί της ευθύνης του για την αποκατάσταση των ΑμΕΑ, τη στήριξη των ηλικιωμένων και για να ενσωματωθεί κύρια η νεολαία στη λογική των καπιταλιστικών αναδιαρθρώσεων, διαμορφώνοντας μια σύγχρονη υποκριτική «φιλανθρωπική» αντίληψη,

εξασφαλίζοντας ταυτόχρονα «τσάμπα» εργατικό δυναμικό στον κοινωνικό τομέα!!!

Β. Αντιλαϊκός και αντιαναπηρικός ο ρόλος των ιδιωτικοποι - ημένων Μ.Μ.Ε.

Στην τελική έκθεση και στην ειδική εισήγηση γίνεται λόγος, για το ρόλο των Μ.Μ.Ε., τη χρήση ζωνών υψηλής τηλεθέασης και ακροαματικότητας.

Βεβαίως οι ζώνες υψηλής ακροαματικότητας και τηλεθέασης μπορούν, αν χρησιμοποιηθούν με γνώμονα το λαϊκό συμφέρον, να συμβάλουν και στην πολιτική πρόληψη των ασθενειών και της αναπηρίας, την καλύτερη ενημέρωση όλων, ιδιαίτερα των αναπήρων και των οικογενειών τους για τα δικαιώματά τους, αλλά και του χτυπήματος ρατσιστικών προτύπων και όχι μόνο.

Αυτό, όμως, προσκρούει στον ελεύθερο ανταγωνισμό, που όλα τα κόμματα του ευρωμονόδρομου αποδέχονται. Αντιβαίνει στην ελεύθερη δράση των μεγαλοκαναλαρχών, που η Ε.Ε. αλλά και η Ν.Δ. και το Π.Α.Σ.Ο.Κ. στηρίζουν, παρά τις όποιες διαφονίες τους για τη μορφή, που αυτό θα έχει. Γιατί δεν συμβιβάζεται σωστή και αντικειμενική ενημέρωση, με γνώμονα το λαϊκό συμφέρον, ποιοτικά προγράμματα που να καλλιεργούν ανθρωπιστικές αξίες, με εμπορευματοποίηση των συχνοτήτων της ψυχαγωγίας και της ενημέρωσης !!!

Προσπάθεια ενοχοποίησης των γονιών των ΑμΕΑ

Στην παρέμβαση στελέχους μιας αναπηρικής οργάνωσης, που χρόνια τώρα στήριζε την διάλυση της ειδικής αγωγής, ενοχοποιούνται οι γονείς γιατί, όπως ελέχθη, «αρνούνται να αποδεχτούν το πρόβλημα και να πάνε τα παιδιά τους στο ειδικό σχολείο»!!!

Αλήθεια, αν όλοι οι γονείς ήθελαν να πάνε τα παιδιά τους σε ειδικό σχολείο θα εύρισκαν σχολείο για να τα πάνε ;

Αλλά να του δούμε και από μια άλλη σκοπιά.

Ποιος ενημέρωσε τον γονιό, που, αποσβολωμένος, στέκει μπροστά στην αναπηρία του παιδιού του, για τα δικαιώματά του; Γι' αυτή καθαυτή την αναπηρία; Πού είναι οι υπηρεσίες στήριξης της οικογένειας και του παιδιού;

Γιατί δεν ενεργοποιήθηκε ποτέ η διάταξη παλιότερου νόμου για την υποχρεωτικότητα της ειδικής αγωγής ;

Όμως, αυτό που πρώτα απ' όλα συναντά αυτός ο γονιός, μέσα στην απόγνωση του, είναι οι διάφοροι μηχανισμοί εκμετάλλευσης και εμπορευματοποίησης των αναγκών του και του ίδιου του παιδιού του. Από το σύστημα υγείας και αποκατάστασης, μέσα και έξω απ' το **δημόσιο τομέα μέχρι τις όποιες υπηρεσίες πρόνοιας, τους δήμους ή τις νομαρχίες.**

Όταν ο γονιός, κάποια στιγμή, προσεγγίσει κάποιο δημόσιο ειδικό σχολείο, αυτό που πρωτοσυναντά είναι μια απωθητική εικόνα, αφού, κατά πρώτον, τα περισσότερα έχουν τα κακά τους χάλια και, κατά δεύτερον, ακούει τα διάφορα στελέχη των υπηρεσιών πρόνοιας και ειδικής αγωγής «για την ανάγκη ένταξης του παιδιού στο κοινό σχολείο»!!! Γιατί τάχα!!! θα αποφύγει!!! «τον «ιδρυματισμό του ειδικού σχολείου, την γκετοποίηση»!!! κ.λπ..

Γιατί χρόνια τώρα «κανοναρχούνται» μ' αυτή την επιστημονικοφανή αντίληψη, μέσα από χιλιάδες ημερίδες, συνέδρια χρηματοδοτούμενα και κατευθυνόμενα από την Ευρωπαϊκή Ένωση, το Υπουργείο Παιδείας, τους Δήμους και τις Νομαρχίες, που ροκάνισαν τα κονδύλια αυτών των προγραμμάτων.

Μερικές Παρατηρήσεις

Με κάποιες από τις προτάσεις ή και τις διαπιστώσεις που γίνονται στην τελική έκθεση της πλειοψηφίας, και τις επιμέρους εισηγήσεις θα μπορούσε να συμφωνήσει κανείς, όμως, τη στιγμή, που θεωρείται δεδομένο το πλαίσιο της ασκούμενης οικονομικής και κοινωνικής πολιτικής λειτουργούν ως άλλοθι, ως μέσο καλλιέργειας αυταπατών και αποπροσανατολισμού.

Για παράδειγμα:

Α. Με την κωδικοποίηση της νομοθεσίας, με την καλύτερη ενημέρωση και συντονισμό των διαφόρων υπηρεσιών θα μπορούσε να περιοριστεί, κάπως, η ταλαιπωρία, θα μπορούσαν να

λύνονται κάποια επιμέρους προβλήματα, όμως τα μεγάλα προβλήματα θα παραμένουν και θα οξύνονται.

Β. Για την πρόσβαση

Στην εισήγηση και στη τελική έκθεση διατυπώνονται μια σειρά προτάσεις υπό τη μορφή ευχής, με τις οποίες δεν θα μπορούσε να διαφωνήσει κανείς.

Όπως για την ανάγκη υποχρέωσης των εργολάβων να κάνουν προσβάσιμα τα δημόσια έργα και κτίρια και την ενίσχυση της προσβασιμότητας, με όλες τις μορφές

Βεβαίως, θα βοηθήσουν αυτά και ακόμα αν ενταχθούν στοιχεία προσβασιμότητας στα μαθήματα της Αρχιτεκτονικής Σχολής ή των Σχολών, που ασχολούνται με τα δομικά έργα. Όλα αυτά θα έχουν περιορισμένα αποτελέσματα, αν δεν γίνουν άνθρωπινες οι πόλεις, με το χτύπημα της εμπορευματοποίησης της γης, τη δημιουργία ελεύθερων χώρων, την ενίσχυση των δημόσιων προσβάσιμων μαζικών μέσων μεταφοράς, αν δεν επιδοτηθεί από το κράτος ο ανάπηρος να κάνει προσβάσιμο το ίδιο του το σπίτι.

Για την κάρτα αναπηρίας

Η κάρτα αναπηρίας δεν είναι ξεκομμένη από τη γενικότερη πολιτική της Κυβέρνησης και των κατευθύνσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης στον τομέα της κοινωνικής πολιτικής, της περιποίησης κρατικών δαπανών, του χτυπήματος των συντάξεων αναπηρίας και πρόωρης συνταξιοδότησης.

Προειδοποιούμε τους ανάπηρους να είναι σε εγρήγορση, γιατί η διαδικασία αυτή θα χρησιμοποιηθεί για να μειώσουν αριθμητικά τους δικαιούχους αναπηρικών συντάξεων, επιδομάτων, θεραπειών και όποιες άλλες κοινωνικής παροχής απορρέει από την ιδιότητά τους ως αναπήρων.

Μπροστά στο άνοιγμα (νέο γύρο στο χτύπημα) του ασφαλιστικού, η διαδικασία της κάρτας αναπηρίας θα χρησιμοποιηθεί για να μειωθούν στο ελάχιστο και οι αναπηρικές συντάξεις.

Τα περί διευκόλυνσης των αναπήρων -που προπαγανδίζει η Κυβέρνηση- και καταπολέμησης των αναπήρων "μαϊμού" είναι προσχηματικά και ως τέτοια πρέπει να τα αντιμετωπίσουν οι ίδιοι οι ανάπηροι και οι οικογένειές τους.

Διεκδικητικό πλαίσιο

Το Κ.Κ.Ε. στηρίζει τις διεκδικήσεις του αγωνιστικού αναπηρικού κινήματος, του ταξικού συνδικαλιστικού κινήματος, του Π.Α.ΜΕ, διεκδικήσεις που απαντούν στις σύγχρονες ανάγκες των εργαζόμενων, των αναπήρων, των φτωχών λαϊκών οικογενειών.

Το Κόμμα μας θα συμβάλει με όσες δυνάμεις, έχει για την προβολή και διεκδίκησή τους.

Οι διεκδικήσεις αυτές θα υιοθετηθούν και θα προβληθούν από τους αγωνιστικούς ριζοσπαστικούς συνδυασμούς, που θα στηρίξει το Κόμμα μας, στις επερχόμενες δημοτικές και νομαρχιακές εκλογές.

1. ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΠΡΩΛΗΨΗΣ ΤΗΣ ΑΝΑΠΗΡΙΑΣ

* Πολιτική πρόληψης της αναπηρίας, με μέτρα υγιεινής και ασφάλειας για τους εργαζόμενους στους τόπους δουλειάς και γενικότερα προστασία της ζωής και της υγείας, στους χώρους κατοικίας, ψυχαγωγίας και άθλησης.

* Πολιτική πρόληψη, με ασφαλή και υψηλής ποιότητας δημόσια έργα, που σε συνδυασμό με μια πολιτική ενίσχυσης των δημόσιων μέσων μαζικής μεταφοράς μπορεί να οδηγήσει στη μείωση των τροχαίων ατυχημάτων.

Δημόσια, δωρεάν και υψηλής ποιότητας υγεία - με την ολόπλευρη ανάπτυξη της πρωτοβάθμιας Φροντίδας Υγείας, με βασικό κρίκο το Κέντρο Υγείας (Κ.Υ), με κέντρα οικογενειακού προγραμματισμού, προγεννητικού ελέγχου, ενημέρωσης του πληθυσμού για την προστασία της μητρότητας, την αγωγή υγείας και για τον περιορισμό της γέννησης αναπήρων παιδιών.

* Στο Κ.Υ, εντάσσονται πλήρεις Υπηρεσίες σχολιατρικής φροντίδας και υγείας, υπηρεσία ιατρικής της εργασίας και το

κέντρο ψυχικής υγιεινής.

* Πλήρες δημόσιο δίκτυο πρώιμης και έγκαιρης διάγνωσης και κέντρων αποκατάστασης σε όλα τα επίπεδα.

* Δωρεάν παροχή όλων των απαραίτητων θεραπειών, φαρμάκων, αναλώσιμων υγειονομικών υλικών, με πλήρη και επαρκή χρηματοδότηση του συστήματος από τον κρατικό προϋπολογισμό και με ταυτόχρονη κατάργηση των κλάδων υγείας των Ασφαλιστικών Ταμείων.

* Απαγόρευση κάθε επιχειρηματικής δράσης στο χώρο της υγείας του φαρμάκου και της βιοιατρικής τεχνολογίας.

2. ΨΥΧΙΚΗ ΥΓΕΙΑ

* Όχι στην ιδιωτικοποίηση της ψυχικής υγείας και μέσω του προγράμματος «ΨΥΧΑΡΓΩΣ»!

* Δημόσια και δωρεάν ψυχική υγεία υψηλής ποιότητας, με σύγχρονες υποδομές, με βάση τις κατακτήσεις της επιστήμης και της τεχνικής, με πλήρη διασύνδεση του κέντρου ψυχικής υγείας με τη δημόσια ψυχιατρική κλινική ή νοσοκομείο. Εκεί που χρειάζεται, δημόσιο δίκτυο ξενώνων, οικοτροφείων και διαμερισμάτων αυτόνομης και ημιαυτόνομης διαβίωσης, με επιστημονική καθοδήγηση και βασικό προσανατολισμό την πρόληψη και την πλήρη επανένταξη στην παραγωγή και την κοινωνία.

3. ΕΡΓΑΣΙΑΚΑ

* Κατοχύρωση του δικαιώματος στη δουλειά όλων των ικανών προς εργασία αναπήρων.

Με ευθύνη του κράτους να εξασφαλιστεί, με ό,τι αυτό συνεπάγεται, δουλειά για όλους, με βάση τα τυπικά και ουσιαστικά τους προσόντα και τα ενδιαφέροντά τους.

Πιο συγκεκριμένα, στηρίζουμε το αίτημα του αγωνιστικού αναπηρικού κινήματος για άμεση πρόσληψη, από εφέτος, όσων αποφοιτήσουν από τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση, τα Ε.Ε.Ε.Κ, τα Κέντρα Κατάρτισης, τα Τ.Ε.Ι. και τα Α.Ε.Ι.

Δημιουργία των ανάλογων δημόσιων υποδομών για επανένταξη στην παραγωγή, εφ' όσον το επιτρέπει η νέα τους κατάσταση και το επιθυμούν. Γι' αυτούς που μένουν αναπήροι σε μεγαλύτερες ηλικίες ψυχολογική στήριξη και επανεκπαίδευση και άμεση απορρόφηση τους στη δουλειά.

* Ίδρυση δημόσιου δικτύου παραγωγικών προστατευομένων εργαστηρίων, για ανάπηρους, χρονίως πάσχοντες ψυχικά ασθενείς, που δεν μπορούν να ενταχθούν στη λεγόμενη ανοιχτή αγορά εργασίας. Προστατευόμενα εργαστήρια που να λειτουργούν με κεντρικό σχεδιασμό και κοινωνικό έλεγχο και να εγγυώνται τα δικαιώματα των εργαζόμενων σ' αυτά αναπήρων και μη.

4. ΕΙΔΙΚΗ ΑΓΩΓΗ

Δημόσια δωρεάν υποχρεωτική ειδική αγωγή, για όλα τα αναπήρα παιδιά, που έχουν ανάγκη, από τον ειδικό βρεφονηπιακό σταθμό και το σχολείο όπου χρειάζεται (για τυφλούς, κωφούς, αυτισμό, μέση νοητική υστέρηση, βαριά αναπηρία) ή ειδικές τάξεις ή στήριξη με ειδικούς παιδαγωγούς στα κοινά σχολεία.

Για να βρουν, επιτέλους, το δικό τους σχολείο τα 180.000 παιδιά που, σήμερα, είναι εκτός εκπαιδευτικής διαδικασίας.

* Η ειδική αγωγή να ενσωματώνει τις σύγχρονες κατακτήσεις της Παιδαγωγικής. Να καλλιεργεί την αυτοπεποίθηση στο αναπηρο παιδί, την αγάπη στη ζωή, στη γνώση, στα αγαθά του πολιτισμού.

* Να απευθύνεται με τον πιο εξειδικευμένο επιστημονικό τρόπο και στις πιο βαριές κατηγορίες αναπήρων, όπως είναι ο αυτισμός, η νοητική υστέρηση οι πολλαπλές αναπηρίες.

* Μέτρα για τη στήριξη των αναπήρων μαθητών, φοιτητών - σπουδαστών. Δωρεάν παροχή συγγραμμάτων στη γραφή Braille, ή σε μεγέθυνση για αυτούς με μερική όραση, δωρεάν παροχή ειδικών τεχνικών βοηθημάτων, προσβάσιμα σχολεία και Πανεπιστήμια, με ότι αυτό συνεπάγεται στους χώρους, τις βιβλιοθήκες, στα συστήματα πληροφορικής.

* Πλήρες δίκτυο υπηρεσιών διερμηνείας για τους κωφούς φοιτητές και σπουδαστές, σε όλα τα Τ.Ε.Ι. και Α.Ε.Ι..

* Η ειδική αγωγή να προβλέπει συγκεκριμένα και να σχεδιάζει την ένταξη των παιδιών αυτών στην παραγωγή. Ειδικός

εργονομικός σχεδιασμός και μέτρα, που θα φροντίζουν να γίνονται προσαρμογές στις υπηρεσίες και επιχειρήσεις για να είναι δυνατή η ένταξη νέων ανάπηρων στη δουλειά. Ειδική αγωγή, που να συμβάλει στην ανάπτυξη του ειδικού μαζικού αθλητισμού και της πολιτιστικής δημιουργίας.

5. ΠΡΟΝΟΙΑ

* Ίδρυση δημόσιου τεχνολογικού παραγωγικού ιδρυτού για την έρευνα, παραγωγή, εισαγωγή και δωρεάν διάθεση όλων των ειδικών τεχνικών βοηθημάτων για αναπήρους, χρήσιμων για την εκπαίδευσή τους, την επαγγελματική τους αποκατάσταση και τη βελτίωση της ποιότητας της καθημερινής τους ζωής.

* Δημόσια κέντρα, ημέρας κλειστής ή ανοιχτής, προσωρινής ή μόνιμης παραμονής για παιδιά σε κρίση, παιδιά με αυτισμό, βαριά νοητική υστέρηση, ψύχωση και πολλαπλά ανάπηρα παιδιά.

* Κοινωνικές υπηρεσίες, που θα στηρίζουν ολόπλευρα το νέο ζευγάρι ή το γονιό, που μόνος του μεγαλώνει ανάπηρο παιδί ή έχει στην ευθύνη του χρονίως πάσχοντα.

* Συγκεκριμένος προγραμματισμός με μέτρα, τα οποία θα στηρίζουν την οικογένεια του ανάπηρου ζευγαριού, που απέκτησε παιδί.

* Ίδρυση ειδικών δημόσιων ιατροκοινωνικών κέντρων διάγνωσης και ψυχολογικής στήριξης του ζευγαριού, ώστε να προσαρμοστεί, με σωστό τρόπο, στη νέα κατάσταση, όταν μαθαίνει ότι το παιδί έχει χρόνιο πρόβλημα ή αναπηρία.

* Οι οικογένειες των μεταναστών και πολιτικών προσφύγων, οι νέοι άνθρωποι που ανήκουν σε μειονότητες, είτε έχουν είτε δεν έχουν κάποια παραμονή, καθώς και τα παιδιά τους να έχουν δικαιώματα στην δωρεάν Εκπαίδευση, Υγεία και Πρόνοια.

6. ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΤΟ ΔΟΜΗΜΕΝΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

* Δημιουργία σύγχρονου Γ.Ο.Κ., που να επιβάλει την προσβασιμότητα σε όλες τις νέες κατασκευές, δημόσιες και ιδιωτικές, υποχρεώνοντας παράλληλα τις όποιες δυνατές εργονομικές προσαρμογές στις ήδη υπάρχουσες και στο δομημένο περιβάλλον.

* Ανθρώπινες πόλεις με πράσινο, ελεύθερους χώρους, άνετα πεζοδρόμια, προτεραιότητα στην ανάπτυξη δημόσιων ασφαλών και φτηνών μέσων μαζικής μεταφοράς, και γενικότερα πόλεις που να σέβονται τον άνθρωπο, το παιδί, τον ηλικιωμένο και ιδιαίτερα τον ανάπηρο.

* Επιδότηση από το κράτος, το ύψος της οποίας να καλύπτει πλήρως τις αναγκαίες εργονομικές προσαρμογές για τα σπίτια των κινητικά αναπήρων.

7. ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ – ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ – ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΧΡΟΝΟΣ

* Μέτρα στήριξης της νέας αναπηρίας με βάση την ιδιαιτερότητά της, αλλά και του νέου, με κέντρα πολιτισμού, ψυχαγωγίας και αθλητισμού, πλήρως προσβάσιμα.

* Ανάπτυξη μαζικού ειδικού αθλητισμού, που θα απευθύνεται σε όλους τους αναπήρους, στηριγμένου στο δημόσιο ειδικό σχολείο και τη γειτονιά. Ανάπτυξη ειδικού αθλητισμού απαλλαγμένου από μεγαλοπαράγοντες, από τους ψευτο-φιλόφιλους και τους χορηγούς.

* Προσβάσιμες όλες οι αθλητικές εγκαταστάσεις και δωρεάν χρήση από αναπήρους σε όλη την Ελλάδα.

8. ΕΠΙΔΟΜΑΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Όχι στο "διαίρει και βασίλευε".

Ενοποίηση όλων των επιδομάτων αναπηρίας σε ένα. Μετατροπή του σε κοινωνική σύνταξη και επέκταση σε κατηγορίες αναπήρων, που, σήμερα, δεν παίρνουν (ημιπληγικούς, κωφούς, από 18 έως 65 ετών, πάσχοντες από γεροντική άνοια και μια σειρά εκφυλιστικές ασθένειες).

Η Κοινωνική σύνταξη που διεκδικούμε για το 2006 να κλιμακώνεται ως εξής:

- Για εργαζόμενους και συνταξιούχους, με πλήρη σύνταξη, τα 650 ευρώ.

- Για άνεργους, ανίκανους προς εργασία και ανασφάλιστους τα 1050 ευρώ. Τα ποσά αυτά να προσαυξάνονται για τις πιο βαριές κατηγορίες, όπως είναι οι τετραπληγικοί, αυτισμός, βαριά νοητική υστέρηση, πολλαπλά ανάπηροι.

- Η πρόταση αυτή πατάει πάνω στις ανάγκες και συνυπολογίζει το όριο φτώχειας.

9. ΕΚΔΗΜΟΚΡΑΤΙΣΜΟΣ ΑΝΑΠΗΡΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ

- Ψήφιση ειδικού συνδικαλιστικού νόμου, που να διέπει τη λειτουργία των αναπηρικών οργανώσεων. Νόμος, που θα επιβάλει την εκκαθάριση των μητρώων από αναπήρους και οργανώσεις μαϊμού, φίλους και φιλόφιλους!!! Εκλογές σε όλα τα όργανα, με την απλή αναλογική και την παρουσία δικαστικού αντιπροσώπου. Μέλη στις αναπηρικές οργανώσεις να γίνονται αποδεδειγμένα ανάπηροι ή γονείς και κηδεμόνες, με πιστοποιητικά υγειονομικών επιτροπών, από ένα ποσοστό αναπηρίας και πάνω και η ψήφος να είναι αποκλειστικά προσωπική.

Τεράστια ήταν η συνεισφορά των σοσιαλιστικών χωρών, στον τομέα της ανάπτυξης και διεύρυνσης των δικαιωμάτων των αναπήρων. Κατακτήσεις που ανάγκασαν και τις καπιταλιστικές χώρες, σε παραχωρήσεις στο αναπηρικό κίνημα.

Μπορεί σε σας να είναι πιο γνωστά τα διάφορα μέτρα για τους τυφλούς ή για τους κωφούς.

Όμως, ξεχωριστή ήταν η συνεισφορά στις βαριές κατηγορίες των πολλαπλά αναπήρων, στην νοητική υστέρηση, στον αυτισμό.

Παγκόσμιας αναγνώρισης είχαν τα κέντρα αποκατάστασης των κινητικά αναπήρων, στην πρώην Σοβιετική Ένωση, την Λαϊκή Δημοκρατία της Γερμανίας, την Ουγγαρία, αλλά και στη γειτονική μας Βουλγαρία.

Οι εργονομικές υπηρεσίες είχαν φτάσει σε τέτοιο επίπεδο, που ολόκληρα εργοστάσια είχαν σχεδιαστεί, κατασκευαστεί και λειτουργούσαν αποκλειστικά από αναπήρους. Βεβαίως, υπήρχε και η εξατομικευμένη προσαρμογή του αναπήρου στον χώρο δουλειάς.

Γιατί δεν αρκεί η εκπαίδευση στην πλειοψηφία των περιπτώσεων, αυτό που χρειάζεται είναι η συγκεκριμένη προσαρμογή του αναπήρου στην παραγωγική διαδικασία ενός εργοστασίου ή τη λειτουργία μιας υπηρεσίας.

Μπορεί να πει κάποιος ότι, σε κάποιο τομέα, υστερούσαν, όμως δεν μπορεί να αμφισβητήσει κανένας, ότι άνοιξαν δρόμους σε ολόκληρη την ανθρωπότητα στον τομέα αυτό των δικαιωμάτων, αλλά και ότι είχαν στη διάθεση όλων των αναπήρων ό,τι είχαν ανάγκη.

Η Κούβα, σήμερα, του σοσιαλισμού είναι φωτεινό παράδειγμα -παρά τον αποκλεισμό- και στον τομέα αυτό.

VI. ΣΥΝΟΨΗ ΠΡΟΤΑΣΕΩΝ

Επιμέλεια: Ελευθερία Μπερνιδάκη – Άλντους

I. ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ ΔΡΑΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΝΑΠΗΡΙΑ

1. Σύσταση Ειδικής Μόνιμης Επιτροπής στη Βουλή για τα Αναπηρικά Θέματα.

Στη Βουλή των Ελλήνων δεν λειτουργεί Μόνιμη Επιτροπή, με αντικείμενο τα προβλήματα των πολιτών με αναπηρία, με αποτέλεσμα η διάσταση της αναπηρίας να αντιμετωπίζεται αποσπασματικά, στο πλαίσιο των κοινοβουλευτικών εργασιών. Η σύσταση Μόνιμης Επιτροπής στη Βουλή για τα αναπηρικά θέματα κρίνεται απαραίτητη στην προσπάθεια εκσυγχρονισμού της ελληνικής νομοθεσίας, σχετικά με τα θέματα της αναπηρίας, αλλά και στην εναρμόνισή της με τις διεθνείς και ευρωπαϊκές απαιτήσεις.

2. Κωδικοποίηση Υφιστάμενης Νομοθεσίας που Αναφέρεται στα ΑμεΑ.

Η κωδικοποίηση των κείμενων διατάξεων, που αφορούν στην

απόκτηση της ιδιότητας του αναπήρου και τα συνακόλουθα πλεονεκτήματα, που συνδέονται με αυτή, κρίνεται απαραίτητη. Το ισχύον κανονιστικό πλαίσιο προστασίας των ατόμων με αναπηρία είναι ευρύτατο και ιδιαίτερα πολύπλοκο, καθώς περιλαμβάνει διατάξεις διάσπαρτες σε νομοθετήματα ποικίλου ενδιαφέροντος και περιεχομένου. Έτσι, το υφιστάμενο πλαίσιο καθίσταται δυσλειτουργικό για τη διοίκηση και οι ίδιοι οι πολίτες με αναπηρία αντιμετωπίζουν έλλειμμα πληροφόρησης, ως προς τα δικαιώματά τους.

3. Λειτουργία του Εθνικού Παρατηρητηρίου Ατόμων με Αναπηρίες, το οποίο ιδρύθηκε με το νόμο 3106/2003.

Η λειτουργία του Εθνικού Παρατηρητηρίου Ατόμων με Αναπηρίες, που ιδρύθηκε με το νόμο 3106/2003, μπορεί να αποτελέσει το σημείο αναφοράς στις σχέσεις κράτους και πολίτη με αναπηρία. Ο συγκεκριμένος φορέας μπορεί να συμβάλει ουσιαστικά στο συντονισμό των εμπλεκόμενων με τα αναπηρικά θέματα φορέων του δημοσίου, καθώς και στον έλεγχο εφαρμογής των σχετικών μέτρων και δράσεων, με στόχο τη συνολική αντιμετώπιση των προβλημάτων των ατόμων με αναπηρία.

4. Σύσταση Γενικής Γραμματείας Ισότητας για τα ΑμεΑ.

Είναι αναγκαία η σύσταση ενός αξιόπιστου κεντρικού φορέα, που θα στηρίζει, ως επιστημονικός σύμβουλος σε θέματα ΑμεΑ, την Πολιτεία και θα συμμετέχει στο σχεδιασμό και την παρακολούθηση των δράσεων και των μέτρων στην προσπάθεια κατοχύρωσης ίσων ευκαιριών πρόσβασης για τα ΑμεΑ σε όλα τα αγαθά της κοινωνίας, της οικονομίας, του πολιτισμού, της ζωής. Η σύσταση Γενικής Γραμματείας μπορεί να λειτουργήσει στο πρότυπο της Γενικής Γραμματείας Ισότητας των Φύλων, που λειτουργεί στο Υπουργείο Εσωτερικών Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης.

II. ΕΙΔΙΚΗ ΑΓΩΓΗ

1. Σύσταση Ειδικής Γραμματείας Ειδικής Αγωγής στο Υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων.

Στην προσπάθεια ουσιαστικής μεταρρύθμισης της εκπαίδευσης των μαθητών με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες, κρίνεται αναγκαία η αναβάθμιση της υφιστάμενης Διεύθυνσης Ειδικής Αγωγής, η οποία εντάσσεται διοικητικά στη Γενική Διεύθυνση Σπουδών Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων.

2. Αναβάθμιση του Τμήματος Ειδικής Αγωγής του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου.

Το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο είναι ο καθ' ύλην αρμόδιος θεσμικός φορέας για την επεξεργασία και υποβολή προτάσεων για θέματα Ειδικής Αγωγής, καθώς και για τη χάραξη κατευθύνσεων για το σχεδιασμό της εκπαιδευτικής πολιτικής σε θέματα ειδικής αγωγής. Η ενίσχυση του συμβουλευτικού ρόλου του Τμήματος Ειδικής Αγωγής του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου θα επιδράσει καθοριστικά στη βελτίωση της ειδικής αγωγής στη χώρα μας.

3. Ίδρυση Νέων Κέντρων Διάγνωσης Αξιολόγησης και Υποστήριξης (Κ.Δ.Α.Υ.) και Περαιτέρω Στελέχωση των Υπαρχόντων με Εξειδικευμένο Προσωπικό.

Τα Κέντρα Διάγνωσης Αξιολόγησης και Υποστήριξης παρουσιάζουν σημαντικά προβλήματα στη λειτουργία τους, καθώς και στην έγκαιρη αξιολόγηση των ενδιαφερομένων, εξαιτίας των ελλείψεων τους σε εξειδικευμένο προσωπικό.

4. Νομοθετική Αναγνώριση της Γραφής Braille, ως Επίσης - μης Γραφής των Τυφλών.

Η θεσμική κατοχύρωση της γραφής Braille, ως επίσημης γραφής των τυφλών, θα βελτιώσει την ποιότητα της εκπαιδευτικής διαδικασίας και, συνακόλουθα, τις δυνατότητες επαγγελματι-

κής αποκατάστασης των τυφλών.

5. Θεσμοθέτηση Κρατικού Πιστοποιητικού Γλωσσομάθειας της Ελληνικής Νοηματικής Γλώσσας και της Γραφής Braille.

Τα πιστοποιητικά επάρκειας της ελληνικής νοηματικής γλώσσας και της γραφής Braille χορηγούνται στη χώρα μας, χωρίς να ελέγχονται για την αξιοπιστία τους από την Πολιτεία.

6. Σύσταση Ειδικού Φορέα Ελέγχου Προδιαγραφών Προσβασιμότητας και Λειτουργικότητας των Σχολικών Δομών Ειδικής Αγωγής.

Κρίνεται αναγκαία η βελτίωση των υποδομών προσβασιμότητας, στο σύνολο των σχολικών μονάδων ειδικής αγωγής, οι οποίες στην πλειοψηφία τους δεν διαθέτουν τις κατάλληλες υποδομές για τη φιλοξενία και εκπαίδευση μαθητών, με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες.

7. Δημιουργία Προγραμμάτων Μετεκπαίδευσης και Επιμόρφωσης Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης, σε Θέματα Ειδικής Αγωγής.

Στην πλειοψηφία τους, οι εκπαιδευτικοί όλων των βαθμίδων και το ειδικό και βοηθητικό προσωπικό, δεν έχουν επαρκή επιστημονική κατάρτιση και επιμόρφωση σε θέματα ειδικής αγωγής.

8. Καθιέρωση Ειδικού Κριτηρίου Αξιολόγησης των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων Σχετικά με το Βαθμό Προσβασιμότητας τους και Σχετικά με τις Υπηρεσίες που Παρέχουν προς τους Φοιτητές με Αναπηρία, στο Πλαίσιο της Διαδικασίας Αξιολόγησης των Ιδρυμάτων της Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης.

Τα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα πρέπει να αξιολογούνται για την ποιότητα των υπηρεσιών που παρέχουν, προκειμένου οι φοιτητές με αναπηρία να μπορούν να ασκήσουν το δικαίωμά τους για ισότιμη πρόσβαση στην Τριτοβάθμια Εκπαίδευση και να είναι αποδέκτες εκπαίδευσης, ίδιας ποιότητας, με εκείνη που παρέχεται σε όλους τους φοιτητές.

9. Δημιουργία Ειδικής Υπηρεσίας σε κάθε Α.Ε.Ι. και Τ.Ε.Ι. της χώρας, με Αρμοδιότητα την Επίλυση Προβλημάτων στην Εκπαίδευση των Φοιτητών με Αναπηρία.

Στην τριτοβάθμια εκπαίδευση παρουσιάζεται έλλειψη κατάλληλου υποστηρικτικού υλικού για τους φοιτητές και σπουδαστές με αναπηρία, καθώς και μεγάλη έλλειψη υποδομών προσβασιμότητας.

III. ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ

1. Θέσπιση Ισχυρότερων Κινήτρων (Φορολογικών κ.λπ.) προς τις Ιδιωτικές Επιχειρήσεις για την Πρόσληψη και Απασχόληση Εργαζομένων με Αναπηρία.

Η πολιτεία, στο πλαίσιο των πολιτικών ενσωμάτωσης των ΑμεΑ στην αγορά εργασίας, πρέπει να παρέχει συγκεκριμένα οικονομικά κίνητρα προς τις ιδιωτικές επιχειρήσεις για την πρόσληψη εργαζομένων με αναπηρία, ιδιαίτερα στις περιπτώσεις, που η απασχόληση τους προϋποθέτει εύλογες προσαρμογές στο χώρο εργασίας και κατά συνέπεια ιδιαίτερο οικονομικό κόστος για τον εργοδότη.

2. Αναθεώρηση του Κανονιστικού Πλαισίου (ν. 2643/1998) για τις Προσλήψεις των ΑμεΑ στο Δημόσιο και Ιδιωτικό Τομέα προς την Κατεύθυνση του Διαχωρισμού των Διαδικασιών Προσλήψεων Εργαζομένων με Αναπηρία από τις Υπόλοιπες Κατηγορίες Προστατευόμενων Προσώπων του Νόμου (πολύ τεκνους, αγωνιστές Εθνικής Αντίστασης κ.λπ.).

Τα ΑμεΑ, ως ιδιαίτερη προστατευόμενη ομάδα στο πλαίσιο του νόμου 2643/1998, παρουσιάζουν πολλά στοιχεία ανομοιογένειας, λόγω, κυρίως, μιας ευρείας κλίμακας διαφορετικών δεξιοτήτων, δυνατοτήτων, αλλά και αναγκών. Κρίνεται αναγκαία η αναθεώρηση του νομοθετικού πλαισίου απασχόλησης, ώστε

αυτό να ρυθμίσει, διακριτά και ανάλογα με τις ειδικότερες ανάγκες κάθε κατηγορίας αναπηρίας, την πρόσβαση στην απασχόληση, με στόχο τη λειτουργική αξιοποίηση των προσόντων του κάθε ατόμου με αναπηρία. Περαιτέρω, η συμπερίληψη, στην ίδια διαδικασία προσλήψεων πολλών προστατευόμενων ομάδων δημιουργεί, από μόνη της, περιπλοκές στη λειτουργία του συστήματος, καθώς οι προστατευόμενες ομάδες δεν έχουν, κατ' ανάγκη, κοινά χαρακτηριστικά και ανάγκες.

3. Ενίσχυση των Υπηρεσιών Ενημέρωσης του Ο.Α.Ε.Δ. προς τα ΑμεΑ σχετικά με τις Προσφερόμενες Δυνατότητες Απασχόλησής τους.

Οι ευκαιρίες απασχόλησης, που παρέχονται για τα ΑμεΑ, μέσω του Ο.Α.Ε.Δ., πρέπει να δημοσιοποιούνται με προσβάσιμο και φιλικό τρόπο προς όλες τις κατηγορίες αναπηρίας. Όπως επισημαίνεται σε Ειδική Έκθεση του Συνηγόρου του Πολίτη (Ιούνιος 2005), ένας μεγάλος αριθμός ανέργων με αναπηρία δεν έχουν επαρκή ενημέρωση για τα δικαιολογητικά, που απαιτούνται για την πρόσληψή τους, με αποτέλεσμα πολλές αιτήσεις να απορρίπτονται, λόγω έλλειψης των απαραίτητων δικαιολογητικών.

4. Δημιουργία Εξειδικευμένων Προγραμμάτων Επαγγελμα - τικής Εκπαίδευσης και Κατάρτισης για τα ΑμεΑ.

Η πρόσβαση των ΑμεΑ στην απασχόληση δεν συνδέεται στη χώρα μας με την εκπαίδευση και την εξειδίκευσή τους, ώστε να εντάσσονται ισότιμα στην αγορά εργασίας. Οι πολιτικές ενσωμάτωσης των ΑμεΑ στην αγορά εργασίας πρέπει να βασίζονται σε προγράμματα δια βίου εκπαίδευσης και κατάρτισης, που στόχο θα έχουν την εξατομικευμένη προσωπική υποστήριξη τους και θα ανταποκρίνονται στις σύγχρονες συνθήκες οργάνωσης της εργασίας.

IV. ΥΓΕΙΑ – ΙΑΤΡΙΚΗ ΠΕΡΙΘΑΛΨΗ

1. Καθιέρωση Κάρτας Αναπηρίας.

Στο πλαίσιο της πολιτικής περιορισμού της γραφειοκρατίας στο δημόσιο τομέα, κρίνεται αναγκαία η δημιουργία κάρτας αναπηρίας, η καθιέρωση της οποίας μπορεί να συμβάλει στην ταχύτερη εξυπηρέτηση των πολιτών με αναπηρία στις συναλλαγές τους με τις δημόσιες υπηρεσίες.

2. Θέσπιση Εθνικού Μητρώου Αναπήρων και Καταγραφή όλων των Πολιτών με Αναπηρία.

Η δημιουργία Εθνικού Μητρώου ΑμεΑ μπορεί να συμβάλει ουσιαστικά στη χάραξη στοχευμένων πολιτικών για τα ΑμεΑ, στο πλαίσιο της εκάστοτε αναπηρίας, καθώς και στο πλαίσιο κάθε περιφέρειας της χώρας ξεχωριστά. Περαιτέρω, η ασάφεια του υφιστάμενου Συστήματος Αξιολόγησης, καθώς και η καταγραφή των ΑμεΑ σε πληροφοριακά συστήματα, μη εποπτευόμενα από το Υπουργείο Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, συντελούν στην αδυναμία της χώρας μας να παράγει στατιστικά στοιχεία και να ενημερώνει ανάλογα, όπως έχει υποχρέωση, την Παγκόσμια Οργάνωση Υγείας.

3. Αναθεώρηση του Συστήματος Αξιολόγησης και Ταξινόμησης των Αναπήρων από τις Υγειονομικές Επιτροπές στη Βάση του Διεθνούς Συστήματος Ταξινόμησης της Λειτουργικής Κατάστασης, Αναπηρίας και Υγείας του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας (International Classification of Functioning, Disability and Health-I.C.F.).

Στη χώρα μας, το ισχύον σύστημα εστιάζεται, μόνον, στην αναγωγή της αναπηρίας σε ποσοστά, χωρίς ακριβή περιγραφή της και χωρίς να τη διαχωρίζει από τη νόσο, η οποία δεν οδηγεί πάντοτε στο ίδιο επίπεδο αναπηρίας. Επιπλέον, το υπάρχον σύστημα αξιολόγησης της αναπηρίας, το οποίο δεν είναι συμβατό προς τα διεθνή αποδεκτά συστήματά ταξινόμησης και αξιολόγησης, δημιουργεί σημαντικές δυσχέρειες στην εφαρμογή πολιτικών στήριξης των ΑμεΑ από την πλευρά του Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και των συναρμόδιων φορέων της Δημόσιας Διοίκησης και Αυτοδιοίκησης.

4. Ισόβια Αναγνώριση της Αναπηρίας, σε Περιπτώσεις Νόσων που έχουν Προκαλέσει Χρόνιες, μη Αναστρέψιμες, Σοβαρές και Βαρείες Αναπηρίες.

Σύμφωνα με την υφιστάμενη διαδικασία, τα ΑμεΑ με σοβαρές και μη αναστρέψιμες αναπηρίες καλούνται προς επανεξέταση από τις αρμόδιες Υγειονομικές Επιτροπές, σε μη εύλογα χρονικά διαστήματα, με συνέπεια την ηθική, σωματική και οικονομική τους ταλαιπωρία.

5. Θεσμοθέτηση Ταχύτερων Διαδικασιών Πρόσληψης, με Κριτήρια Α.Σ.Ε.Π., για την Άμεση Στελέχωση των Κέντρων Υποστήριξης Ατόμων με Αναπηρίες (Κ.Ε.Κ.Υ.Κ.Α.Μ.Ε.Α.) και των Κέντρων Αποθεραπείας Φυσικής και Κοινωνικής Αποκατάστασης (Κ.Α.Φ.Κ.Α.).

Παρ' όλο, που τα περισσότερα Κ.Ε.Κ.Υ.Κ.Α.Μ.Ε.Α. και Κ.Α.Φ.Κ.Α. διαθέτουν υπερσύγχρονες εγκαταστάσεις και εξοπλισμό και θα μπορούσαν να βοηθήσουν ουσιαστικά την καλυτέρευση της ζωής των αναπήρων, οι χρονοβόρες, συχνά, διαδικασίες προσλήψεων, μέσω του Α.Σ.Ε.Π., δημιουργούν ιδιαίτερα προβλήματα στη στελέχωσή τους με εξειδικευμένο προσωπικό, γεγονός που συνεπάγεται αρνητικές επιπτώσεις στις προσπάθειες βελτίωσης των υπηρεσιών που παρέχουν.

6. Θέσπιση Κέντρων Θεραπευτικής Υποστήριξης των ΑμεΑ και των Οικογενειών τους, σε όλα τα Δημόσια Νοσοκομεία της Χώρας.

Η διεθνής εμπειρία έχει αποδείξει ότι η παροχή της κατάλληλης υποστήριξης προς τα ΑμεΑ και προς την οικογένειά τους μπορεί να συμβάλει όχι μόνο στην εξάλειψη του φόβου και των ενοχών, που συνοδεύουν κάθε διάγνωση αναπηρίας, αλλά και στην καλύτερη κατανόηση και εφαρμογή της θεραπείας. Τα κέντρα θεραπευτικής υποστήριξης κρίνεται απαραίτητο να στελεχώνονται με ψυχολόγους και ειδικά εκπαιδευμένο προσωπικό, με σκοπό, αφ' ενός να συμπαρασταθούν στην αποδοχή του γεγονότος της αναπηρίας και αφ' ετέρου να βοηθήσουν στην καλύτερη αξιοποίηση των προσφερομένων μεθόδων θεραπείας.

7. Ενίσχυση των Προγραμμάτων Πρωτοβάθμιας Φροντίδας Υγείας με την Συμμετοχή της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, όπως το «Πρόγραμμα Βοήθεια στο Σπίτι» και Στελέχωση τους με Εξειδικευμένο Ιατρικό Προσωπικό.

Μέσω προγραμμάτων, όπως το πρόγραμμα «Βοήθεια στο σπίτι», η Τοπική Αυτοδιοίκηση μπορεί να συμβάλει ουσιαστικά στην παροχή υπηρεσιών πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας, ανακουφίζοντας τα ΑμεΑ και τις οικογένειές τους, στο πλαίσιο της τοπικής κοινωνίας, χωρίς να απαιτούνται περιττές ταλαιπωρίες και μετακινήσεις για τα ΑμεΑ.

8. Εισαγωγή Επιλεγόμενου Μαθήματος στις Ιατρικές Σχολές Σχετικά με τις Ιδιαίτερες Ανάγκες των ΑμεΑ.

Οι Ιατρικές Σχολές, μέσω της εκπαιδευτικής διαδικασίας, μπορούν να συμβάλουν ουσιαστικά στην ενημέρωση και ευαισθητοποίηση των «αυριανών» ιατρών για τις ιδιαίτερες ανάγκες των ασθενών, με προβλήματα αναπηρίας, ώστε να διευκολύνεται η πληρέστερη επικοινωνία μεταξύ ιατρού και ασθενούς, καθώς και η σωστή παροχή ιατρικής βοήθειας.

V. ΠΡΟΣΒΑΣΙΜΟΤΗΤΑ

1. Εισαγωγή Ειδικού Μαθήματος στις Αρχιτεκτονικές Σχολές με Αντικείμενο τις Ιδιαίτερες Ανάγκες Προσβασιμότητας των ΑμεΑ στο Δομημένο Περιβάλλον.

Η κατασκευή προσβάσιμων υποδομών στο δομημένο περιβάλλον απαιτεί εξειδικευμένες γνώσεις, ώστε κάθε δημόσιο έργο να είναι λειτουργικό προς τους πολίτες με κινητικές αναπηρίες. Η προσβασιμότητα, ιδιαίτερα, στα δημόσια έργα είναι δικαίωμα όλων των πολιτών. Απουσία προσβασιμότητας και έλλειψη αυτόνομης κίνησης στο δομημένο περιβάλλον σημαίνει για τον πολίτη με αναπηρία αποκλεισμό από την κοινωνική και

οικονομική ζωή.

2. Ένταξη του Κριτηρίου της Προσβασιμότητας σε όλους τους Διαγωνισμούς Κατασκευής Δημοσίων Έργων και Προμηθειών Αρμοδιότητας του Υπουργείου Περιβάλλοντος Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων και των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης Α' και Β' Βαθμού.

Η Πολιτεία υποχρεούται στην κατασκευή έργων, που θα ενσωματώνουν την διάσταση της καθολικής προσβασιμότητας στον πυρήνα του σχεδιασμού τους. Μεταγενέστερες παρεμβάσεις σε ένα δημόσιο έργο, για να γίνει προσβάσιμο, συνεπάγονται μεγαλύτερο οικονομικό κόστος, τη στιγμή, που θα μπορούσε αυτό να σχεδιασθεί, από την αρχή, με τις κατάλληλες υποδομές.

3. Θέσπιση Αυστηρών Κυρώσεων στον Κώδικα Οδικής Κυκλοφορίας για τους Οδηγούς που Σταθμεύουν σε Ράμπες ή Χώρους Στάθμευσης για ΑμεΑ.

Κρίνεται αναγκαία η ισχυρότερη αστυνόμευση των υποδομών προσβασιμότητας. Ο Κώδικας Οδικής Κυκλοφορίας πρέπει να εξαντλεί την αυστηρότητά του, με συγκεκριμένες κυρώσεις, προς τους ασυνείδητους οδηγούς, οι οποίοι σταθμεύουν, παρανόμως, σε υποδομές προσβασιμότητας, που προορίζονται για τα άτομα με αναπηρία.

4. Εφαρμογή Ολοκληρωμένων Οπτικοακουστικών Συστημάτων Πληροφόρησης στα Μέσα Μαζικής Μεταφοράς για τα ΑμεΑ.

Η απουσία ολοκληρωμένων συστημάτων οπτικοακουστικής αναγγελίας των δρομολογίων και των επιμέρους στάσεων, εντός και εκτός των μέσων μαζικής μεταφοράς, καθιστά την αυτόνομη χρήση τους ιδιαίτερα δυσχερή από τους πολίτες, με σοβαρά προβλήματα ακοής και όρασης.

5. Συστηματική Ενημέρωση και Εκπαίδευση του Προσωπικού που Εργάζεται στα Μέσα Μαζικής Μεταφοράς για τις Ιδιαίτερες Ανάγκες των Επιβατών με Αναπηρία.

Κρίνεται επιβεβλημένη η οργανωμένη ενημέρωση και εκπαίδευση του Προσωπικού, που εργάζεται στα μέσα μαζικής μεταφοράς, ιδιαίτερα των οδηγών, για τις ιδιαίτερες ανάγκες των επιβατών με αναπηρία.

6. Βελτίωση των Υποδομών Προσβασιμότητας των Μέσων Μαζικής Μεταφοράς Ιδιαίτερα στην Περιφέρεια της Χώρας.

Χωρίς προσβάσιμες συγκοινωνίες τα άτομα με αναπηρία δεν έχουν τη δυνατότητα να μετακινηθούν, με συνέπεια η ελευθερία κίνησής τους να περιορίζεται σημαντικά. Ενώ στην Αθήνα παρατηρείται σημαντική βελτίωση των υποδομών προσβασιμότητας στα Μέσα Μαζικής Μεταφοράς, στην περιφέρεια της χώρας παρουσιάζονται σημαντικές ελλείψεις στις σχετικές υποδομές.

VI. ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ - ΕΥΑΙΣΘΗΤΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΗΣ ΓΝΩΜΗΣ

1. Σύνδεση της Αδειοδότησης των Ραδιοτηλεοπτικών Μέσων με το Βαθμό Προσβασιμότητας των Προγραμμάτων τους προς τα ΑμεΑ.

Παρατηρείται ότι οι περισσότεροι τηλεοπτικοί σταθμοί δεν παρέχουν προσβάσιμα προγράμματα προς τους τηλεθεατές με σοβαρά προβλήματα ακοής και

όρασης (π.χ. προγράμματα με τη χρήση νοηματικής γλώσσας, μεταγλωττισμένες ξενόγλωσσες εκπομπές και ταινίες, που να επιτρέπουν την παρακολούθησή τους από τους τυφλούς), καταπατώντας, ευθέως, το δικαίωμα αυτής της ιδιαίτερης κατηγορίας πολιτών στην ενημέρωση και την ψυχαγωγία.

2. Αυστηρή Εφαρμογή των Ρυθμίσεων του Νόμου 2328/1995 που Υποχρεώνει τα Τηλεοπτικά Κανάλια να Μεταδίδουν Καθημερινά Ένα Τουλάχιστον Δελτίο Ειδήσεων στη Νοηματική Γλώσσα, καθώς και να Περιλαμβάνουν στο Πρόγραμμα τους Ενημερωτικό ή Ψυχαγωγικό Πρόγραμμα στη

Νοηματική Γλώσσα.

Η πλειοψηφία των τηλεοπτικών σταθμών δεν εφαρμόζει πλήρως τον νόμο 2328/1995, που τους υποχρεώνει να μεταδίδουν δελτία ειδήσεων και προγράμματα στη νοηματική γλώσσα, συγκεκριμένης χρονικής διάρκειας. Κρίνεται αναγκαίο το Εθνικό Ραδιοτηλεοπτικό Συμβούλιο, στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων του, να διεξάγει τακτικούς ελέγχους για την εφαρμογή των σχετικών ρυθμίσεων, καθώς και να τιμωρεί αυστηρά τα τηλεοπτικά κανάλια, που δεν συμμορφώνονται με την κείμενη νομοθεσία.

3. Εισαγωγή Μαθήματος με Αντικείμενο τις Ιδιαίτερες Ανάγκες των ΑμεΑ, στην Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση.

Η ευαισθητοποίηση και ενημέρωση της μαθητικής κοινότητας, μέσω της εκπαιδευτικής διαδικασίας, απέναντι στη διαφορετικότητα της ανθρώπινης κατάστασης μπορεί να συμβάλει καθοριστικά στη διαμόρφωση ενός πολιτισμού αποδοχής, στο πλαίσιο του οποίου, οι πολίτες με αναπηρία θα αντιμετωπίζονται ως ισότιμοι πολίτες και όχι ως ασθενείς και αντικείμενα οίκτου.

4. Ευαισθητοποίηση και Ενημέρωση της Ελληνικής Κοινότητας για τις Ιδιαίτερες Ανάγκες και Ικανότητες των ΑμεΑ με τη Βοήθεια των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης.

Στη χώρα μας, οι πολίτες με αναπηρία αντιμετωπίζονται, συχνά, ως ασθενείς και άτομα, που χρειάζονται ελεημοσύνη. Βασική αιτία δημιουργίας αυτών των στερεότυπων και των αρνητικών προκαταλήψεων, στις περισσότερες περιπτώσεις, είναι η εσφαλμένη ενημέρωση του πολίτη, καθώς και η ανεπαρκής ευαισθητοποίηση της κοινής γνώμης, σχετικά με τα αναπηρικά θέματα και με τις ιδιαίτερες ανάγκες των ατόμων με αναπηρία. Η άγνοια γεννά φόβο και προκατάληψη, ενώ η σωστή ενημέρωση για την πραγματική κατάσταση της αναπηρίας μπορεί να ενισχύσει ένα πολιτισμό αποδοχής. Πρέπει να απαγορευθεί η παρουσίαση των ΑμεΑ σε αρνητικούς ρόλους, καθώς και η αναφορά στην αναπηρία, με όρους, που ενισχύουν τις αρνητικές προκαταλήψεις.

Η Έκθεση έγινε δεκτή, με ευρύτατη πλειοψηφία και υποβάλλεται προς τη Βουλή και την Κυβέρνηση.

Αθήνα, 17 Μαΐου 2006

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΜΠΕΡΝΙΔΑΚΗ – ΑΛΑΝΤΟΥΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΕΚΤΟΡΑΣ ΝΑΣΙΩΚΑΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΒΑΡΒΑΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΧΡΥΣΗ ΚΑΡΥΔΗ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΝΤΩΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΑΡΑΣ

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΕΡΛΕΠΕ - ΣΗΦΟΥΝΑΚΗ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΕΛΑΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΑΝΤΟΥΛΑΣ

“)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ο συνάδελφος κ. Ιωάννης έχει το λόγο.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μου επιτρέπετε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Βεβαίως, κύριε Κουβέλη.

Κύριε Ιωαννίδη, θα περιμένετε ένα λεπτό.

Ορίστε, κύριε Κουβέλη, έχετε το λόγο.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Επειδή έχει σχέση με την εξέλιξη της συζητήσεως, θα ήθελα τη σαφή και συγκεκριμένη θέση του κυρίου Υπουργού, αναφορικά με το άρθρο 75, που έχει τον τίτλο «Αρμοδιότητες», και ειδικότερα με την περίπτωση 5, στην

οποία ορίζεται μεταξύ των άλλων αρμοδιοτήτων «η εφαρμογή πολιτικών για την ανάδειξη και προστασία του τοπικού πολιτισμού, η προβολή των πολιτιστικών αγαθών και των συγχρόνων πολιτιστικών έργων που παράγονται σε τοπικό επίπεδο με τη δημιουργία πολιτιστικών και πνευματικών κέντρων, μουσείων, πινακοθηκών κ.λπ.». Σε σχέση με τα μουσεία και τους αρχαιολογικούς χώρους, ήθελα να ρωτήσω τον κύριο Υπουργό εάν με αυτήν τη ρύθμιση διασπάται η νομοθεσία, η οποία διέπει την αρχαιολογία και τους αρχαιολόγους, διότι είναι ένα ζήτημα, το οποίο τίθεται –και τίθεται με ένταση– από τους ίδιους τους αρχαιολόγους.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΪΣΕΡΛΗΣ: Δεν θέλουν να χάσουν τα κειμήλιό τους οι αρχαιολόγοι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε Κουβέλη.

Το λόγο έχει ο Υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης κ. Προκόπης Παυλόπουλος.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Θα ήθελα να διευκρινίσω προς τον κ. Κουβέλη, και επειδή μου έχει τεθεί το θέμα και από άλλους συναδέλφους, όπως παραδείγματος χάριν από τον κ. Βενιζέλο, το εγχείρημα που αποτελεί και δήλωση, αλλά, ταυτοχρόνως, και βοηθό ερμηνείας της σχετικής διάταξης του άρθρου 75 του Κώδικα: Σε καμία περίπτωση η συγκεκριμένη ρύθμιση, όπως άλλωστε φαίνεται και από το γράμμα και το πνεύμα της, δεν θίγει ούτε τη νομοθεσία περί αρχαιολογικών χώρων ούτε το καθεστώς και τις αρμοδιότητες των αντίστοιχων υπαλλήλων.

Ποιος είναι ο στόχος της; Η δυνατότητα, εντελώς συμπληρωματικά και μόνο στο πλαίσιο, που αφορά τοπικές υποθέσεις των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης, να έχουν μία δυνατότητα στοιχειώδους παρέμβασης –πάντοτε στο πλαίσιο της κείμενης νομοθεσίας– και στα πολιτιστικά δρώμενα στην περιοχή τους, συμπεριλαμβανομένων βέβαια και των αρχαιολογικών χώρων. Τονίζω, με όση κατηγορηματικότητα μπορεί να έχει αυτή μου η δήλωση, ότι δεν θίγει ούτε κατά κεραία τις υφιστάμενες αρμοδιότητες των οργάνων της πολιτείας ούτε το καθεστώς των υπαλλήλων όλων των μορφών, οι οποίοι εργάζονται. Δεν είναι πρωτογενής αρμοδιότητα των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης και, επομένως, στο σημείο αυτό δεν επέρχεται καμία μεταβολή. Παρέχεται, απλώς, η δυνατότητα στους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης να έχουν μία εικόνα και μία δυνατότητα και εκείνοι οι ίδιοι να συμμετέχουν εμμέσως στην αξιοποίηση των αρχαιολογικών χώρων, πάντοτε στο πλαίσιο της κείμενης νομοθεσίας, αλλά όχι πρωτογενή αρμοδιότητα.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίασή μας, αφού πρώτα ξεναγήθηκαν στην έκθεση με θέμα: «30 Χρόνια από το Σύνταγμα του 1975», καθώς και στους λοιπούς χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων, τριάντα ένας μαθητές και μαθήτριες από το 5ο Δημοτικό Σχολείο του Αγίου Ιωάννη Ρέντη –δηλαδή από την ιδιαιτέρα μου περιφέρεια– συνοδευόμενοι από δύο δασκάλους.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Κύριε Ιωαννίδη, έχετε το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από την πρώτη ημέρα που η Νέα Δημοκρατία ανέλαβε τη διακυβέρνηση της χώρας, κινηθήκαμε στην κατεύθυνση της αναβάθμισης σε όλα τα επίπεδα της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, κινηθήκαμε στην κατεύθυνση του εκσυγχρονισμού του θεσμικού πλαισίου, στην κατεύθυνση της αποκέντρωσης και του περιορισμού του ρόλου του κράτους σε τοπικό επίπεδο. Όλες μας οι πρωτοβουλίες έχουν σαν στόχο τη δημιουργία των απαραίτητων εκείνων προϋποθέσεων, ώστε να μπορέσει η Τοπική Αυτοδιοίκηση να ανταποκριθεί επαρκώς στις απαιτήσεις που απορρέουν από το νέο αυξημένο ρόλο της στη σημερινή εποχή.

Θέλουμε ισχυρή Τοπική Αυτοδιοίκηση που να έχει όλα τα

μέσα, ώστε να αξιοποιήσει στο έπακρο και προς όφελος των τοπικών κοινωνιών το μεγαλύτερο συγκριτικό τους πλεονέκτημα, την εγγύτητα με τους πολίτες και τα προβλήματά τους. Για να επιτευχθεί αυτό, πρέπει να πληρούνται δύο βασικές προϋποθέσεις: Να υπάρχει ένα σύγχρονο και ευέλικτο θεσμικό πλαίσιο λειτουργίας, όπως είπα και στην αρχή, και βέβαια να διασφαλιστούν επαρκείς πόροι, για να μπορέσει η Αυτοδιοίκηση να φέρει εις πέρας την αποστολή της. Ήδη, έχουμε ρυθμίσει σειρά οικονομικών εκκρεμοτήτων των δήμων και κοινοτήτων από το παρελθόν, καθώς και των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων. Αναφέρω μόνο ενδεικτικά τους νόμους 3345/2005 και 3242/2004.

Επιδίωξή μας ήταν και παραμένει να γίνουν οι Ο.Τ.Α. πραγματικά αυτοδιοικούμενοι οργανισμοί, να ενισχυθεί η ικανότητα της διοίκησης των Ο.Τ.Α. να διαχειρίζονται με νομιμότητα και σε καθεστώς πλήρους διαφάνειας τις τοπικές τους υποθέσεις. Άλλωστε, το Πρόγραμμα «ΘΗΣΕΑΣ», που θεσμοθετήσαμε, κινείται σε αυτήν τη λογική και ήδη τα αποτελέσματα από αυτήν την αλλαγή στα οικονομικά δεδομένα της αυτοδιοίκησης, από την εφαρμογή του Αναπτυξιακού Προγράμματος «ΘΗΣΕΑΣ», είναι αισθητά καλύτερα σε σχέση με το Ειδικό Πρόγραμμα Τοπικής Αυτοδιοίκησης, το «Ε.Π.Τ.Α.», το οποίο ήταν 1,7 δισεκατομμύριο ευρώ για επτά χρόνια, ενώ ο «ΘΗΣΕΑΣ» είναι 3,5 δισεκατομμύρια ευρώ για πέντε χρόνια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το παρόν σχέδιο του Κώδικα φέρνει τομές στην οργάνωση και στη λειτουργία των δήμων και κοινοτήτων, ώστε να καταστούν ισχυροί φορείς άσκησης της τοπικής εξουσίας εν όψει και της επικείμενης προγραμματικής περιόδου. Αυτές οι καινοτομίες αγγίζουν όλο το φάσμα της δημιουργίας των δήμων και κοινοτήτων, καινοτομίες ως προς τις αρμοδιότητες, όπου πλέον οι πρωτοβάθμιοι Ο.Τ.Α. αναπτύσσουν τη δράση τους σε συγκεκριμένους τομείς ανάπτυξης, περιβάλλοντος, κοινωνικής προστασίας και αλληλεγγύης, παιδείας, πολιτισμού και αθλητισμού κ.λπ..

Για πρώτη φορά ενθαρρύνονται αισθητά οι δήμοι και οι κοινότητες να αναλάβουν πρωτοβουλίες κοινωνικού χαρακτήρα. Ενδεικτικά αναφέρω ότι προβλέπεται η δυνατότητα μείωσης δημοτικών φόρων ή τελών έως και 50% ή ακόμα και η πλήρης απαλλαγή, προκειμένου για άτομα με αναπηρίες, απόρους και πολύτεκνους.

Επίσης, εισάγονται καινοτόμοι θεσμοί, προκειμένου να κινητοποιηθούν οι πολίτες στις τοπικές τους κοινωνίες και να αποκτήσουν ενεργό ρόλο στη διαμόρφωση των αποφάσεων που λαμβάνονται από τα δημοτικά και κοινοτικά συμβούλια. Στο πλαίσιο αυτό, θα πρέπει πλέον τα όργανα λήψης των αποφάσεων να διαβουλευονται με συλλογικούς φορείς και ενδιαφερόμενες ομάδες του πληθυσμού, ενώ εισάγεται και ο θεσμός του τοπικού δημοψηφίσματος για θέματα τοπικού ενδιαφέροντος.

Μία άλλη σημαντική παρέμβαση που επιχειρείται με το συζητούμενο Κώδικα, είναι στην οικονομική διοίκηση των δήμων και κοινοτήτων, έτσι ώστε η αναμόρφωσή της να συνάδει κυρίως με τις αρχές της διαφάνειας, της νομιμότητας και της δημοσιότητας. Έτσι και πάντα με γνώμονα την ενίσχυση της διαφάνειας, δίδεται έμφαση στη σύνταξη του προϋπολογισμού των δήμων και κοινοτήτων, ενώ τίθεται πλέον σε λειτουργία ο προληπτικός έλεγχος της νομιμότητας των δαπανών των Ο.Τ.Α., ώστε να αποφεύγονται παρανομίες που πολλές φορές γίνονται και εν αγνοία των αιρετών και σε βάρος του κύρους της Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Τέλος –και κλείνω με αυτό– ένα άλλο σημαντικό καινοτόμο στοιχείο είναι η κινητοποίηση του ιδιωτικού τομέα και η συνεργασία με την Τοπική Αυτοδιοίκηση στο πλαίσιο του ευρύτερου αναπτυξιακού της ρόλου για τη βελτίωση της καθημερινότητας του πολίτη.

Δίνεται η δυνατότητα στους δήμους και τις κοινότητες να συμπράττουν με τον ιδιωτικό τομέα για την εκτέλεση έργων και την παροχή υπηρεσιών προς τους πολίτες, όπως προβλέπεται στο ν.3389/2005, που αφορά τις συμπράξεις δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, πάντα εντός ενός πλαισίου νομιμότητας, διαφάνειας και ελευθέρου ανταγωνισμού.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλουμε η Τοπική Αυτοδιοίκηση –θεμελιώδης θεσμός για την ποιότητα της δημοκρατίας μας–

να ενισχυθεί, να εκσυγχρονισθεί. Το άρτιο αυτό και ολοκληρωμένο σχέδιο κώδικα που συζητάμε, συμβάλλει σίγουρα στην κατεύθυνση αυτή, σηματοδοτώντας μία νέα περίοδο για την αυτοδιοίκηση.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε πολύ.

Ο κ. Έξαρχος έχει το λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΕΞΑΡΧΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με δεδομένο ότι η ελληνική Τοπική Αυτοδιοίκηση και η ελληνική Δημόσια Διοίκηση που συγκροτούν το ενιαίο διοικητικό σύστημα της χώρας μας, τελούν σε συνεχή σύγκριση και ανταγωνισμό, θα έλεγα, με τις τοπικές αυτοδιοικήσεις και τις δημόσιες διοικήσεις των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είναι φανερό ότι οφείλουμε να διασφαλίζουμε το συνεχή εκσυγχρονισμό και τη διαρκή εξέλιξή τους, έτσι ώστε να ανταποκρίνονται θετικά στις προκλήσεις του μέλλοντος υπηρετώντας τους μεγάλους στόχους για καλύτερη και ποιοτικότερη εξυπηρέτηση των πολιτών, για καλύτερη και πιο ταχεία προώθηση της ολοκληρωμένης ανάπτυξης της χώρας.

Είναι φανερό, επιβεβαιώνεται εξάλλου και από μετρήσεις της κοινής γνώμης, ότι η χώρα χρειάζεται ένα νέο μοντέλο διακυβέρνησης. Απαιτούνται καλά σχεδιασμένες και μελετημένες τομές με αιχμή στα θέματα της οργάνωσης του κράτους, της οργάνωσης της δημόσιας διοίκησης, της οργάνωσης της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, ώστε πραγματικά το κράτος να είναι κράτος-στρατηγείο και η Αυτοδιοίκηση να μπορεί να αξιοποιήσει πλήρως τις αρμοδιότητές της.

Η εικόνα της Δημόσιας Διοίκησης που καθυστερεί, που δεν μπορεί να παρακολουθήσει τις ραγδαίες εξελίξεις, η εικόνα της διοίκησης που ταλαιπωρεί τους πολίτες, η εικόνα της Αυτοδιοίκησης χωρίς αρμοδιότητες σε θέματα εκπαίδευσης και πρωτοβάθμιας υγείας, η εικόνα της αυτοδιοίκησης που αδυνατεί να ασκήσει τον κοινωνικό της ρόλο λόγω έλλειψης αρμοδιοτήτων, πόρων και προσωπικού, η εικόνα της Αυτοδιοίκησης που αδυνατεί να παίξει τον καθοριστικό ρόλο στο σχεδιασμό της ανάπτυξης, πρέπει να αλλάξει. Είναι απαίτηση των πολιτών να αλλάξει. Για να γίνει αυτό όμως, χρειαζόμαστε τολμηρές πολιτικές αποφάσεις, μεγάλες μεταρρυθμίσεις και αλλαγές που θα έχουν σαν στόχο όχι απλά την προώθηση της οικονομικής ανάπτυξης, αλλά τη βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης των πολιτών αυτής της χώρας. Η απλή ανακατανομή αρμοδιοτήτων μεταξύ διοικητικών επιπέδων, Υπουργείων, περιφερειών, Ο.Τ.Α., δημοσίων οργανισμών, χωρίς νέες δομικές μεταρρυθμίσεις, παραδείγματος χάριν συνένωση υπηρεσιών, ισχυρότερες περιφέρειες και νομαρχίες, λιγότερους και ισχυρότερους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης, δεν θα επιλύσει τα προβλήματα της Δημόσιας Διοίκησης και της Αυτοδιοίκησης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι φανερό ότι ο υπό ψηφίση Κώδικας δεν κινείται στην παραπάνω κατεύθυνση. Αντιθέτως, είναι ένα κείμενο που όπως είπε και ο πρόεδρος της Κεντρικής Ένωσης Δήμων και Κοινοτήτων, μπορεί να κατοχυρώνει ορισμένες κατακτήσεις του παρελθόντος, όμως δεν ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις του μέλλοντος.

Βεβαίως, είναι γνωστό ότι η Νέα Δημοκρατία πάντα ήταν φοβική στις μεγάλες αλλαγές στο χώρο της Αυτοδιοίκησης. Έτσι, δεν μας εκπλήσσει η σημερινή της στάση. Όταν καθιερώθηκε η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση, διαφωνούσε και ισχυριζόταν ότι θα καταλυθεί το κράτος. Όταν ψηφίστηκε ο «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ» επίσης διαφωνούσε και διακήρυσσε ότι όταν θα γίνει κυβέρνηση θα κάνει δημοψηφίσματα και θα καταργήσει τον «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ». Το «Ε.Π.Τ.Α.», το οποίο ήταν το πρώτο ολοκληρωμένο πρόγραμμα, έπεσε και αυτό θύμα, έγινε θυσία στη σκοπιμότητα της θεσμοθέτησης του «ΘΗΣΕΑ», που είναι πιστή αντιγραφή της λογικής του «Ε.Π.Τ.Α.», με το οποίο για πρώτη φορά καθιερώθηκε ολοκληρωμένο πρόγραμμα για την Τοπική Αυτοδιοίκηση. Και παρακολουθώ διάφορους συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας να κάνουν ακροβατισμούς. Το «Ε.Π.Τ.Α.», λένε, ήταν πρόγραμμα επταετίας, ξεκίνησε το 1998, λες και δεν γνωρίζουν οι άνθρωποι της Αυτοδιοίκησης ότι αυτό

το πρόγραμμα ξεκίνησε το 2000. Ακόμη όμως και σε αρμοδιότητες, για παράδειγμα, προστασίας του περιβάλλοντος –όπως ονομάζουν τώρα την Αγροφυλακή– δεν εμπιστεύεται την Τοπική Αυτοδιοίκηση η Κυβέρνηση και δημιουργεί ένα καινούργιο σώμα, ενώ αυτή είναι κατ' εξοχήν αρμοδιότητα της Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Είναι φανερό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι τώρα που σχεδόν ομόφωνα οι εκπρόσωποι της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, ανεξάρτητα από τον πολιτικό χώρο από τον οποίο προέρχονται, προτείνουν την καθιέρωση του δεύτερου βαθμού σε επίπεδο περιφέρειας, προτείνουν λιγότερους και ισχυρότερους δήμους με αποφάσεις συνεδρίων, η Νέα Δημοκρατία υπερασπίζεται το χθες που, τι αντίφαση, αυτές τις δομικές αλλαγές, αυτές τις ρυθμίσεις δεν τις ψήφισε όταν ήρθαν στη Βουλή.

Έτσι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αντί να μέμφεστε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. που αλλάζει, ανταποκρινόμενο στις ανάγκες του μέλλοντος της χώρας, πρέπει να κάνετε την αυτοκριτική σας για την αρνητική στάση σε όλες τις μεγάλες αλλαγές που έγιναν τα τελευταία χρόνια στην αυτοδιοίκηση. Ναι, εμείς καθιερώσαμε τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση και τώρα, ύστερα από τρεις τετραετίες, θεωρούμε ότι ωρίμασαν οι συνθήκες για να κάνουμε το επόμενο βήμα, να καθιερώσουμε, να συμβάλουμε στη μετεξέλιξη του θεσμού και να κατοχυρώσουμε το δεύτερο βαθμό σε επίπεδο περιφέρειας. Ναι, εμείς που κάναμε το μεγάλο βήμα για την προώθηση του «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ», θεωρούμε ότι τώρα ωρίμασαν οι συνθήκες για να κάνουμε το επόμενο μεγάλο βήμα με λιγότερους και ισχυρότερους δήμους.

Πάντα η Νέα Δημοκρατία έδινε μάχες οπισθοφυλακής. Για το ΠΑ.ΣΟ.Κ. είναι η ώρα της ανάληψης ευθύνης και πρωτοβουλιών. Εμείς δεν φοβόμαστε τις αλλαγές. Εμείς ανταποκρινόμαστε θετικά στο αίτημα της κοινωνίας, των πολιτών, για αλλαγές, για μεγάλες τομές στο κράτος, θέτουμε σε δημόσιο διάλογο τις θέσεις και τις προτάσεις μας για ισχυρή αυτοδιοίκηση και ουσιαστική αποκέντρωση, με τη σιγουριά και τη βεβαιότητα ότι ο τελικός κριτής είναι ο λαός, είναι οι πολίτες. Και εμείς όχι μόνο δε φοβόμαστε την κρίση των πολιτών, αντιθέτως την επιζητούμε. Εμείς προσβλέπουμε, όχι απλώς τη στήριξη των πολιτών, αλλά στην ενεργοποίησή τους, στη συμμετοχή τους στο μεγάλο εγχείρημα για ένα κράτος αποκεντρωμένο, σύγχρονο, με αξιοκρατία, ισονομία και ισοπολιτεία.

Ο Κώδικας δεν κινείται, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε αυτήν την κατεύθυνση. Μπορεί να κάνει επιμέρους ρυθμίσεις, ρυθμίσεις για θέματα που κρίθηκαν στο παρελθόν και γι' αυτό εμείς τον καταψηφίζουμε.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Ο κ. Καίσερλης έχει το λόγο.

ΚΑΪΣΕΡΛΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πορεία της αποκέντρωσης του συγκεντρωτικού διοικητικού μας συστήματος ξεκίνησε, όπως πολύ καλά γνωρίζουμε, από το 1980 κατ' επιταγήν του Συντάγματος, που αναφέρει ρητά ότι η χώρα μας διοικείται κατά το αποκεντρωτικό σύστημα.

Σε αυτά τα είκοσι πέντε χρόνια έγιναν τα βήματα που όλοι γνωρίζουμε. Οι ληξιαρχοί, οι δήμαρχοι του 1980 έγιναν διαχειριστές τεράστιων οικονομικών πόρων. Το τότε διεκδικητικό κίνημα της Αυτοδιοίκησης μετατράπηκε σε φορέα διαχείρισης, έστω και αποσπασματικά, πρωτόγνωρων δραστηριοτήτων.

Αγαπητοί συνάδελφοι, έχουμε φθάσει στο τέλος; Είμαστε προς τη σωστή κατεύθυνση; Ο κύριος Υπουργός Εσωτερικών αγωνίζεται να μας πείσει για τα λάθη του παρελθόντος και τα κενά των κυβερνήσεων του ΠΑ.ΣΟ.Κ., και για τις αρετές της δικής του κυβέρνησης. Είναι αγωνιώδης η προσπάθειά του να μεταφέρει το επίπεδο της συζήτησης σε δευτερεύοντα διαχειριστικά θέματα, όπως αυτά που αφορούν τον Κώδικα και όχι στην ουσία του προβλήματος που σχετίζεται με την αλλαγή των φορέων και των συστημάτων εξουσίας.

Είναι αλήθεια ότι οι προσπάθειες αποκέντρωσης των δημοσίων υπηρεσιών, αποκέντρωση στις περιφερειακές και στις

τοπικές αρχές, είναι μια δύσκολη υπόθεση κυρίως στα συγκεκριμένα κράτη, αφού σ' αυτές τις αλλαγές της αποκέντρωσης αντιστέκονται φυσιολογικά και αντιδρούν όχι μόνο οι δομές της κεντρικής εξουσίας που χάνουν τη δύναμή τους αλλά και μεγάλες ομάδες των πολιτών που είναι δομημένες και συγκροτούνται γύρω από τις κεντρικές εξουσίες, όπως αυτές των οικονομικών συμφερόντων, οι συνδικαλιστικές, οι κοινωνικές ομάδες κ.ο.κ..

Πρέπει επίσης να παραδεχθούμε ότι τα βήματα για την αποκέντρωση θα πρέπει να είναι προσεκτικά. Απαιτούν χρόνο. Και φυσικά τα βήματα να είναι σταθερά και το κάθε βήμα να πιέζει προς το επόμενο με καθαρότητα προς τον τελικό στόχο που είναι η αποκέντρωση των δημοσίων υπηρεσιών στην περιφερειακή, στην Τοπική Αυτοδιοίκηση και στις τοπικές αρχές. Μια όμως Αυτοδιοίκηση που θα έχει διοικητική αυτοτέλεια, θα έχει διοικητική αυτάρκεια, θα είναι ικανή να παίζει το ρόλο στην τοπική ανάπτυξη, να ελέγχει την πρόοδο του προγραμματισμού της ανάπτυξης, να διοικεί και να διαχειρίζεται τα καθημερινά προβλήματα των πολιτών.

Στην ουσία, δηλαδή, η αποκέντρωση αρμοδιοτήτων και υπηρεσιών δεν συνδέεται μόνο με την οικονομία και την αύξηση της αποτελεσματικότητας, αλλά είναι βαθύτατη πολιτική πράξη που αφορά τον ίδιο τον πολίτη και την κοινωνία στην οποία ζει, αφού η λήψη των αποφάσεων για τα θέματα που τον αφορούν περνά σήμερα από μακρινά και ξένα κέντρα εξουσιών και πρέπει να περάσει στην ίδια την τοπική κοινωνία.

Η αποκέντρωση των εξουσιών δεν είναι υπόθεση του Υπουργού Εσωτερικών αλλά του συνόλου της Κυβέρνησης, της κεντρικής διοίκησης και των φορέων της που οφείλουν να δείξουν συντονισμένες δράσεις προς αυτή την κατεύθυνση. Η αποκέντρωση δεν είναι υπόθεση των δημάρχων και των νομαρχών, αλλά υπόθεση των κοινωνικών και παραγωγικών τάξεων που υφίστανται τις συνέπειες από τα συγκεντρωτικά και γραφειοκρατικά συστήματα της σημερινής κεντρικής αλλά και της τοπικής εξουσίας.

Η τροποποίηση της σημερινής νομοθεσίας με τον Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων που εισάγει η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας έχει πολιτικά χαρακτηριστικά της σταδιακής πρόοδου προς την αποκέντρωση. Οι δραστηριότητες των υπουργών της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας φανερώσουν τέτοιες τάσεις; Έχουμε δει δύομιση χρόνια τώρα έστω και μια ρύθμιση που να αποκεντρώνει υπηρεσίες ή μήπως οδηγούμαστε προς την αντίθετη κατεύθυνση που σηματοδοτείται με το σύνθημα της επανίδρυσης του κράτους και προσδιορίζεται με χιλιάδες ενέργειες επαναστάσεως του παλαιού σκληρού κομματικού κράτους;

Στην ομιλία του ο κ. Υπουργός προσπάθησε να πείσει για τις καλές του προθέσεις, για τις καλές ρυθμίσεις που περιλαμβάνει ο Κώδικας που συζητάμε σήμερα και μάλιστα σε μια συνεχή αντιπαράθεση με τις πρωτοβουλίες του ΠΑ.ΣΟ.Κ. όλων των περασμένων χρόνων.

Στην εποχή της ταχύτητας και των ραγδαίων εξελίξεων στην Ελλάδα θεωρείται επιτυχία η εκλογή του αντιπροέδρου του δημοτικού συμβουλίου από τη μειοψηφία. Θεωρείται επιτυχία και τεράστιο βήμα πρόοδου η μείωση των εξόδων παράστασης του προέδρου του δημοτικού συμβουλίου. Θεωρείται επιτυχία η υποχρεωτική κατανομή κονδυλίων στα δημοτικά διαμερίσματα. Θεωρείται ακόμα-ακόμα επιτυχία το τοπικό δημοψήφισμα που φυσικά θα απευθύνεται στους δήμους που είναι κατά 100% εξαρτημένοι από την κεντρική εξουσία σε όλες τις αποφάσεις τους.

Και παράλληλα στην ίδια Ελλάδα συνεχίζουν οι κύριοι Υπουργοί να μοιράζουν χρήματα σε δήμους και σωματεία κατά την κρίση και την επιλογή τους. Στην ίδια Ελλάδα συνεχίζουν να υποφέρουν οι πολίτες και να συνθλίβεται η ανάπτυξη των νησιωτικών περιοχών από τις λαθεμένες επιλογές ενός και μόνο ανθρώπου, του Υπουργού Εμπορικής Ναυτιλίας. Να υποφέρουν από τις ισοπεδωτικές συγκεντρωτικές γραφειοκρατικές, αντιπαραγωγικές και αδιαφανείς εξουσίες οι πολίτες των νησιών, όχι μόνο στα διοικητικά θέματα αλλά και στην υγεία και στην παιδεία και στην κοινωνική μέριμνα και στην αλληλεγγύη.

Σήμερα η απουσία των υπαλλήλων και των υπηρεσιών υποχρεώνουν τους πολίτες να θαλασσοπνίγονται και να ξεδεύονται αφού για μια άδεια, για μια σύνταξη, για μια απλή διευθέτηση πρέπει να πηγαίνουν στην πρωτεύουσα και στην Αθήνα. Περισσεύουν, αγαπητοί συνάδελφοι, στην εποχή μας τα μεγάλα και ωραία λόγια για τις τοπικές κοινωνίες και την δυναμική που κρύβουν μέσα τους και στην πράξη συνεχίζεται με εντονότερους ρυθμούς η εξάρτηση και η υποτέλεια των κοινωνιών από τα συγκεντρωτικά και αυταρχικά συστήματα εξουσίας.

Με μεγαλοστομίες η Νέα Δημοκρατία μεταφέρει τον κύκλο των συζητήσεων από το επίπεδο της πολιτικής στο επίπεδο της διαχείρισης. Από τους μεγάλους στόχους της αποκέντρωσης εξουσιών όπως τους ανέπτυξε ο εισηγητής μας στην διευθέτηση διοικητικών θεμάτων των φορέων της αυτοδιοίκησης που περιέχει το σημερινό σχέδιο νόμου. Έχει την εντύπωση η Νέα Δημοκρατία ότι μ' αυτούς τους τρόπους θα συνεχίσει να παραπλανά τους πολίτες.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Την ίδια ώρα που η κοινωνία ασφυκτιά και συνθλίβεται. Που ζητά το καινούργιο, το σύγχρονο, το αναγκαίο, την γνώση και τη συμμετοχή της στην ανάπτυξη και την αντιμετώπιση των καθημερινών προβλημάτων της.

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. καταθέτει τις δικές του προτάσεις. Δεν σταματά στο παρελθόν. Ανοίγει καινούριους και σύγχρονους δρόμους. Απέναντι στον συντηρητισμό και στην εξάρτηση των κοινωνιών που πρεσβεύει η Νέα Δημοκρατία, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. προγραμματίζει την περιφερειακή Αυτοδιοίκηση, τους σύγχρονους οργανισμούς της συμμετοχικής δημοκρατίας, της κοινωνίας των πολιτών. Αυτή αγαπητοί συνάδελφοι, ήταν και είναι η διαφορά μας. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε συνάδελφε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι θα ήθελα να σας γνωρίσω ότι έχουμε φτάσει περίπου στους τριάντα ομιλητές. Οι εγγεγραμμένοι ομιλητές είναι περίπου πενήντα πέντε. Επειδή έχουμε και την αυριανή μέρα να λάβουμε την απόφαση σήμερα να τελειώσουμε στις 15:30. Η ψηφοφορία θα γίνει περίπου στις 13:00. Συμφωνείτε;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Το Σώμα συμφώνησε ομόφωνα.

Ο συνάδελφος, κ. Χάιδος έχει το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΧΑΪΔΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κύριοι συνάδελφοι. Συζητούμε σήμερα στην Ολομέλεια της Βουλής μετά τους Κώδικες της ιατρικής δεοντολογίας και των ναρκωτικών έναν ακόμα κώδικα, αυτόν των δήμων και κοινοτήτων που η Κυβέρνηση με τις ως τώρα επιλογές της και ενέργειες δείχνει ότι τους αντιμετωπίζει χωρίς πλαίσιο κανόνων δεοντολογίας και φαίνεται ότι τους θέλει ναρκωμένους για να τους εναγκαλιστεί κομματικά.

Και αυτό το σχέδιο νόμου που ήρθε καθυστερημένα στη Βουλή, παρότι περιλαμβάνει πολλές προτάσεις που είχε το προσχέδιο του 2003, παρότι έχει βελτιωτικές ρυθμίσεις, εν τούτοις δεν ανταποκρίνεται στις σύγχρονες ανάγκες της Αυτοδιοίκησης έτσι όπως αυτές ορίζονται από τον ευρωπαϊκό χάρτη τοπικής αυτονομίας, από τις απαιτήσεις του αύριο και από τις προεκλογικές δεσμεύσεις της Νέας Δημοκρατίας απέναντι στην Τοπική Αυτοδιοίκηση.

Με ευκολία διαπιστώνει κανείς ότι και αυτό το νομοσχέδιο στερείται οράματος για την Αυτοδιοίκηση για μια Αυτοδιοίκηση βασικού κυττάρου διεύθυνσης και εμπάθυνσης της δημοκρατίας για μια Αυτοδιοίκηση μοχλό τοπικής ανάπτυξης συμμετοχής και πρόοδου. Όμως πώς να βρει κανείς προοδευτικό όραμα σε επιλογές και αποφάσεις μια Κυβέρνησης που χαρακτηρίζεται από πολιτικό νεοφιλελευθερισμό και παλαιοδεξιά νοοτροπία; Μιας Κυβέρνησης που χτίζει ένα ισχυρό εξουσιαστικό κράτος, αυταρχικό στην συμπεριφορά του, συγκεντρωτικό στην δομή του και πελατειακό στη λειτουργία του, απέναντι στο οποίο οι έννοιες δημοκρατία, τοπική αυτονομία, αποκέντρωση,

συμμετοχή παρουσιάζονται ως εμπόδια και πρέπει να γκρεμιστούν;

Έτσι ο σημερινός Κώδικας εντάσσεται στο γενικότερο σχέδιο της Κυβέρνησης με κωδικό την ποδηγέτηση των θεσμών και τον έλεγχο των Ο.Τ.Α. μέσω της πελατειακής σχέσης που ενισχύει και την χρησιμοποίησή τους για μικροπολιτικές επιδιώξεις και εκλογικά οφέλη.

Αυτό αποκαλύφθηκε ξεκάθαρα με τη θέσπιση της πανευρωπαϊκά πρωτότυπης ρύθμισης για την εκλογή των αρχόντων της Τοπικής Αυτοδιοίκησης με 42%, το οποίο σε συνδυασμό με την αδιαφανή κατανομή των πιστώσεων μετατρέπει τους Ο.Τ.Α. σε μοχλούς άσκησης της εξουσίας της Κυβέρνησης. Αυτό φαίνεται και από τον τρόπο με τον οποίο αντιμετώπισε η Κυβέρνηση το ζήτημα της προσμέτρησης βάσει των λευκών ψηφοδελτίων, όπου με τις αντιφατικότητες και τις παλινωδίες τραυμάτισε τους θεσμούς και έδειξε τις πραγματικές προθέσεις και σκοπιμότητες.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ**).

Αυτό διαπιστώνεται από την ανακολουθία μεταξύ έργων και λόγων της Κυβέρνησης, από την ασυνέπεια μεταξύ προεκλογικών δεσμεύσεων και μετεκλογικών πράξεων και από τον τρόπο που σήμερα η Κυβέρνηση αντιμετωπίζει την Αυτοδιοίκηση. Προεκλογικά και ο ίδιος ο σημερινός Πρωθυπουργός υποσχόταν αυτονόμηση σε πληθώρα χωριών και δήμων. Όμως, μετεκλογικά ικανοποίησε αποσπασματικά και χωρίς πλαίσιο κανόνων και προϋποθέσεων μόνο τρεις από αυτές τις δεσμεύσεις. Έτσι, έγραψε τη σύγχρονη ραψωδία της Ραψάνης και υποχρέωσε τους κατοίκους του Νέου Μαρμαρά να πληρώσουν αυτοί το «μάρμαρο» της πολιτικής εξαπάτησης.

Προεκλογικά η Νέα Δημοκρατία υποσχόταν μεταφορά αρμοδιοτήτων στην Αυτοδιοίκηση για νέα μεταβίβαση κονδυλίων στις αποκεντρωμένες και αυτοδιοικούμενες μονάδες της πολιτείας και έγκαιρη και πιστή απόδοση στην Τοπική Αυτοδιοίκηση όλων των θεσμοθετημένων πόρων. Έως σήμερα, είκοσι έξι μήνες μετά τις εκλογές, καμιά νέα αρμοδιότητα δεν μεταφέρθηκε. Τουναντίον αφαιρέθηκαν κάποιες. Δεν αποδόθηκαν ακόμα οι παρακρατημένοι πόροι και η Τοπική Αυτοδιοίκηση διανύει μια περίοδο πρωτοφανούς οικονομικής και επενδυτικής απραξίας, αφού τα τακτικά έσοδα από τον κρατικό προϋπολογισμό σε πραγματικές τιμές μειώθηκαν, το πρόγραμμα επενδύσεων σε περιφερειακό επίπεδο μειώθηκε δραματικά και τα ελλείμματα της Τοπικής Αυτοδιοίκησης για παλαιότερες μεταφερθείσες αρμοδιότητες κοινωνικών δράσεων αυξήθηκαν το 2005 κατά 77% σε σχέση με το 2004 και έφθασαν τα 190.000.000 ευρώ.

Μιλήσατε για περιορισμό της σπατάλης, αλλά τη διογκώσατε αυξάνοντας τις έμμισθες θέσεις, αυξάνοντας τους μισθούς των συμμετεχόντων, θεσιπίζοντας νέες επιτροπές στις οποίες βολεύετε «γαλάζια» παιδιά με παχυλές αμοιβές.

Προβάλλετε το νέο πρόγραμμα «ΘΗΣΕΑΣ», αλλά στην πράξη φαίνεται ότι η Τοπική Αυτοδιοίκηση οδηγείται σε θυσία αντί σε «ΘΗΣΕΑΣ» στο βωμό της λογικής που χαρακτηρίζεται από έλλειψη εμπιστοσύνης απέναντί της. Οδηγείται σε θυσία στο βωμό των μικροπολιτικών σκοπιμοτήτων σας, στο βωμό της αδιαφάνειας και της πελατειακής λογικής στις χρηματοδοτήσεις. Διότι διαπιστώνεται ότι για δύο χρόνια οι χρηματοδοτήσεις των πιστώσεων ιδιαίτερα των οριζόντιων δράσεων και των έκτακτων επιχορηγήσεων που αυξάνονται αλματωδώς, γίνονται με επιλεκτικό τρόπο και με κομματικά κριτήρια.

Χαρακτηριστικά, κύριοι συνάδελφοι, αναφέρω ότι το 2005 το Υπουργείο Μακεδονίας μοίρασε 5.000.000 ευρώ με αναλογία 75% σε δήμους που πρόσκεινται στη Νέα Δημοκρατία και 25% σε δήμους που πρόσκεινται στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. Το ίδιο έγινε και από άλλα Υπουργεία.

Αυτά τα προβλήματα, αυτά τα αδιέξοδα δεν τα αντιμετωπίζει ο Κώδικας Δήμων και Κοινοτήτων που συζητούμε τώρα, ο οποίος δεν ανταποκρίνεται στις ανάγκες του σήμερα, ούτε όπως είπα προβλέπει τις απαιτήσεις του αύριο. Έχει αδυναμίες σε σοβαρά ζητήματα και παρουσιάζει παραλείψεις σε σημαντικά θέματα.

Συγκεκριμένα αυτό το νομοσχέδιο που δεν περιλαμβάνει τις αναγκαίες για την πρόοδο και την ενδυνάμωση της Αυτοδιοίκησης, τομές, δεν αναφέρεται στους μητροπολιτικούς δήμους, δεν διακρίνει τους μικρούς από τους μεγάλους δήμους, ούτε τους αστικούς από τους αγροτικούς δήμους της υπαίθρου, δεν προβλέπει συνεργασία των δήμων με τον Ο.Α.Ε.Δ. μέσω κέντρων προώθησης απασχόλησης και σε αυτούς, καταργεί τη μυστικότητα της ψηφοφορίας που είναι βασική αρχή της δημοκρατίας στην επιλογή των προσώπων, δεν θίγει τα θέματα ενσωμάτωσης και ένταξης μεταναστών και τη σχέση τους με τους Ο.Τ.Α., δεν ενισχύει όσο πρέπει την διαφάνεια, τον έλεγχο και τη λογοδοσία των τοπικών αρχόντων, για τους οποίους πρέπει να θεσπιστεί αυστηρό πόθεν έσχες και αδυνατίζει την εκπροσώπηση της αντιπολίτευσης ανάλογα με τα ποσοστά στο δημοτικό συμβούλιο. Παραδείγματος χάριν ο συνδυασμός που θα έχει 43% θα έχει τριπλάσιες έδρες στο δημοτικό συμβούλιο από αυτόν που θα έχει 41,5%.

Επίσης, δεν κινείται προς την κατεύθυνση της γενναίας μεταβίβασης αρμοδιοτήτων και πόρων από την κεντρική κυβέρνηση προς τους Ο.Τ.Α..

Όμως, κύριοι συνάδελφοι, η Τοπική Αυτοδιοίκηση είναι ο κοντινότερος προς τον πολίτη δημοκρατικός θεσμός και ως τέτοιος πρέπει να διατηρεί το ανθρώπινο και ελκυστικό πρόσωπό του, να έχει αρμοδιότητες και κονδύλια για να δυναμώνει το κύρος του και να μπορεί να ανταποκριθεί στις απαιτήσεις της κοινωνίας και των καιρών.

Επειδή το ενδιαφέρον στην πολιτική δραστηριότητα είναι η διαλεκτική μεταξύ διακήρυξης και πράξης, πρέπει να είμαστε συνεπείς στις υποσχέσεις, τουλάχιστον απέναντι σε αυτόν το θεσμό που αποτελεί βάθρο της δημοκρατίας. Και σήμερα που απαξιώνονται οι μορφές συλλογικής δράσης και η πολιτική δραστηριότητα, αυτός ο θεσμός αποτελεί το βασικότερο συμμετοχικό θεσμό που καλείται να συμβάλει στη συμφιλίωση του πολίτη με το σύστημα που στις μέρες μας δοκιμάζεται.

Εμείς, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. έχουμε και έργο στην Αυτοδιοίκηση. Παραλάβαμε Ο.Τ.Α. διαχειριστές σκουπιδιών και τους μετατρέψαμε σε αναπτυξιακούς φορείς. Έχουμε και τη γνώση και την εμπειρία της λειτουργίας και των αναγκών τους, έχουμε και όραμα και προτάσεις για το μέλλον της Αυτοδιοίκησης.

Ο Πρόεδρος μας κατέθεσε συγκεκριμένη πρόταση για την ενίσχυση της αυτοδιοίκησης στα πλαίσια της αναθεώρησης του Συντάγματος και συνολικά ως κόμμα καταθέσαμε συγκεκριμένο σχέδιο θέσεων και προτάσεων για την αποκέντρωση και ενδυνάμωση των Ο.Τ.Α. σε πόρους και αρμοδιότητες.

Εμείς, περήφανοι για την προσφορά μας στην Αυτοδιοίκηση, διδασκόμενοι από τα λάθη του παρελθόντος, πιστοί στις αρχές για εμβάθυνση και διεύρυνση της δημοκρατίας βλέπουμε το μέλλον. Εσείς αιχμάλωτοι στη συγκεντρωτική πελατειακή νοοτροπία της λογικής της ισχύος, παραμένετε αγκυλωμένοι στο παρελθόν. Και επειδή το ποτάμι δε γυρίζει πίσω, ο λαός θα αντισταθεί σε αυτήν την πολιτική και θα σας καταδικάσει στις επόμενες εκλογές, αποδοκιμάζοντας την πολιτική σας και σε αυτό το ευαίσθητο και σημαντικό τομέα της Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι η Διαρκής Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων καταθέτει τις εκθέσεις της στα σχέδια νόμων του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών:

Α. «Κύρωση του Πρωτοκόλλου, που τροποποιεί τη Σύμβαση, μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Βασιλείου των Κάτω Χωρών για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και την αποτροπή της φοροδιαφυγής σε σχέση προς τους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου, με το προσαρτημένο σε αυτήν Πρωτόκολλο, που υπογράφηκε στην Αθήνα στις 16 Ιουλίου 1981».

Β. «Κύρωση τροποποίησης του Χάρτη του Οργανισμού Οικονομικής Συνεργασίας Ευξείνου Πόντου» και

Γ. «Εθνικό Συμβούλιο Εξαγωγών, φορολογικές ρυθμίσεις και άλλες διατάξεις».

Ο κ. Καραμάριος έχει το λόγο, που επειδή προήδρευε στην επιτροπή, δεν εκφωνήθηκε στη σειρά το όνομά του.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ: Κύριοι συνάδελφοι, δεν υπάρχει αμφιβολία ότι το συζητούμενο νομοσχέδιο που είναι η κύρωση του νέου Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων, είναι ένα θεσμικό πλαίσιο στο οποίο τουλάχιστον όλοι μας έπρεπε να δείξουμε την κατανόηση που πρέπει να έχει και πολύ περισσότερο να σταματήσουμε τις επικρίσεις ή τις κριτικές, διότι θέλουμε κατ' αυτόν τον τρόπο να κάνουμε αντιπολίτευση ή να φανούμε προς τα Μ.Μ.Ε. αρεστοί ή στους ψηφοφόρους μας, αγνοώντας την υποχρέωση που έχουμε, όταν απευθυνόμαστε σε ένα θεσμικό πλαίσιο στο οποίο πρέπει όλοι μας να συμβάλλουμε. Άλλωστε είναι σαφείς οι διατάξεις του Συντάγματος στο οποίο αφιερώνεται ειδικό μέρος, τμήμα όπως λέγεται, για την οργάνωση της διοίκησης.

Θα σας διαβάσω επακριβώς τι λέει για την οργάνωση της διοίκησης: «Οργανώνεται σύμφωνα με το αποκεντρωτικό σύστημα και η διοίκηση της διαίρεσης της χώρας διαμορφώνεται με βάση τις γεωοικονομικές, οικονομικές, κοινωνικές και συγκεντρωτικές συνθήκες».

Προσέξτε όμως εδώ μία παράγραφο η οποία έχει μεγάλη σημασία, και λέει ότι τα περιφερειακά όργανα του κράτους έχουν γενική αρμοδιότητα για τις υποθέσεις της περιφέρειάς τους. Τα δε κεντρικά όργανα του κράτους εκτός από τις ειδικές αρμοδιότητες έχουν τη γενική κατεύθυνση, το συντονισμό και τον έλεγχο, υπονοώντας των πράξεων των περιφερειακών οργάνων, όπως ο νόμος ορίζει.

Θα σας ρωτούσα, λοιπόν, κύριοι της Αντιπολίτευσης, που αραδιάζετε εδώ επικρίσεις και κριτικές, ποια άρθρα συγκεκριμένα από το νέο Κώδικα είναι εναντίον αυτών των διατάξεων, ποίες συγκεκριμένες διατάξεις του κώδικα είναι αντίθετες με το άρθρο 102 του Συντάγματος; Αν διαβάσετε την εισηγητική έκθεση, εγώ έχω κουραστεί να βλέπω «για πρώτη φορά προτείνεται», «για πρώτη φορά προτείνεται». Αλλάζει το καθεστώς προς το καλύτερο και ήρθε ο Συνασπισμός προς τιμήν του και απεδέχθη ότι πράγματι γίνονται βελτιώσεις, αλλά -λέει- δεν γίνεται η πλήρης αυτοδιοίκηση των περιφερειακών οργάνων.

Μα, σας παρακαλώ, αγνοείτε τη συνταγματική επιταγή, η οποία λέει ότι τα περιφερειακά όργανα έχουν μεν την αυτοδιοίκηση τους, αλλά η κεντρική διοίκηση έχει τον έλεγχο την νομιμότητας; Πείτε μου μια διάταξη. Και δεν σας αρκεί το άρθρο 101, όπου ετέθη μια βασική διάταξη με την ερμηνευτική δήλωση του άρθρου 101 με την οποία, όταν ο νομοθέτης νομοθετεί και η διοίκηση δρα κανονιστικά, οφείλει να έχει ιδιαίτερη προσοχή στις νησιωτικές περιοχές και έρχεται ο νέος Κώδικας και κάνει μια πάρα πολύ γενναία τομή με την οποία δίνεται το δικαίωμα στους δήμους και στις κοινότητες και με τη συνεργασία της Νομαρχιακής ακόμα Αυτοδιοίκησης να συμπράττει με ιδιώτες και να κάνει επιχειρήσεις;

Αλλά πολύ περισσότερο προσέξτε: Σ' αυτήν την Ελλάδα τη νησιωτική, που είναι μεγαλύτερη από την ηπειρωτική Ελλάδα, δίνεται το δικαίωμα να συνιστούν εταιρείες με αντικείμενο ναυτική απασχόληση, δηλαδή τις ακτοπλοϊκές γραμμές των νησιών, και όχι μόνο να συνιστούν εταιρείες του ν. 2190 αλλά και τις ναυτικές εταιρείες που διέπονται από το ν.790, νομίζω - που έχει μια άλλη μορφή, όχι τη μορφή της ανώνυμης εταιρείας- και αυτές οι εταιρείες να επιδοτούνται μάλιστα από τους δήμους και τις κοινότητες ή από το κράτος για την ανάπτυξη και την ίδρυση ακτοπλοϊκών συγκοινωνιών.

Δεν σας έκανε εντύπωση, κύριοι συνάδελφοι, να δείτε επιτέλους αυτήν τη συνταγματική καθέρωση, που έρχεται σήμερα ο Κώδικας Δήμων και Κοινοτήτων και την κάνει πράξη; Μα σας αράδιασε εδώ -θα μου επιτραπεί η έκφραση, διότι εκεί έχουμε φτάσει- ο Υπουργός κ. Παυλόπουλος σωρεία νέων ρυθμίσεων. Έρχεστε και στέκεστε στα οικονομικά. Μα, σας απέδειξε μαθηματικά, με νόμους ότι η Τοπική Αυτοδιοίκηση επί των ημερών μας έχει χρηματοδοτηθεί περισσότερο και εξασφαλίζεται αυτή η συνταγματική διάταξη της οικονομικής αυτοτέλειας.

Αυτήν τη δυνατότητα ή την οποιαδήποτε παροχή που έκανε η Νέα Δημοκρατία επί δυο χρόνια προς τους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης, αυτό δεν σας συγκινεί; Και έρχεστε και ομιλείτε για τη λευκή ψήφο; Μα, αν αυτό το πράγμα σας θίγει, εγώ θα σας έλεγα: Κόπτεστε υπέρ της απλής αναλογικής. Και όταν

εδώ τίθεται ένα όριο για τις εκλογές, το 42%, σε ποιόν απευθύνεται; Στον ελληνικό λαό. Απευθύνεται σε κόμματα; Βεβαίως, σε κόμματα, αλλά απευθύνεται σ' εκείνους που έχουν τη δυνατότητα να πάρουν το 42%. Και δεν είναι σωστό κάποτε να σταματήσουν οι οποιοσδήποτε συναλλαγές που γίνονταν στο παρελθόν, όταν από τον πρώτο γύρο θα μπορούσαν να εκλεγούν αυτοί, οι πολίτες εκφράζουν τη συμπάθειά τους προς μια πολιτική δημοτική παράταξη, και σας ενδιαφέρει το λευκό; Μα, το λευκό που πολλή συζήτηση έγινε, το έκριναν τα δικαστήρια. Δεν το είπε η Κυβέρνηση. Η Κυβέρνηση ήρθε αντίθετα και ήρε αυτή την ασάφεια με την οποία πράγματι έληξε αυτό το συζητηθέν θέμα περί λευκού ψηφοδέλτιου.

Θα ήθελα, λοιπόν, κύριοι συνάδελφοι, να ασχοληθείτε πολύ πιο σοβαρά. Ελπίζω οι συνάδελφοι της Αντιπολιτεύσεως που θα μιλήσουν από δω και πέρα να αφήσουν τις τυμπανοκρουσίες και τις κριτικές και να πιάσουν μια-μια διάταξη και να πουν ότι αυτή η διάταξη που φέρνει το Υπουργείο Εσωτερικών προς τιμήν του υπολείπεται εκείνης της παλαιάς διάταξης που ισχύει μέχρι σήμερα. Και μην μας λέτε ότι και εμείς θέλαμε να κάνουμε και δεν προλάβαμε να τα κάνουμε. Αυτό δεν έχει σημασία. Έχουμε υποχρέωση όλοι μας να συμβάλουμε πραγματικά θετικά προσθέτοντας ο καθένας την άποψή του σ' αυτόν τον κώδικα που λέγεται κώδικας δήμων και κοινοτήτων.

Έχω τη βεβαιότητα, κύριοι συνάδελφοι, με το θεσμικό ρόλο τον οποίο έχουμε, ότι θα αντιμετωπίσουμε σωστά το όλο θέμα. Εμείς διαμορφώνουμε και, όπως ξέρετε, μόνο τρεις φορές μέχρι τώρα έχει διαμορφωθεί ο κώδικας δήμων και κοινοτήτων. Θυμάμαι από το 1980, όταν έγινε μια μεγάλη τομή στην αξιοποίηση της δημοτικής περιουσίας, η οποία καθόταν και κοιμόταν χρόνια, ήρθε ο μακαρίτης ο Στράτος και είπε: «Όχι, κύριοι, επιτέλους. Δείτε και τα οικονομικά σας». Και έδωσε τρεις λύσεις: «Είτε αξιοποιείτε τα ακίνητά σας είτε τα δίνετε αντιπαροχή είτε τα πουλάτε παίρνοντας χρήματα αξιοποιώντας τα υπέρ των δήμων και κοινοτήτων». Και ήταν σοφή εκείνη η διάταξη. Ήρθε η διάταξη με την οποία καθιερώθηκε το ειδικό τέλος για τις αποχετεύσεις και τα μεγάλα έργα. Όλα αυτά είναι θετικά βήματα και θετικό βήμα ήταν μέχρι σήμερα ο προηγούμενος κώδικας τον οποίο σήμερα συμπληρώνουμε με σαφείς διατάξεις. Και εγώ να είμαι ο πρώτος που θα επικροτήσω τη δική σας άποψη, αν μας πείτε μια διάταξη, η οποία σήμερα φέρεται προς ψήφιση, που αντιβαίνει ή υπολείπεται εκείνων των διατάξεων που ισχύουν σήμερα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Καραμάριο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δικάτα θεωρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση με θέμα: «30 Χρόνια από το Σύνταγμα του 1975» καθώς και στους λοιπούς χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων, τριάντα εννιά επισκέπτες από το Σύλλογο Γονέων και Κηδεμόνων του Γυμνασίου Λιανοκλαδίου Φθιώτιδας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Βλατής.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΛΑΤΗΣ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε σήμερα μετά από δύο χρόνια ένα πολυδιαφημισμένο από την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας νομοσχέδιο, τρόπος του λέγειν δηλαδή νομοσχέδιο, αφού η Κυβέρνηση και το Προεδρείο της Βουλής επέλεξαν για διαδικασία συζήτησης όχι αυτή του σχεδίου νόμου, αλλά του κώδικα. Και αναρωτιέται κανείς: Γιατί άραγε; Γιατί να στερείται η Βουλή από μια σημαντική νομοθετική αρμοδιότητα; Γιατί να μην μπορούν οι Βουλευτές να συμβάλουν ουσιαστικά στην κατάσταση των επιμέρους διατάξεων;

Νομίζω ότι δεν υπάρχει λογική απάντηση στα ερωτήματα αυτά, διότι κατ' αρχάς δεν πρόκειται για κωδικοποίηση υφιστάμενων διατάξεων, όπως ορίζει το σχετικό άρθρο του Συντάγματος και του Κανονισμού. Πρόκειται για έναν Κώδικα που υφίσταται αλλαγές οι οποίες χρειάζονται ευρύτατη συζήτηση.

Δεύτερον, δεν πρόκειται για ένα ασήμαντο νομοσχέδιο. Πρόκειται για τον καταστατικό χάρτη της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, για το πλαίσιο λειτουργίας της Αυτοδιοίκησης, δηλαδή για το πλαίσιο λειτουργίας του πλησιέστερου προς τον πολίτη θεσμού της πολιτείας, εκεί όπου οι πολίτες εξαντλούν σχεδόν όλες τις συναλλαγές τους με την πολιτεία και είναι σε καθημερινή τους χρήση, εκεί όπου λύνουν τα προβλήματα της καθημερινότητάς τους, εκεί όπου αισθάνονται την ικανότητα και την αποτελεσματικότητα ή βιώνουν την αδυναμία και την καχεξία της πολιτείας για την επίλυση των προβλημάτων τους.

Γι' αυτό και για να μπούμε στην ουσία του θέματος που συζητούμε σήμερα, πρέπει πάνω απ' όλα να απαντήσουμε σε ένα θεμελιώδες ζήτημα αρχής: Πώς βλέπει το πολιτικό μας σύστημα, πώς βλέπει κυρίως η Κυβέρνηση την Τοπική Αυτοδιοίκηση; Την θεωρούμε ως ένα βασικό συστατικό στοιχείο της πολιτείας, της δημόσιας διοίκησης ή απλώς ως ένα παρακλάδι που μακραίνει ή κονταίνει ανάλογα με τη διάθεση του κεντρικού κράτους, που άλλοτε γίνεται εργαλείο και άλλοτε γίνεται βαρίδι;

Φαίνεται πως η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας στην κρίση για τη χώρα μας περίοδο που βρισκόμαστε, αρνείται να δει κατάματα την πραγματικότητα. Αρνείται να δει τον εκ των πραγμάτων διπλό χαρακτήρα της Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Πρώτον, ως θεμελιώδες δικαίωμα έκφρασης της τοπικής δημοκρατίας και τοπικής αυτονομίας και δεύτερον, ως διοικητικό θεσμό, όπου συνδέεται στενά με την κεντρική και αποκεντρωμένη διοίκηση με την οποία συναποτελεί μια λειτουργική ενότητα. Αρνείται να αποδεχθεί την Αυτοδιοίκηση ως βασικό συντελεστή της διοικητικής αποκέντρωσης και της ανάπτυξης της περιφέρειας.

Ο Πρωθυπουργός και η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας θέλουν την Αυτοδιοίκηση σαν ένα πειθήνιο συνεργάτη, ως εντολοδόχο της κεντρικής εξουσίας. Γι' αυτό σήμερα συζητούμε αυτό τον συγκεκριμένο Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων, έναν Κώδικα που πέρα από μικροδευθετήσεις, αρνείται να κοιτάξει προς το μέλλον, ένα Κώδικα που παρά την πολυδιαφήμισή του δυο χρόνια τώρα, δεν αντιμετωπίζει κανένα απ' τα μεγάλα θέματα. Όσο και αν ψάξει κανείς, δεν θα βρει ούτε λέξη για την οικονομική αυτοδυναμία των Ο.Τ.Α.. Καμιά πρόβλεψη για γενναία φορολογική αποκέντρωση, που θα συντελέσει και στην απεξάρτηση και στην διοικητική αυτοτέλεια της Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Η Κυβέρνηση και ο Πρωθυπουργός αρέσκονται να αυτοαποκαλούνται μεγάλοι μεταρρυθμιστές. Πού βρίσκεται η μεγάλη μεταρρύθμιση στο χώρο της Αυτοδιοίκησης, που επαγγέλθηκε η Νέα Δημοκρατία; Δυστυχώς, σε αυτό τον τόπο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι λέξεις χάνουν το νόημά τους. Γιατί η μεγάλη μεταρρύθμιση εξαντλήθηκε στη ρητή αναφορά σε ορισμένες αρμοδιότητες που διατυπώνονται στον Κώδικα –βελτιωμένη έκφραση– και στο νέο εκλογικό σύστημα του 42%, που ψηφίστηκε πρόσφατα από την κυβερνητική πλειοψηφία.

Όμως, η παράθεση των αρμοδιοτήτων δεν αποτελεί ούτε μεταρρύθμιση ούτε λύνει τα προβλήματα. Γιατί δεν δίνουμε απάντηση σε ένα απλό ερώτημα: ποιοι ΟΤΑ, ποιοι Οργανισμοί Αυτοδιοίκησης, ποιοι μεγέθους, με ποια οργάνωση μπορούν να ασκήσουν αυτές τις αρμοδιότητες και με ποιους πόρους, με ποιες δυνατότητες; Κι εδώ ακριβώς βρίσκεται η αδυναμία ή η ανικανότητα της Κυβέρνησης να δει ευθέως το μέλλον.

Ο «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ», κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ήταν μια μεγάλη μεταρρύθμιση, ένα μεγάλο τόλμημα το 1998. Οκτώ χρόνια μετά, ύστερα από δύο θητείες, αποδείχθηκε πόσο χρήσιμο ήταν να αποκτήσει η χώρα ισχυρότερους Ο.Τ.Α., αλλά κυρίως αποδείχθηκε πόσο χρήσιμο είναι για το σήμερα και για το αύριο να δημιουργήσουμε ακόμα ισχυρότερους δήμους.

Πού βρίσκεται η πρόβλεψη αυτή; Πουθενά, πέρα από μια αόριστη διατύπωση για οικονομικά κίνητρα σε περίπτωση εθελοντικών συνενώσεων, κίνητρα που εξαντλούνται –πού αλλού– στους Κ.Α.Π. –δηλαδή, με ξένα κόλλυβα μνημόσυνου– και σε κάποια αόρατα προγράμματα δυνητικά τού υπό επιτήρησης ευρισκόμενου Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών.

Και πιστέψτε με, κύριοι συνάδελφοι, γιατί προέρχομαι από ένα νομό που βίωσε και βιώνει τα πλεονεκτήματα των ισχυρό-

τερων δήμων. Γιατί στο νομό Κοζάνης και το πείραμα των εθελοντικών συνενώσεων τη δεκαετία του '80 έλαβε σάρκα και οστά και γνωρίσαμε πάρα πολύ καλά τα πλεονεκτήματα της συνένωσης τότε των δήμων και κοινοτήτων, αλλά και σήμερα ακόμη, μόλις προχθές, σας πληροφορώ, υπάρχει η απόφαση δύο δημοτικών συμβουλίων, του Δήμου Κοζάνης και του Δήμου Ελίμειας για εθελοντική συνένωση, μάλιστα μετά από δημοψήφισμα των κατοίκων. Γιατί ο λαός της περιοχής κατάλαβε ότι το μέλλον βρίσκεται με ισχυρούς Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Αρέσκεστε, κύριοι της Κυβέρνησης, να διαφημίζετε το «ΘΗΣΕΑ» ως ένα πρόγραμμα-σωτηρία για την Τοπική Αυτοδιοίκηση. Υπάρχει η αδιαφάνεια, που αποκαλύψαμε με ερώτησή μας στη Βουλή για την κατανομή των πόρων, για τις οριζόντιες δράσεις και για την προώθησή τους στους Ο.Τ.Α.. Έμαθε ότι ο κύριος Υφυπουργός αμφισβητεί τα νούμερα. Τα νούμερα όμως, κύριε Υπουργέ, προέρχονται από τις υπηρεσίες σας. Δεν τα βγάλαμε απ' το μυαλό μας.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Μου επιτρέπετε μια παρέμβαση;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΛΑΤΗΣ: Ας τελειώσω. Ο Πρόεδρος εδώ είναι.

Θέλω να σας υποβάλω ένα ερώτημα, πέρα απ' όλα αυτά. Αυτά πέρασαν, τα είδαμε, είδε ο ελληνικός λαός πώς κατευθύνετε τους πόρους. Είστε σε θέση σήμερα, είναι σε θέση η Κυβέρνηση να πληροφορήσει τη Βουλή, να πληροφορήσει τον ελληνικό λαό πόσοι και ποιοι είναι οι πόροι που δόθηκαν μέχρι σήμερα για το «ΘΗΣΕΑ» από τους προϋπολογισμούς των Υπουργείων, όπως εσείς οι ίδιοι νομοθετήσατε; Τι χρήματα έδωσαν μέχρι σήμερα τα Υπουργεία, έτσι όπως διατυπώθηκαν στο νόμο που η πλειοψηφία σας ψήφισε. Μήπως η χρηματοδότηση του «ΘΗΣΕΑ» μέχρι σήμερα εξαντλείται και πάλι στους ΚΑΠ; Πάλι, δηλαδή, μνημόσυνο με ξένα κόλλυβα;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα πράγματα είναι ξεκάθαρα πλέον. Αν πράγματι θέλουμε αληθινή αποκέντρωση, αν θέλουμε περιφερειακή ανάπτυξη, δεν μπορεί παρά να θεωρήσουμε την Αυτοδιοίκηση ως ατμομηχανή αυτής της διαδικασίας.

Κύριοι της Κυβέρνησης, ο Κώδικας Δήμων και Κοινοτήτων που φέρате, δεν είναι σχέδιο πνοής. Δεν είναι εργαλείο που θα βοηθήσει στο μέλλον. Νομίζω ότι το μόνο θετικό που μπορείτε να κάνετε είναι να τον αποσύρετε, να ανοίξουμε ένα μεγάλο και ειλικρινή διάλογο, για να οδηγηθούμε σε ένα στέρεο μέλλον. Γιατί οι μεταρρυθμίσεις, κύριε Υπουργέ, δεν αναμετρούνται με το παρελθόν. Οι πραγματικές μεταρρυθμίσεις αναμετρούνται με τον μέλλον. Εκεί θα δείξουμε πόσο στέρεες είναι. Και ο Κώδικας σας δεν έχει μέλλον. Είναι δυστυχώς Κώδικας μιας χρήσης. Γι' αυτό πολύ γρήγορα θα αλλάξει.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Π.Α.Σ.Ο.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Ευχαριστούμε τον κ. Βλατί.

Κύριε Υπουργέ, θέλετε να παρέμβετε;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Όχι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Το λόγο έχει ο κ. Τσιόκας.

ΘΕΟΧΑΡΗΣ ΤΣΙΟΚΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι προφανές ότι συζητώντας το σημερινό νομοσχέδιο, ένα εύλογο ερώτημα ξεπηδά: τι χρειάζεται αυτός ο Κώδικας, για ποιους χρειάζεται και τι θέλει να εξυπηρετήσει; Αυτό είναι το πολιτικό ερώτημα. Και σε αυτό το πολιτικό ερώτημα επιμόνως η Κυβέρνηση και το Υπουργείο δεν θέλουν να τοποθετηθούν, αλλάζουν θέμα, κάνουν τους τροχονόμους των διαφόρων αιτημάτων των δημάρχων, αλλά δεν θέλουν να απαντήσουν στο πολιτικό ερώτημα.

Το πολιτικό, λοιπόν, ερώτημα θα το επαναφέρω κι εγώ με τη δική μου τοποθέτηση και θα το διατυπώσω με σαφήνεια. Ένας κώδικας ή ένα νομοσχέδιο για την Αυτοδιοίκηση χρειάζεται, όταν αυτό δίνει απαντήσεις στα καθημερινά αιτήματα του πολίτη για την εξυπηρέτησή του, για τις παραγωγικές ανάγκες και την κοινωνική συνοχή. Ένας κώδικας ή ένα νομοσχέδιο για την

Αυτοδιοίκηση χρειάζεται, όταν δίνει απάντηση στις παραγωγικές δυνάμεις ότι τους απλουστεύει τη δυνατότητα να παρεμβαίνουν, να αναπτύσσουν τη δραστηριότητά τους. Ένα νομοσχέδιο για την Αυτοδιοίκηση και ένας κώδικας για την Αυτοδιοίκηση χρειάζεται, όταν δίνει τη δυνατότητα να αξιοποιηθεί η γνώση ή η τεχνολογία, για να απλοποιηθεί η ζωή του πολίτη, για να μπορεί ο πολίτης σε κάθε περιοχή, σε κάθε μέρος όπου κατοικεί ή εργάζεται να εξυπηρετείται άμεσα, χωρίς τη διαμεσολάβηση, χωρίς τη γραφειοκρατία, χωρίς όλα αυτά.

Τι κάνει για όλα αυτά, λοιπόν, αυτό το νομοσχέδιο; Απλώς δείχνει για μια ακόμη φορά ότι η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, το Υπουργείο Εσωτερικών παραμένει δέσμιος της ιδεολογικής και πολιτικής ταυτότητας της Ν.Δ., έχει φόβο στις τοπικές δυνάμεις, δεν τις εμπιστεύεται, θέλει να αποφύγει τη δυναμική των τοπικών κοινωνιών, την ικανότητά τους να συμμετέχουν, γι' αυτό και κάνει τον «τροχονόμο» των διαφόρων επιμέρους αιτημάτων των δημοτικών αρχόντων.

Δεν θέλει να καταλάβει η Νέα Δημοκρατία ότι η Ευρώπη ήδη έχει δείξει το δρόμο και δεν χρειάζεται να ανακαλύψει την πυρίτιδα, ότι στην Ευρώπη λειτουργεί ήδη η δημοκρατία των πόλεων, των περιφερειών, ότι η Ευρώπη ήδη έχει ένα κώδικα συμπεριφοράς σε όλα τα κράτη-μέλη της. Συνομιλεί με τις περιφέρειες, συνομιλεί με τις τοπικές αυτοδιοικήσεις, δίνει τη δυνατότητα στον κάθε πολίτη με βάση την αρχή της επικουρικότητας, της εγγύτητας και της απλούστευσης να συμμετέχει, και την ίδια ώρα η Κυβέρνηση δεν θέλει να απαντήσει ούτε καν στο αίτημα για την απλούστευση της δομής του κράτους. Δεν θέλει να μιλήσει για ένα άλλο μοντέλο, δεν θέλει να ανοίξει τη συζήτηση για τους δύο βαθμούς της Τοπικής Αυτοδιοίκησης που έχει ανάγκη η ελληνική κοινωνία.

Ποιο είναι λοιπόν το κοινωνικό αίτημα σήμερα; Το κοινωνικό αίτημα είναι παρά πολύ απλό, είναι πάρα πολύ καθαρό: ο πολίτης στο κοντινότερο δυνατό σημείο που εργάζεται, κατοικεί, αναπτύσσει δραστηριότητες, μορφώνεται, θέλει την καλύτερη δυνατή παροχή υπηρεσιών. Θέλει την Τοπική Αυτοδιοίκηση να του παρέχει όλες τις δυνατότητες. Δεν θέλει να ταλαιπωρείται μέσα από τις διάφορες βαθμίδες της γραφειοκρατίας. Θέλει να έχει την πληροφόρηση, τη γνώση και την εξυπηρέτηση άμεσα. Αυτό είναι το κοινωνικό αίτημα. Άρα, μιλάμε για την διεύρυνση του ρόλου της Αυτοδιοίκησης.

Ποιο είναι το παραγωγικό αίτημα; Το παραγωγικό αίτημα είναι ότι ένας επιχειρηματίας, ένας επαγγελματίας, που θέλει να αναπτύξει μία δραστηριότητα στην τοπική κοινωνία, ένας νέος άνθρωπος, ένας επιστήμονας, ένας αγρότης θέλει την Αυτοδιοίκηση δίπλα του, να τον καλέσει, να του δώσει όλα εκείνα τα εχέγγυα, ώστε να μην μπλοκαριστεί και να αναπτύξει τις δημιουργικές δυνάμεις του.

Αυτό το απαντάει ο Κώδικας; Όχι, δεν το απαντάει. Και δεν απαντάει ούτε καν ο αυτό που συμφώνησαν οι Αρχηγοί των κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ότι δηλαδή το κυρίαρχο αίτημα αυτής της περιόδου είναι να προχωρήσουν οι κυβερνήσεις με βάση τις αρχές της επικουρικότητας, της εγγύτητας και της απλούστευσης των διαδικασιών.

Πού απλουστεύει λοιπόν και τι αυτό το νομοσχέδιο; Για να απλουστεύσει προϋποθέτει τρία απλά πράγματα:

Πρώτον, νέες αρμοδιότητες στην Αυτοδιοίκηση, αρμοδιότητες που σχετίζονται με την κοινωνική συνοχή πρώτα και πάνω απ' όλα. Γιατί η κοινωνική συνοχή δεν είναι πάρεργο της ανάπτυξης. Είναι όρος της ανάπτυξης. Αυτό όμως οι αχαλίνωτες δυνάμεις της αγοράς, που εσείς στη Νέα Δημοκρατία εκφράζετε, δεν μπορείτε να το καταλάβετε.

Δεύτερον, θέλει πόρους. Όχι πόρους με νέα φορολογία, αλλά μια δίκαιη κατανομή των πόρων, μια νέα φορολογική μεταρρύθμιση όπου ουσιαστικά η αυτοδιοίκηση θα παίζει ρόλο, θα τους αποδίδονται οι πόροι, αυτοί οι πόροι όμως που θα είναι ταυτοσημοί με τις εξουσίες που της μεταβιβάζονται. Γι' αυτό εμείς, που δημιουργήσαμε τους Κ.Α.Π., εμείς που κάναμε τη μεγάλη τομή, ερχόμαστε τώρα και λέμε ότι είναι ανάγκη τώρα να ανοίξει αυτός ο διάλογος για την ταύτιση των πόρων με τις νέες αρμοδιότητες, που θα σχετίζονται και με την κοινωνική συνοχή και με την ανάπτυξη.

Και όχι μόνο αυτό. Λέμε και κάτι παραπάνω, κύριοι Υπουργοί: Ότι για τις φθίνουσες περιοχές, για τις νησιώτικες περιοχές, κατά το πρότυπο του Ταμείου Συνοχής πρέπει να υπάρχει ειδικό ταμείο, το Ταμείο της Αλληλεγγύης, για να δίνεται παραπέρα ώθηση. Θέλει νέα δομή, θέλει μια νέα αντίληψη. Έχουμε πάρα πολλούς βαθμούς αυτοδιοίκησης στη χώρα, έχουμε μεγάλη γραφειοκρατία στη χώρα μας. Αυτό μπλοκάρει την ανάπτυξη. Αυτό συνέλαβε ο κ. Παπανδρέου και λέει ότι στον πυρήνα της νέας αναπτυξιακής προσπάθειας για μας είναι η διοικητική μεταρρύθμιση: επιτελικό κράτος, αιρετή περιφερειακή αυτοδιοίκηση με τη μετεξέλιξη της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης, ισχυρή Τοπική Αυτοδιοίκηση, μητροπολιτικές λειτουργίες, νησιώτικες λειτουργίες, πόροι. Είναι μια ολόκληρη δομή που εμβαθύνει τη δημοκρατία και δίνει όρους συμμετοχής. Τα απαντάτε αυτά στον Κώδικα; Βλέπετε προς τα εμπρός; Δεν βλέπετε. Δεν μπορείτε να δείτε.

Και όχι μόνο αυτό, αλλά εσείς κινείστε πάλι σε μια αντίθετη κατεύθυνση. Όχι μόνο δεν θέλετε να δείτε το πρόβλημα της εκβάθυνσης της δημοκρατίας, όχι μόνο δεν θέλετε να αξιολογήσετε την πορεία των μέχρι τώρα μεταρρυθμίσεων να βάλετε κι εσείς τη θετική σας συμβολή, αλλά στην ουσία περιορίζετε και αυτές που ήταν κοινωνικές κατακτήσεις. Ποια ήταν η κοινωνική κατάκτηση; Ότι ξέρουμε πως όσο μεταδίδονται οι αρμοδιότητες, όσο αποδίδονται αρμοδιότητες στις τοπικές κοινωνίες τόσο η νομοποιητική βάση της εξουσίας πρέπει να διευρύνεται. Δηλαδή, να διευκολύνουν τα εκλογικά και τα πολιτικά συστήματα τις οσμώσεις, τις συνεργασίες, τις συμπεριφορές. Εσείς τι κάνετε; Επιβάλλετε το 42%. Πανευρωπαϊκή πρωτοτυπία! Το 42%. Δηλαδή, μια μειοψηφία να έχει πλειοψηφία στο δημοτικό συμβούλιο, να πολώνονται οι τοπικές κοινωνίες, να διχάζεται η τοπική κοινωνία. Έτσι, όχι μόνο δεν προχωράει η ανάπτυξη, αλλά οξύνεται η γραφειοκρατία, υπονομεύεται η κοινωνική συνοχή, επέρχεται κοινωνικός διχασμός.

Γι' αυτό και δεν ανοίγετε την κουβέντα για το Σύνταγμα. Στη συνταγματική μεταρρύθμιση αλλού σφυράτε. Δεν θέλετε να μιλήσετε για τους δύο βαθμούς της Αυτοδιοίκησης. Και για το Δ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης ο κ. Αλογοσκούφης σας δέσμευσε ήδη. Και είστε Υπουργείο Αποκέντρωσης και δεν παίρνετε ξεκάθαρη θέση. Μιλάει για πέντε κρατικές υπερπεριφέρειες. Στην ουσία πρόκειται για πέντε κρατικές ανώνυμες εταιρείες, οι οποίες θα διαχειριστούν τα πέντε τομεακά προγράμματα που θέλει να φτιάξει ο κ. Αλογοσκούφης, ο οποίος πετάει το Υπουργείο Εσωτερικών, πετάει την Αυτοδιοίκηση, πετάει και τον Α' και το Β' Βαθμό Αυτοδιοίκησης έξω. Τους θέλει απλώς παθηρητές. Γιατί; Τι θέλετε να εξυπηρετήσετε; Ποιους και γιατί; Και όχι μόνο αυτό, αλλά δεν απαντάτε και στο πόσοι μικροί δήμοι θα συμμετέχουν στο Δ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, με ποιες δομές, με ποιες μεταρρυθμίσεις, με ποιες υπηρεσίες;

Γι' αυτό λοιπόν, παρ' ό,τι εξαντλήσατε έναν τυπικό διάλογο, αυτοί οι κώδικες δεν βλέπουν μπροστά, δεν βλέπουν μέλλον. Επιβεβαιώνουν τη συγκεντρωτική σας λογική: μακρύ χέρι της περιφέρειας να ελέγχει την Αυτοδιοίκηση, καμία πρόβλεψη για πόρους, δεν μπορείτε να κατανοήσετε ότι στις τοπικές κοινωνίες έχουμε κοινωνικές ανακατατάξεις, δεν θέλετε να προβλέψετε ούτε καν την πρόταση που σας κάνει η Κ.Ε.Δ.Κ.Ε. για τους μετανάστες και πώς θα συμμετέχουν, δεν θέλετε να αξιοποιήσετε την τεχνολογία και τις ηλεκτρονικές υπηρεσίες για να απλουστεύσετε τη ζωή του πολίτη, δεν θέλετε να βάλετε την κοινωνία να μιλάει ανοιχτά και φανερά, γι' αυτό και προκρίνετε τις μυστικές ψηφοφορίες και όλα αυτά.

Για όλους αυτούς τους λόγους λοιπόν εμείς σας καλούμε να δείτε μπροστά. Να κατανοήσετε ότι η Αυτοδιοίκηση είναι μέρος του κράτους και οφείλει να έχει και πόρους και αρμοδιότητες. Και πάνω σ' αυτό πρέπει να ανοίξουμε μια έντονη -δύσκολη βέβαια, αλλά γόνιμη- συζήτηση για το μέλλον της χώρας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Π.Α.Σ.Ο.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Τσιάκα.

Το λόγο έχει ο κ. Παρασκευάς.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Είναι πράγματι αξιοθαύμαστη, αγαπητοί συνάδελφοι, η συνέπεια της Νέας Δημοκρατίας: Ασκεί πολιτική χαμηλών προσδοκιών για τους πολίτες και υψηλών στοχεύσεων για την ποδηγέτηση θεσμών, καταστράγγιση διαδικασιών, περιστολή δικαιωμάτων των πολιτών, αφαίμαξη των χαμηλών εισοδημάτων, αποδυνάμωση των περιφερειακών οργάνων και εγκαθίδρυση ενός ισχυρού συγκεντρωτικού κρατικού μηχανισμού. Κυρίαρχος στόχος της πολιτικής της Νέας Δημοκρατίας ήταν -έλεγε- η επανίδρυση του κράτους.

Επανιδρύεται το κράτος, αγαπητοί συνάδελφοι, με τις κομματικές προσλήψεις και τοποθετήσεις, επανιδρύεται το κράτος με την αφαίρεση αρμοδιοτήτων από τα περιφερειακά όργανα, επανιδρύεται το κράτος με τον ασφυκτικό έλεγχο της δικαιοσύνης. Και σήμερα συνεχίζεται αυτή η ευγενής προσπάθεια της Νέας Δημοκρατίας με την προσπάθεια ποδηγέτησης και της Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Έλεγε ο Ανδρέας Παπανδρέου ότι η Αυτοδιοίκηση είναι ένας από τους πυλώνες της δημοκρατίας. Ο Κώδικας Δήμων και Κοινοτήτων που συζητάμε σήμερα είναι γεγονός πως έχει ανάγκη και τροποποιήσεων και αναθεώρησης, ούτως ώστε να είναι συμβατός με τα νέα δεδομένα και να δίνει απαντήσεις στα προβλήματα που φέρνει το μέλλον. Αντί του νέου Κώδικα, βρισκόμαστε μπροστά σε ένα κείμενο παρωχημένο -και ζητάω συγνώμη, κύριε Υπουργέ- ενταγμένο στη λογική της συντηρητικής διαχείρισης, ενταγμένο στη λογική του ασφυκτικού ελέγχου από την κρατική διοίκηση. Δεν φαντάζομαι να είναι ρητορικό το ερώτημα, αλλά νομίζω ότι είναι πραγματικό: τι έρχεται άραγε να λύσει ο σημερινός Κώδικας;

Κύριε Υπουργέ, είναι έωλα όλα σας τα επιχειρήματα για το νέο που δήθεν φέρνει ο Κώδικας. Και αναρωτιέμαι για ποιο λόγο συγκρίνεστε με τις αρνητικές πτυχές κυβερνητικών επιλογών του παρελθόντος. Έχετε και έχουμε μία επιλογή, αγαπητοί συνάδελφοι: να αναμετρηθούμε με το μέλλον. Σ' αυτή την αναμέτρηση πρέπει να βγει νικήτης η πολιτική και όχι το μικροκομματικό συμφέρον. Ποια από τα μεγάλα προβλήματα λύνει άραγε ο νέος Κώδικας; Δίνει απάντηση στην οικονομική autodυναμία της Αυτοδιοίκησης; Όχι.

Δεν μας ταιριάζει, κύριε Υπουργέ, το επιχείρημα ότι «εσείς δίνате τόσα, εμείς δίνουμε κάτι περισσότερο, άρα είμαστε καλύτεροι». Αυτός ο Κώδικας θα έπρεπε να έχει και πνοή και όραμα και το στέρεο πολιτικό υπόβαθρο για να μπορέσει να επιζηήσει για τα επόμενα είκοσι-εικοσιπέντε χρόνια.

Έπρεπε να διανοίγει ορίζοντες και όχι να κλείνει προοπτικές. Δίνει απάντηση, μήπως, στο πρόβλημα της διοικητικής αυτοτέλειας; Όχι! Παραμένει, ακόμα και με νέο Κώδικα, η Αυτοδιοίκηση ποδηγετημένη από την κεντρική εξουσία και ίσως πηγαίνουμε σε κάποιες άλλες εποχές.

Για ποιο λόγο επιάρεστε για την περιγραφή των αρμοδιοτήτων της Αυτοδιοίκησης που συμπεριλαμβάνετε στον Κώδικα; Εάν πράγματι θέλετε να αποσαφηνιστεί το θολό πλαίσιο λειτουργίας της Αυτοδιοίκησης, εκτός από την περιγραφή των αρμοδιοτήτων, θα έπρεπε να οδηγηθείτε στον τελεσίδικο και αδιαπραγμάτευτο ορισμό του τι είναι τοπική υπόθεση.

Ίσως, αγαπητοί συνάδελφοι, η χρονική συγκυρία να είναι καταλληλότερη. Ο κύριος Πρωθυπουργός για λόγους καθαρά επικοινωνιακούς, όπως φαίνεται εκ των πραγμάτων, εξήγγειλε τη Συνταγματική Αναθεώρηση. Έχει πλέον αποδειχθεί ότι η Νέα Δημοκρατία δεν επιθυμεί καμία ουσιαστική αλλαγή. Ας δεχθεί τουλάχιστον τη συνταγματική κατοχύρωση των δύο βαθμών Αυτοδιοίκησης και τον ορισμό του τι είναι τοπική υπόθεση.

Ζήσαμε τις παλινωδίες και ταπισωγυρίσματα ανάθεσης και αφαίρεσης αρμοδιοτήτων από το δεύτερο βαθμό Τοπικής Αυτοδιοίκησης κατά το παρελθόν, όπου αρμοδιότητες οι οποίες δόθηκαν, κρίθηκαν αντισυνταγματικές και επιστράφηκαν ξανά στην κεντρική διοίκηση. Είναι κοινός τόπος ότι το πλέγμα των συντρεχουσών αρμοδιοτήτων προκαλεί και καθυστερήσεις και αντεγκλήσεις μεταξύ των διαφόρων επιπέδων διοίκησης. Θα αποτελούσε πράγματι τομή και ρήξη και θα μπορούσε κάποιος να ισχυριστεί ότι η ψήφιση αυτού του Κώδικα είναι σοβαρή πολιτική πράξη, εάν είχατε οδηγηθεί στην απόφαση σύνταξης και ψήφισης όχι Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων, αλλά Κώδικα

Αυτοδιοίκησης. Στο θολό τοπίο για το μέλλον του δεύτερου βαθμού Αυτοδιοίκησης και της συρρίκνωσης των αρμοδιοτήτων της, θα ήταν μια καθαρή πολιτική απάντηση και όχι αυτές οι απαντήσεις τις οποίες δίνετε κατά καιρούς για το τι σκοπεύετε να κάνετε για την περιφερειακή διοίκηση. Θα αποτελούσε απάντηση για το ποιο σύστημα διοίκησης επιθυμούμε.

Δυστυχώς, αγαπητοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, δεν έγινε κατανοητό ότι η Αυτοδιοίκηση είναι μέρος της διοίκησης και έτσι θα έπρεπε να αντιμετωπίζεται. Δεν είναι ένας ανταγωνιστικός μηχανισμός. Απλά είναι ένα άλλο επίπεδο διοίκησης. Η ανυπαρξία τόλμης και ρήξεων είναι οι λόγοι και οι αιτίες που αυτό το σοβαρό νομοθέτημα δεν βρίσκεται στο επίκεντρο του ενδιαφέροντος και των συζητήσεων, ούτε μεταξύ των πολιτών ούτε μεταξύ των ενδιαφερόμενων δημάρχους, δημοτικούς συμβούλους και όσους ασχολούνται με την Αυτοδιοίκηση ούτε και στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης.

Δυστυχώς για εσάς, δυστυχώς για την πολιτική το σημερινό ενδιαφέρον κέρδισε ένας άλλος κώδικας, ο «Κώδικας Da Vinci», και ο δικός σας Κώδικας έχει μείνει στα αζήτητα, κύριε Υπουργέ. Μένει στα αζήτητα, γιατί θα είναι μικρής χρήσης. Η Αυτοδιοίκηση και ο τόπος χρειάζονται άλλου είδους πολιτική. Χρειάζονται άλλο δρόμο. Ο εναγκαλισμός του παρελθόντος και η χρήση καταδικασμένων μεθόδων διακυβέρνησης έχουν ημερομηνία λήξης.

Όχι, κύριε Υπουργέ, αυτά δεν είναι μεταρρυθμίσεις. Μοιάζουν δυστυχώς με παλινωρθώσεις και αλλαγές σε αλήστου μνήμης καταστάσεις.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Να θυμίσω στο Σώμα ότι μετά την αγόρευση του κ. Νάκου που θα ακολουθήσει, θα έχουμε ονομαστική ψηφοφορία επί των αιτήσεων άρσης ασυλίας.

Ορίστε, κύριε Νάκο, έχετε το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αύριο, μετά από ένα δεκαπενθήμερο διεργασίων, ολοκληρώνεται η συζήτηση του νέου Δημοτικού και Κοινοτικού Κώδικα. Ελπίζω αύριο να τελειώσει και το δεκαπενθήμερο της αντιφατικότητας, της παραποίησης της αλήθειας, της στείρας αντιπολίτευσης και του παραλογισμού, που επέδειξε η Αξιωματική Αντιπολίτευση.

Το βασικό ερώτημα, κυρίες και κύριοι, είναι το εξής: Χρειάζοταν ο νέος Κώδικας; Βεβαίως, απαντούν όλοι. Η απελθούσα κυβέρνηση μάλιστα έμπρακτα το απέδειξε, αφήνοντας σ' εμάς σχέδιο κώδικα. Ήταν εκείνο το σχέδιο που μας κληροδότησε κάτι άλλο, τελειώς διαφορετικό σε σύλληψη και δομή; Όχι! Αντίθετα, πολλά άρθρα του περιέχονται αυτούσια στον υπό συζήτηση Κώδικα.

Σε τι διαφέρει, λοιπόν, το σχέδιο του Κώδικα του ΠΑ.ΣΟ.Κ. από το σημερινό; Σε δύο σημεία. Πρώτον, ήταν ατελές, γιατί δεν περιείχε τη θεματική συστηματικοποίηση των αρμοδιοτήτων της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, με γνωστές σε όλους συνέπειες αυτής της παράλειψης. Δεν εισήγαγε τους θεσμούς ανάπτυξης της τοπικής δημοκρατίας και ελέγχου της τοπικής εξουσίας που εισάγονται τώρα. Δεν ενίσχυε το ρόλο του δημοτικού συμβουλίου. Δεν καθιέρωνε το θεσμό των παρατάξεων του δημοτικού συμβουλίου. Δεν θεσμοθετούσε τις συμπράξεις των δήμων με τον ιδιωτικό τομέα. Δεν επέτρεπε τη δυνατότητα σύναψης ομολογιακών δανείων από τους δήμους. Δεν άγγιζε το θέμα της εμπλοκής των Ο.Τ.Α. στο όλο πλέγμα λειτουργίας των επιχειρήσεων υγειονομικού ενδιαφέροντος. Έκλεινε επιδεικτικά τα μάτια στο αδιέξοδο στο οποίο είχαν περιέλθει οι δημοτικές επιχειρήσεις και οι δήμοι, για να αναφέρω μερικές μόνο από τις καθοριστικές διαφορές.

Το δεύτερο σημείο ήταν ο τρόπος που συντάχθηκαν τα δύο σχέδια. Την προηγούμενη φορά η αυθεντία του τότε Υπουργού και κυρίως του πανίσχυρου Γενικού Γραμματέα ήταν εκείνη που καθόριζε, με αυταρχικότατο μάλιστα τρόπο, το περιεχόμενο του Κώδικα. Τώρα ο εξαντλητικός διάλογος, η συναίνεση και

τέλος η συμφωνία ήταν τα κύρια χαρακτηριστικά της διαδικασίας. Η ηγεσία της Κ.Ε.Δ.Κ.Ε., προσκείμενη ιδεολογικά στο Π.Α.Σ.Ο.Κ., με πρόεδρο μάλιστα μέλος του ανώτατου πολιτικού οργάνου του Π.Α.Σ.Ο.Κ., συνδιαμόρφωσε το παρόν σχέδιο. Αυτές είναι οι σημαντικότερες διαφορές του σχεδίου Κώδικα του Π.Α.Σ.Ο.Κ. και του συζητούμενου Κώδικα. Η ρότα είναι ίδια. Είναι, όμως, όπως αναγνωρίζεται από όλους, πολύ έως πάρα πολύ καλύτερος. Άρα, προς τι οι ενστάσεις και η δήθεν αγανάκτηση και ανησυχία;

Ας δεχθούμε προς στιγμήν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του Π.Α.Σ.Ο.Κ. ότι πριν μόλις δύο χρόνια δεν ξέρατε. Δεν είχατε όραμα για κάποιον άλλο κώδικα, που θα κοιτούσε στο μέλλον, όπως ισχυρίζεστε. Δεν ξέρατε την άλλη, που δεν την περιγράφετε, διοικητική διάρθρωση της χώρας. Δεν ξέρατε τίποτε απ' όλα αυτά, δεν σας είχαν περάσει από το μυαλό και τώρα σας ήρθε η επιφοίτηση του Αγίου Πνεύματος. Τι προτείνετε; Να αρχίζαμε ένα χρόνο προ των δημοτικών και νομαρχιακών εκλογών τη συζήτηση για οποιεσδήποτε αλλαγές; Εάν γινόντουσαν αυτές, με ποιο κουράγιο, με ποια προοπτική και δεδομένα θα έδιναν τον αγώνα τους οι αυτοδιοικητικοί, όταν κατά τη συζήτηση θα ακούγονταν –είναι σίγουρο αυτό– φωνές για την υποβάθμιση ή και την κατάρρευση θεσμών, τους οποίους υπηρετούν και για τους οποίους αγωνίζονται;

Ακόμα και η αναφορά αυτών των θέσεων σήμερα, εκφράζει περιφρόνηση προς την Τοπική Αυτοδιοίκηση και τους υπηρετούντες στην Αυτοδιοίκηση. Αντίθετα, περιποιεί τιμή και επιδεικνύει σεβασμό η στάση της Κυβέρνησης και στους θεσμούς και στα πρόσωπα. Η διαφορά μας είναι που δείχνει τη σοβαρότητα με την οποία αντιμετωπίζονται τα σημαντικά θέματα από την Κυβέρνηση.

Η ενίσχυση της εγκαταλειφθείσας Τοπικής Αυτοδιοίκησης, η «νεκρανάσταση» της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης, ήταν το πρώτο και κύριο μέλημά μας. Το επιτύχαμε στα δύο χρόνια που πέρασαν. Ενισχύσαμε και τους δύο βαθμούς και θεσμικά και οικονομικά και είμαστε υπερήφανοι γι' αυτό. Το αν πρέπει να πάμε σε ένα άλλο μοντέλο αυτοδιοικητικής διάρθρωσης της χώρας, αυτό ούτε αποσπασματικά ούτε επιτόλαιο μπορεί να γίνει. Μπορεί να γίνει μόνο μέσα από μία επίμονη και βασανιστική διεργασία, με προσοχή και συναίσθηση της μεγάλης ευθύνης που θα αναλάβουμε έναντι των επερχόμενων γενεών. Αυτή η συζήτηση, δεσμεύτηκαν τόσο ο Υπουργός, όσο και ο Πρωθυπουργός προ ημερών στη συνεδρίαση της Κοινοβουλευτικής Ομάδας, να αρχίσει μετά τις εκλογές του Οκτωβρίου.

Αλήθεια, τελικά τι θέλετε; Να άρχιζε σήμερα με νόμο αντί για Κώδικα, για να δημιουργηθεί η απόλυτη σύγχυση στις επερχόμενες, σε ελάχιστους μήνες, εκλογές; Να αφήναμε και εμείς εγκαταλελειμμένες, όπως τις αφήσατε, την Τοπική και Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση;

Να αφήναμε τα αδιέξοδα που δημιουργήσατε. Και ο πολίτης; Ο δημότης; Οι ανάγκες του; Αυτά δεν σας ενδιαφέρουν;

Θα θίξω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ορισμένα ακόμη θέματα που έθεσαν οι συνάδελφοι και στα οποία δεν αναφέρθηκε αναλυτικά ο Υπουργός –για να μην επαναλάβω αυτά που ανέφερε– αρχίζοντας από τα κίνητρα για συνενώσεις.

Μερικοί συνάδελφοι του Π.Α.Σ.Ο.Κ. ευθέως είπαν ότι επιθυμούν –δεν το λέει βέβαια όλο το Π.Α.Σ.Ο.Κ.– αναγκαστικές συνενώσεις κατά το πρότυπο του «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ». Αυτή είναι η νοοτροπία. Αναγκαστικές συνενώσεις όπως το τερατούργημα το οποίο δημιουργήθηκε με τον Καποδίστρια και οδήγησε σε απαράδεκτες καταστάσεις.

Μια απλή αντιπαραβολή των δύο άρθρων του σχεδίου-κώδικα της προηγούμενης κυβέρνησης και του άρθρου 3 μπορεί να σας πείσει για τα κίνητρα που υπάρχουν για συνενώσεις. Οι δήμοι που δημιουργούνται λαμβάνουν οικονομική ενίσχυση όχι μόνο από τους Κ.Α.Π., όπως ισχυρίστηκε κάποιος, αλλά από άλλες εθνικές ή κοινοτικές πηγές χρηματοδότησης με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών και Οικονομίας. Υπήρχε αντίστοιχη διάταξη στον προηγούμενο Κώδικα;

Πολλά ελέγχσαν για το Ειδικό Πρόγραμμα Τοπικής Αυτοδιοίκησης το «Ε.Π.Τ.Α.». Και εκεί γίνεται η απίθανη σπέκουλα και τα πολλά ψεύδη για την προίκα του «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ» και για το

Πρόγραμμα «ΘΗΣΕΑΣ».

Η πραγματικότητα είναι μία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Από το 1998 μέχρι το 2006, σήμερα δηλαδή που τρέχει το 2007, έχουν περάσει εννιά χρόνια. Είχαν δοθεί εγκρίσεις για 1.721 εκατομμύρια ευρώ. Απ' αυτά όμως τα 1.721 εκατομμύρια ευρώ μόνο 1.503 εκατομμύρια ευρώ μπήκαν στο ταμείο του προγράμματος «Ε.Π.Τ.Α.». Άρα, το Πρόγραμμα «ΘΗΣΕΑΣ» μέχρι στιγμής έχει πληρώσει 113.000.000 ευρώ για τζερεμέδες και χρωστάει άλλα 104.000.000 ευρώ που πρέπει να πληρώσει για εγκρίσεις που δόθηκαν από το Π.Α.Σ.Ο.Κ..

Είναι μια ακόμη ακάλυπτη επιταγή που αφήσατε, κύριοι του Π.Α.Σ.Ο.Κ. Ο πίνακας είναι χαρακτηριστικός και τον καταθέτω για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης κ. Αθανάσιος Νάκος καταθέτει για τα Πρακτικά τον προαναφερθέντα πίνακα, ο οποίος βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ο εισηγητής της Αντιπολίτευσης αναφέρθηκε σε επιλεκτικές χρηματοδοτήσεις. Απαράδεκτη στρέβλωση της πραγματικότητας. Ακούστε γιατί: Με την αποχώρησή του το Π.Α.Σ.Ο.Κ. υποσχέθηκε να κατανείμει το 50% του υπολοίπου του Προγράμματος «Ε.Π.Τ.Α.» για τα έτη 2005 και 2006, που ανέρχονταν στο ποσό των 286.000.000 ευρώ. Στο Νομό Μαγνησίας αντιστοιχούσαν γι' αυτά τα δύο χρόνια 3,5 εκατομμύρια ευρώ έναντι των 13.000.000 ευρώ που δίνει το Πρόγραμμα «ΘΗΣΕΑΣ».

Ακούστε, όμως, με ποιο τρόπο γινόταν η κατανομή. Έξι δήμοι, ο Δήμος Αρτέμιδος, ο Δήμος Ιωλκού, ο Δήμος Μουρεσίου, ο Δήμος Σκοπέλου, ο Δήμος Σκιάθου είχαν χρηματοδότηση μηδέν. Αυτή ήταν η κατανομή που θα έκανε το Π.Α.Σ.Ο.Κ. από το υπόλοιπο του Προγράμματος «Ε.Π.Τ.Α.», από τα 286.000.000 ευρώ.

Καταθέτω για τα Πρακτικά τον συγκριτικό πίνακα και τις αποφάσεις του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας Θεσσαλίας.

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης κ. Αθανάσιος Νάκος καταθέτει για τα Πρακτικά τον προαναφερθέντα πίνακα, ο οποίος βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Υπουργέ, ευκαιρία για εσωκομματική αντιπολίτευση στο νομό για τις μειωμένες πιστώσεις που δώσατε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Θα ήθελα ακόμη να πω ότι από τους γενικούς γραμματείς, εκτός από τις επιλεκτικές κατανομές που έγιναν, δίνονταν κάτω από το τραπέζι άδειες για συμβασιολογία μετά από δημοπράτηση έργων περισσότερης αξίας από το πλαφόν που είχαν από το Πρόγραμμα «Ε.Π.Τ.Α.». Μ' αυτόν τον τρόπο κατασκευάστηκαν έργα τα οποία δεν μπορούν να πληρωθούν από πουθενά. Ο Δήμος Συκεών είναι χαρακτηριστικό παράδειγμα, 4,5 εκατομμύρια ευρώ παραπάνω από το όριο συμβασιολογούμενο με την ανοχή και έγκριση του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας. Δήμος Σκοπέλου, 2,5 εκατομμύρια ευρώ παραπάνω. Αυτή ήταν η διαφάνεια και οι πράξεις, ημέρες και έργα των κυβερνήσεων του Π.Α.Σ.Ο.Κ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για το πρόγραμμα «ΘΗΣΕΑΣ» ο κύριος Υπουργός, σε προηγούμενες συνεδριάσεις της επιτροπής αναφέρθηκε στα ποσοστά 45% και 35%. Για το 80%, λοιπόν, δεν υπάρχει καμία αμφιβολία και μπορεί να μπει ο οποιοσδήποτε στην ιστοσελίδα και να το δει. Εξάλλου, αν υπήρχε αμφιβολία, πιστεύετε ότι οι δήμαρχοι οι προσκείμενοι σε άλλους χώρους από τη Νέα Δημοκρατία, δεν θα κραύγαζαν τώρα, δεν θα διαμαρτύρονταν; Για ποιο πράγμα λοιπόν, γίνεται ο καυγάς; Για το 20%.

Τι πληρώνεται από το 20% των οριζοντίων δράσεων, κύριοι συνάδελφοι; Πληρώνεται η τεχνική βοήθεια του Προγράμματος «ΘΗΣΕΑΣ», όπως πληρωνόταν παλιότερα και για το Πρόγραμμα «Ε.Π.Τ.Α.». Πόσα χρήματα –να κάνω μία παρένθεση– δαπανήθηκαν από το Πρόγραμμα «Ε.Π.Τ.Α.» για την προβολή του προγράμματος; Το 2,5% των συνολικών πόρων. Πόσα χρήματα έχουμε δαπανήσει εμείς για την προβολή του Προγράμματος

«ΘΗΣΕΑΣ»; Ούτε 60.000 ευρώ τα δύο χρόνια που πέρασαν. Τι άλλο πληρώνεται από τις οριζόντιες δράσεις; Η τεχνική στήριξη των περιφερειών προκειμένου οι μικροί δήμοι, αφού ωριμάσουν τα έργα, να τα εντάξουν στο Πρόγραμμα «ΘΗΣΕΑΣ» ή στο Δ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης. Υπάρχουν οριζόντιες δράσεις που αφορούν την αντισεισμική θωράκιση της χώρας σε συνεργασία με το Τεχνικό Επιμελητήριο, τις μελέτες περιβαλλοντικής αδειοδότησης δύο χιλιάδων χώρων ανεξέλεγκτης διάθεσης απορριμμάτων σε συνεργασία με το Ι.Γ.Μ.Ε. και το Αριστοτέλειο και το Πανεπιστήμιο Αθηνών, το κόστος των μελετών για τη μετατροπή του καυσίμου των σχολείων από πετρέλαιο σε φυσικό αέριο. Υπάρχουν δράσεις για την ηλεκτροδότηση με φωτοβολταϊκά τόξα των νησιών με πληθυσμό κάτω από τρεις χιλιάδες κατοίκους. Χρηματοδοτούνται οι προσυμβατικές διαδικασίες των συμπράξεων των δήμων με τον ιδιωτικό τομέα.

Αναφέρθηκε από κάποιους ότι δεν στηρίζουμε τους μειονοτικούς και μικρούς νησιωτικούς δήμους. Εμείς εφαρμόζουμε στο ακέραιο τις διατάξεις του ν.2240. Ακόμη για δήμους που έχουν μεγαλύτερη έκταση από τριακόσιες χιλιάδες στρέμματα και αριθμό δημοτικών διαμερισμάτων περισσότερο από δώδεκα, δίνουμε ειδική ενίσχυση. Και για να δείτε με ποια κριτήρια το κάνουμε, από τους είκοσι τρεις δήμους που ενισχύονται επιπλέον από τους Ο.Τ.Α., οι δεκαεννιά ανήκουν στο χώρο της Αντιπολίτευσης.

Θα σταθώ για λίγο στο θέμα των δημοτικών επιχειρήσεων. Δεν γνωρίζετε ότι οι δημοτικές επιχειρήσεις δημιούργησαν αδιέξοδα στη λειτουργία των δήμων; Δεν γνωρίζετε ότι το 60% -και καταθέτω εδώ δηλώσεις του κ. Κουκουλόπουλου- είναι χρεοκοπημένες; Ότι άλλες είναι άνευ αντικειμένου και η μόνη τους διαφορά είναι η δημιουργία πρόσθετων χρεών και αδιεξόδων; Δεν γνωρίζετε ότι χρησιμοποιήθηκαν κατά κόρον ως μηχανισμός προσλήψεων χωρίς διαδικασίες για την επίτευξη άλλων σκοπών, αντιθέτων προς τα συμφέροντα των πολιτών; Αντιμετώπιστηκε αυτό το πρόβλημα έστω και κατ' ελάχιστον με τον Κώδικα που είχατε προτείνει;

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης κ. Αθανάσιος Νάκος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν δημοσίευμα, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Αυτός είναι ο Κώδικας που ξεκαθαρίζει τα πράγματα. Αυτός ο Κώδικας και η τελευταία νομοθετική ρύθμιση που δίνει τη δυνατότητα να χρηματοδοτηθούν δημοτικές επιχειρήσεις κάτω από όρους και προϋποθέσεις. Αυτές που θα παραμείνουν θα είναι υγιείς και θα προσφέρουν έργο. Οι άλλες πρέπει να κλείσουν.

Δεν είναι μεγάλη τομή αυτή; Δεν ήταν αναγκαία τομή που θεσμοθετείται σήμερα με το νέο Κώδικα;

Ομολογιακά δάνεια. Δεν είναι τομή; Συμπράξεις δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, οι οποίες χρηματοδοτούνται από το πρόγραμ-

μα «ΘΗΣΕΑΣ». Έχουμε ήδη εγκρίνει περισσότερες από εκατόν είκοσι συμπράξεις. Και αφορούν τουριστικές υποδομές πέρα από τους χώρους στάθμευσης, εμπορευματικά κέντρα, ορεινό τουρισμό, συνεδριακούς χώρους, ιαματικά λουτρά, ενεργειακές υποδομές, βιοτεχνικές περιοχές, μαρίνες, θεματικά πάρκα, κατασκηνωτικά κέντρα.

Αυτό το πρόγραμμα κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ανοιχτό για να χρηματοδοτούνται οι οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης, να χρησιμοποιήσουν τη φαντασία τους, τους ενθαρρύνουμε να μπορέσουν να αξιοποιήσουν τα συγκριτικά τους πλεονεκτήματα και τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά που έχουν.

Αυτές οι μελέτες χρηματοδοτούνται από τις οριζόντιες δράσεις και είναι βέβαιο ότι τα έργα που θα δημιουργηθούν θα είναι προϋπολογισμού ενός ακόμη «ΘΗΣΕΑ».

Με το νέο Κώδικα ρυθμίζεται ακόμη το θέμα που ταλάνιζε την Τοπική Αυτοδιοίκηση και που οδηγούσε τους δημάρχους στα εδώλια των δικαστηρίων: Τα θέματα των καταστημάτων υγειονομικού ενδιαφέροντος. Εκεί όπου γινόταν τεράστια σπέκουλα σε όλο το κύκλωμα των καταστημάτων υγειονομικού ενδιαφέροντος. Γιατί δεν διόρθωνε αυτά τα πράγματα ο κώδικας του ΠΑ.ΣΟ.Κ.; Δεν τα γνωρίζετε;

Επίσης, καταργούνται άδειες, γραφειοκρατίες και επιπλέον πράγματα τα οποία δημιουργούσαν αιτίες διαφθοράς. Καταργείται η απαίτηση ξεχωριστών αδειών για τα ξενοδοχεία και για πρώτη φορά στο πλαίσιο της εποπτείας των πράξεων των δημοτικών συμβουλίων και της δημαρχιακής επιτροπής ο πολίτης που έχει έννομο συμφέρον, μπορεί να προσφύγει στο γενικό γραμματέα της περιφέρειας όχι μόνο για να προσβάλει τις αποφάσεις των οργάνων των δήμων, αλλά και να στραφεί κατ' αυτών για παράλειψη ενέργειας που είχαν υποχρέωση να πράξουν.

Άρα, ο πολίτης οπλίζεται με τη δυνατότητα να έχει τρόπους να βρει το δίκιο του. Επίσης, αποσαφηνίζεται και απλοποιείται όλη η διαδικασία.

Καταλαβαίνω την αμηχανία σας, κύριοι της Αντιπολίτευσης. Καταλαβαίνω την αδυναμία άρθρωσης αντιπολιτευτικού λόγου γιατί κάναμε πολλά για την Αυτοδιοίκηση αυτά τα δύο χρόνια. Δίνουμε στην Τοπική Αυτοδιοίκηση ένα σύγχρονο και αποτελεσματικό Κώδικα. Τον Κώδικα αυτό δεν μπορείτε ό,τι και αν κάνετε, να τον ξορκίσετε. Είναι ο Κώδικας των Δήμων και των Κοινοτήτων της χώρας. Δεν είναι ο «Κώδικας Da Vinci», κύριοι συνάδελφοι!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο σημείο αυτό παρακαλώ να διακόψουμε τη συζήτηση του νομοσχεδίου, για να εισέλθουμε στη συζήτηση των αιτήσεων άρσης ασυλίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην

ΕΙΔΙΚΗ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΗ

Συζήτηση και λήψη απόφασης, σύμφωνα με το άρθρο 62 του Συντάγματος και 83 του Κανονισμού της Βουλής για τις αιτήσεις άρσης ασυλίας του Βουλευτή κ. Αναστάσιου Καριπίδη.

Θυμίζω ότι η συζήτηση διεξάγεται με τη διαδικασία του άρθρου 108 παράγραφος 1 και επομένως, το λόγο δικαιούται να πάρει ο Βουλευτής που έχει αντίρρηση στην αίτηση του εισαγγελέα για άρση της ασυλίας.

Ο λόγος δίνεται πάντα, εφόσον ζητηθεί, στο Βουλευτή στον οποίο αφορά η αίτηση και στους Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους, οι οποίοι ομιλούν μετά τους τυχόν ομιλητές της κάθε υπόθεσης.

Σύμφωνα με το άρθρο 83 του Κανονισμού, η Βουλή δεν εισέρχεται στην ουσία των υποθέσεων, αλλά ερευνάται μόνο αν η πράξη για την οποία ζητείται η άρση της ασυλίας συνδέεται με την πολιτική δραστηριότητα του Βουλευτή ή αν η δίωξή του υποκρύπτει πολιτική σκοπιμότητα ή αποσκοπεί ενδεχομένως στο να τρωθεί το κύρος της Βουλής ή του Βουλευτή ή να παρακλυθεί ουσιαστικώς η άσκηση του λειτουργήματός του ή να επηρεαστεί η λειτουργία της Βουλής ή της Κοινοβουλευτικής Ομάδος στην οποία ανήκει ο Βουλευτής.

Τέλος, υπενθυμίζω ότι έχουμε δεχθεί επί των αιτήσεων άρσης ασυλίας η Βουλή να αποφασίζει με ονομαστική ψηφοφορία για να αποφεύγεται η οποιαδήποτε σύγχυση στην καταμέτρηση των ψήφων και στην εξαγωγή αποτελεσμάτων που θα μπορούσε να οδηγήσει σε αμφισβητήσεις των αποτελεσμάτων και για τη διευκόλυνση και μόνο της ονομαστικής ψηφοφορίας να καταρτίζεται ψηφοδέλτιο. Το ψηφοδέλτιο στο οποίο, ο κάθε συνάδελφος, θα αναγράψει το όνομά του, θα καταχωρίζεται στα αντίστοιχα Πρακτικά. Ανταποκρινόμεθα έτσι στις διατάξεις του άρθρου 83 που απαιτεί φανερή ψηφοφορία.

Αφού, λοιπόν, ολοκληρωθεί η συζήτηση επί των περιπτώσεων της σημερινής ειδικής ημερήσιας διάταξης θα προχωρήσουμε σε ονομαστική ψηφοφορία, όπως σας περιέγραψα.

Η πρώτη υπόθεση αφορά στο συνάδελφο κ. Αναστάσιο Καριπίδη, ο οποίος κατηγορείται για παράβαση καθήκοντος, άρθρο 259 του Ποινικού Κώδικα. Ως Νομάρχης Σερρών εξέδωσε, χωρίς να προβλέπεται από το νόμο, απόφαση υπέρ παραγωγού, ο οποίος έλαβε εισοδηματική ενίσχυση από την Ευρωπαϊκή Ένωση που δεν εδικαιούτο.

Η δεύτερη υπόθεση αφορά, επίσης, το συνάδελφο κ. Αναστάσιο Καριπίδη, ο οποίος κατηγορείται για παράβαση καθήκοντος, άρθρο 259 του Ποινικού Κώδικα. Ως Νομάρχης Σερρών χορήγησε άδεια άσκησης ιατρικών πράξεων στον Αναπληρωτή Διευθυντή Υγείας του Νομού Σερρών με σκοπό να προσπορίσει σ' αυτόν παράνομο όφελος.

Οι λεπτομέρειες και των δύο υποθέσεων αναφέρονται στο σχετικό ενημερωτικό σημείωμα που διενεμήθη μαζί με την ειδική ημερήσια διάταξη.

Επί των αιτήσεων που αφορούν την άρση ασυλίας του κ. Αναστάσιου Καριπίδη υπάρχει συνάδελφος που ζητά το λόγο, κατά το άρθρο 108 του Κανονισμού; Ουδείς.

Επομένως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για την οικονομία του χρόνου θα ήθελα να σας προτείνω να διεξαχθεί η ψηφοφορία ταυτοχρόνως και για τις δύο περιπτώσεις με μία εκφώνηση καταλόγου.

Συμφωνεί το Σώμα;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Συνεπώς το Σώμα συμφώνησε ομοφώνως.

Επαναλαμβάνω ότι για τη διευκόλυνση της ψηφοφορίας έχει καταρτιστεί ψηφοδέλτιο με το όνομα του συναδέλφου για τον οποίο ζητείται η άρση ασυλίας και στο οποίο έχει καταγραφεί και η σχετική πρόταση της Επιτροπής Κοινοβουλευτικής Δεοντολογίας.

Κάθε συνάδελφος θα σημειώνει την ψήφο του δίπλα στο όνομα του συναδέλφου για τον οποίο ζητείται η άρση της ασυλίας.

Εκείνος που ψηφίζει υπέρ της άρσης της ασυλίας σημειώνει

την προτίμησή του δίπλα στο όνομα του Βουλευτή και στη στήλη «ΝΑΙ». Δηλαδή, λέει «ΝΑΙ» στην αίτηση του εισαγγελέως που ζητεί την άρση της ασυλίας.

Εκείνος που ψηφίζει κατά της άρσης της ασυλίας σημειώνει δίπλα στο όνομα του Βουλευτή και στη στήλη «ΟΧΙ» αντιστοίχως «ΟΧΙ».

Εκείνος που ψηφίζει «ΠΑΡΩΝ» θα το σημειώνει στην αντίστοιχη στήλη του ψηφοδελτίου.

Στο ψηφοδέλτιο θα αναγράφει κάθε συνάδελφος το όνομά του και την εκλογική του περιφέρεια και θα το υπογράφει, διότι η ψηφοφορία είναι ονομαστική. Στη συνέχεια και με την εκφώνηση του ονόματός του από τους επί του καταλόγου συναδέλφους, θα παραδίδει το ψηφοδέλτιο στους συναδέλφους, τον κ. Γεώργιο Γαρουφαλιά από τη Νέα Δημοκρατία και την κ. Θεοδώρα Τζάκρη από το ΠΑ.ΣΟ.Κ., οι οποίοι θα το μονογράψουν και θα ανακοινώσουν ότι ο Βουλευτής ψήφισε.

Μετά το τέλος της ψηφοφορίας θα γίνει η καταμέτρηση των ψήφων, όπως θα προκύψουν από τα ψηφοδέλτια τα οποία θα καταχωριστούν μαζί με το πρωτόκολλο ψηφοφορίας στα Πρακτικά της σημερινής συνεδρίασης.

Συμφωνεί το Σώμα;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Συνεπώς το Σώμα συμφώνησε ομοφώνως.

Καλούνται επί του καταλόγου οι Βουλευτές κύριοι Κωνσταντίνος Γκιουλέκας από τη Νέα Δημοκρατία και Ιωάννης Κουτσούκος από το ΠΑ.ΣΟ.Κ..

Για την καταμέτρηση των ψήφων κατά την εξαγωγή του αποτελέσματος καλούνται πάλι οι Βουλευτές κ. Γεώργιος Γαρουφαλιάς από τη Νέα Δημοκρατία και η κ. Θεοδώρα Τζάκρη από το ΠΑ.ΣΟ.Κ..

Παρακαλώ να αρχίσει η ανάγνωση του καταλόγου.

(Ψ Η Φ Ο Φ Ο Ρ Ι Α)

(Κατά τη διάρκεια της ψηφοφορίας των Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ**.)

(ΜΕΤΑ ΚΑΙ ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΗ ΑΝΑΓΝΩΣΗ ΤΟΥ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Υπάρχει συνάδελφος ο οποίος δεν άκουσε το όνομά του; Κανείς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η ψηφοφορία και παρακαλώ τους κυρίους ψηφοδέκτες να προβούν στην καταμέτρηση των ψήφων και στην εξαγωγή του αποτελέσματος.

(ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΗ)

(ΚΑΤΑ ΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΗΣ ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΗΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επανερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της νομοθετικής εργασίας και στη συνέχιση της συζήτησης του νομοσχεδίου του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης.

Το λόγο έχει η κ. Χριστοφιλοπούλου.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση για τον Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων φέρνει στο προσκήνιο ίσως τη μεγαλύτερη πληγή του ελληνικού κράτους από συστάσεώς του, το ζήτημα του συγκεντρωτισμού.

Είναι αναμφίβολο ότι ο συγκεντρωτισμός ως σύστημα διοικητικό, ως σύστημα πολιτικό, ως σύστημα –θα έλεγα– και οικονομικής διαχείρισης και διευθέτησης κάθε αναπτυξιακής προσπάθειας αυτής της χώρας, επιβάλλει την άνωθεν βοήθεια, σχέσεις εξάρτησης, μια ανάπτυξη που είναι καθοδηγούμενη από το κέντρο. Επιβάλλει, επίσης, ένα πελατειακό σύστημα και διαιωνίζει, μέσα στις δεκαετίες που πέρασε το ελληνικό κράτος, μια άρρηκτη σχέση Δημάρχου-Βουλευτή-Υπουργού, Νομάρχης-Βουλευτή-Υπουργού.

Αυτό αφορά όλα τα κόμματα. Βεβαίως, είναι προνόμιο της Δεξιάς παράταξης, η οποία εγκαθίδρυσε αυτό το πελατειακό συγκεντρωτικό σύστημα στη χώρα –το οποίο μεγαλούργησε πραγματικά σε περιόδους πολύ μαύρες αυτής της ιστορίας, στις οποίες δεν θα ήθελα να σταθώ– αλλά το οποίο παρέμεινε και στο ελληνικό μεταπολιτευτικό σύστημα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. έκανε πολύ

συγκεκριμένες προσπάθειες αποκέντρωσης και πολλές από αυτές ήταν πολύ πετυχημένες. Θα αναφέρω πολύ επιγραμματικά τη θεσμοθέτηση του Β' Βαθμού Τοπικής Αυτοδιοίκησης, τη συγκρότηση της Περιφέρειας ως αναπτυξιακής μονάδας αποκεντρωμένου κράτους και βεβαίως το σχέδιο «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ», τους τόσους πολλούς –άλλους περισσότερο πετυχημένους και άλλους λιγότερο– θεσμούς στην Πρωτοβάθμια Αυτοδιοίκηση για τη συμμετοχή των πολιτών, για τη διαδημοτική συνεργασία, για την αναπτυξιακή συνεργασία των δήμων.

Πραγματικά, αρχίζοντας από τη δεκαετία του 1980, υπήρξε ένα πρώτο κύμα μεταρρύθμισης στη χώρα. Τι έκανε η Νέα Δημοκρατία τότε; Ήταν απύσχα ή και καταγγέλλουσα. Και είναι καλό να το θυμόμαστε αυτό, να θυμόμαστε δηλαδή τη στάση της Νέας Δημοκρατίας στο πρώτο κύμα μεταρρύθμισης της χώρας.

Πέτυχε αυτό το κύμα; Πέτυχε αρκετά, αλλά όχι όλα. Κυρίως όμως –και παρά τη θεσμοθέτηση των κεντρικών αυτοτελών πόρων– δεν πέτυχε ίσως το μεγαλύτερο από όλα που δεν είναι τίποτε άλλο από την οικονομική αυτοτέλεια. Δεν μιλάμε για επάρκεια, αλλά για αυτοτέλεια. Αυτοτέλεια σημαίνει κάτι τελείως διαφορετικό από την επάρκεια, γιατί το να έχει επαρκείς πόρους ένας δήμαρχος σήμερα, μπορεί απλά αν είναι «γαλάζιος», να τους πάρει από το πρόγραμμα «ΘΗΣΕΑΣ». Και έτσι γίνεται. Έτσι γίνεται στην περιφέρειά μου, την Αττική, έτσι γίνεται σε όλη τη χώρα.

Και η οικονομική αυτοτέλεια, λοιπόν, την οποία ξεκινήσαμε και η οποία δεν ολοκληρώθηκε, είναι η μόνη που θα μπορούσε να προσδώσει σε ένα δήμο, σε μια νομαρχία, την πραγματική και ουσιαστική πολιτική οντότητα που πρέπει να έχει η Τοπική Αυτοδιοίκηση, για να είναι ένας θεσμός όχι μόνο διαχείρισης των τοπικών πραγμάτων, αλλά πραγματικά ένας θεσμός-καλύπτης για την τοπική ανάπτυξη και την τοπική ευημερία.

Όχι, λοιπόν, «το παιδί του κράτους», όχι, λοιπόν, Αυτοδιοίκηση εξαρτημένη, όχι, λοιπόν, δήμαρχοι «διαδρομιστές» που τους ζήσαμε και τους ζούμε και σήμερα, δυστυχώς. Μάλιστα, το ενέτεινε αυτό η δεύτερη περίοδος διακυβέρνησης από τη Νέα Δημοκρατία τους τελευταίους είκοσι έξι μήνες.

Η χώρα, λοιπόν, βρίσκεται στο μεταίχμιο μιας, θα έλεγα, διετίας, όπου δεν είδαμε τίποτα, δεν είδαμε καμία σημαντική τομή –όπως και όλες τις προηγούμενες φορές που είχε κυβερνήσει αυτή τη χώρα η Νέα Δημοκρατία– ούτε στη δομή της Τοπικής Αυτοδιοίκησης ούτε στη λειτουργία της και στις αρμοδιότητές της ούτε στην οικονομική της αυτοτέλεια. Σε κανένα κομμάτι του θεσμού της Τοπικής Αυτοδιοίκησης η Νέα Δημοκρατία δεν έφερε ένα σημαντικό νομοσχέδιο, δεν έκανε μια σημαντική τομή.

Βεβαίως και εδώ, όπως και σε πάρα πολλά πράγματα, η Νέα Δημοκρατία ήξερε και είχε μια πάρα πολύ καλή πολιτική προπαγάνδα. Τι έλεγε αυτή η προπαγάνδα; Τι έταζε στους δημάρχους, τι έταζε στον κόσμο; Έταζε και πάλι αποκέντρωση, την πραγματική αποκέντρωση, την οικονομική ανεξαρτησία.

Αυτά ήταν τα εύκολα λόγια για την Τοπική Αυτοδιοίκηση. Ας θυμηθούμε, όμως, τώρα και ας δούμε με έναυσμα αυτόν το Δημοτικό και Κοινοτικό Κώδικα τι σήμαιναν για την Αυτοδιοίκηση αυτοί οι είκοσι έξι μήνες, κύριοι συνάδελφοι. Σήμαιναν το 42%; Περί αυτού η μεταρρύθμιση; Αυτή είναι η σημαία σας, κυρίες και κύριοι της Νέας Δημοκρατίας; Είναι το 42%;

Αυτό ουσιαστικά διαλύει τις δυνατότητες ευρύτερων συναινέσεων, διότι το πολιτικό μας σύστημα έχει ανάγκη συναινέσεις, χρειάζεται και διαφωνίες και συγκρούσεις, σε ορισμένες περιπτώσεις. Στο τοπικό επίπεδο, όμως, είναι πολύ σημαντικό να υπάρχουν τοπικές συναινέσεις για τα τοπικά προβλήματα. Φέρατε, λοιπόν, τη διάταξη και δυναμιτίζετε τις τοπικές συναινέσεις.

Τι άλλο κάνατε και τι κάνετε με αυτό το Δημοτικό Κώδικα; Ενισχύετε βεβαίως –γιατί αυτοί ήσασταν πάντα, συγκεντρωτικοί– το ρόλο του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας στον έλεγχο νομιμότητας.

Τι άλλο κάνατε αυτόν τον καιρό, παρά το Πρόγραμμα «ΘΗΣΕΑΣ», στο οποίο αναφέρθηκα και εγώ πριν και πολλοί συνάδελφοί μου από το ΠΑ.ΣΟ.Κ., όπου κατ' ουσίαν παίρνετε

κομμάτι των πόρων και τους ξαναδίνετε στην Τοπική Αυτοδιοίκηση με τα δικά σας, όμως, κριτήρια, με τα κριτήρια της αδιαφάνειας, των «γαλάζιων» δήμων και των «γαλάζιων» Ο.Τ.Α.;

Αυτός είναι ο βίος και η πολιτεία σας. Παραλάβατε από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. έναν έτοιμο Δημοτικό και Κοινοτικό Κώδικα, για τον οποίο ούτε και εμείς –και το έχει πει και ο ίδιος ο κ. Σκανδαλίδης, ο οποίος ήταν Υπουργός τότε– ήμασταν πολύ ευχαριστημένοι. Λέγαμε ότι αυτό είναι μια πρώτη συστηματοποίηση, αλλά πρέπει να δούμε τις τομές. Πρέπει να δούμε ποιες είναι εκείνες οι τομές που καθιστούν το σύστημα της Τοπικής Αυτοδιοίκησης εναρμονισμένο με τα ευρωπαϊκά τεκταινόμενα –αλλά όχι μόνο αυτό– που το καθιστούν ένα σύστημα που να μπορεί πραγματικά η Τοπική Αυτοδιοίκηση, όπως είπα πριν, να καθοδηγήσει η ίδια την τοπική ανάπτυξη και να μην περιμένει το χέρι του κράτους, να μην περιμένει τους πόρους του κράτους, να μην περιμένει την ελεημοσύνη από το κράτος.

Τι άλλο κάνατε; Περιορίσατε πολύ, κατά τη γνώμη μου, τη συμμετοχή των γυναικών. Κατ' ουσίαν θα δούμε στην πράξη, δυστυχώς το φθινόπωρο, πόσο πολύ θα περιοριστεί η συμμετοχή των γυναικών. Η συμμετοχή των γυναικών είναι ατζέντα. Είναι προϋπόθεση αρμονίας και άρα ανάπτυξης, γιατί και στους δήμους και στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, όπως και παντού στις επιχειρήσεις, στη Βουλή εδώ, η συνύπαρξη και η συνεργασία των δυο φύλων είναι προϋπόθεση για καλύτερη παραγωγή πολιτικών, για καλύτερη εφαρμογή πολιτικών. Γιατί η ισότητα των φύλων μπορεί να δώσει στο δήμο ένα αρμονικότερο μείγμα πολιτικών. Και αυτό το περιορίζετε.

Εμείς δεν καταψήφισαμε απλά το σημερινό Δημοτικό και Κοινοτικό Κώδικα που τον φέρατε και πολύ αργά, δύο χρόνια μετά για να δείξετε ότι είναι δικό σας έργο. Καταψήφισαμε συνολικά την πολιτική σας και εμείς προετοιμάζουμε ένα σχέδιο, το οποίο θα δώσει το νέο κύμα αποκέντρωσης στη χώρα, με νέες δομικές αναδιατάξεις δήμων, με νέα περιφερειακή Αυτοδιοίκηση, ένα σύστημα Αυτοδιοίκησης που θα μπορεί πραγματικά να ανταπεξέλθει στις προκλήσεις των καιρών που είναι και προκλήσεις της νέας τεχνολογίας, της νέας εποχής, της επένδυσης στον άνθρωπο, στην ανάπτυξη και στο κοινωνικό κράτος, που εσείς το παραμελήσατε, γιατί η πολιτική σας τον τελευταίο καιρό δεν ήταν άλλη από την παραμείληση θεσμών, όπως το «Βοήθεια στο Σπίτι», τα προγράμματα δημιουργικής απασχόλησης των παιδιών, οι βρεφονηπιακοί σταθμοί, θεσμών που οι κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. έδωσαν στην Τοπική Αυτοδιοίκηση και αυτοί πάνε πίσω.

Η Τοπική Αυτοδιοίκηση, λοιπόν, πρέπει να παίξει έναν άλλο ρόλο στη νέα εποχή, ένα ρόλο για τον οποίο το ΠΑ.ΣΟ.Κ. εργάζεται σκληρά και έχει καταθέσει ήδη τις πρώτες προτάσεις του. Ευχαριστώ που με ακούσατε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ, κυρία συνάδελφε.

Ο κ. Φούρας έχει το λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΦΟΥΡΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, είναι εύλογο το ενδιαφέρον μου για τον Κώδικα Αυτοδιοίκησης. Αυτές τις μέρες ξεφύλλισα τριακόσιες ογδόντα τρεις σελίδες, προσπάθησα να δω τα νέα στοιχεία, προσπάθησα να δω τι βελτιώνει και ποια προβλήματα Αυτοδιοίκησης αντιμετωπίζει, έγραψα και ένα κείμενο για την ομιλία μου στη Βουλή, αλλά έχω έναν προβληματισμό, ο οποίος με οδηγεί στο να μην πω αυτά τα οποία είχα προετοιμάσει. Είναι τριακόσιες ογδόντα τρεις σελίδες, με διατάξεις όπου μπορείς να βρεις θετικά στοιχεία, με διατάξεις τις οποίες μπορείς να πολεμήσεις, γιατί πολιτικά είναι συντηρητικές και δεν ανταποκρίνονται στις σημερινές ανάγκες της Αυτοδιοίκησης, αλλά στο τέλος όλα αυτά τα άρθρα, όλες αυτές οι διατάξεις, θα πρέπει να υπακούσουν σε ένα «ΝΑ!» ή σε ένα «ΟΧΙ!» των Βουλευτών της Βουλής. Ακόμα και να ήθελες να κάνεις μια διάκριση στις τοποθετήσεις σου, θα ήταν μόνο για τα Πρακτικά της Βουλής.

Γι' αυτό δεν νομίζω ότι έχει αξία να μιλήσει κανείς γι' αυτό το κείμενο, μιας και αντικειμενικά έχει στερηθεί ο Βουλευτής της δυνατότητας και η πιο καλή του πρόθεση και η πιο πρωτοποριακή του θέση που θα γινόταν αποδεκτή να ενσωματωθεί σε

αυτό το κείμενο νόμου.

Και επειδή είναι εύλογο το ενδιαφέρον μου για το πώς θα λειτούργησει αυτός ο Κώδικας, κυρίως από την 1-1-2007, έχω μια πρόκληση να κάνω σε σας, κύριε Υπουργέ. Αν ανοίξετε αυτές τις τριακόσιες ογδόντα τρεις σελίδες, σε όποια σελίδα τυχαία και αν πέσετε, θα βρείτε ότι για την εφαρμογή του Κώδικα πρέπει να εκδοθεί ένα προεδρικό διάταγμα ή μια κοινή υπουργική απόφαση ή μια υπουργική απόφαση ή εν πάση περιπτώσει μια εγκύκλιος.

Και αναρωτιέμαι: Πώς νομοθετεί αυτό το Σώμα; Η πρόκληση είναι η εξής απλή. Πείτε μου αν από τα δεκάδες προεδρικά διατάγματα, τις δεκάδες κοινές υπουργικές αποφάσεις, τις δεκάδες υπουργικές αποφάσεις, τις δεκάδες εγκυκλίους, έχετε έστω και μια έτοιμη.

Θα πω τούτο και θα καθίσω. Δεν νομίζω ότι αξίζει αυτό το «ΝΑΙ» ή το «ΟΧΙ» μια αναλυτική τοποθέτηση. Θα δημοσιεύσω αυτά που είχα να πω εδώ σε ένα άρθρο για τη δική μου, αν θέλετε, συνειδησιακή τοποθέτηση. Πείτε μου αν υπάρχει ένα σχέδιο προεδρικού διατάγματος έτοιμο, αν υπάρχει μια υπουργική απόφαση έτοιμη, αν υπάρχει μια εγκύκλιος έτοιμη. Γιατί στην Ελλάδα νομοθετούμε και λέμε συνήθως ότι νόμους έχουμε, αλλά δεν εφαρμόζονται. Αλλά εκεί που πάσχει το νομοθετικό μας σύστημα είναι στην παραπομπή της εφαρμογής των νόμων της Βουλής σε προεδρικά διατάγματα, υπουργικές αποφάσεις και εγκυκλίους.

Λυπάμαι, αλλά δεν είστε έτοιμοι να δώσετε κάτι νέο, γιατί δεν θα είστε έτοιμοι, ούτε τους προσεχείς μήνες, να δημοσιεύσετε αυτά τα οποία ο Κώδικας προβλέπει.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ, κύριε Φούρα.

Ο κ. Κουτσούκος έχει το λόγο.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Διαδέχομαι στο Βήμα τον αγαπητό συνάδελφο, κ. Φούρα, ο οποίος έκανε πιστεύω πάρα πολύ σοβαρές παρατηρήσεις για τις αδυναμίες του Κώδικα και εκτιμώ την τοποθέτησή του, με δεδομένο ότι είναι έμπειρος συνάδελφος και έχει εκδηλώσει και την πρόθεσή του να υπηρέτησε ενεργά την Αυτοδιοίκηση από το μεγάλο Δήμο της Περιφέρειάς μας, το Δήμο της Πάτρας. Οφείλω να του ευχηθώ καλή επιτυχία, διαδεχόμενός τον στο Βήμα.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Να δούμε μετά τι θα λέτε για τον Κώδικα.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτή η συζήτηση με τη διαδικασία των Κωδίκων ασφαλώς και δεν επιτρέπει σε ένα Βουλευτή είτε να τοποθετηθεί αναλυτικά, είτε να παρέμβει επί της ουσίας σε ένα κομμάτι του Κώδικα, που κατά τη γνώμη του είναι λαθεμένο. Επομένως, αναγκαστικά η τοποθέτησή του περιορίζεται στο να αναδείξει με θετικό ή με αρνητικό τρόπο την άποψή του γι' αυτό τον Κώδικα.

Θα έλεγα ότι σήμερα συζητάμε για ένα Κώδικα που αφορά την Αυτοδιοίκηση και βεβαίως η συζήτησή μας, περιοριζόμενη στις διατάξεις του Κώδικα, είναι βέβαιο ότι αδικεί την ίδια την Αυτοδιοίκηση, το ρόλο της και την προσφορά της στην ελληνική κοινωνία.

Τι θα περίμεναν να ακούσουν οι άνθρωποι της Αυτοδιοίκησης και οι πολίτες, αν ήθελαν να παρακολουθήσουν αυτή τη συζήτηση από τη Βουλή σε μια χρονιά που είναι κρίσιμη για το μέλλον και την πορεία της Αυτοδιοίκησης, γιατί είναι εκλογική χρονιά; Θα ήθελα πιστεύω, να ακούσουν δυο πράγματα.

Το πρώτο είναι τι λένε τα κόμματα εξουσίας – η Κυβέρνηση εν προκειμένω ή το ΠΑ.ΣΟ.Κ. – για το ρόλο της Αυτοδιοίκησης, τι όραμα έχουν για την Αυτοδιοίκηση.

Το δεύτερο είναι το πώς εμείς οι άνθρωποι που βλέπουμε ότι η ισχυροποίηση των οικονομικών δυνάμεων και η υποχώρηση των ρυθμιστικών παρεμβάσεων του κράτους σε μια παγκοσμιοποιημένη οικονομία, όπου οι δυνάμεις της αγοράς ισοπεδώνουν τις τοπικές κοινωνίες, θα έδινε στην Αυτοδιοίκηση τη δυνατότητα να ενώσει, να συσπειρώσει και να κινητοποιήσει τις τοπικές

αναπτυξιακές δυνάμεις, ώστε να αποτελέσει αυτός ο χώρος της κοινωνίας των πολιτών ένα αντίβαρο σε αυτές τις εξελίξεις.

Αυτά πιστεύω ότι θα περίμεναν να ακούσουν και οι άνθρωποι της Αυτοδιοίκησης και οι πολίτες, για τους οποίους υποτίθεται ότι συζητάμε και τους οποίους υποτίθεται ότι ενδιαφέρει η Αυτοδιοίκηση. Πάντως, αυτά που δεν μπορεί να είναι σε μία ρητορική τοποθέτηση ενός απλού Βουλευτή, δεν περιλαμβάνονται στην ατζέντα της συζήτησης, πολύ δε περισσότερο που η συζήτηση και επί της ουσίας περιορίζεται σε ένα «ΝΑΙ» ή σε ένα «ΟΧΙ» στον Κώδικα.

Το ερώτημα που τίθεται, λοιπόν, είναι το εξής: Μπορεί αυτή η παράταξη που είχε την ευθύνη δυο χρόνια τώρα να επεξεργαστεί αυτόν τον Κώδικα και να τον φέρει στη Βουλή να εκφράσει αυτές τις δυο μεγάλες αναγκαιότητες, να δώσει, δηλαδή, ένα όραμα στην Αυτοδιοίκηση και ένα νέο ρόλο ανάλογα με τη συγκυρία και τις εξελίξεις; Θα έλεγα πως όχι. Και το «ΟΧΙ» αποδεικνύεται, αν κρίνει κανείς τη δίχρονη πορεία της Κυβέρνησης.

Η πορεία της Κυβέρνησης δεν αποτιμάται, κύριε Υπουργέ, με το γεγονός ότι βελτίωσε έναν Κώδικα που παρέλαβε σχεδόν έτοιμο. Εγώ θα αναγνωρίσω, πρώτα-πρώτα, ότι χρειαζόταν ένας Κώδικας. Γι' αυτό γινόταν η συζήτηση, γι' αυτό τον είχε προετοιμάσει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. με την Κ.Ε.Δ.Κ.Ε. Θα σας αναγνωρίσω, ενδεχομένως, αυτό που λέτε εδώ απ' αυτό το Βήμα, ότι δηλαδή κάνατε ορισμένες βελτιώσεις. Αλήθεια, όμως, δύο ολόκληρα χρόνια στην Κυβέρνηση εκεί περιορίζεται η προσφορά σας στην Αυτοδιοίκηση; Γιατί, αν δούμε την υπόλοιπη διαδρομή σας, θα βρούμε διάσπαρτες ρυθμίσεις σε όλα τα νομοσχέδια που αφαιρούσαν αρμοδιότητες από την Αυτοδιοίκηση και τις πηγαιναν στον περιφερειάρχη, θα δούμε το Πρόγραμμα «ΘΗΣΕΑΣ» το οποίο διαφημίσате, αλλά δεν υπακούει στα αντικειμενικά κριτήρια που έπρεπε να έχει για να μη γίνεται ρουσφετολογική πολιτική από τις όποιες κυβερνήσεις και να αξιοποιείται στο όνομα των κομματικών σκοπιμοτήτων μπροστά στις εκλογές που έχουμε.

Βεβαίως, θα δούμε ότι η βασική ρυθμιστική παρέμβαση που κάνατε, ήταν το 42%, για να αποδυναμώσετε τη δυνατότητα που έχουν οι τοπικές κοινωνίες να συνδιαλέγονται, να συναποφασίζουν και να βάζουν κοινούς, μεγάλους και πλειοψηφικούς στόχους. Άρα, είχατε μια στόχευση να κομματικοποιήσετε το θεσμό, γιατί πιστεύατε ότι έτσι θα τον ελέγξετε. Αυτό, όμως, είναι βέβαιο ότι θα σας γυρίσει μπούμερανγκ, θα έρθει απέναντί σας.

Βεβαίως, ούτε η προϊστορία σας στην Αυτοδιοίκηση δείχνει ότι μπορείτε να εκφράσετε αυτό το όραμα και αυτές τις νέες ανάγκες. Γιατί, όταν αναμετρηθήκατε με τις προκλήσεις, ήσασταν πάντοτε κατώτεροι των περιστάσεων. Δεν υπήρξε καμία μεγάλη πρωτοβουλία των κυβερνήσεων του ΠΑ.ΣΟ.Κ. που είτε έδινε αρμοδιότητες στην Αυτοδιοίκηση είτε θεσμοθετούσε τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση και τον «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ» που να μην κινδυνολογήσετε. Απ' αυτό το Βήμα έλεγε ο κ. Κούβελας ότι θα διαλύσουμε το κράτος με τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση, απ' αυτό εδώ το Βήμα καταγγέλλατε τον «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ». Έβγαζαν τα στελέχη σας στην επαρχία, ικανοποιώντας τα αιτήματα της κομματικής πελατείας, λέγοντας ότι θα τον καταργήσετε, ότι θα κάνατε δημοψηφίσματα. Είναι νωπές ακόμα οι μνήμες των ανθρώπων στις κοινότητες που ξεσηκώθηκαν με την πρόσφατη νομοθετική σας ρύθμιση, με την οποία αποσχίστηκαν οι τρεις κοινότητες, από τις περιοδείες των στελεχών σας. Θυμάμαι που μου έλεγαν σε μια Κοινότητα του Νομού Ηλείας, στο Γούμερο, ότι είχε πάει ο κ. Βαρβιτσιώτης και τους είχε πει: «Εμείς θα κάνουμε δήμο». Τι λέτε τώρα σε όλους αυτούς τους ανθρώπους; Ποια είναι η πολιτική σας; Είναι μια καθαρά αντιφατική πολιτική, που υπηρέτησε μια κομματική σκοπιμότητα ως αντιπολίτευση για να έρθετε στην Κυβέρνηση και τώρα, ουσιαστικά, αποδυναμώνετε την Αυτοδιοίκηση.

Έρχεται το ΠΑ.ΣΟ.Κ. να αξιοποιήσει αυτά τα δύο χρόνια της Αντιπολίτευσης, για να διατυπώσει ένα ολοκληρωμένο όραμα και μια πρόταση για την Αυτοδιοίκηση, πράγμα που δεν το κάνατε εσείς. Εμείς το κάνουμε, γιατί πιστεύουμε ότι ο ισχυρός δήμος είναι κύτταρο της δημοκρατίας, ότι ο ισχυρός δήμος μπορεί να συμπυκνώσει το αναπτυξιακό όραμα της περιοχής. Ο

δήμος έχει άποψη, δεν είναι μόνο για τα πλακάκια στις πλατείες. Πρέπει να έχει ο δήμος άποψη για την τουριστική, για την αγροτική ανάπτυξη, για την ανεργία, για τις θέσεις εργασίας, για την προσφορά κοινωνικών υπηρεσιών, γιατί είναι βέβαιο ότι θα μείνουν φτωχοί και εξαθλιωμένοι και δεν θα μπορούν να παρακολουθήσουν τους ρυθμούς της αγοράς. Άρα, θα πρέπει να έχεις μια κοινωνική υπηρεσία κοντά, δίπλα του, στο σπίτι του. Αυτήν την υπηρεσία μπορεί να την παρέχει ο δήμος, δηλαδή να παρέχει υπηρεσίες υψηλής ποιότητας, αξιοποιώντας τις τεχνολογίες.

Για να τα κάνει αυτά ένας δήμος, θα πρέπει να έχει το ανάλογο μέγεθος. Άρα, μια πολιτική συνενώσεων με κίνητρα είναι εκ των ουκ άνευ. Εσείς κάνετε το αντίθετο.

Ακόμα, ο δήμος θα πρέπει να έχει πόρους. Άρα, χρειάζεται μία σοβαρή φορολογική μεταρρύθμιση και όχι να χαρίζουμε στους βιομήχανους και το μεγάλο κεφάλαιο 900.000.000 ή 1.000.000.000 ευρώ, αλλά να θεσμοθετήσουμε τους πόρους για την Αυτοδιοίκηση.

Επίσης, χρειάζεται μία δημοκρατική λειτουργία στο εσωτερικό του που θα δίνει ρόλο στα όργανά του και στους πολίτες, καθώς και μία αποκέντρωση. Διότι παρακολουθώ ότι έρχονται τώρα οι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας και κάνουν κριτική στον Κώδικα, γιατί αφαιρεί τον πρόεδρο του τοπικού συμβουλίου από το δημοτικό συμβούλιο. Εσείς αντιπείτε ότι δίνετε το 30% στα τοπικά συμβούλια, αλλά δεν έχετε κανέναν κανόνα, με τον οποίον θα κατανεμηθούν αυτά τα χρήματα. Άρα, αυτό που κάνει η κεντρική εξουσία, που μοιράζει τους πόρους με τον τρόπο που θέλει, υπηρετώντας σκοπιμότητες, αυτήν την αρμοδιότητα τη δίνετε στην πλειοψηφία του δήμου, αφού δεν βάζετε συγκεκριμένα κριτήρια ούτε για τις αρμοδιότητες ούτε για τους πόρους που θα αποκεντρώσει.

Αγαπητοί συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ, έχετε μέχρι σήμερα αναμετρηθεί με την ιστορία και έχετε χάσει σε ό,τι αφορά την Αυτοδιοίκηση. Αποδεικνύεται ότι είστε κατώτεροι των περιστάσεων, για να αναμετρηθείτε και με το μέλλον. Είναι βέβαιο ότι αυτές οι προτάσεις που έχει καταθέσει το κίνημά μας, το ΠΑ.ΣΟ.Κ., για το νέο ρόλο της Αυτοδιοίκησης και της αποκεντρωμένης διοίκησης οι πολίτες τις έχουν ασπαστεί, σ' αυτές ελπίζουν και πολύ σύντομα ελπίζω ότι η κυβέρνηση μας, η κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ., θα είναι σε θέση να τις κάνει πράξη.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ, κύριε Κουτσούκο.

Το λόγο έχει ο κ. Ντόλιος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΤΟΛΙΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα μπορούσαμε να κάνουμε μια ουσιαστική συζήτηση για το περιεχόμενο του Κώδικα, εάν η ψήφιση του όλου νομοσχεδίου γινόταν με μία άλλη διαδικασία και όχι με τη διαδικασία των κωδίκων. Εκ του τρόπου που εισήχθη το νομοσχέδιο θα πρέπει να πούμε αν ψηφίζουμε ή δεν ψηφίζουμε.

Δεν είναι, όμως, ο μόνος λόγος. Εδώ και δύο χρόνια ακούσαμε πολλές φορές από την πλευρά της Κυβέρνησης ότι επίκειται η ψήφιση του Κώδικα της Τοπικής Αυτοδιοίκησης στη Βουλή και αναφέρθηκαν η Κυβέρνηση και το Υπουργείο Εσωτερικών μ' έναν τέτοιο τρόπο στον Κώδικα σαν να επρόκειτο για τη μεγάλη τομή που θα γινόταν στην Τοπική Αυτοδιοίκηση. Στην πραγματικότητα όλοι πιστεύω ότι αντιλαμβανόμαστε πως δεν είναι έτσι. Εξάλλου, υπήρξε ένας Κώδικας ο οποίος είχε προετοιμαστεί από την προηγούμενη κυβέρνηση, ένας κώδικας που θα έλεγα ότι βελτιώθηκε απ' αυτήν την Κυβέρνηση. Εάν θέλετε, μπορώ να δεχθώ και ότι οι βελτιώσεις ήταν τέτοιες που τον κατέστησαν καλύτερο από τον προηγούμενο, αλλά σε καμία απολύτως περίπτωση δεν πρόκειται για τη μεγάλη τομή. Ο φίλος εισηγητής της Πλειοψηφίας το επιβεβαιώνει αυτό και με τις εκφράσεις που χρησιμοποίησε. Είπε ότι είναι η μεγάλη στιγμή της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, ότι είναι το Σύνταγμα της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, ότι ψηφίζεται μετά από είκοσι έξι χρόνια και επομένως και εξ αυτού του λόγου είναι μια μεγάλη στιγμή και τομή. Αναφέρθηκε κατά κόρον η λέξη «καινοτομία» στην εισήγησή του και όλα αυτά, αυτή η εξάντληση του ελληνικού λεξι-

λογίου, έγινε -πιστέψτε με- για το τίποτε.

Συνεπώς δεν έρχεται τίποτε καινούργιο με τον Κώδικα στη Βουλή. Άλλες ήταν οι μεγάλες στιγμές της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και εσείς τις γνωρίζετε πάρα πολύ καλά, μεγάλες στιγμές στις οποίες η Νέα Δημοκρατία ήταν πάντα αρνητική. Νομίζω ότι είναι χρήσιμο να αναφερθώ και εγώ στο ν. 1416, στο ν. 1622, στο ν.1928 με την καθιέρωση των Κ.Α.Π., στο νόμο για τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση, τον οποίον ψηφίσατε ως Οικουμενική Κυβέρνηση και δεν εφαρμόσατε ως Κυβέρνηση μετά, στον «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ». Σε όλα αυτά τα ζητήματα η Νέα Δημοκρατία είχε αρνητική στάση.

Το χειρότερο απ' όλα δεν είναι ότι είχε αρνητική στάση, αλλά ότι δεν διατύπωσε ποτέ καμία σκέψη, καμία άποψη, δεν πήρε καμία πρωτοβουλία για τα θέματα της ελληνικής περιφέρειας και της Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Προσωπικά, δεν νιώθω καμία έκπληξη για τη στάση της, για το ότι μεγιστοποίησε ένα τόσο ασήμαντο ζήτημα.

Έχει πλήρη αυτογνωσία, βάζει τον πήχη ανάλογα με τις δυνάμεις της και δυνατότητές της. Έτσι βλέπει την Τοπική Αυτοδιοίκηση, έτσι βλέπει και την περιφέρεια της χώρας.

Να ξεκινήσω, κάνοντας μία πρόβλεψη προσωπική. Εκτιμώ σε αυτές τις δημοτικές εκλογές ότι ένα πολύ μεγάλο ποσοστό δημάρχων –να μην πω νούμερο- δεν θα εκλεγεί, όχι βεβαίως γιατί έχουν λείψει τα καλά μυαλά, οι άνθρωποι που έχουν διάθεση για δουλειά, οι άνθρωποι που έχουν έμπνευση –δεν μας έλειψαν οι εμπνευσμένοι άνθρωποι- αλλά γιατί ακριβώς αυτό το νομικό πλαίσιο, μέσω του οποίου λειτουργήσε η Τοπική Αυτοδιοίκηση όλα αυτά τα χρόνια, έχει εκπνεύσει. Είμαστε σε μια τέτοια χρονική στιγμή, που θα έπρεπε πράγματι να κάνουμε τη μεγάλη αλλαγή, για να ξαναδημιουργήσουμε ορμή, δύναμη, δυναμική, να δημιουργήσουμε μια νέα γενιά εμπνευσμένων ανθρώπων της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, η οποία θα μπορούσε να πάρει μπροστά την ελληνική περιφέρεια.

Θα μπορούσαμε να μιλήσουμε από το '80 και μετά, για μια θριαμβευτική πορεία της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, αναφερόμενοι και στα ορόσημα στα οποία είπα. Αυτή είναι η μία οπτική γωνία.

Εάν αναλογιστούμε τι από τα πράγματα της ελληνικής περιφέρειας, κύριε Υφυπουργέ, διαχειρίζονται οι φυσικοί φορείς της ελληνικής περιφέρειας, η Τοπική Αυτοδιοίκηση όπως είναι σήμερα και στις δύο μορφές της, τότε θα διαπιστώσουμε ότι όλη αυτή η θριαμβευτική πορεία οδήγησε στο τίποτα.

Τι υπάρχει σήμερα; Κάναμε μεγάλες τομές και μπορούμε να αναφερόμαστε. Γενικός Γραμματέας Περιφέρειας, Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση, «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ», κεντρικοί αυτοτελείς πόροι. Τι είναι σήμερα οι άρχοντες της Τοπικής Αυτοδιοίκησης; Είναι τελικοί δικαιούχοι, όπως και ο τελευταίος εμποράκος. Τους δώσαμε αρμοδιότητες, τους δώσαμε τεράστιες χωρικές αρμοδιότητες, ιδιαίτερα σε καποδιστριακούς δήμους, τους αφήσαμε έκθετους στα μάτια των πολιτών, δεν τους δώσαμε πόρους, δεν τους δώσαμε εξουσία και επομένως δεν κάναμε τίποτα γι' αυτούς.

ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ ΤΖΙΜΑΣ: Ως νομάρχης έτσι κάνατε;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΤΟΛΙΟΣ: Θα σας πω κύριε Τζίμα, μιας και θέτετε το ερώτημα και θα απαντήσω.

ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ ΤΖΙΜΑΣ: Ως νομάρχης επί οκτώ χρόνια, έτσι μιλούσατε;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΤΟΛΙΟΣ: Οι νομάρχες στις πρώτες περιόδους είχαν τη φόρα. Διαχειρίστηκαν πράγματα πέραν των αρμοδιοτήτων τους. Υπήρξε μια πολιτική κατοχύρωση εκείνη την περίοδο του θεσμού της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης, γιατί υπήρχε πίστη στους νομάρχες, πίστη στα νομαρχιακά συμβούλια, πίστη στην ελληνική περιφέρεια. Τώρα, δεν είναι πλέον...

ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ ΤΖΙΜΑΣ: Τα έργα...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΤΟΛΙΟΣ: Πάρα πολλά έργα...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Παρακαλώ μη διακόπτετε.

Συνεχίστε, κύριε συνάδελφε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΤΟΛΙΟΣ: Να συνεχίσω αν και πολύ μ' ενδιαφέρει αυτός ο διάλογος, για να αποκτήσουμε και έναν κώδικα επικοινωνίας.

Θα έλεγα, λοιπόν, ότι είναι η ώρα και η στιγμή να αποφασίσει το Ελληνικό Κοινοβούλιο να ανακαταλάβει την εξουσία, για να μπορούμε πραγματικά και ουσιαστικά να μιλάμε και για την ανακατανομή της ανάπτυξης.

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. κάνει μια τολμηρή πρόταση. Μιλάει για την Αυτοδιοίκηση Β' Βαθμού στο επίπεδο της περιφέρειας, δεν καταργεί τις νομαρχίες, είναι αποκεντρωμένες μονάδες της Περιφερειακής Αυτοδιοίκησης και βέβαια για δήμους μεγάλους με ουσιαστικές αρμοδιότητες και ουσιαστικές αναπτυξιακές δυνατότητες.

Έχω την αίσθηση ότι μεταξύ των άλλων πραγμάτων που εκσυγχρονίσαμε στη χώρα μας τα τελευταία χρόνια, εκσυγχρονίσαμε –και χρησιμοποιώ το α' πληθυντικό πρόσωπο, είμαι πολύ προσεκτικός, ως άνθρωπος της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και της περιφέρειας μιλάω– και το πελατειακό και παλαιοκομματικό σύστημα της χώρας, με μοχλό αυτού του εκσυγχρονισμού τους εκάστοτε περιφερειάρχες. Αυτή την δουλειά κάνουν. Εξυπηρετούν με ευλάβεια το πελατειακό και παλαιοκομματικό σύστημα της χώρας. Αποτέλεσμα αυτής τους της δουλειάς είναι τα φαινόμενα του τύπου «ΘΗΣΕΑΣ».

Ο «ΘΗΣΕΑΣ», ένα Πρόγραμμα που τόσο πομπωδώς εξαγγέλθηκε, το 2005 χρηματοδοτήθηκε μόνο από πόρους της Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Ούτε δραχμούλα δεν έβαλαν τα υπουργεία και η κεντρική κυβέρνηση. Στο δε προϋπολογισμό του 2006 δεν προβλέπεται κανένα κονδύλι, κανέναν κωδικό στους προϋπολογισμούς των υπουργείων. Εάν το 2006, κύριε Υπουργέ, το Πρόγραμμα «ΘΗΣΕΑΣ» εξελιχθεί κατά τις προβλέψεις, τότε τα ίδια τα υπουργεία θα βρεθούν προ εκπλήξεως. Θα βρεθούν στην ανάγκη να διαθέσουν χρήματα, τα οποία δεν είναι γραμμένα στους προϋπολογισμούς τους.

Υπ' αυτές τις συνθήκες, σε καμιά περίπτωση δεν μπορεί να ψηφιστεί αυτός ο Κώδικας. Θα ήθελα και θα πρότεινα –μιας και ήρθε και ο κύριος Υπουργός– να δεχθούμε όλοι μαζί ότι είναι μια συστηματοποίηση, μια κωδικοποίηση όλης της νομοθεσίας που μέχρι σήμερα υπάρχει στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, αλλά θα πρέπει να συμφωνήσουμε ότι είναι η ώρα και η στιγμή να δώσουμε μια νέα δυναμική στους θεσμούς της ελληνικής περιφέρειας, μια δυναμική την οποία την προσμένει ο ελληνικός λαός, μια δυναμική η οποία θα αναδεικνύει τις δυνατότητες των στελεχών της ελληνικής περιφέρειας που, πιστέψτε με, θεωρώ ότι είναι το καλύτερο έμπυχο δυναμικό που διαθέτει η χώρα. Ένα έμπυχο δυναμικό που δεν έχει αλλοτριωθεί, δεν έχει χαλάσει, τουλάχιστον στο βαθμό που έχει συμβεί αυτό στο Αθηναϊκό κέντρο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ο κ. Αντωνακόπουλος έχει το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΝΤΩΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, η Τοπική Αυτοδιοίκηση και η αποκέντρωση είναι ο μονόδρομος για τη δημοκρατία, την ανάπτυξη, την ευημερία και την πρόοδο. Αυτά τα λόγια είπε εδώ στο Κοινοβούλιο το 1982 ο μεγάλος πολιτικός, ο αείμνηστος Ανδρέας Παπανδρέου, όταν ξεκίνησε η επανάσταση στο χώρο της Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Για μας, για το ΠΑ.ΣΟ.Κ. η πολιτική στην Τοπική Αυτοδιοίκηση είναι κυρίαρχη πολιτική. Για την Κυβέρνηση σήμερα, όχι μόνο σήμερα, αλλά κάνοντας και μία ιστορική αναδρομή, η πολιτική στην Τοπική Αυτοδιοίκηση είναι μια κυρίαρχη μικροπολιτική.

Επειδή δεν ζούμε στη χώρα των λωτοφάγων και όλοι έχουμε μια στοιχειώδη ιστορική μνήμη, τι συνέβη και τι συμβαίνει σ' αυτόν εδώ τον τόπο σχετικά με την αποκέντρωση και σχετικά με τον δημοκρατικό προγραμματισμό και σχετικά με τη λαϊκή συμμετοχή, τα στοιχεία πιστεύω ότι είναι αδιαμφισβήτητα, ότι οι δύο παρατάξεις απέχουν πάρα πολύ. Αγεφύρωτο είναι το χάσμα μεταξύ του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και της Νέας Δημοκρατίας όσον αφορά τη συμπεριφορά τους απέναντι στην Τοπική Αυτοδιοίκηση.

Στο πρόσφατο παρελθόν αναφέρθηκε πολλές φορές το τι έκανε η παράταξή σας το '90 όταν στη συγκυβέρνηση δεσμεύτηκε τον Φεβρουάριο του '90 ότι στις εκλογές τον Οκτώβριο του '90 τότε, θα έκανε εκλογές για Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση

και με το που έγινε αυτοδύναμη κυβέρνηση υποχώρησε σ' αυτή της τη δεσμεύση. Το ίδιο είχε κάνει βεβαίως και στο Κοινοβούλιο όταν ψηφίστηκε ο νόμος για τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση, το ίδιο και όταν ψηφίστηκε ο «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ». Αλλά επειδή κάθεστε στα ίδια έδρανα απέναντι από τα οποία καθόντουσαν μεγάλοι πολιτικοί άνδρες –στην άλλη μεριά δηλαδή– όπως ο Τρικούπης, ο Βενιζέλος, ο Παπαναστασίου, οι οποίοι είχαν κάνει τα πρώτα βήματα για την Τοπική Αυτοδιοίκηση, θα πρέπει να προσφύγετε και στη δική σας την ιστορική διαδρομή του χώρου που είστε συνέχεια και να δείτε πως ο χώρος σας ήταν αυτός που στο Σύνταγμα του Παπαναστασίου του '27 ανείρεσε την κατοχύρωση της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, όταν έχασε ο Παπαναστασίου. Ο πολιτικός σας χώρος είναι αυτός που αντέδρασε απέναντι στον Κώδικα που πήγε να φέρει ο Βενιζέλος για την Τοπική Αυτοδιοίκηση και πάει λέγοντας.

Επειδή τίποτα δεν είναι τυχαίο και όλα κινούνται περίπου στην ίδια κοίτη, το ίδιο συμβαίνει και μ' αυτό τον Κώδικα που φέρνεται σήμερα. Παραμένετε σταθεροί στην ποιότητα μιας λαϊκής Δεξιάς, παλαιάς κοπής και στο θεωρητικό μοντέλο του συντηρητικού μεγαλοκρατισμού. Δηλαδή με όρους κράτους ελέγχουμε τα πάντα και την Τοπική Αυτοδιοίκηση.

Ο Κώδικας που φέρνεται χαρακτηρίζεται από μεγάλη ατολμία, ενώ πλέον είναι επίκαιρο θέμα, πρέπει να ανταποκριθούμε σ' έναν νέο «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ», δεν το θίγεται. Αντίθετα, οι Βουλευτές σας, όπου υπάρχουν εστίες αυτονομίας και δημιουργίας νέων δήμων, έρχονται και σας καταθέτουν ερωτήσεις μέσω του Κοινοβουλίου. Αυτές τις ερωτήσεις τις περιμένει ο κόσμος όσον αφορά το σκέλος των απαντήσεων, αλλά ποτέ δεν δίνετε απαντήσεις. Εσείς είστε που σπείρατε καινάδα μοιρία σε πολλούς δήμους, για να υπάρχουν αποσχίσεις. Αυτά, λοιπόν, τώρα θα τα εισπράξετε.

Για την εθελοντική συνένωση, τίποτα το ουσιαστικό. Εντελώς αναμικτός ο προϋπολογισμός που έχετε.

Για τις Συμπολιτείες, που είναι ένα εργαλείο πολύ χρήσιμο και προχωρά, τίποτα ει μη μόνον κατοχυρώνετε τον παραγοντισμό. Αυξάνετε τις έμμισθες θέσεις, διότι είναι η κλασική συνταγή. Δημιουργούμε παράγοντες παρακάμπτοντας την κοινωνία.

Για τη διαφάνεια, δεν απαντάτε, ει μη μόνο μέσω ενός συγκεντρωτισμού στον περιφερειάρχη. Και όχι μόνο αυτό. Καθιστάτε τον περιφερειάρχη τον ισχυρό κρατικό άρχοντα στην περιφέρεια, που έχει απόλυτη εξουσία.

Καταργείτε κάθε έκφραση των αιρετών στα ελεγκτικά όργανα. Και βέβαια όσον αφορά στα τοπικά συμβούλια λέτε ότι δίνετε το 30%. Αφού δεν έχουν ταμειακές υπηρεσίες πώς θα χειριστούν; Πάλι μέσω της κεντρικής ταμειακής δεν θα γίνει η διαχείριση; Επομένως, είναι δώρον άδωρον.

Σας χαρακτηρίζει στην Τοπική Αυτοδιοίκηση η πλήρης αντίθεση λόγων και πράξεων και είναι συγκεκριμένα τα παραδείγματα. Κάνατε το «Ε.Π.Τ.Α.», «ΘΗΣΕΑΣ» για να το υποχρηματοδοτήσετε. Μπορείτε να μας πείτε πόσοι λογαριασμοί έχουν πληρωθεί μέχρι σήμερα; Πόσα χρήματα έχουν μπει στις περιφέρειες για να πληρωθούν τα ελάχιστα έργα που έχουν γίνει από το «ΘΗΣΕΑΣ»; Κάνατε μια σκόπιμη καθυστέρηση δυο χρόνων στην υλοποίηση του «Ε.Π.Τ.Α.» και μετά «ΘΗΣΕΑΣ». Για να έρθετε τώρα επειδή προφανώς ετοιμάζεστε για εκλογές και να εκλογικεύετε αυτές τις όποιες απαντήσεις και λύσεις δίνετε. Μέσω του κρατικού ελέγχου που έχετε καθυστερήσατε την ωρίμανση πολλών έργων, ελέγχετε τη δημοπράτηση και δίνετε δημοπράτηση στους «ημέτερους» το 20% για οριζόντιες δράσεις και αυτό με στοιχεία τα οποία δεν αμφισβητούνται το δίνετε σε «ημέτερους».

Στο Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης –μιας και λέτε ότι στηρίζετε την Τοπική Αυτοδιοίκηση– και εκεί οι περιφερειάρχες την ίδια πολιτική είχαν. Έκοψαν μεγάλα έργα και τα κατένειμαν σε πολύ μικρά έργα πάλι στη λογική του «ημετερισμού». Δέκα δισεκατομμύρια για παράδειγμα περιέκοψαν στην Ιόνια Οδό που ήταν στο Π.Ε.Π. της Δυτικής Ελλάδας του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης για να κατακτηθούν σε μικρά έργα με βάση τη λίστα που ο περιφερειάρχης συγκρότησε μετά από κομματικές παρεμβάσεις των δικών σας ανθρώπων. Το «ΕΛΛΑΔΑ 2004» είναι ένα άλλο σημαντικό πρόγραμμα. Το περικόψατε. Στα

Κ.Ε.Π. ακυρώσατε το 33% των οργανικών θέσεων. Περιορίσατε το προσωπικό και κυρίως χτυπώντας την περιφέρεια.

Μια σειρά, λοιπόν, από πολιτικές συμπεριφορές καταδεικνύουν ότι είστε άνθρωποι που δεν θέλετε τη λαϊκή συμμετοχή. Μα και εκεί που έχετε αποφασιστικό ρόλο, στην πολιτική προστασία, μπορείτε να μας φέρετε ένα κατάλογο ποιους δήμους έχετε χρηματοδοτήσει με αμιγή, στενά κομματικά κριτήρια; Στην πυροπροστασία είχαμε το εξής αστείο παράδειγμα στην Ηλεία. Δώσατε για πυροπροστασία περιαστικών δασών σε δήμους του κάμπου της Ηλείας που δεν υπάρχει ούτε πεύκο και δεν δώσατε τίποτα στα ορεινά. Το κάνατε γιατί εκεί ήταν οι κομματικοί σας φίλοι.

Όσον αφορά το πρόγραμμα για τους ρομάν, τους τσιγγάνους: τους δυσφημίσατε. Βγήκατε να καταγγείλετε τσιγγάνους ότι παίρνουν δάνεια δήθεν με υπερβολικούς προϋπολογισμούς για να τα χρησιμοποιούν αλλιώς, έξω από το σκοπό του προγράμματος. Προχωρήστε λοιπόν και αυτό το πρόγραμμα.

Τα προγράμματα για αναπλάσεις προαυλίων στα σχολεία μέσω της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, τη συντήρηση των σχολείων γιατί τα πήρατε από τις τοπικές ενώσεις δήμων που είχαν βάλει κριτήρια; Εσείς κάνετε κατανομή κατ' ευθείαν από το γραφείο σας.

Η Σ.Α.Ε. 069, το Τ.Ε.Ο., το πρόγραμμα από το Ταμείο Εθνικής Οδοποιίας, που δίνονταν στις νομαρχίες πρώτα για να κάνουν επαρχιακή οδοποιία, μια σειρά από προγράμματα τα οποία δίνονταν απ' ευθείας στην Τοπική Αυτοδιοίκηση που είχε, αν θέλετε, και προγραμματικό ρόλο τα έχετε αφαιρέσει. Και όχι μόνον αυτό. Τα έχετε περιορίσει πάρα πολύ χωρίς προϋπολογισμούς. Έτσι λοιπόν δείχνετε έμπρακτα την αγάπη σας στην Τοπική Αυτοδιοίκηση;

Και πάμε στο μεγάλο ζήτημα του Δ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης της 4ης προγραμματικής περιόδου. Τι κάνατε; Αφαιρείτε εντελώς τον δημοκρατικό προγραμματισμό. Αναπτυξιακές εταιρείες οι οποίες ελέγχονται απόλυτα από το κράτος. Αυτή είναι λοιπόν η στήριξή σας; Μιλάτε για την σύμπραξη δημόσιου και ιδιωτικού τομέα όταν το όποιο έργο εντάσσεται θα εγκρίνεται από τρι-υπουργική επιτροπή ή την επιτροπή των Γενικών Γραμματέων; Πάλι στυγνά με όρους κράτους. Αυτή είναι η αποκέντρωση;

Επομένως λοιπόν, όλα αυτά που λέτε είναι μια ζωγραφιά που δεν έχει κανένα περιεχόμενο διότι η πρακτική σας έχει αποδείξει ότι γυρίζετε πολύ πίσω τα πράγματα. Εδώ έχουμε φτάσει έργα που είναι ενταγμένα εδώ και δυο-τρία χρόνια στο Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, να ανακοινώνονται στην λογική των κατόπιν ενεργειών τοπικών βουλευτών. Αυτή είναι η Ελλάδα του 2006 που φαντάζεστε; Έτσι πληρούνται οι όροι της ευρωπαϊκής χάρτας για την Τοπική Αυτοδιοίκηση;

Πιστεύω ότι είστε πολύ πίσω, ότι περισσεύει η υποκρισία σε αυτόν τον τομέα και πλεονάζει ο «ημετερισμός» και ο κομματισμός. Ο Κώδικας Τοπικής Αυτοδιοίκησης είναι το Ευαγγέλιο της Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Εσείς φέρατε πολύ πρόχειρα ένα συναξάρι φτωχό το οποίο δεν δίνει απαντήσεις, δεν δίνει λύσεις.

Αλλά δεν πίστεψε και κανένας ότι θα φέρετε κάτι σημαντικό στην Τοπική Αυτοδιοίκηση. Διότι αυτό που έχει από το 1981 και πίσω για την Τοπική Αυτοδιοίκηση ήταν ότι οι δήμαρχοι ήταν για την συλλογή των απορριμμάτων και για τα κοιμητήρια των πόλεων. Από εκεί και πέρα όλο αυτό το άθροισμα των πράξεων, των αρμοδιοτήτων που έχει δοθεί μέχρι σήμερα στην Τοπική Αυτοδιοίκηση είστε ακόμα ανίκανοι και να το κωδικοποιήσετε. Γι' αυτό λοιπόν μην λέτε πάρα πολλά σε σχέση με το ρόλο του Π.Α.Σ.Ο.Κ. στην Τοπική Αυτοδιοίκηση διότι είναι πλήρως άστοχα. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Η κ. Αράπογλου έχει το λόγο.

ΧΡΥΣΗ ΑΡΑΠΟΓΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Συμμετέχοντας στην Επιτροπή Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης της Βουλής στην οποία συζητάμε τα θέματα του Υπουργείου Εσωτερικών, ακούω τον Υπουργό Εσωτερικών εδώ και δυο χρόνια, σε όλα τα νομοσχέδια τα οποία

έχει φέρει, να ξεκινάει ή σε κάποιο σημείο του λόγου του να προσθέτει «δεν φιλοδοξούμε να μεταρρυθμίσουμε την αυτοδιοίκηση με το παρόν νομοσχέδιο». Νομίζω ότι το ίδιο λέμε και στο παρόν νομοσχέδιο. Το λέει στο εκάστοτε νομοσχέδιο άρα και στο παρόν. Και μ' αυτό το νομοσχέδιο, που είναι ο Κώδικας των Δήμων και Κοινοτήτων, η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας είναι προφανές ότι δεν φιλοδοξεί να κάνει τις μεταρρυθμίσεις που φαντάζομαι ότι σε κάποιο σημείο της σκέψης της βρίσκονται αλλά δεν γνωρίζω σε ποιο χρόνο τις τοποθετεί.

Πότε όμως θα κάνουμε ακριβώς τον πολιτικό απολογισμό της πορείας της ελληνικής Αυτοδιοίκησης; Και αυτό, κύριε Πρόεδρε, είναι μια ερώτηση που την απευθύνω και σ' εσάς. Η Βουλή των Ελλήνων πότε θα κάνει έναν ουσιαστικό και πέρα από μικρές κομματικές αντιπαράθεσεις – κύριε Τζίμα που είστε εισηγητής και έχετε πολύ μεγάλη εμπειρία από την Αυτοδιοίκηση – βαθύ, σοβαρό, εθνικό πολιτικό απολογισμό; Πριν από το 1982, μετά το 1982, με τους νόμους που έχουν ψηφιστεί για τους δήμους, τις κοινότητες, τους αναπτυξιακούς συνδέσμους, τα συμβούλια περιοχών, τον «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ», τη συμπολιτεία, τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση; Υπάρχουν, δηλαδή, μια σειρά από πρωτοβουλίες που έχουν πάει σαφώς μπροστά την αυτοδιοίκηση. Και είναι προφανές από όλους μας και από μας από το Π.Α.Σ.Ο.Κ. – και από εμάς που συμμετείχαμε στην αυτοδιοίκηση για πάρα πολλά χρόνια ακόμα περισσότερο – ότι ανησυχούμε και προβληματιζόμαστε.

Και ερωτώ την Βουλή των Ελλήνων, πότε θα το συζητήσουμε αυτό; Γιατί βρισκόμαστε και προ συνταγματικών αλλαγών. Γιατί όλα τα κόμματα μιλάμε για την εγκατάλειψη της περιφέρειας, για την Ελλάδα της Αθήνας. Υπάρχουν στοιχεία και αριθμοί οι οποίοι είναι συγκλονιστικοί για το πώς ο κόσμος δεν μπορεί να επιστρέψει πίσω, για το ότι δεν υπάρχουν κίνητρα, για το ότι πραγματικά – ο κ. Ντόλιος είχε δίκιο σε αυτό που έλεγε – βρισκόμαστε σε μια στιγμή που πρέπει να γίνει μια πολύ μεγάλη υπέρβαση, να συνοψίσουμε τις εμπνεύσεις μας και τους διαφορετικούς προβληματισμούς μας για να πάμε μπροστά όχι μόνον την Αυτοδιοίκηση αλλά τη χώρα. Γιατί χωρίς περιφερειακή ανάπτυξη δεν μπορεί να υπάρχει εθνική ανάπτυξη.

Ο Κώδικας λοιπόν, για να έρθω στο παρόν νομοσχέδιο, πρέπει πράγματι να συνοψίζει τις βασικές αρχές, τις κατακτημένες αξίες και να ταξινομεί τις αρμοδιότητες ως ουσία στρατηγικής και λειτουργίας της Αυτοδιοίκησης. Αυτό σημαίνει ότι πρέπει να εκφράζει τις ώριμες αρμοδιότητες που βρίσκονται εν ισχύ αλλά και να θέτει τις βάσεις, αν θέλετε να ενθαρρύνει, για περαιτέρω ενεργητικές δράσεις υπέρ της περιφερειακής ανάπτυξης και της ποιότητας της αυτοδιοικητικής λειτουργίας. Άρα, δεν αρκεί αυτή η κατηγοριοποίηση αορίστως πάντων των λειτουργιών ούτε η τυπική ταξινόμηση την οποία βλέπουμε με το παρόν νομοσχέδιο.

Ο Κώδικας επιβάλλεται να βλέπει στο μέλλον. Ή τουλάχιστον να αποτυπώνει τις δυναμικές συνιστώσες των σημερινών αναγκών. Και θα σας αναφέρω ένα παράδειγμα, κύριε Πρόεδρε. Συμμετέχω και στην Επιτροπή Μετανάστευσης. Όλος ο, ουσιαστικός πραγματικός, προβληματισμός που υπάρχει μέχρι σήμερα από τους δύο – τρεις μήνες της λειτουργίας της Επιτροπής αυτής, είναι ότι πρέπει η Αυτοδιοίκηση, και η Τοπική αλλά και η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση – η ευρύτερη εν πάση περιπτώσει, όποια κατεύθυνση και να έχουμε για την αλλαγή της – να πάρει στα χέρια της την υπόθεση της μετανάστευσης. Να μην υπάρχουν αυτές οι ουρές της υποανάπτυξης στις περιφέρειες όπου συνωστίζονται αλλοδαποί με παλιννοστούντες και συμβαίνουν τα πολλά και τα διάφορα με απίστευτες καταγγελίες από τους δικηγόρους συλλόγους. Είναι προφανές ότι όλα αυτά πρέπει να έρθουν στις τοπικές κοινωνίες. Όχι μόνο για την διεκπεραίωση της τυπικής λειτουργίας αλλά για να αναληφθούν ενεργητικές δράσεις υπέρ της περιβόητης ενσωμάτωσης στην οποία όλοι ομνούμε.

Τι συμβαίνει, δηλαδή; Για ποιο λόγο μέσα στο νομοσχέδιο δεν υπάρχει η λέξη «μετανάστευση»; Πώς η Επιτροπή Μετανάστευσης της Βουλής στέλνει μήνυμα ότι πρέπει όλα να αποκεντρωθούν και να μεταφερθούν στους δήμους και μέσα στον Κώδικα, ο οποίος θα είναι το Ευαγγέλιο, το Σύνταγμα, εν πάση

περιπτώσει ο οδηγός μας τα επόμενα χρόνια, δεν υπάρχει η λέξη «μετανάστευση»;

Ένα άλλο θέμα είναι το θέμα της περικοπής, σήμερα ολίγον και αύριο περισσότερο, της συμμετοχής των γυναικών.

Πραγματικά, δηλαδή, είχαμε τέτοιο μεγάλο πρόβλημα να περικόψουμε τη συμμετοχή στα τοπικά συμβούλια; Ποιο είναι το μήνυμα το οποίο εκπέμπουμε; Πιστεύουμε στην ποσόστωση ως ενεργητικό μέτρο για την αύξηση της συμμετοχής των γυναικών; Έχουμε κάνει τους απολογισμούς μας; Γιατί κάνετε τις περικοπές; Επειδή υποτίθεται ότι κάποιοι δήμαρχοι δεν μπορούν να βρουν στα κοινοτικά συμβούλια υποψήφιες γυναίκες; Μα, το μήνυμα της ποσόστωσης δεν είναι αυτό, δεν είναι μόνον να καταφέρουμε να βγάλουμε άλλες δύο γυναίκες σε όλη την Ελλάδα. Είναι ευρύτερο το πολιτικό μήνυμα της ποσόστωσης.

Επίσης, δεν ενσωματώνει τη συνταγματικά κατοχυρωμένη αντιστοιχία πόρων και αρμοδιοτήτων. Δηλαδή τα τέσσερα βασικά θέματα που εγώ ιεραρχώ είναι η ποιότητα της λειτουργίας της Αυτοδιοίκησης, η ποιότητα της συμμετοχής, όπου βλέπουμε το θέμα των γυναικών, αλλά βεβαίως και το περιβόητο θέμα του 42%, δηλαδή της σμίκρυνσης της νομιμοποιητικής βάσης της Αυτοδιοίκησης, η ενίσχυση του ρόλου σε σχέση με το κέντρο, η μεταβίβαση δηλαδή αρμοδιοτήτων και οι δυνατότητες ανάπτυξης των περιοχών με ενεργό ρόλο της Αυτοδιοίκησης. Νομίζω ότι πάλι ο κ. Ντόλιος το είπε αυτό, ότι είναι τελικοί δικαιούχοι, όπως η κάθε μικρή εταιρεία, οι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Τα τέσσερα αυτά βασικά πράγματα δεν αποτυπώνονται στο νομοσχέδιο.

Ο κ. Καμαμάριος είπε για τις ακτοπλοϊκές συγκοινωνίες ότι μπορεί με το παρόν νομοσχέδιο πραγματικά αύριο να έχουμε ένα Αιγαίο, ένα Ιόνιο και ένα Κρητικό πέλαγος που θα διασχίζεται από καράβια. Εγώ το μόνο που θα ήθελα να πω είναι ότι η Θεσσαλονίκη σήμερα έχει ένα μόνο καράβι και δεν έχει ακτοπλοϊκή σύνδεση ούτε με τις Σπυράδες με τις οποίες είχε τρεις χιλιάδες χρόνια η περιοχή της βόρειας Ελλάδας.

Πιστεύετε, λοιπόν, πραγματικά αυτό που είπατε; Και είναι δυνατόν να βγάζουμε τέτοιες κορώνες και να συρρικνώνουμε τον πολιτικό λόγο και την πολιτική αντιπαράθεση ότι αναφέροντας αυτό το πράγμα στον Κώδικα θα μπορέσουμε να έχουμε αύριο το πρωί μια αλλαγή του τοπίου και στο θέμα αυτό;

Επίσης, ένα άλλο μεγάλο ζήτημα είναι ότι δεν υπάρχει ένας διαχωρισμός των μικρών, μεγάλων και διαφορετικών αυτοδιοικητικών δομών. Δεν μπορεί ο Δήμος Θεσσαλονίκης ή ο Δήμος Πατρών να βρίσκεται στην ίδια κατηγορία και να έχει την ίδια αντιμετώπιση με τους μικρότερους δήμους, από σημαντικά ζητήματα που αφορούν στην ανάπτυξη, την απασχόληση, δηλαδή, ενεργητικές πολιτικές απασχόλησης μέχρι τυπικά ζητήματα για τους συμμετέχοντες στα δημοτικά συμβούλια. Και θα ήθελα να το αναφέρω αυτό διότι υπάρχουν εκλεγμένοι για παράδειγμα στο δημοτικό συμβούλιο Θεσσαλονίκης που έχουν τόσες πολλές αρμοδιότητες ως εκ της θέσης τους, που είναι πολύ λογικό να ενταχθούν κάποια στιγμή και να έχουν άδειες από την εργασία τους μεγαλύτερες, ή μάλλον να κατοχυρωθούν άδειες για τους δημοτικούς συμβούλους, οι οποίοι για παράδειγμα συμμετέχουν σε δημοκρατικές επιτροπές δήμων του μεγέθους άνω των εκατό χιλιάδων ή των διακοσίων χιλιάδων κατοίκων. Αυτό το θεωρώ πολύ σημαντικό.

Θα ήθελα ακόμα ένα πράγμα να αναφέρω –γιατί αναφέρεται μέσα στον Κώδικα– σε σχέση με τις εταιρείες οι οποίες συνιστώνται για να διαχειριστούν περιουσία δημοτική. Και στην αρχή είπα ότι θα πρέπει κάποτε να μιλήσουμε για την ουσία της πορείας της Αυτοδιοίκησης.

Επειδή είμαι απ' αυτούς που έχοντας θητεύσεις τέσσερις τετραετίες, δύο στην Τοπική και δύο στη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση, φωνάζω πως δεν πρέπει να ρίχνει κανείς το ανάθεμα στους δημάρχους και στους νομάρχες, γιατί υπάρχουν καλοί νομάρχες και δήμαρχοι όπως υπάρχουν καλοί Υπουργοί και κακοί Υπουργοί και κακοί νομάρχες και δήμαρχοι. Σε κάθε όμως περίπτωση θα πρέπει πραγματικά να κάνουμε έναν περίπου απολογισμό για να βλέπουμε πού πάει το πράγμα. Και αναφερόμαστε στο Δήμαρχο Θεσσαλονίκης και στο Δήμο Θεσσαλονί-

κης.

Είναι δυνατόν να κατοχυρώνουμε –στην ουσία φαίνεται ότι κατοχυρώνεται με τον παρόντα Κώδικα, εκτός αν κάνω λάθος– κινήσεις και ενέργειες όπως αυτές του Δημάρχου Θεσσαλονίκης, ο οποίος συνέστησε εταιρεία διαχείρισης της περιουσίας και στην οποία μεταβίβασε τα συγκεκριμένα δεκαπέντε ή όσα οικόπεδα, τα οποία έδωσε για εργολαβία συνολικά και όχι το καθένα ξεχωριστά, την ίδια στιγμή που έχει δώσει στον Ο.Σ.Κ. εδώ και χρόνια τις απαντήσεις και υπάρχουν όλα τα χαρτιά στα χέρια μας, ότι δεν έχει ούτε ένα οικόπεδο για νηπιαγωγείο μέσα στο Δήμο Θεσσαλονίκης, με αποτέλεσμα να έχει κάνει προκήρυξη όπου ήλθε ένας μόνο εργολάβος για να πάρει την εργολαβία όλων των οικοπέδων μαζί και κάνει όλα τα οικόπεδα ένα και δίνει στο Δήμο Θεσσαλονίκης αντί εργολαβικού αντιδώρου, ένα συγκεκριμένο κομμάτι κτισμένου, υποτίθεται για τη στέγαση λειτουργιών των υπηρεσιών του δήμου; Δηλαδή τότε θα μιλήσουμε για όλα αυτά; Γιατί δεν είναι σωστό για τη λειτουργία και την ποιότητα της δημοκρατίας μας, κάποια στιγμή να λέμε ότι οι δήμαρχοι είναι τέτοιοι και οι νομάρχες αλλιώςτικοι. Γιατί υπάρχουν τέτοια φαινόμενα τα οποία όμως εμείς από τη λειτουργία εδώ τη νομοθετική δεν τα αντιμετωπίζουμε.

Τέλος, κύριε Υπουργέ, θα έλεγα ότι εφόσον ο Κώδικας είναι το «Σύνταγμα της Αυτοδιοίκησης» –εσείς ως συνταγματολόγος μπορείτε να δώσετε ακριβέστερο ορισμό– καλό θα ήταν να ξεκινούσατε με μία υπόμνηση, ότι δικαίωμα για να βάζουν υποψηφιότητα ως δήμαρχοι και νομάρχες και πρόεδροι κοινοτήτων έχουν όλοι οι Έλληνες και όλες οι Ελληνίδες. Γιατί αρκετές αμφισβητήσεις είχαμε μέχρι σήμερα.

(ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΗ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να σας ανακοινώσω το αποτέλεσμα της διεξαγωγής της ονομαστικής ψηφοφορίας επί της αιτήσεως άρσης ασυλίας του συναδέλφου Βουλευτή κ. Αναστασίου Καρυπίδη.

Ψήφισαν συνολικά 184 Βουλευτές.

Για το συνάδελφο κ. Αναστάσιο Καρυπίδη, για την πρώτη υπόθεση του 2001, υπέρ της άρσης ασυλίας ψήφισαν 2 και κατά 178. Παρών ψήφισαν 4.

Συνεπώς η αίτηση της εισαγγελικής αρχής απορρίπτεται.

Για τη δεύτερη υπόθεση του 2002 υπέρ της άρσης ασυλίας ψήφισαν 7 και κατά 153. Παρών ψήφισαν 24.

Συνεπώς η αίτηση της εισαγγελικής αρχής απορρίπτεται.

(Το πρωτόκολλο και τα ψηφοδέλτια της διεξαγωγής ονομαστικής ψηφοφορίας καταχωρίζονται στα Πρακτικά και έχουν ως εξής:

«ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑ για άρσεις ασυλίας Βουλευτών

ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ	
Έβερτ Μιλτιάδης	-
Σουφλιάς Γεώργιος	-
Μπερνιδάκη- Άλντους Ελευθερία	+
Ρουσόπουλος Θεόδωρος	-
Βαλινάκης Ιωάννης	-
Καρύδη Χρυσή	+
Διαμαντοπούλου Άννα	-
Δαμανάκη Μαρία	-
Μάνος Στέφανος	+
Ανδρουλάκης Δημήτρης (Μίμης)	-
Ανδριανόπουλος Ανδρέας	-
Κοσμίδης Σωκράτης	+

Α' ΑΘΗΝΩΝ	
Αβραμόπουλος Δημήτριος	-
Κακλαμάνης Νικήτας	-
Βουλγαράκης Γεώργιος	-
Αλογοσκούφης Γεώργιος	-
Παυλόπουλος Προκόπιος	-
Γιαννάκου Μαριέττα	-
Μπενάκη-Ψαρούδα Άννα	+
Κωνσταντάρας Δημήτριος	+
Κουντουρά Έλενα	+

Σκανδαλίδης Κωνσταντίνος	-	Λυκουρέντζος Ανδρέας	+
Παπουτσής Χρήστος	+	Ρέππας Δημήτριος	+
Αλευράς Αθανάσιος (Νάσος)	-		
Τσούρας Αθανάσιος	+	ΝΟΜΟΣ ΑΡΤΗΣ	
Ράπτη Αναστασία-Συλβάνα	+	Καραμπίνας Κωνσταντίνος	+
Παπαντωνίου Ιωάννης (Γιάννος)	+	Παπαγεωργίου Γεώργιος	+
Κανέλλη Γαρυφαλλιά (Λιάνα)	-	Κολιοπάνος Θεόδωρος	+
Κωνσταντόπουλος Νικόλαος	-		
Β' ΑΘΗΝΩΝ		ΝΟΜΟΣ ΑΤΤΙΚΗΣ	
Τζαννετάκης Τζαννής	+	Βλάχος Γεώργιος	+
Μητσοτάκης Κυριάκος	-	Μπούρας Αθανάσιος	-
Σπηλιωτόπουλος Αριστόβουλος (Άρης)	+	Δούκας Πέτρος	-
Καμμένος Παναγιώτης (Πάνος)	-	Κατσιγιάννης Αθανάσιος	+
Μείμαράκης Ευάγγελος - Βασίλειος	-	Κατσίκης Θεόδωρος	-
Παναγιωτόπουλος Παναγιώτης (Πάνος)	-	Σταύρου Απόστολος	+
Παπακώστα-Σιδηροπούλου Κατερίνα	+	Πάγκαλος Θεόδωρος	-
Πολύδωρας Βύρων	-	Βρεττός Κωνσταντίνος (Ντίνος)	+
Βαρβιτσιώτης Μιλτιάδης	+	Χριστοφιλοπούλου Παρασκευή (Εύη)	+
Γιακουμάτος Γεράσιμος	-	Οικονόμου Βασίλειος	+
Λιάπης Μιχάλης - Γιώργος	-	Παπαηλίας Ηλίας	-
Βούλτεψη Σοφία	-	Λεβέντης Αθανάσιος	+
Πετραλιά-Πάλλη Φάνη	-		
Ζαγορίτης Ελευθέριος (Λευτέρης)	+	ΝΟΜΟΣ ΑΧΑΪΑΣ	
Σταθάκης Αριστοτέλης (Άρης)	+	Σπηλιωτόπουλος Σπήλιος	+
Παπαθανασίου Γιάννης	-	Νικολόπουλος Νικόλαος	+
Κασσίμης Θεόδωρος	-	Βασιλείου Θεόφιλος	-
Ανδρεουλάκος Απόστολος	-	Μπεκίρης Μιχαήλ	+
Καρράς Κώστας	+	Φούρας Ανδρέας	+
Αποστολάκη Ελένη-Μαρία(Μιλένα)	-	Βέρρας Μιλτιάδης	+
Λοβέρδος Ανδρέας	+	Σπηλιόπουλος Κωνσταντίνος	-
Δημαράς Ιωάννης	+	Κατσιφάρας Απόστολος	+
Παπανδρέου Βασιλική (Βάσω)	-	Κοσιώνης Παναγιώτης	-
Κακλαμάνης Απόστολος	+		
Ευθυμίου Πέτρος	+	ΝΟΜΟΣ ΒΟΙΩΤΙΑΣ	
Παπαδόπουλος Αλέξανδρος (Αλέκος)	-	Μπασιάκος Ευάγγελος	-
Χυτήρης Τηλέμαχος	-	Γιαννάκης Μιχαήλ	+
Κουλούρης Κίμων	-	Ακριβάκης Αλέξανδρος	-
Γείτονας Κωνσταντίνος	+	Τόγιας Βασίλειος	+
Κούρκουλα Ελένη	-		
Πρωτόπαπας Χρήστος	+	ΝΟΜΟΣ ΓΡΕΒΕΝΩΝ	
Ανωμερίτης Γεώργιος	+	Φώλιας Χρήστος	-
Μπένος Σταύρος-Ιωάννης	+		
Κατσέλη Ελεονώρα (Νόρα)	+	ΝΟΜΟΣ ΔΡΑΜΑΣ	
Παπαϊωάννου Μιλτιάδης	-	Δαϊλάκης Σταύρος	+
Τζουμάκας Στέφανος	-	Τζίμας Μαργαρίτης	+
Παπαρήγα Αλεξάνδρα	-	Αηδόνης Χρήστος	+
Κολοζώφ Ορέστης	+		
Σκυλλάκος Αντώνιο	+	ΝΟΜΟΣ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ	
Αλαβάνος Αλέξανδρος	-	Παυλίδης Αριστοτέλης	-
Κουβέλης Φώτιος-Φανούριος	+	Καραμάριος Αναστάσιος	+
Δραγασάκης Ιωάννης	-	Χρύσης Βασίλειος	+
		Καΐσερλης Κωνσταντίνος	+
ΝΟΜΟΣ ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ		Παρασκευάς Ιωάννης	+
Σαλμάς Μάριος	+		
Καραγκούνης Ανδρέας	+	ΝΟΜΟΣ ΕΒΡΟΥ	
Αγγελόπουλος Νικόλαος	+	Δερμεντζόπουλος Αλέξανδρος	+
Μαγγίνας Βασίλειος	+	Κελέτσης Σταύρος	+
Κωστόπουλος Απόστολος	+	Φωτιάδης Απόστολος	-
Βερελής Χρίστος	+	Ντόλιος Γεώργιος	+
Μωραΐτης Αθανάσιος(Θάνας)	+		
Μακρυπίδης Ανδρέας	+	ΝΟΜΟΣ ΕΥΒΟΙΑΣ	
		Λιάσκος Αναστάσιος	+
ΝΟΜΟΣ ΑΡΓΟΛΙΔΟΣ		Κεδικόγλου Συμεών (Σίμος)	+
Μανώλης Ιωάννης	+	Μαρκόπουλος Κωνσταντίνος	+
Παπαδημητρίου Ελισάβετ (Έλσα)	-	Περλεπέ-Σηφουνάκη Αικατερίνη	-
Μανιάτης Ιωάννης	-	Παπαγεωργίου Γεώργιος	-
		Πιπεργιάς Δημήτριος	+
ΝΟΜΟΣ ΑΡΚΑΔΙΑΣ			
Τατούλης Πέτρος	+	ΝΟΜΟΣ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ	
		Τσιαμάκης Δημοσθένης	+

NOMOS ZAKYNTHOU		NOMOS KARDITSHS	
Βαρβαρίγος Δημήτριος	+	Σιούφας Δημήτριος	-
		Ταλιαδούρος Σπυρίδων	-
NOMOS HΛEIAS		Τσιάρας Κωνσταντίνος	-
Αδρακτάς Παναγιώτης	+	Ρόβλιας Κωνσταντίνος	-
Κοντογιάννης Γεώργιος	+	Σαλαγιάννης Νικόλαος	+
Κανελλοπούλου Κρινιώ	+		
Κουτσούκος Γιάννης	+	NOMOS KΑΣΤΟΡΙΑΣ	
Αντωνακόπουλος Παναγιώτης	+	Αγγελής Ανέστης	-
Γεωργακόπουλος Δημήτριος	-	Πετσάλνικος Φίλιππος	+
NOMOS HMAΘIAS		NOMOS KEPKYPAΣ	
Χαλκίδης Μιχαήλ	-	Γεωργιάδης Νικόλαος	-
Φωτιάδης Ηλίας	+	Δένδιας Νικόλαος-Γεώργιος	-
Χρυσοχοϊδης Μιχαήλ	+	Γκερέκου Αγγελική (Αντζελα)	-
Σιδηρόπουλος Αναστάσιος	+		
		NOMOS KEΦAΛΛHNIAS	
NOMOS HPAKΛEIOY		Αλιβιζάτος Πέτρος -Παύλος	-
Κεφαλογιάννης Εμμανουήλ	-		
Δεικτάκης Γεώργιος	+	NOMOS KΙΛKΙΣ	
Μπαντουβάς Κωνσταντίνος	+	Κιλτίδης Κωνσταντίνος	+
Στρατάκης Εμμανουήλ	+	Τσιτουρίδης Σάββας	-
Σχοιναράκη-Ηλιάκη Ευαγγελία	-	Φλωρίδης Γεώργιος	-
Φραγκιαδουλάκης Μάνος	+		
Ματζαπετάκης Στυλιανός	+	NOMOS KOΖΑNHΣ	
Κεγκέρογλου Βασίλειος	-	Τσιαρτσιώνης Νικόλαος	+
		Παπαδόπουλος Μιχάλης	+
NOMOS ΘEΣΠPΩTΙΑΣ		Κασαπίδης Γεώργιος	+
Μπέζας Αντώνιος	-	Λωτίδης Λάζαρος	-
		Βλατής Ιωάννης	+
A' ΘEΣΣAΛONIKHΣ		NOMOS KOPINΘIAS	
Καραμανλής Κωνσταντίνος	-	Παπαληγούρας Αναστάσιος-Πέτρος	-
Γκιουλέκας Κωνσταντίνος	+	Κόρκα-Κώνστα Αθηνά	+
Ιωαννίδης Ιωάννης	+	Μανωλάκης Άγγελος	+
Ορφανός Γεώργιος	-	Χωρέμης Αναστάσιος	-
Παπαθεμελής Στυλιανός- Άγγελος	+		
Ράπτη Ελένη	+	NOMOS KYKΛAΔΩN	
Καλαφάτης Σταύρος	-	Χωματάς Ιωάννης	+
Σπηλιόπουλος Αναστάσιος	+	Μανούσου-Μπινοπούλου Αριάδνη	+
Παπανδρέου Γεώργιος	-	Ρήγας Παναγιώτης	-
Καστανίδης Χαράλαμπος	+		
Βενιζέλος Ευάγγελος	-	NOMOS ΛAKΩNIAS	
Αράπογλου Χρυσή	+	Σκανδαλάκης Παναγιώτης	-
Τσοχατζόπουλος Απόστολος-Αθανάσιος	-	Δαβάκης Αθανάσιος	+
Μαγκριώτης Ιωάννης	-	Γρηγοράκος Λεωνίδα	-
Χουρμουζιάδης Γεώργιος	-		
Ξηροτύρη-Αικατερινάρη Ασημίνα	-	NOMOS ΛAPIZHΣ	
		Ζώης Χρήστος	+
B' ΘEΣΣAΛONIKHΣ		Χαρακόπουλος Μάξιμος	+
Ρεγκούζας Αδάμ	+	Γαρουφαλιάς Γεώργιος	+
Σαλαγκούδης Γεώργιος	+	Αγοραστός Κωνσταντίνος	+
Καράογλου Θεόδωρος	+	Έξαρχος Βασίλειος	+
Γαλαμάτης Δημήτριος	+	Νασιώκας Έκτορας	+
Γερανίδης Βασίλειος	-	Χατζημιχάλης Νικόλαος- Φώτιος	+
Τσιόκας Θεοχάρης	+	Τσιόγκας Δημήτριος	-
Τζέκης Άγγελος	-		
		NOMOS ΛAΣIΘIOY	
NOMOS IOANNINΩN		Πλακιωτάκης Ιωάννης	+
Καλογιάννης Σταύρος	-	Καρχιμάκης Μιχαήλ	+
Τασούλας Κωνσταντίνος	+		
Φούσας Αντώνιος	+	NOMOS ΛEΣBOY	
Αργύρης Ευάγγελος	+	Γιαννέλης - Θεοδοσιάδης Ιωάννης	-
Παντούλας Μιχαήλ	+	Καλογήρου Χριστίνα	+
		Σκοπελίτης Σταύρος	-
NOMOS KABAΛAΣ		NOMOS ΛEYKADAC	
Καλαντζής Γεώργιος	-	Βεργίνης Ξενοφών	+
Χριστοφιλογιάννης Δημήτρης	+		
Τσακλίδης Ιωάννης	+	NOMOS MAΓNHΣIAC	
Εμινίδης Σάββας	+	Νάκος Αθανάσιος	+

Μακρή Ζωή (Ζέττα)	+	Αχμέτ Ιλχάν	+
Σούρλας Γεώργιος	+	Μανωλιά Χρυσάνθη	-
Ζήση Ροδούλα	+		
Γκατζής Νικόλαος	-	ΝΟΜΟΣ ΣΑΜΟΥ	
		Θαλασσινός Θαλασσινός	+
ΝΟΜΟΣ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ			
Σαμπαζιώτης Δημήτριος	+	ΝΟΜΟΣ ΣΕΡΡΩΝ	
Καλαντζάκου Σοφία	+	Χαϊτίδης Ευγένιος	-
Λαμπρόπουλος Ιωάννης	-	Λεονταρίδης Θεόφιλος	+
Κουσελάς Δημήτριος	+	Κόλλια - Τσαρουχά Μαρία	+
Κατσιλιέρης Πέτρος	+	Τσιπλάκης Κωνσταντίνος	+
		Καριπίδης Αναστάσιος	+
ΝΟΜΟΣ ΞΑΝΘΗΣ		Μουσίωνης Αριστείδης	+
Κοντός Αλέξανδρος	-	Μπόλαρης Μάρκος	-
Τσαλίδης Φίλιππος	+		
Σγουρίδης Παναγιώτης	+	ΝΟΜΟΣ ΤΡΙΚΑΛΩΝ	
		Λέγκας Νικόλαος	+
Α' ΠΕΙΡΑΙΩΣ		Σκρέκας Θεόδωρος	+
Μαντούβαλος Πέτρος	+	Χατζηγάκης Σωτήριος	+
Μιχαλολιάκος Βασίλειος	-	Χαΐδος Χρήστος	+
Καλός Γεώργιος	-	Μερεντίτη Αθανασία	+
Μελάς Παναγιώτης	+		
Σημίτης Κωνσταντίνος	-	ΝΟΜΟΣ ΦΘΙΩΤΙΔΑΣ	
Παντελάκη Ελπίδα	+	Γιαννόπουλος Αθανάσιος	-
		Καλλιώρας Ηλίας	-
Β' ΠΕΙΡΑΙΩΣ		Σταυρογιάννης Νικόλαος	+
Νεράντζης Αναστάσιος	-	Αντωνίου Αντωνία (Τόνια)	-
Τραγάκης Ιωάννης	+	Παπαδήμας Λάμπρος	+
Βασιλείου Γεώργιος	+		
Κουράκος Ιωάννης	+	ΝΟΜΟΣ ΦΛΩΡΙΝΗΣ	
Νιώτης Γρηγόριος	+	Κορτσάρης Νικόλαος	+
Λιντζέρης Δημήτριος	+	Λιάνης Γεώργιος	-
Διαμαντίδης Ιωάννης	+		
Νικολαΐδου Βαρβάρα (Βέρα)	-	ΝΟΜΟΣ ΦΩΚΙΔΟΣ	
		Μπούγας Ιωάννης	+
ΝΟΜΟΣ ΠΕΛΛΗΣ			
Καρασμάνης Γεώργιος	+	ΝΟΜΟΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ	
Τζαμτζής Ιορδάνης (Δάνης)	+	Βαγιωνάς Γεώργιος	+
Φουντουκίδιου-Θεοδωρίδου Παρθένα	+	Πάππας Βασίλειος	+
Τζάκρη Θεοδώρα	+	Δριβελέγκας Ιωάννης	+
ΝΟΜΟΣ ΠΙΕΡΙΑΣ			
Κωνσταντόπουλος Γεώργιος	-	ΝΟΜΟΣ ΧΑΝΙΩΝ	
Πολύζος Ευάγγελος	-	Μαρκογιαννάκης Χρήστος	+
Καρπούζας Αντώνιος	+	Νικηφοράκης Στυλιανός	+
Παπαγεωργίου Αθανάσιος	+	Χριστοδουλάκης Νικόλαος	+
		Σκουλάκης Εμμανουήλ	-
ΝΟΜΟΣ ΠΡΕΒΕΖΗΣ			
Τσαντούλας Δημήτριος	+	ΝΟΜΟΣ ΧΙΟΥ	
Παπαχρήστος Ευάγγελος	+	Πίπτας Ιωάννης	+
		Τσουρή Ελπίδα	+
ΝΟΜΟΣ ΡΕΘΥΜΝΗΣ			
Κεφαλογιάννης Ιωάννης	+	ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ: ΠΑΡΟΝΤΩΝ	184
Όθωνας Εμμανουήλ	+	ΣΥΝΟΛΟ ΨΗΦΙΣΑΝΤΩΝ	184
ΝΟΜΟΣ ΡΟΔΟΠΗΣ		Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ »
Στυλιανίδης Ευριπίδης	-	ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης):	Κύριοι συνάδελφοι,
		συνεχίζουμε τη συζήτηση επί του νομοσχεδίου.	

Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Θα ήθελα να κάνω τρεις πολύ σύντομες παρατηρήσεις σε αυτό που είπε προηγουμένως η κ. Αράπογλου.

Είναι σαφές ότι πρέπει να γίνει συζήτηση για το μεγάλο θέμα του διοικητικού μέλλοντος της χώρας. Αλλά θα ήθελα να θυμίσω ότι και όταν συναντήθηκε πριν από την ομιλία του στη Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης με την Κ.Ε.Δ.Κ.Ε. και την Ε.Ν.Α.Ε. ο κ. Καραμανλής, αλλά και μεταγενέστερα σ' αυτήν την Αίθουσα μέσα, είπε ότι μετά την ψήφιση του Κώδικα ξεκινά τη συζήτηση με τους κατ' εξοχήν αρμόδιους φορείς για το ποιο θα πρέπει να είναι το διοικητικό μέλλον της χώρας. Και όπως διευκρίνισε ο κ. Καραμανλής, κάθε κόμμα, όταν θα εμφανιστεί στον ελληνικό λαό στις επόμενες εκλογές, θα παρουσιάσει την πρότασή του για να κριθεί από αυτό. Διότι δεν νοείται να πηγαίνεις μ' ένα σχέδιο και ένα πρόγραμμα που αφορά το διοικητικό μέλλον της χώρας χωρίς να περάσεις από τη λαϊκή ετυμηγορία.

Εμείς ήμασταν σαφείς στο πρόγραμμά μας το κυβερνητικό. Είπαμε ότι αυτήν την τετραετία στηρίζουμε τους δύο βαθμούς ως έχουν. Ακόμα και αν με τον «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ» είχαμε τότε διαφωνίες, αλλά παγιώθηκαν καταστάσεις, τους στηρίζουμε για να αποτελέσουν τους αντηρίδες πάνω στους οποίους θα βασιστεί η μελλοντική μεταρρύθμιση, που γίνεται όμως μέσα από συζήτηση και μετά από λαϊκή ετυμηγορία. Η συζήτηση αυτή θα γίνει και πρέπει να γίνει. Αλλά δεν μπορεί να γίνονται μεταρρυθμίσεις χωρίς να έχουν θεθεί υπ' όψιν του ελληνικού λαού, γιατί άλλα κόμματα το έκαναν στο παρελθόν. Δεν είπαν τίποτα στο προεκλογικό τους πρόγραμμα και κάνουν όμως κέρδη από τη συζήτηση και μετά από λαϊκή ετυμηγορία. Η συζήτηση αυτή θα γίνει και πρέπει να γίνει. Αλλά δεν μπορεί να γίνονται μεταρρυθμίσεις χωρίς να έχουν θεθεί υπ' όψιν του ελληνικού λαού, γιατί άλλα κόμματα το έκαναν στο παρελθόν. Δεν είπαν τίποτα στο προεκλογικό τους πρόγραμμα και κάνουν όμως κέρδη από τη συζήτηση και μετά από λαϊκή ετυμηγορία. Η συζήτηση αυτή θα γίνει και πρέπει να γίνει. Αλλά δεν μπορεί να γίνονται μεταρρυθμίσεις χωρίς να έχουν θεθεί υπ' όψιν του ελληνικού λαού, γιατί άλλα κόμματα το έκαναν στο παρελθόν. Δεν είπαν τίποτα στο προεκλογικό τους πρόγραμμα και κάνουν όμως κέρδη από τη συζήτηση και μετά από λαϊκή ετυμηγορία.

Έρχομαι στο άλλο θέμα που αφορά το θέμα των μεταναστών. Για πρώτη φορά κυρία Αράπογλου, -και αν κοιτάξετε το άρθρο 75 στην παράγραφο 5 θα δείτε- ορίζεται τούτο ρητώς. Λέω ότι γίνεται για πρώτη φορά, γιατί όσα χρόνια κυβερνούσε το Π.Α.Σ.Ο.Κ. δεν θυμάμαι σε κανένα Κώδικα να είχε βάλει κάτι τέτοιο. Και είναι εύκολο να κάνει σήμερα κριτική, πράγμα βεβαίως που εγείρει και την ερώτηση, γιατί οι κυβερνήσεις του Π.Α.Σ.Ο.Κ. δεν έκαναν τίποτα; Εν πάση περιπτώσει, όμως, εδώ σαφώς ορίζεται στην παράγραφο 5 ότι μεταξύ των αρμοδιοτήτων είναι ο σχεδιασμός και η εφαρμογή προγραμμάτων και η συμμετοχή σε προγράμματα και δράσεις για την ένταξη αθιγάνων, παλιννοστούντων ομογενών, μεταναστών και προσφύγων στην κοινωνική, οικονομική και πολιτιστική ζωή της τοπικής κοινωνίας. Είναι κατ' εξοχήν μια γενική αρμοδιότητα που μπαίνει σε αυτόν τον Κώδικα για πρώτη φορά.

Επομένως μην αδικείτε τον Κώδικα σε αυτόν τον τομέα. Μπορεί να μου πείτε ότι θα θέλετε ίσως και περισσότερα, αλλά εγώ θα ήθελα την απάντηση γιατί δεν έγινε αυτό επί Π.Α.Σ.Ο.Κ. τόσα χρόνια. Και να μην αγνοούμε ότι μπαίνει σ' αυτήν τη γενικότητα τώρα.

Όσον αφορά το τελευταίο που είπατε για το θέμα των δημοτικών επιχειρήσεων για το Δήμο Θεσσαλονίκης, πρέπει να σας τονίσω ότι η μορφή των ανωνύμων εταιρειών των δημοτικών επιχειρήσεων, όπως μπαίνει στον Κώδικα, μπήκε ύστερα από ομόφωνη πρόταση και της Κ.Ε.Δ.Κ.Ε.. Ζήτησε ο Κ.Ε.Δ.Κ.Ε. να έχει αυτήν τη μορφή και δε φωτογραφίζε κανέναν. Μπορείτε να πάρετε την άποψή της. Και μπήκε με ομόφωνη πρόταση της Επιτροπής ότι θα έχουμε τριών ειδών επιχειρήσεις: Τις μικτές, που έχουν γενική αρμοδιότητα, τις αμιγείς μεν από πλευράς μετοχικού κεφαλαίου που έχουν όμως περισσότερες μετοχές και που απασχολούνται με αναπτυξιακά θέματα. Και τις μονομετοχικές που ανήκουν σ' έναν Οργανισμό Τοπικής Αυτοδιοίκησης και μόνο, οι οποίες μονομετοχικές έχουν αποκλειστική αρμοδιότητα την αξιοποίηση της περιουσίας και τους κοινόχρηστους χώρους.

Αυτό το πλάνο σε ό,τι αφορά τις δημοτικές επιχειρήσεις σας διαβεβαιώ -γιατί παρακολούθησα τον Κώδικα εκ του σύνεγγυς- ότι το ζήτησε μ' αυτήν τη μορφή -μπορείτε να το ρωτήσετε- η

Κ.Ε.Δ.Κ.Ε.. Επομένως οι διατάξεις αυτές μπήκαν ύστερα από συζήτηση. Κανέναν δεν φωτογράφησαν. Και μην μου πει κανείς ότι ομόφωνα η Κ.Ε.Δ.Κ.Ε. και όλη η επιτροπή κάθε φορά που νομοθετούσε είχε κάτι υπ' όψιν.

Εγώ θα σας το λέω αυτό με πάσα ειλικρίνεια, γιατί δεν θέλω να πλανώνται σκιές σ' αυτήν την Αίθουσα. Δεν κοιτάξαμε καμία ιδιαιτερότητα. Το μόνο που μας απασχόλησε είναι πώς θα απαλλαγεί η Τοπική Αυτοδιοίκηση από ένα άγος, που ήταν ο τρόπος με τον οποίο λειτουργούσαν μέχρι σήμερα οι δημοτικές επιχειρήσεις. Και, κυρίως, πώς μέσω των δημοτικών επιχειρήσεων που πρέπει να υπάρξουν θα αποκτήσει την αναπτυξιακή πολιτική την οποία πρέπει να έχει εν όψει του Δ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης. Που ξέρετε, και από τη δική σας εμπειρία στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, ότι δεν είναι το πλαίσιο του κεντρικού κράτους. Είναι κατ' εξοχήν το πλαίσιο της περιφέρειας και των Οργανισμών της Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ, κύριε Υπουργέ.

Το λόγο έχει ο κ. Τσιαμάκης.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΤΣΙΑΜΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλοι γνωρίζουμε ότι θεμελιώδη θεσμό και βασικό κύτταρο της δημοκρατίας μας αποτελεί η Τοπική Αυτοδιοίκηση, η οποία συμπορεύτηκε μαζί της σχεδόν από τη σύσταση του ελληνικού κράτους, δηλαδή από τότε που ετέθη σε ισχύ το Βασιλικό Διάταγμα περί συστάσεως των δήμων στις 27/12/1833 μέχρι και σήμερα. Με το ν. 1065/1980, ο οποίος αποτελεί ουσιαστικά τον πρώτο δημοτικό και κοινοτικό Κώδικα, τις τρεις κωδικοποιήσεις που ακολούθησαν, δηλαδή τα προεδρικά διατάγματα 75/1985, 323/1989 και 410/1995, καθώς και μια πληθώρα νομοθετημάτων, τα οποία άλλοτε είχαν συστηματικό και άλλοτε αποσπασματικό χαρακτήρα, διαμορφώθηκε σταδιακά το ισχύον θεσμικό πλαίσιο που διέπει την οργάνωση και λειτουργία των δήμων και κοινοτήτων.

Επιτακτική ανάγκη, όμως, επέβαλλε τη σύνταξη σύγχρονου δημοτικού και κοινοτικού Κώδικα ως ενιαίου κειμένου, ο οποίος να είναι εναρμονισμένος στις νέες απαιτήσεις και επιταγές και να είναι φυσικά απαλλαγμένος από διάσπαρτες και αποσπασματικές προβλέψεις. Στη σημερινή χρονική περίοδο η Τοπική Αυτοδιοίκηση βρίσκεται μπροστά σε μία νέα φάση της πολύχρονης πορείας της, η οποία χαρακτηρίζεται αφ' ενός μεν από τη σταδιακή υποχώρηση του κεντρικού κράτους προς όφελος της περιφέρειας και αφ' ετέρου από τη διαμόρφωση μιας νέας πραγματικότητας στον ευρωπαϊκό χώρο, γεγονός που αποτυπώνεται και στο Δ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης. Το Πλαίσιο αυτό θέτει ως προτεραιότητα της Ευρωπαϊκής Ένωσης την εδραίωση της συνοχής ανάμεσα στα κράτη-μέλη, η οποία φυσικά προϋποθέτει περιφερειακή σύγκλιση και περιορισμό των περιφερειακών ανισοτήτων.

Αυτή όμως η ανάγκη, για να ανταποκριθεί η Αυτοδιοίκηση με επιτυχία στις αυξημένες απαιτήσεις του νέου ρόλου της, προϋποθέτει αναπόδραστα τη διαμόρφωση ισχυρότερων Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης, γιατί μόνο έτσι θα μπορέσει να εκμεταλλευτεί στο έπακρο το συγκριτικό της πλεονέκτημα που δεν είναι άλλο από την εγγύτητα προς τον πολίτη και την στενότερη επαφή μαζί του. Και η ενίσχυση αυτή απαιτεί τη σωρευτική συνδρομή δύο βασικών προϋποθέσεων, πρώτον, της ύπαρξης σύγχρονου και ευέλικτου θεσμικού πλαισίου λειτουργίας και δεύτερον τη διασφάλιση πόρων για την εκπλήρωση της αποστολής της.

Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας παραμένοντας σταθερή στην απόφασή της να στηρίξει την Τοπική Αυτοδιοίκηση στην προσπάθειά της να ανταποκριθεί στις νέες προκλήσεις με την ψήφιση του ν. 3242/2004 δια του οποίου αντιμετωπίσε σοβαρές οικονομικές εκκρεμότητες του παρελθόντος, ταυτόχρονα προέβλεψε και την σύσταση επιτροπής για την σύνταξη του νέου δημοτικού και κοινοτικού Κώδικα με τη διαδικασία του άρθρου 76 παράγραφος 6 του Συντάγματος.

Ο νέος Κώδικας δήμων και κοινοτήτων προβλέπει πέραν των άλλων το διαχωρισμό και την οριοθέτηση αρμοδιοτήτων κατά το δυνατόν, οι οποίες κατανέμονται σε επτά βασικούς τομείς:

της ανάπτυξης, του περιβάλλοντος, της ποιότητας ζωής και εύρυθμης λειτουργίας των πόλεων και των οικισμών, της απασχόλησης της κοινωνικής προστασίας και αλληλεγγύης και της πολιτιστικής προστασίας.

Σημαντική επίσης καινοτομία αποτελεί το γεγονός εισαγωγής δια του νέου δημοτικού και κοινοτικού Κώδικα θεσμών ανάπτυξης της τοπικής δημοκρατίας. Έτσι για πρώτη φορά καθιερώνεται ο θεσμός του τοπικού δημοψηφίσματος. Η διεξαγωγή του γίνεται είτε με πρωτοβουλία του δημοτικού και κοινοτικού συμβουλίου για σοβαρά θέματα που ανήκουν στην αρμοδιότητα των δήμων και των κοινοτήτων, είτε με λαϊκή πρωτοβουλία για θέματα που ρητά ορίζονται στον παρόντα Κώδικα. Δεν είναι αντικείμενο τοπικού δημοψηφίσματος θέματα εθνικής πολιτικής και εκείνα τα οποία φυσικά ανήκουν στην αρμοδιότητα των περιφερειών και των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων.

Η χάρτα δικαιωμάτων του δημότη είναι επίσης καινοτόμος πρόβλεψη του νέου Κώδικα, η κατάρτιση οδηγού του δημότη και υποχρέωση της δημοτικής και κοινοτικής αρχής να προβαίνει σε ετήσιο απολογισμό πεπραγμένων σε δημόσια συνεδρίαση.

Καθιερώνονται κίνητρα για την προώθηση των εκούσιων συνενώσεων. Αναγνωρίζεται για πρώτη φορά ως παράταξη ακόμα και ένας δημοτικός σύμβουλος. Γίνεται αναβάθμιση του ρόλου της μειοψηφίας με πλέγμα διατάξεων, όπως είναι αυτή η διάταξη που προβλέπει την εκλογή υποχρεωτικά του αντιπροέδρου του τοπικού συμβουλίου από τη μειοψηφία. Εισάγεται για πρώτη φορά η δυνατότητα εκλογής χωρίς σταυρό ως δημοτικών συμβούλων αυτών που είχαν διατελέσει δήμαρχοι για τρεις δημοτικές περιόδους ή για μία ως δήμαρχοι και τρεις ως πρόεδροι κοινότητας.

Πρωθιείται ο εθελοντισμός και η κοινωνική αλληλεγγύη με την δημιουργία τοπικών δικτύων αλληλεγγύης. Δημιουργούνται δημοτικά και κοινοτικά γραφεία ενημέρωσης για την απασχόληση σε τοπικό επίπεδο.

Γίνεται επανακαθορισμός του πλαισίου του αφορά την δημοτική συνεργασία, τις συμβάσεις και τις συμπράξεις. Έτσι, με το ν. 3389/2005 που ψήφισε η Βουλή δίνεται η δυνατότητα στους δήμους και τις κοινότητες να συμπράξουν με τον ιδιωτικό τομέα για την εκτέλεση έργων και την παροχή υπηρεσιών προς τους πολίτες, να συνάπτουν συμβάσεις χρηματοδοτικής μίσθωσης για την απόκτηση κινήτων ή ακινήτων και την εξυγίανση των δημοτικών και κοινοτικών επιχειρήσεων.

Όλα αυτά προβλέπονται, κύριοι συνάδελφοι, και πάρα πολλά άλλα, τα οποία ο χρόνος δεν επιτρέπει να αναφερθούν. Μόνο οι απουσιάζοντες κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ. –τα παρακολουθούν, όμως, από τους δέκτες των τηλεοράσεων- δεν τα βλέπετε και δεν τα ακούτε, γιατί παραμείνατε στην άρνηση και τον μηδενισμό των πάντων, μόνο και μόνο γιατί αποβλέπετε σε πρόσκαιρους μικροκομματικούς στόχους και σκοπούς, ακόμα δε και στη συντήρηση των εσωκομματικών σας ισορροπιών. Έτσι, καταψηφίζετε ένα πόνημα το οποίο είναι προϊόν συνεργασίας τόσο της προηγούμενης κυβέρνησης, της κυβέρνησης του

ΠΑ.ΣΟ.Κ. όσο και της σημερινής Κυβέρνησης σε απόλυτη συνεργασία με την Κ.Ε.Δ.Κ.Ε.. Το ανέφεραν εξάλλου ο παρών εισηγητής κ. Τζίμας, ο Υπουργός και τόσο άλλοι συνάδελφοι που μίλησαν από την Πλειοψηφία. Έτσι, αυτός ο Κώδικας κατέστη σε πολλές περιπτώσεις με την απόλυτη ομοφωνία της Κ.Ε.Δ.Κ.Ε. αλλά και με αυτούσιες τις προτάσεις της.

Παρά ταύτα, για τους απουσιάζοντες συναδέλφους του ΠΑ.ΣΟ.Κ. θα φρεσκάρω λίγο τη μνήμη τους και θα πω ότι αυτοί είναι υπεύθυνοι για την παρακράτηση των πόρων Α' και Β' βαθμού. Και έρχονται σήμερα εδώ στην Αίθουσα και από κατηγορούμενοι που έπρεπε να νοιώθουν απέναντι στον ελληνικό λαό θέλουν να γίνουν κατήγοροι. Έως εδώ κύριοι συνάδελφοι! Έλεος πια! Σταματήστε αυτές τις υποκρισίες. Τολμούν οι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ. να μιλούν για στέρηση πόρων από τους οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης, όταν επί των ημερών τους με το Πρόγραμμα «Ε.Π.Τ.Α.» για επτά χρόνια έδωσαν στην Τοπική Αυτοδιοίκηση μόνο 1,7 δισεκατομμύρια ευρώ, ενώ η σημερινή Κυβέρνηση με το Πρόγραμμα «ΘΗΣΕΑΣ» δίνει σε πέντε χρόνια 3,5 δισεκατομμύρια ευρώ παρά τα μεγάλα χρέη που μας κληροδοτήσατε, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και ήδη η Κυβέρνηση άρχισε την επιστροφή τους δίνοντας 135.000.000.000 ευρώ το 2005 και επίσης 135.000.000.000 ευρώ το 2006.

Τέλος, τριπλασιάσαμε το 2005 και το 2006 τους πόρους για τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση έναντι του 2004 και τους απαλλάξαμε από τα προνοιακά επιδόματα, τα οποία ήταν στη συντριπτική πλειονότητά τους το μεγαλύτερο ποσοστό των δαπανών τους.

Για όλους τους παραπάνω λόγους ψηφίζω ανεπιφύλακτα το νέο Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων και προτρέπω, όπως προείπα, τους απουσιάζοντες συναδέλφους του ΠΑ.ΣΟ.Κ. να το ψηφίσουν ενεργώντας υπεύθυνα απέναντι στο θεσμό της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και όχι με λαϊκισμό.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ πολύ το συνάδελφο κ. Τσιαμάκη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είχε συμφωνηθεί ότι στις 15.30' θα έληγε η συνεδρίαση. Δέχστε, επομένως, στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 15.30' λύεται η συνεδρίαση για αύριο ημέρα Πέμπτη 18 Μαΐου 2006 και ώρα 10.30' με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: α) κοινοβουλευτικό έλεγχο, συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων και β) νομοθετική εργασία, συνέχιση της συζήτησης επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης: «Κύρωση του Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων», σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ